

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

INSTRUKCJA

GLÓWNEGO LEKARZA WETERYNARII

Nr GIWpr. 02010-1/2015

z dnia 11 lutego 2015 r.

**w sprawie postępowania powiatowych lekarzy weterynarii przy
przeprowadzaniu kontroli gospodarstw utrzymujących
zwierzęta pod względem dobrostanu zwierząt
oraz
raportowania o przeprowadzonych kontrolach gospodarstw
utrzymujących zwierzęta pod względem dobrostanu zwierząt z
elementami zwalczania chorób zakaźnych.**

luty 2015

Niniejsza instrukcja została wydana na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.).

I. WSTĘP.

Instrukcja określa sposób postępowania powiatowych lekarzy weterynarii, przy przeprowadzaniu kontroli gospodarstw utrzymujących zwierzęta pod względem dobrostanu zwierząt oraz w zakresie raportowania przez powiatowych lekarzy weterynarii o przeprowadzonych kontrolach gospodarstw utrzymujących zwierzęta, a w szczególności: świnie, cielęta lub kury nioski.

Instrukcja określa sposób postępowania:

- 1) przy typowaniu gospodarstw do kontroli,
 - 2) przy przeprowadzaniu kontroli gospodarstw utrzymujących zwierzęta gospodarskie pod względem dobrostanu zwierząt
 - 3) przy przeprowadzaniu kontroli dobrostanu zwierząt podczas uśmiercania w przypadku zwierząt futerkowych oraz
 - 4) w zakresie raportowania o kontrolach określonych w pkt 2
- w celu ujednoczenia zasad postępowania terenowych organów Inspekcji Weterynaryjnej.

Niniejsza instrukcja została opracowana zgodnie z poniższymi przepisami prawa powszechnie obowiązującego. W rozdziale V wprowadzono również niewynikające wprost z przepisów prawa zalecenia co do zakresu i sposobu prowadzenia kontroli, jak również służące jako pomoc w prawidłowej ocenie stanu faktycznego w zakresie dobrostanu zwierząt w gospodarstwach. Każdorazowo zostały one poprzedzone zwrotem „zaleca się” lub „zalecane”.

Stosowanie niniejszej instrukcji, jako aktu prawa wewnętrznego, nie może prowadzić do naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów. Na przepisy niniejszej instrukcji nie należy powoływać się przy rozstrzygnięciu o prawach i obowiązkach podmiotów prywatnych, gdyż nie jest dla nich wiążąca.

Dodatkowo, przy opracowaniu instrukcji wykorzystano materiały z zakresu hodowli zwierząt zamieszczone na stronach ośrodków doradztwa rolniczego oraz publikacji w czasopiśmie branżowych:

<http://www.farmer.pl>

<http://www.ibmer.waw.pl>

<http://www.izoo.krakow.pl>

<http://www.odr.net.pl>

<http://www.trzoda-chlewna.com.pl>

<http://www.kpodr.pl>

<http://www.ppr.pl>

<http://odr.zetobi.com.pl>

<http://www.hodowle.eu> .

II. PRZEPISY PRAWNE.

- 1) ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.);
- 2) ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r., poz. 856);
- 3) ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r., Nr 112, poz. 744 z późn. zm.);
- 4) ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. z 2014 r., poz. 1539 j.t.);
- 5) ustawa z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271 z późn. zm.);
- 6) rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 Dz. Urz. UE L 3 z 5.1.2005, str. 1-44 z późn. zm.);
- 7) rozporządzenie Rady (WE) NR 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania (Dz. Urz. UE. L 303 z 18.11.2009, str. 1- 30);
- 8) rozporządzenie Komisji (WE) NR 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.U. L 163 z 24.6.2008, str. 6)
- 9) rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE. L 165 z 30.4.2004, str. 1- 141 z późn. zm.);
- 10) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych, jakie muszą spełniać gospodarstwa w przypadku, gdy zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego pochodzące z tych gospodarstw są wprowadzane na rynek (Dz. U. Nr 168, poz. 1643);
- 11) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 56, poz. 344 z późn. zm.);
- 12) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 116, poz. 778);

- 13) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie sposobu ustalania poziomu obsady kurcząt brojlerów w kurniku, w którym są one utrzymywane (Dz. U. Nr 223, poz. 1784);
- 14) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji (Dz. U. Nr 224, poz.1347);

III. WYJAŚNIENIE POJĘĆ.

Dla celów niniejszej instrukcji stosuje się definicje zawarte w ustawach wymienionych w rozdziale II. „PRZEPISY PRAWNE” niniejszej instrukcji.

Ilekoć w niniejszej instrukcji mowa jest o **powiatowym lekarzu weterynarii**, termin ten oznacza również urzędowego lekarza weterynarii zatrudnionego na umowę o pracę w Inspekcji Weterynaryjnej.

IV. ZADANIA POWIATOWEGO LEKARZA WETERYNARII ZWIĄZANE Z PROWADZENIEM KONTROLI.

1. Typowanie gospodarstw do kontroli.

- 1) Powiatowi lekarze weterynarii przeprowadzają kontrole warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwach. Powyższa kontrola obejmuje:
 - a) opiekę i kontrole właściciela;
 - b) karmienie i pojenie zwierząt;
 - c) warunki utrzymania:
 - dostępną powierzchnię,
 - pomieszczenia i sprzęty,
 - warunki środowiskowe,
 - zabiegi zootechniczne,
 - przemieszczanie zwierząt;
 - d) dokumentację leczenia oraz hodowlaną;
 - e) rejestry upadków.

Kontrolami, o których mowa w pkt 1, powinno być objęte 5% gospodarstw utrzymujących zwierzęta gospodarskie na terenie powiatu, niezależnie od liczby utrzymywanych w nich zwierząt (poziom 5% ustala się osobno dla gospodarstw utrzymujących poszczególne gatunki zwierząt). Kontrole te

przeprowadzane są przy pomocy „LISTY KONTROLNEJ SPIWET gospodarstwa utrzymujące zwierzęta”, stanowiącej załącznik nr 6 do niniejszej instrukcji.

Dodatkowo, w przypadku gospodarstw utrzymujących zwierzęta futerkowe, powiatowy lekarz weterynarii powinien objąć kontrolą pod względem dobrostanu zwierząt podczas uśmiercania co najmniej 10% ferm, ale nie mniej, niż 2 fermy.

W przypadku, gdy na terenie powiatu znajdują się mniej niż 2 fermy, wszystkie te podmioty powinny być objęte kontrolą w ciągu roku. Dodatkową kontrolą powinny zostać objęte podmioty, w których podczas poprzedniej kontroli stwierdzono nieprawidłowości.

- 2) Ustalając odsetek gospodarstw, które mają podlegać kontroli, powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku gospodarstw utrzymujących bydło, owce, kozy i świnie, jako podstawę do wyliczeń, przyjmuje liczbę gospodarstw utrzymujących dane zwierzęta podawaną przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, z wyłączeniem stad, w których zgodnie z wiedzą powiatowego lekarza weterynarii na dzień typowania gospodarstw do kontroli, nie ma zwierząt.
- 3) W przypadku gospodarstw utrzymujących inne zwierzęta gospodarskie, powiatowy lekarz weterynarii opiera się o dane z prowadzonego przez siebie rejestru.
- 4) W przypadku stwierdzenia podczas kontroli, że w gospodarstwie nie są utrzymywane zwierzęta, powiatowy lekarz weterynarii wlicza to gospodarstwo do ustalonego odsetka kontroli, zaznaczając jednocześnie, iż gospodarstwo było „puste”. Jednocześnie powiatowy lekarz weterynarii powiadamia o tym fakcie Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz koryguje własny rejestr w zakresie liczby zwierząt utrzymywanych w tym gospodarstwie.
- 5) Kontrole dobrostanu w gospodarstwach utrzymujących bydło, cielęta, owce i kozy powinny być, w miarę możliwości, łączone z kontrolami identyfikacji i rejestracji, zaś kontrole dobrostanu w gospodarstwach utrzymujących świnie z kontrolami wymogów wzajemnej zgodności w obszarze IRZ, jednakże z uwzględnieniem kryteriów zawartych w pkt 6 oraz pkt 7 lit. b, a w przypadku wszystkich gatunków zwierząt z kontrolami wymogów wzajemnej zgodności w obszarze dobrostanu zwierząt, jednakże w każdym powyższym przypadku należy wypełnić listę kontrolną SPIWET.
- 6) Kontrole dobrostanu w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta futerkowe, w których żywieniu wykorzystuje się uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego, powinny być w miarę możliwości łączone z kontrolami prawidłowości wykorzystywania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego w żywieniu tych zwierząt.
- 7) Powiatowi lekarze weterynarii typując gospodarstwa, które mają zostać poddane kontroli, powinni dokonać wyboru gospodarstw w 50% w drodze losowej, natomiast w 50% na podstawie analizy ryzyka w oparciu o następujące parametry:
 - a) wielkość pogłowia – im większa liczba zwierząt tym większe jest ryzyko wystąpienia nieprawidłowości;

- b) zmiany w liczebności stada – gwałtowne zmniejszenie liczebności stada może wynikać z wysokiego odsetka upadków zwierząt lub innych problemów występujących w gospodarstwie; przy zwiększeniu pogłowia należy sprawdzić czy nie doszło do obniżenia standardów dobrostanu;
 - c) zmiana właściciela gospodarstwa/personelu obsługującego zwierzęta – jeśli wiadomo o tym fakcie powiatowemu lekarzowi weterynarii – zmiana taka może spowodować zmianę stosowanych standardów;
 - d) wyniki kontroli w zakresie dobrostanu zwierząt z roku ubiegłego;
 - e) liczba padłych zwierząt w roku ubiegłym, w szczególności zwierząt młodych.
- 8) Przy typowaniu do kontroli gospodarstw utrzymujących świnie, cielęta lub kury nioski, oprócz parametrów wymienionych w punkcie 3, należy przede wszystkim uwzględnić gospodarstwa utrzymujące:
- a) cielęta – o obsadzie powyżej 6 cieląt;
 - b) świnie – o obsadzie powyżej 10 loch;
 - c) kury nioski – powyżej 350 ptaków;
 - d) brojlery – powyżej 500 sztuk.

Jednocześnie typując do kontroli gospodarstwa:

- utrzymujące cielęta oraz planując datę kontroli, powiatowy lekarz weterynarii, powinien mieć na uwadze sezonowość wycieleń, w szczególności w gospodarstwach utrzymujących powyżej 50 krów, i w miarę możliwości planować kontrole w sezonie wiosenno – letnim;
- utrzymujące zwierzęta futerkowe oraz planując datę kontroli, powiatowy lekarz weterynarii powinien mieć na uwadze w pierwszej kolejności, okres wykotów i nie planować kontroli dobrostanu w tym okresie, pamiętając jednocześnie, iż problemy dotyczące dobrostanu zwierząt mogą pojawiać się w większym nasileniu w okresie następującym bezpośrednio po wykotach i odchowcie młodych (sierpień-wrzesień).

2. Raportowanie o przeprowadzonych kontrolach dobrostanu zwierząt

Na podstawie przeprowadzonych kontroli powiatowi lekarze weterynarii sporządzają roczne raporty z kontroli gospodarstw utrzymujących zwierzęta gospodarskie, których wzory stanowią załączniki Nr 1, 2, 3, 4 i 5 do niniejszej instrukcji.

- 1) W przypadku załącznika nr 1 dotyczącego kur niosek, raport należy przygotować **oddzielnie** dla każdego systemu utrzymania ptaków. W przypadku załącznika nr 5 dotyczącego zwierząt innych niż kury nioski, brojlery, świnie lub cielęta, raport powinien być wypełniony **oddzielnie** dla każdego z wymienionych w załączniku gatunków zwierząt.

- 2) Ww. raporty dotyczą jedynie wyników kontroli dobrostanu zwierząt, w związku z powyższym nie należy wykazywać nieprawidłowości, które nie dotyczą dobrostanu zwierząt (pkt 1-12 listy kontrolnej SPIWET – gospodarstwa dobrostan zwierząt oraz załącznik odpowiednio do gatunku)
- 3) Wypełniając powyższe raporty w zakresie podziału nieprawidłowości na kategorie A, B i C, w zależności od podjętych działań, jako kryterium podziału należy uznać wskazany termin usunięcia nieprawidłowości:
- Kategoria A – żądanie podjęcia działań w celu usunięcia nieprawidłowości w terminie krótszym niż 3 miesiące; bez natychmiastowego wszczęcia postępowania administracyjnego bądź karnego – **należy zaznaczyć, jeśli zostały wydane decyzje i zalecenia z terminem usunięcia nieprawidłowości w terminie do 3 miesięcy,**
 - Kategoria B - żądanie podjęcia działań w celu usunięcia nieprawidłowości w terminie dłuższym niż 3 miesiące; bez natychmiastowego wszczęcia postępowania administracyjnego bądź karnego - **należy zaznaczyć, jeśli zostały wydane decyzje i zalecenia z terminem powyżej 3 miesięcy,**
 - Kategoria C – natychmiastowe wszczęcie postępowania administracyjnego lub karnego - **należy zaznaczyć, jeśli zostały wydane decyzje z rygiorem natychmiastowej wykonalności lub sprawy zostały skierowane do organów ścigania.**
- 4) Roczne raporty powiatowi lekarze weterynarii przekazują do wojewódzkich lekarzy weterynarii najpóźniej do dnia 28 lutego każdego roku. Ww. raport powinien zostać uzupełniony analizą porównawczą w stosunku do roku ubiegłego, obejmującą najczęściej stwierdzane nieprawidłowości, określenie czy stwierdzono wzrost czy spadek liczby stwierdzanych nieprawidłowości, czy w gospodarstwach, które podlegały rekontroli odnotowano poprawę, a jeśli nie, jakie wdrożono środki naprawcze.
- 5) Wojewódzcy lekarze weterynarii, po weryfikacji, przekazują do Głównego Lekarza Weterynarii najpóźniej do dnia 30 marca każdego roku raporty zbiorcze z kontroli gospodarstw utrzymujących zwierzęta gospodarskie pod względem dobrostanu zwierząt przeprowadzonych na terenie województwa wg wzorów, które stanowią załączniki Nr 1, 2, 3, 4 i 5 do niniejszej instrukcji.
- 6) Wojewódzcy lekarze weterynarii przesyłając raport, o którym mowa w pkt 5, dołączają do niego analizę porównawczą wyników kontroli w stosunku do roku ubiegłego, w której porównują najczęściej stwierdzane nieprawidłowości, określają czy stwierdzono wzrost czy spadek liczby stwierdzanych nieprawidłowości, czy
w gospodarstwach, które podlegały rekontroli odnotowano poprawę a jeśli nie, jakie wdrożono środki naprawcze. Wzór powyższej analizy został określony w załączniku Nr 10.
- 7) Powiatowy lekarz weterynarii weryfikuje nadzór prowadzony przez pracowników powiatowego inspektoratu weterynarii, w zakresie kontroli gospodarstw. Powiatowy lekarz weterynarii, biorąc pod

uwagę liczbę nadzorowanych gospodarstw oraz liczbę i doświadczenie pracowników zaangażowanych w kontrole dobrostanu zwierząt w gospodarstwach, planuje działania dotyczące weryfikacji efektywności działań pracowników. Powyższa weryfikacja odbywa się poprzez:

- kontrolę dokumentacji kontrolnej przygotowanej przez pracownika;
- nadzorowanie działań pracownika w trakcie wykonywania kontroli gospodarstwa;
- kontrolę znajomości przepisów i zasad przez pracownika w zakresie przedmiotu prowadzonej kontroli;
- kontrole skuteczności nadzoru w odniesieniu do poszczególnych gospodarstw, tj. sposobu egzekucji zaleceń i nakazów wydanych w celu usunięcia uchybień oraz prawidłowości zastosowanych sankcji.

8) Wojewódzki lekarz weterynarii weryfikuje nadzór prowadzony przez powiatowych lekarzy weterynarii poprzez:

- kontrole skuteczności nadzoru, tj. wzrost lub spadek liczby stwierdzanych nieprawidłowości oraz prawidłowość stosowanych sankcji,
- kontrole nadzoru prowadzonego przez powiatowych lekarzy weterynarii nad dobrostanem zwierząt w gospodarstwie, w tym także weryfikacja tego nadzoru poprzez wizytacje gospodarstw.

3. Podstawowe techniki kontroli.

Przeprowadzając kontrolę, o której mowa w ust. 1 pkt 1 rozdziału IV niniejszej instrukcji, powiatowy lekarz weterynarii, dokonuje ustaleń na podstawie:

- a) dokumentacji – w przypadku kontroli dobrostanu zwierząt w gospodarstwach, dokumentację stanowi ewidencja leczenia zwierząt, prowadzone rejestry upadków, decyzje powiatowego lekarza weterynarii dotyczące uznania stada za urzędowo wolne od chorób zakaźnych, faktury np. za odbiór ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego (zwłok padłych zwierząt) oraz wszystkie inne dokumenty, które związane są z przedmiotem kontroli;
- b) wyjaśnień właściciela gospodarstwa, jego przedstawiciela lub osób odpowiedzialnych za wykonywanie czynności w gospodarstwie;
- c) oględzin – w przypadku kontroli dobrostanu zwierząt w gospodarstwie, powiatowy lekarz weterynarii musi osobiście stwierdzić czy zapewniono zwierzętom wszystkie warunki utrzymania, wynikające z przepisów prawa;
- d) pomiarów – w przypadku kontroli dobrostanu zwierząt w gospodarstwie, powiatowy lekarz weterynarii musi osobiście dokonać wszelkich pomiarów, które pozwolą mu na ocenę dobrostanu zwierząt; w przypadku dokonywania pomiarów, powiatowy lekarz weterynarii musi dysponować właściwymi

przyrządami, które umożliwią mu dokonanie ww. pomiarów i właściwą ocenę warunków utrzymania zwierząt:

- pomiary powierzchni utrzymywania – dokonując pomiaru powierzchni pomieszczenia, kojca lub klatki przypadającej na zwierzę, należy wykorzystać odpowiednie przyrządy, posiadające świadectwo legalizacji lub cechę legalizacji umieszczaną na przyrządzie pomiarowym, poświadczające dokonanie legalizacji. Pomiar taki powinien być dokonywany po wewnętrznej stronie pomieszczenia, kojca lub klatki; jednocześnie mierząc powierzchnię przypadającą na zwierzę należy pominąć tę część pomieszczenia lub klatki, która nie jest dostępna dla zwierzęcia np.

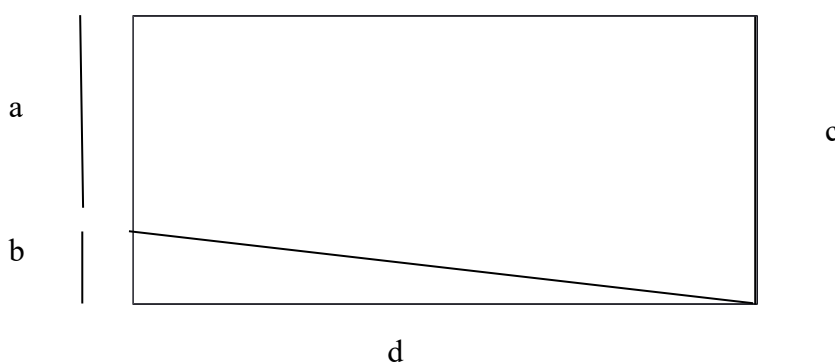
- miejsce, w którym znajduje się koryto lub inny sprzęt, który uniemożliwia zwierzętom korzystanie z powierzchni, na której jest umieszczony;
- część klatki, która ma obniżoną wysokość w stosunku do wymaganej;

w przypadku jednak gdy, np.

- koryta stanowią zagłębienie w posadzce, tak, że w czasie gdy nie jest podawana karma, zwierzęta mogą korzystać z tego miejsca, tj. mogą tam przechodzić lub leżeć,
- koryta lub inne sprzęty są zawieszane na takiej wysokości, że zwierzęta mogą korzystać z powierzchni znajdującej się pod spodem, tj. mogą ją badać, penetrować lub na niej leżeć,

część powierzchni zajmowana przez takie koryto może być wliczana do powierzchni użytkowej.

- pomiar nachylenia podłoża – dokonując pomiaru powierzchni pomieszczenia lub klatki przypadającej na zwierzę należy wykorzystać odpowiednie przyrządy, posiadające świadectwo legalizacji lub cechę legalizacji umieszczaną na przyrządzie pomiarowym, poświadczające dokonanie legalizacji; najprostszym sposobem obliczenia stopnia nachylenia podłogi np. w przypadku klatki dla niosek, jest pomiar wysokości klatki wzdłuż jej przedniej ściany (c), pomiar wysokości tylnej ściany (a); następnie należy dokonać poniższego obliczenia:

$$c-a=b$$

$$b/d \times 100\% = \text{procent nachylenia podłoża}$$

lub

$$b/d \leq 0,1405 \text{ (tangens kąta } 8^\circ)$$

- pomiary stężenia gazów – dokonując pomiaru stężenia gazów należy wykorzystać odpowiednie przyrządy i postępować zgodnie z instrukcją obsługi dołączonej przez producenta; w przypadku, gdy instrukcja nie zawiera informacji dotyczących miejsca i liczby powtórzeń pomiarów, należy wykonać 3 pomiary w trzech różnych miejscach pomieszczenia i obliczyć średnią arytmetyczną z wyników pomiarów. Pomiaru należy dokonywać na wysokości głowy zwierzęcia, a w przypadku zwierząt utrzymywanych w klatkach w systemie baterijnym, na wysokości środkowego poziomu; jednocześnie w przypadku gazów lżejszych od powietrza (NH_3), przynajmniej jeden pomiar powinien być wykonany w górnych partiach pomieszczenia, natomiast w przypadku gazów cięższych od powietrza, (CO_2 , H_2S), przynajmniej jeden pomiar powinien być wykonany w dolnych partiach pomieszczenia,
 - pomiar temperatury, wilgotności względnej i prędkości przepływu powietrza – dokonując ww. pomiarów należy wykorzystać odpowiednie przyrządy i postępować zgodnie z instrukcją obsługi dołączonej przez producenta; powyższych pomiarów dokonuje się na wysokości środka ciężkości zwierzęcia przebywającego w pomieszczeniu; pomiaru należy dokonać w różnych punktach pomieszczenia i obliczyć średnią arytmetyczną z otrzymanych wyników pomiarów;
w przypadku zwierząt utrzymywanych w klatkach w systemie baterijnym pomiar przeprowadza się na wysokości każdego poziomu klatek,
 - pomiar natężenia oświetlenia – dokonując pomiaru natężenia oświetlenia należy wykorzystać odpowiednie przyrządy i postępować zgodnie z instrukcją obsługi dołączonej przez producenta; w przypadku, gdy instrukcja nie zawiera informacji na temat sposobu wykonania pomiaru, pomiar powinien być wykonany na wysokości oczu stojącego zwierzęcia; w przypadku zwierząt utrzymywanych w klatkach w systemie baterijnym, pomiar przeprowadza się na wysokości każdego poziomu klatek,
 - pomiar hałasu - dokonując pomiaru hałasu należy wykorzystać odpowiednie przyrządy i postępować zgodnie z instrukcją obsługi dołączonej przez producenta; w przypadku, gdy instrukcja nie zawiera informacji na temat sposobu wykonania pomiaru, pomiar powinien być wykonany na poziomie głowy stojącego zwierzęcia; w przypadku zwierząt utrzymywanych w klatkach, w systemie baterijnym, pomiar przeprowadza się na wysokości każdego poziomu klatek; pomiaru tego należy dokonywać przy włączonych urządzeniach, które mogą być źródłem hałasu;
- e) kalkulacji – w przypadku kontroli dobrostanu zwierząt w gospodarstwie, powiatowy lekarz weterynarii, na podstawie dokonanych przez siebie pomiarów, musi dokonać kalkulacji w zakresie ustalenia maksymalnej obsady zwierząt, a tym samym określenia, czy liczba zwierząt utrzymywana w czasie kontroli w danym pomieszczeniu, boksie, klatce jest zgodna z wymaganiami wynikającymi z

przepisów. W każdym przypadku, obliczając maksymalną obsadę zwierząt, powiatowy lekarz weterynarii musi brać pod uwagę wszystkie parametry wynikające z przepisów prawa, nie ograniczając się jedynie do wymiarów pomieszczenia np. w przypadku systemu alternatywnego utrzymania niosek należy wziąć pod uwagę oprócz wymiarów kurnika, wymiary powierzchni pokrytej ściółką, długość grzęd, liczbę gniazd, wymiary urządzeń do pojenia i karmienia.

W każdym przypadku, gdy podczas kontroli dokonywane są pomiary lub kalkulacje powinny one znaleźć odzwierciedlenie w protokole kontroli. W przypadku, gdy wyniki pomiarów dla poszczególnych legowisk, boksów, pomieszczeń itp. są różne, do protokołu należy wpisać wyniki najniższych pomiarów. W przypadku zaś, gdy dla przeprowadzanych kalkulacji istotne są różnice w wymiarach, wyniki pozostałych pomiarów należy podać w protokole w miejscu przeznaczonym na uwagi.

4. Postępowanie w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości.

- 1) Powiatowy lekarz weterynarii wyniki kontroli dokumentuje przez wypełnienie listy kontrolnej SPIWET.
- 2) W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, jednak wyłącznie gdy określony obowiązek wynika bezpośrednio z przepisu prawa (treść obowiązku jest wprost zawarta w przepisie i nie wymaga konkretyzacji), powiatowy lekarz weterynarii ma możliwość skierowania sprawy do postępowania egzekucyjnego, stosownie do art. 3 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015 z późn. zm.). Organem egzekucyjnym w postępowaniu egzekucyjnym obowiązku niepieniężnego wynikającego bezpośrednio z przepisu prawa, zgodnie z art. 20 § 1 pkt 1 ww. ustawy, jest wojewoda. Powiatowy lekarz weterynarii w tym postępowaniu, zgodnie z art. 1a pkt 13 i art. 5 § 1 pkt 2 ustawy, występuje w charakterze wierzyciela. Do jego obowiązków, zgodnie z art. 15 ustawy, należy przesłanie zobowiązanemu pisemnego upomnienia, zawierającego wezwanie do wykonania obowiązku, w terminie 7 dni od dnia doręczenia upomnienia, z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego. Następnie, po bezskutecznym upływie terminu, powiatowy lekarz weterynarii winien wystawić tytuł wykonawczy i przesłać go organowi egzekucyjnemu wraz z dowodem doręczenia upomnienia, zgodnie z art. 26 i art. 27 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
- 3) W przypadku, stwierdzenia nieprawidłowości, gdy określony obowiązek nie wynika bezpośrednio z przepisu prawa, powiatowy lekarz weterynarii, na podstawie art. 54 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 882/2004 może zastosować następujące działania:
 - a) nałożenie procedur sanitarnych lub podjęcie wszelkich innych działań uważanych za niezbędne do zapewnienia zgodności z zasadami dotyczącymi zdrowia zwierząt lub dobrostanu zwierząt;
 - b) ograniczenie lub zakaz wprowadzania do obrotu, przywozu lub wywozu żywności lub zwierząt;

- c) zawieszenie działania lub zamknięcie całego lub części gospodarstwa na właściwy okres czasu;
- d) wszelkie inne środki jakie właściwy organ uznaje za właściwe.

Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję administracyjną z określeniem terminu realizacji jej postanowień. Należy pamiętać, iż w przypadku wydawania decyzji administracyjnej na podstawie art. 54 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 882/2004 o realizacji nakazów w wyznaczonym terminie, nie ma możliwości wydania kolejnej decyzji w zakresie naruszeń objętych poprzednią decyzją, zaostrzającej nałożone nakazy lub zakazy np. ograniczenie obrotu zwierzętami w przypadku braku realizacji nakazów przez podmiot. W przypadku ww. decyzji, zgodnie z zasadami postępowania administracyjnego, powiatowy lekarz weterynarii musi doprowadzić do wyegzekwowania nałożonych nakazów poprzez egzekucję decyzji, np. grzywna w celu przymuszenia.

W związku z powyższym, powiatowy lekarz weterynarii wydając decyzję administracyjną powinien dokładnie rozważyć jakie środki powinny zostać zastosowane.

Przykładowe propozycje postępowania w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przez powiatowego lekarza weterynarii zawarte są w załączniku nr 8. W ww. załączniku wskazano sytuacje, w których możliwa jest egzekucja bezpośrednio z przepisów prawa, o której mowa w pkt 2 oraz sytuacje, w których konieczne jest wydanie decyzji administracyjnej, o czym mowa w pkt 3 niniejszego rozdziału.

- 4) W przypadku kontroli gospodarstw, w których utrzymywane są zwierzęta nie objęte szczegółowymi przepisami dotyczącymi utrzymania zwierząt gospodarskich, kontrola przeprowadzana jest w oparciu o art. 6 ustawy *o ochronie zwierząt*, a także wiedzę naukową lub doświadczenie powiatowego lekarza weterynarii, w tym przepisy dotyczące innych gatunków zwierząt, do których można się odnieść w drodze analogii. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, których nie można zakwalifikować jako znęcanie się nad zwierzętami, lecz które w opinii powiatowego lekarza weterynarii mogą stanowić zagrożenie dla dobrostanu zwierząt, powiatowy lekarz weterynarii wpisuje do protokołu zalecenia, zgodnie z którymi powinien postąpić właściciel zwierząt.
- 5) W przypadku stwierdzenia niezgodności podczas przeprowadzania kontroli warunków określonych w rozdziale 16, powiatowy lekarz weterynarii, na podstawie art. 22 rozporządzenia Rady 1099/2009 może nakazać:
 - a. zmianę standardowych procedur operacyjnych,
 - b. wstrzymanie uśmiercania zwierząt,
 - c. zwiększenie częstotliwości kontroli ogłuszania i zmiany procedur monitorowania dotyczących ww. kontroli,
 - d. zawieszenie lub cofnięcie świadectwa kwalifikacji (w takim przypadku powiatowy lekarz weterynarii, informuje o swojej decyzji właściwy organ, który wydał to świadectwo),

- e. podjęcie działań niezbędnych do zapewnienia zgodności z zasadami dotyczącymi dobrostanu zwierząt.

Powiatowy lekarz weterynarii może także:

- wnioskować do właściwego organu o zawieszenie lub cofnięcie uprawnień wydanych dla ośrodka szkoleniowego do prowadzenia szkoleń dla personelu rzeźni,
 - w przypadku stwierdzenia, iż instrukcje obsługi urządzeń do unieruchamiania i ogłuszania zwierząt są niewłaściwe, poinformować producenta ww. urządzeń o konieczności wprowadzenia zmian do ww. instrukcji, z należyтым uwzględnieniem opinii naukowych.
- 6) W każdym przypadku podejrzenia, iż doszło do naruszenia art. 35 ustawy o ochronie zwierząt, powiatowy lekarz weterynarii powinien złożyć, w trybie i na zasadach określonych we właściwych przepisach, zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.
- 7) W każdym przypadku podejrzenia, iż doszło do naruszenia art. 37-37d ustawy o ochronie zwierząt, powiatowy lekarz weterynarii powinien złożyć, w trybie i na zasadach określonych we właściwych przepisach, zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia wykroczenia lub wniosek o ukaranie.

V. KONTROLE GOSPODARSTW.

1. Kontrola gospodarstw, w których utrzymywane jest bydło.

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje:

- 1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy bydło utrzymywane jest w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi, tj. systemie otwartym lub w pomieszczeniach inwentarskich:
- a) na uwięzi;
 - b) bez uwięzi wolnostanowiskowo:
 - z wydzielonymi legowiskami, z wyjątkiem bydła opasowego i buhajów,
 - bez wydzielonych legowisk na ściółce, z wyjątkiem buhajów, krów i jałówek cielných powyżej 7. miesiąca ciąży,
 - bez wydzielonych legowisk i ściółki, z wyjątkiem buhajów, krów i jałówek cielných powyżej 7. miesiąca ciąży.

W przypadku, gdy jest to technologia chowu zwierząt dotychczas nie stosowana na terytorium RP, a więc wymagająca uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą o ochronie zwierząt, zostało wydane.

- 2) **Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:

- a)** czy podmiot uzyskał decyzję o uznaniu stada bydła za:
- urzędowo wolne od gruźlicy,
 - urzędowo wolne od brucelozy,
 - urzędowo wolne od enzootycznej białaczki bydła;
- b)** czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:
- wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
 - maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
 - środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
- c)** czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
- d)** czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;
- e)** czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”;
- f)** czy w gospodarstwie nie są przetrzymywane produkty lecznicze weterynaryjne zawierające:
- substancje o działaniu beta-agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu,
 - oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne;
- g)** czy w gospodarstwie przestrzegany jest zakaz podawania zwierzętom gospodarskim:
- substancji o działaniu tyreostatycznym,
 - stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów,
 - substancji o działaniu beta-agonistycznym,
 - oestradiolu 17 β i jego pochodnych estropodobnych,
 - substancji o działaniu estrogennym innych niż oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne oraz o działaniu androgenym lub gestagenym,

z wyjątkiem podawania testosteronu i progesteronu oraz ich pochodnych, łatwo uwalniających w miejscu ich podawania związki macierzyste w wyniku procesu hydrolizy. Produkty lecznicze weterynaryjne zawierające powyższe substancje mogą być stosowane jedynie w celach leczniczych oraz muszą spełniać wymagania dla dopuszczenia ich do obrotu określone w przepisach prawa farmaceutycznego, a także

mogą być podawane wyłącznie przez lekarza weterynarii w postaci zastrzyku lub w postaci spirali dopochwowych - w przypadku leczenia dysfunkcji hormonów płciowych. Ponadto, dopuszczone jest podawanie w celu przyspieszenia porodu u krów produktów leczniczych weterynaryjnych z zawartością substancji mających działanie beta-agonistyczne, w postaci zastrzyków.

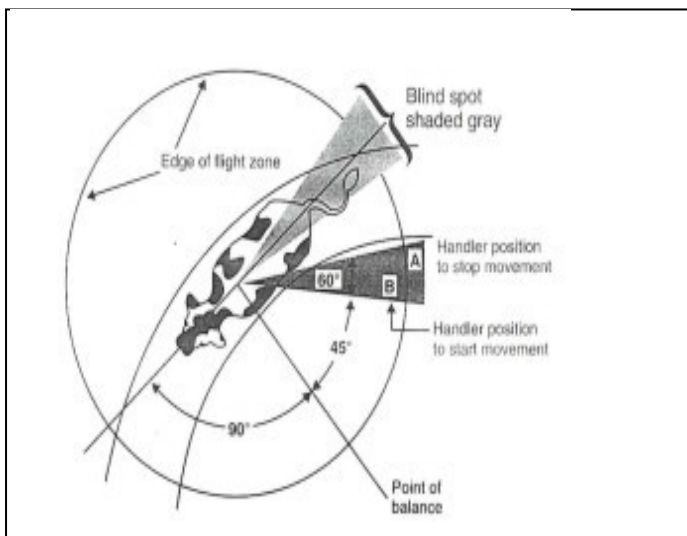
3) Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że dogładając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, kulawizny, zapalenia wymienia, biegunki, osowiałość, odstawanie od stada, brak pobierania pokarmu). Należy zwrócić uwagę czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

4) Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta podczas przemieszczania na terenie gospodarstwa – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że do popędzania zwierząt nie stosuje się przedmiotów lub narzędzi, które mogą spowodować okaleczenie zwierzęcia, a także:

- a) czy stosowanie narzędzi do przepędzania ograniczono do niezbędnego minimum i tylko do sytuacji, gdy przed zwierzętami jest wolna droga, którą mogą się poruszać;
- b) czy do przepędzania zwierząt są używane wyłącznie grzechotki, klepaki, płachty z tworzyw sztucznych, sklejki, twardej gumy – nie wolno stosować drągów, prętów ani zakończonych ostro przedmiotów;
- c) w odniesieniu do przyrządów emitujących impulsy elektryczne – czy są używane jedynie w sytuacjach gdy zwierzę, przed którym jest wolna przestrzeń, nie reaguje na inne metody stosowane w celu spowodowania jego ruchu do przodu; czy impuls jest stosowany jedynie w mięśnie zadu i trwa nie dłużej niż 1 sekundę; czy pomiędzy kolejnymi impulsami następuje przerwa, a ponadto, jeśli na impuls nie było reakcji, czy był on ponawiany (impulsy elektryczne mogą być stosowane jednokrotnie);
- d) czy zwierzęta, które nie mogą poruszać się o własnych siłach nie są ciągnięte za głowę, kończyny, ogon, czy sierść, wykręcany jest im ogon oraz czy stosowane są środki nacisku na gałki oczne, ciągnięcie za uszy oraz inne metody powodujące ból u zwierzęcia;
- e) czy wykorzystuje się przy przemieszczaniu zwierząt wzorce zachowań prezentowanych przez większość zwierząt gospodarskich:
 - podążanie za przywódcą stada,
 - reakcja ucieczki przy przekroczeniu „strefy ucieczki” (strefa ucieczki-najmniejsza odległość na jaką zwierzę pozwala się zbliżyć człowiekowi lub naturalnemu wrogowi) – unikanie gwałtownego wkraczania w strefę ucieczki, gdyż może to spowodować panikę zwierzęcia,
 - przemieszczanie zwierząt przy wykorzystaniu „punktu równowagi” znajdującego się na wysokości łopatki zwierzęcia – aby spowodować ruch zwierzęcia do przodu należy

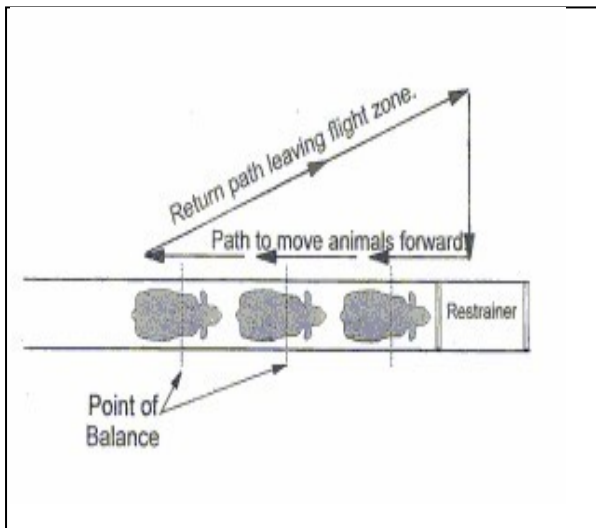
przesunąć się w kierunku zadu zwierzęcia wchodząc w zakres strefy ucieczki, jeśli zaś chcemy, aby zwierzę się cofnęło, należy przesunąć się w kierunku głowy zwierzęcia wchodząc w zakres strefy ucieczki; w celu zatrzymania zwierzęcia należy wyjść poza strefę ucieczki,

- w szczególności przeżuwacze mają tendencje do poruszania się w kierunku przeciwnym, niż porusza się osoba znajdująca się w ich strefie ucieczki; w celu wywołania ruchu tylko jednego zwierzęcia osoba obsługująca powinna zatrzymać się po przekroczeniu punktu równowagi tego zwierzęcia.

Edge of flight zone – granica dystansu ucieczki
 Point of balance – punkt równowagi
 Handler position to start movement – pozycja osoby obsługującej aby spowodować ruch zwierzęcia
 Handler position to stop movement – pozycja osoby obsługującej aby zatrzymać ruch zwierzęcia
 Blind spot shaded Gray – ślepa strefa

Rys. 1. Schemat przemieszczania zwierząt przy wykorzystaniu „strefy ucieczki”.

Point of balance – punkt równowagi
 Path to move animals forward – droga którą powinna poruszać się osoba obsługująca, aby zwierzęta poruszały się do przodu
 Return path leaving flight zone – droga powrotna (opuszczenia strefy dystansu ucieczki) osoby obsługującej.

Rys. 2. Schemat przemieszczania zwierząt przy wykorzystaniu „punktu równowagi”.

5) **Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz czy jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- a)** czystość pomieszczeń oraz sprzętu, a więc czy odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz czy zabezpiecza się je przed muchami i gryzoniami;
- b)** czy podłoga jest twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka, nieśliska oraz czy nie ma w niej ubytków, które mogłyby być niebezpieczne dla zwierząt; zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną, w przypadku utrzymywania bydła na podłodze szczelinowej zaleca się także, aby odpowiadała ona poniższym wymaganiom, w przypadku:
- krów (szerokość szczelin i beleczek w cm): 4,0 i 12-14 cm,
 - cieląt (szerokość szczelin i beleczek w cm): 2,5 i 6-8 cm,
 - jałówek do 15 miesięcy i opasów do 350 kg; 3,0 i 8-10 cm,
 - jałówek pow. 15 miesięcy i opasów pow. 350 kg; 3,5 i 10 cm;
- c)** czy w pomieszczeniu nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy u zwierząt, czy urządzenia do wiązania zwierząt są skonstruowane w taki sposób, aby nie powodowały urazów u zwierząt, a także aby uwiązane do nich zwierzęta miały możliwość swobodnego położenia się i wstania oraz swobodny dostęp do wody i karmy;
- d)** czy wyposażenie pomieszczeń i przegrody technologiczne, takie jak: drabiny paszowe, przegrody stanowisk oraz wszelkiego rodzaju wygrodzienia w oborach są dostosowane do odpowiedniej kategorii zwierząt pod względem wysokości, przeszwitów, wytrzymałości itp. aby spełniły swoją rolę; zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną zaleca się, aby posiadały one następujące wymiary:
- wysokość drabin paszowych: krowy i cielęta (od poziomu stanowiska) - 110-120 cm, jałówki i młode bydło opasowe - 130 cm,
 - wysokość przegród między stanowiskami - 90-100 cm,
 - wysokość krawędzi żłobu (wymiar w dolnych granicach dotyczą zwierząt młodszych): przy stanowiskach krótkich (od poziomu stanowiska) 22-30 cm, przy systemie wolnostanowiskowym (od strony zwierząt) 40-55 cm,
 - poziom dna żłobu: ponad poziom stanowiska przy stanowiskach krótkich 8-10 cm, ponad poziom korytarza przy systemie wolnostanowiskowym 20-30 cm,
 - wysokość przegród kopców grupowych przy utrzymaniu: cieląt 110-120 cm, jałówek i młodego bydła opasowego - 130 cm;
- e)** czy szerokość tras komunikacyjnych oraz szerokość furtek, przejść i otworów drzwiowych uwzględnia wymiary zwierząt i środków transportu wjeżdżających do pomieszczeń inwentarskich; zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną zaleca się, aby odpowiadały następującym wymiarom i danym:

- powierzchnia korytarzy w oborze wolnostanowiskowej wykorzystywanych w celu zapewnienia swobodnego ruchu oraz dojścia krów do paszy, wody i doju powinna wynosić 4 metry kwadratowe na sztukę,
- szerokość korytarza paszowego (w zależności od sposobu zadawania pasz) powinna wynieść ok. 150-500 cm,
- szerokość korytarza gnojowego w oborze uwięziowej, ściółkowej (łącznie z kanałami gnojowymi): powinna wynieść ok. 190-210 cm dla korytarza przyściennego, oraz ok. 250 cm dla korytarza środkowego,
- szerokość korytarza gnojowego w oborze uwięziowej, bezściółkowej (bez kanałów gnojowych) powinna wynieść ok. 120-150 cm dla korytarza przyściennego oraz 120-150 cm dla korytarza środkowego,
- szerokość korytarza gnojowego w oborze wolnostanowiskowej (wymiar dolny dotyczy jałówek) przy ciągu paszowym powinna wynieść ok. 270-300 cm, a między rzędami legowisk ok. 220-250 cm,
- szerokość korytarza poprzecznego (w zależności od funkcji) powinna wynieść ok. 90-210 cm dla korytarza przyściennego oraz 150-400 cm dla korytarza środkowego,
- szerokość bramek do kopców i drzwi na wybiegi dla krów i jałówek cielnych – bramki: 100-110 cm, drzwi: 120-150 cm oraz dla jałówek i młodego bydła opasowego – bramki: 90 cm, drzwi: 120 cm;

f) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz system wentylacji awaryjnej;

g) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;

h) czy warunki utrzymania zwierząt w przypadku systemu otwartego uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi; należy sprawdzić czy zapewniono osłonę przed zbyt silnym nasłonecznieniem, wiatrem, niskimi temperaturami oraz przed przeciągami.

6) Minimalne normy powierzchni – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy zwierzętom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni, tj.:

a) w systemie utrzymywania bydła, w pomieszczeniach inwentarskich na uwięzi, wymiary stanowiska powinny wynosić w przypadku:

- krów i jałówek powyżej 7. miesiąca ciąży – co najmniej dł. 1,6 m x szer. 1,1 m,
- jałówek powyżej 6. miesiąca życia, nie dłużej niż do 7. miesiąca ciąży – co najmniej dł. 1,5 m x szer. 1 m,

- buhajów – co najmniej dł. 2,4 m x szer. 1,4 m,
 - bydła opasowego o masie ciała do 300 kg – co najmniej dł. 1,3 m x szer. 0,8 m,
 - bydła opasowego o masie ciała powyżej 300 kg – co najmniej dł. 1,45 m x szer. 0,95 m;
- b)** w systemie utrzymywania bydła, w pomieszczeniach inwentarskich bez uwięzi wolnostanowiskowo z wydzielonymi legowiskami na ściółce, wymiary wydzielonego legowiska powinny wynosić w przypadku:
- krów i jałówek powyżej 7. miesiąca ciąży – co najmniej dł. 2,1 m x szer. 1,1 m,
 - jałówek powyżej 6. miesiąca życia, nie dłużej niż do 7. miesiąca ciąży – co najmniej dł. 1,9 m x szer. 0,9 m;
- c)** w systemie utrzymania bydła na głębokiej ściółce zaleca się, aby wartości wskazane w lit. a oraz lit. b zwiększono o 30%; system ten jest zalecany szczególnie dla ras mięsnych;
- d)** w systemie utrzymywania bydła, w pomieszczeniach inwentarskich bez uwięzi wolnostanowiskowo bez wydzielonych legowisk i ściółki, powierzchnia powinna, w przeliczeniu na jedną sztukę, wynosić w przypadku utrzymywania:
- krów i jałówek powyżej 7. miesiąca ciąży – co najmniej 4,5 m²,
 - jałówek powyżej 6. miesiąca życia, nie dłużej niż do 7. miesiąca ciąży – co najmniej 2,2 m²,
 - bydła opasowego o masie ciała do 300 kg – co najmniej 1,6 m²,
 - bydła opasowego o masie ciała powyżej 300 kg – co najmniej 2,2 m²;
- e)** w systemie utrzymywania bydła, w pomieszczeniach inwentarskich bez uwięzi wolnostanowiskowo bez wydzielonych legowisk i ściółki, z wyjątkiem buhajów, krów i jałówek cielných powyżej 7. miesiąca ciąży, powierzchnia powinna, w przeliczeniu na jedną sztukę, wynosić w przypadku utrzymywania:
- jałówek powyżej 19. miesiąca życia do 7. miesiąca ciąży – co najmniej 2 m²,
 - jałówek powyżej 6. do 19. miesiąca życia – co najmniej 1,6 m²,
 - bydła opasowego o masie ciała do 300 kg – co najmniej 1,3 m²,
 - bydła opasowego o masie ciała powyżej 300 kg – co najmniej 1,8 m²;
- f)** w systemie otwartym utrzymywania bydła, powierzchnia, na której jest utrzymywane bydło, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić w przypadku:
- jałówek – co najmniej 10 m²,
 - krów – co najmniej 15 m²,
 - buhajów – co najmniej 20 m².

W celu przeprowadzenia kontroli minimalnych norm powierzchni, które powinny zostać zapewnione zwierzętom utrzymywanym w systemie stanowiskowym lub

z wydzielonymi legowiskami, powiatowy lekarz weterynarii może posiłkować się przedstawionymi planami pomieszczeń inwentarskich, jednak powinien dokonać także pomiaru kilku losowo wybranych stanowisk lub legowisk, co najmniej 2 - 4%. W przypadku kontroli minimalnych norm powierzchni, które powinny zostać zapewnione zwierzętom utrzymywanym w systemie bez wydzielonego legowiska, w szczególności w systemie otwartym, oceny powierzchni można dokonać na podstawie przedstawionych planów, bez konieczności dokonywania pomiarów.

7) Pozostałe warunki utrzymania – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować w szczególności:

- a) czy zapewniono zwierzętom swobodę ruchu; w przypadku stosowania uwięzi, czy nie powoduje ona uszkodzeń ciała ani innego rodzaju cierpienia, czy nie ogranicza niezbędnego ruchu, a w szczególności możliwości kładzenia się, wstawania oraz leżenia;
- b) czy zwierzęta nie utrzymywane grupowo mają zapewniony kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami;
- c) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego, zaleca się uwzględnienie następujących informacji:
 - optymalna wartość natężenia światła w pomieszczeniach dla bydła powinna wynosić od 20 do 30 lux,
 - ocena właściwego oświetlenia przy stosowaniu światła naturalnego powinna polegać na ocenie stosunku powierzchni okien do podłogi,
 - powierzchnia okien powinna wynosić 5-10% powierzchni podłogi, zaś w przypadku stosowania świetlika kalenicowego (okna dachowe), powierzchnia całkowita powinna wynosić 3-5% powierzchni podłogi,
 - w miesiącach zimowych zalecane jest stosowanie oświetlenia sztucznego przez około 8 godzin, przy czym długość sztucznego dnia powinna wynosić 16 godzin; oświetlenie sztuczne winno odpowiadać dziennemu w godzinach od 9 do 17;
- d) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się uwzględnienie okoliczności, iż optymalna temperatura wynosi 4-16°C przy wilgotności 60-70% (w porodówce 16-20°C) oraz, że zwierzęta trzymane na uwięzi i chore mają trudności ze znośzeniem niskich temperatur;
- e) czy stężenia gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się, aby nie przekraczały:
 - 3 000 ppm w przypadku dwutlenku węgla (CO₂),
 - 5 ppm w przypadku siarkowodoru (H₂S),
 - 20 ppm w przypadku amoniaku (NH₃);
- f) czy wymiana powietrza kształtuje się na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się, aby wynosiła 90 m³/1szt./h w okresie zimowym, natomiast w okresie letnim 350–400 m³/1szt./h.

- 8) Sposób podawania paszy i wody** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:
- a) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody oraz czy są karmione co najmniej dwa razy dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego; przez stały dostęp do wody rozumie się zazwyczaj poidła automatyczne, jednakże, w przypadku gospodarstw utrzymujących pojedyncze sztuki zwierząt na użytek własny w systemie przyzagrodowym, gdzie właściciel jest w stanie zapewnić uzupełnianie wody na bieżąco, dopuszczalne jest pojenie zwierząt przy użyciu koryta lub innego pojemnika na wodę.
 - b) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody;

Zalecane warunki, dające pewność, iż każda sztuka bydła spożyje odpowiednią ilość paszy oraz zapobiegające agresji to zapewnienie jednego stanowiska paszowego na jedno zwierzę przy żywieniu ograniczonym, natomiast przy żywieniu do woli maksymalnie 3 krowy powinny korzystać z jednego stanowiska paszowego. Przy żywieniu do woli pasza powinna być dostępna na stole paszowym przez 20-22 godziny na dobę, przy obowiązkowym oświetleniu obszaru paszowego nocą.

Zaleca się, aby stanowiska żywieniowe spełniały następujące parametry: szerokość dostępu do stołu paszowego na 1 krowę – 0,70 m, wysokość murku oddzielającego krowy od stołu paszowego ponad poziom posadzki – 0,50 do 0,60 m, podwyższenie stołu paszowego – 0,10-0,15 m, szerokość kwasoodpornej powierzchni stołu paszowego – minimum 1,00 m, wysokość górnej krawędzi drabiny paszowej ponad stanowiskiem, min. 1,35 m.

W wiatach lub podobnych formach zabezpieczeń stosowanych w systemie otwartym należy zapewnić, szczególnie zimą, niezamarzającą paszę i wodę (poidła niezamarzające) oraz suche legowiska z dużą ilością ściółki.

- 9) Stan zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:
- a) czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:
 - stan odżywienia zwierząt,
 - stan racic,
 - występowanie kulawizn oraz ich stopień,
 - występowanie innych objawów chorobowych,
 - stan gruczołu mlekowego,
 - stan powłok skórnych – występowanie otarć, skaleczeń i chorób skóry;
 - b) czy w przypadku gdy w gospodarstwie znajdują się chore lub ranne zwierzęta, zostały one odizolowane od reszty stada oraz czy zapewniono im opiekę lekarsko-weterynaryjną i w zależności od stanu zdrowia odpowiednie warunki np. ściółkę lub wyższą temperaturę;
 - c) czy w gospodarstwie znajdują się pomieszczenia lub wydzielone miejsca, które mogą służyć do odizolowania chorego zwierzęcia oraz czy ich liczba i powierzchnia są adekwatne do liczebności stada;

- 10) Dokumentacja** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną w formie ewidencji nabycia, posiadania i stosowania produktów

lecniczych weterynaryjnych oraz leczenia zwierząt prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji*, dotyczącą okresu co najmniej 3 lat od daty dokonania wpisu, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia.

Ponadto kontroli podlegają także rejestry upadków, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy o *ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym

z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

2. Kontrola gospodarstw, w których utrzymywane są cielęta (zwierzęta z gatunku bydło domowe, w wieku od urodzenia do 6 miesiąca życia).

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje.

1) System utrzymania zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy cielęta utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawa, tj. systemie otwartym lub w pomieszczeniach inwentarskich. Kontrolując gospodarstwo utrzymujące cielęta należy wziąć pod uwagę, że:

- cieląt nie można utrzymywać na uwięzi (z wyjątkiem pory karmienia trwającej nie dłużej niż jedną godzinę);
- w przypadku gospodarstw utrzymujących więcej niż 6 cieląt, cielęta powyżej 8 tygodnia życia nie mogą być utrzymywane w pojedynczych boksach.

W przypadku, gdy technologia chowu zwierząt, dotychczas nie była stosowana na terytorium RP, a więc wymaga uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza czy zezwolenie takie stwierdzające,

że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.

2) Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:

- a) czy podmiot uzyskał decyzję o uznaniu stada bydła za:
 - urzędowo wolne od gruźlicy,
 - urzędowo wolne od brucelozy,
 - urzędowo wolne od enzootycznej białaczki bydła;

- b)** czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:
- wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
 - maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego;
 - środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
- c)** czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
- d)** czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta utrzymywane są w czystości;
- e)** czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”;
- f)** czy w gospodarstwie nie są przetrzymywane produkty lecznicze weterynaryjne zawierające:
- substancje o działaniu beta-agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu,
 - oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne;
- g)** czy w gospodarstwie przestrzegany jest zakaz podawania zwierzętom gospodarskim:
- substancji o działaniu tyreostatycznym,
 - stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów,
 - substancji o działaniu beta-agonistycznym,
 - oestradiolu 17 β i jego pochodnych estropodobnych,
 - substancji o działaniu estrogenym innych niż oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne oraz o działaniu androgennym lub gestagennym

z wyjątkiem podawania testosteronu i progesteronu oraz ich pochodnych, łatwo uwalniających w miejscu ich podawania związki macierzyste w wyniku procesu hydrolizy. Produkty lecznicze weterynaryjne zawierające powyższe substancje mogą być stosowane jedynie w celach leczniczych oraz muszą spełniać wymagania dla dopuszczenia ich do obrotu określone w przepisach prawa farmaceutycznego,

a także mogą być podawane wyłącznie przez lekarza weterynarii w postaci zastrzyku lub w postaci spirali dopochwowych - w przypadku leczenia dysfunkcji hormonów płciowych. Ponadto, dopuszczone jest podawanie w celu przyspieszenia porodu

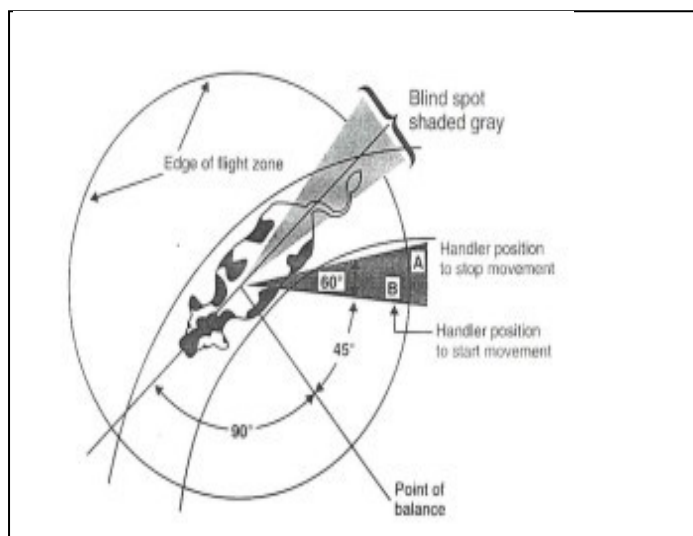
u krów produktów leczniczych weterynaryjnych z zawartością substancji mających działanie beta-agonistyczne, w postaci zastrzyków.

3) Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie, w przypadku systemu otwartego, a dwa razy dziennie w przypadku utrzymania w pomieszczeniach inwentarskich oraz, że dogładając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, kulawizny, biegunki, osowiałość, odstawanie od stada, niepokarmienie). Należy zwrócić uwagę czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

4) Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta podczas przemieszczania na terenie gospodarstwa – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że do popędzania zwierząt nie stosuje się przedmiotów lub narzędzi, które mogą spowodować okaleczenie zwierzęcia, a także:

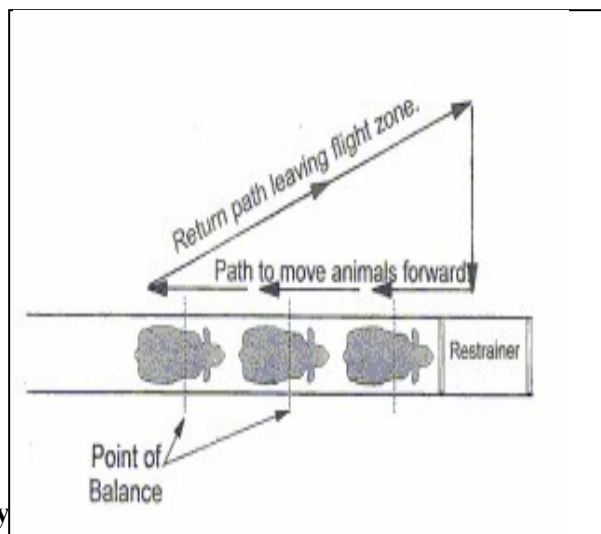
- a) czy stosowanie narzędzi do przepędzania ograniczono do niezbędnego minimum i tylko do sytuacji, gdy przed zwierzętami jest wolna droga, którą mogą się poruszać;
- b) czy do przepędzania zwierząt są używane wyłącznie grzechotki, klepaki, płachty z tworzyw sztucznych, sklejki, twardej gumy – nie wolno stosować drągów, prętów ani zakończonych ostro przedmiotów;
- c) czy nie są stosowane przyrządy emitujące impulsy elektryczne;
- d) czy zwierzęta, które nie mogą poruszać się o własnych siłach nie są ciągnięte za głowę, kończyny, ogon, czy sierść, wykręcany jest im ogon oraz czy stosowane są środki nacisku na gałki oczne, ciągnięcie za uszy oraz inne metody powodujące ból u zwierzęcia;
- e) czy wykorzystuje się przy przemieszczaniu zwierząt wzorce zachowań prezentowanych przez większość zwierząt gospodarskich:
 - podążanie za przywódcą stada,
 - reakcja ucieczki przy przekroczeniu „strefy ucieczki” (strefa ucieczki-najmniejsza odległość na jaką zwierzę pozwala się zbliżyć człowiekowi lub naturalnemu wrogowi) – unikanie gwałtownego wkraczania w strefę ucieczki, gdyż może to spowodować panikę zwierzęcia,
 - przemieszczanie zwierząt przy wykorzystaniu „punktu równowagi” znajdującego się na wysokości łopatki zwierzęcia - aby spowodować ruch zwierzęcia do przodu należy przesunąć się w kierunku zadu zwierzęcia wchodząc w zakres strefy ucieczki, jeśli zaś chcemy, aby zwierzę się cofnęło, należy przesunąć się w kierunku głowy zwierzęcia wchodząc w zakres strefy ucieczki; w celu zatrzymania zwierzęcia należy wyjść poza strefę ucieczki,

- w szczególności przeżuwacze mają tendencje do poruszania się w kierunku przeciwnym, niż porusza się osoba znajdująca się w ich strefie ucieczki; w celu wywołania ruchu tylko jednego zwierzęcia osoba obsługująca powinna zatrzymać się po przekroczeniu punktu równowagi tego zwierzęcia;

Edge of flight zone – granica dystansu ucieczki
 Point of balance – punkt równowagi
 Handler position to start movement – pozycja osoby obsługującej aby spowodować ruch zwierzęcia
 Handler position to stop movement – pozycja osoby obsługującej aby zatrzymać ruch zwierzęcia
 Blind spot shaded Gray – ślepa strefa

Rys. 1. Schemat przemieszczania zwierząt przy wykorzystaniu „strefy ucieczki”.

Point of balance – punkt równowagi
 Path to move animals forward – droga którą powinna poruszać się osoba obsługująca, aby zwierzęta poruszały się do przodu
 Return path leaving flight zone – droga powrotna (opuszczenia strefy dystansu ucieczki) osoby obsługującej.

Rys. 2. Schemat przemieszczania zwierząt przy wykorzystaniu „punktu równowagi”.

5) **Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt** – Powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz czy jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- czystość pomieszczeń oraz sprzętu, a więc czy odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki paszy są usuwane z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz zabezpiecza się je przed muchami i gryzoniami;

- b) czy konstrukcja pomieszczeń i sprzętu nie powoduje urazów i uszkodzeń ciała zwierząt – należy więc zwrócić uwagę czy podłoga jest twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka, nieśliska oraz nie ma w niej ubytków, które mogłyby być niebezpieczne dla zwierząt; zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną, w przypadku utrzymywania cieląt na podłodze szczelinowej zaleca się, aby odpowiadała ona następującym wymiarom: szerokość szczelin - 2,5 cm i szerokość beleczek 6-8 cm;
- c) czy w pomieszczeniu nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy u zwierząt czy urządzenia do wiązania zwierząt są skonstruowane w taki sposób, aby nie powodowały urazów, a także, aby zwierzęta uwiązane do nich na czas karmienia miały swobodny dostęp do karmy;
- d) czy powierzchnia legowiska dla cieląt jest wygodna, czysta i odwodniona oraz czy cielęta do ukończenia 2 tyg. życia są utrzymywane na ściółce;
- e) czy przegrody technologiczne, takie jak: drabiny paszowe, przegrody stanowisk oraz wszelkiego rodzaju wygrodenia w oborach są dostosowane do odpowiedniej kategorii zwierząt pod względem wysokości, prześwitów, wytrzymałości itp., aby spełniły swoją rolę; zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną zaleca się, aby posiadały one następujące wymiary:
 - wysokość drabin paszowych (od poziomu stanowiska) - 110-120 cm,
 - wysokość przegród między stanowiskami - 90-100 cm,
 - wysokość krawędzi żłobu (wymiar w dolnych granicach dotyczą zwierząt młodszych przy systemie wolnostanowiskowym (od strony zwierząt) 40-55 cm,
 - poziom dna żłobu ponad poziom korytarza przy systemie wolnostanowiskowym 20-30 cm,
 - wysokość przegród kojców grupowych przy utrzymaniu cieląt – 110-120 cm,
- e) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz system wentylacji awaryjnej;
- f) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;
- g) czy warunki utrzymania zwierząt w przypadku systemu otwartego uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi; należy sprawdzić czy zapewniono osłonę przed zbyt silnym nasłonecznieniem, wiatrem, niskimi temperaturami oraz przed przeciągami.

6) Minimalne normy powierzchni – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy zwierzętom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni, tj.:

- a) w systemie utrzymywania cieląt w pomieszczeniach inwentarskich grupowo, powierzchnia kojca, w przeliczeniu na jedną sztukę, wynosi dla cieląt:

- o masie ciała do 150 kg – co najmniej 1,5 m²,
 - o masie ciała powyżej 150 do 220 kg – co najmniej 1,7 m²,
 - o masie ciała powyżej 220 kg – co najmniej 1,8 m²;
- b) w systemie utrzymywania cieląt w pomieszczeniach inwentarskich pojedynczo:
- wymiary kojca wynoszą: szerokość – co najmniej wysokość cielęcia w kłębie, długość – co najmniej 1,1 długości ciała cielęcia mierzonej od czubka nosa do ogonowej krawędzi guza kulszowego,
 - ściany kojca powinny być wykonane w sposób umożliwiający cielętom kontakt wzrokowy i fizyczny;
- c) w systemie otwartym, powierzchnia, na której są utrzymywane cielęta, w przeliczeniu na jedną sztukę, wynosi co najmniej 5 m².

W celu przeprowadzenia kontroli minimalnych norm powierzchni, które powinny zostać zapewnione zwierzętom utrzymywanym w pomieszczeniach inwentarskich, powiatowy lekarz weterynarii może posiłkować się przedstawionymi planami pomieszczeń inwentarskich, jednak powinien dokonać także pomiaru kilku losowo wybranych kojców, co najmniej 2-4 %. W przypadku kontroli minimalnych norm powierzchni które powinny zostać zapewnione zwierzętom utrzymywanym w systemie bez wydzielonego legowiska, w szczególności przy systemie otwartym, ocenę powierzchni można dokonać na podstawie przedstawionych planów bez konieczności dokonywania pomiarów.

7) Pozostałe warunki utrzymania – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować w szczególności:

- a) czy zapewniono zwierzętom swobodę ruchu;
- b) czy zwierzęta nie utrzymywane grupowo mają zapewniony kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami;
- c) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego, bądź światła sztucznego. Oświetlenie sztuczne winno odpowiadać dziennemu w godzinach od 9 do 17; zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną zaleca się uwzględnienie następujących informacji:
 - optymalna wartość natężenia światła w pomieszczeniach dla bydła powinna wynosić od 20 do 30 lux,
 - ocena właściwego oświetlenia przy stosowaniu światła naturalnego powinna polegać na ocenie stosunku powierzchni okien do podłogi,
 - powierzchnia okien powinna wynosić 5-10% powierzchni podłogi, zaś w przypadku stosowania świetlika kalenicowego (okna dachowe), powierzchnia całkowita powinna wynosić 3-5% powierzchni podłogi,
- d) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się uwzględnienie okoliczności, iż optymalna temperatura wynosi 4-16°C przy wilgotności 60-70% (w porodówce 16-20°C);

- e) czy stężenia gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; nie powinny przekraczać:
 - 3 000 ppm w przypadku dwutlenku węgla (CO₂),
 - 5 ppm w przypadku siarkowodoru (H₂S),
 - 20 ppm w przypadku amoniaku (NH₃);
- f) czy wymiana powietrza kształtuje się na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się, aby wynosiła 90 m³/1szt./h w okresie zimowym, natomiast w okresie letnim 350–400 m³/1szt./h.

8) Sposób podawania paszy i wody – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy:

- a) zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody;
- b) w przypadku utrzymywania cieląt grupowo, gdy nie są one żywione do woli lub z elektronicznych stacji odpasowych, czy każde cielę ma zapewniony dostęp do paszy w tym samym czasie;
- c) czy pasza zawiera ilość żelaza zapewniającą we krwi cieląt poziom hemoglobiny wynoszący co najmniej 4,5 milimol/litr; zawartość Fe w preparacie mlekozastępczym zapewniająca ww. poziom hemoglobiny wynosi 100-150 mg;
- d) czy pasza dla cieląt powyżej 2 tygodni życia zawiera pasze włókniste, z tym że dawkę tej paszy dla cieląt od 8. do 20. tygodnia życia zwiększa się od 50 do 250 g dziennie;
- e) czy cielęta otrzymują pokarm matki niezwłocznie po urodzeniu, nie później jednak niż przed upływem 6 godzin od urodzenia – zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną zaleca się aby siara była podana ciepła w 4-5 porcjach dziennie z tym, że pierwsza dawka powinna wynosić 1-1,5 litra; w kolejnych dniach zmniejsza się częstotliwość pojenia do 3 razy, równocześnie należy zwiększyć ilość siary nawet do 9 litrów; duża ilość pobranej siary korzystnie wpływa na wzrost i zdrowie cielęcia pod warunkiem, że karmi się je ostrożnie bez przekarmiania. Siarę powinna być podawana w czystych wiadrach, bezpośrednio po doju i wymieszaniu w temperaturze ok. 35°C; od piątego dnia życia cielę może otrzymywać mleko zbiorcze dwa razy;
- f) czy nie zakłada się cielętom kagańców;
- g) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody.

9) Stan zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

- a) czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:
 - stan odżywienia zwierząt (anemia, kacheksja),
 - stan racic,
 - występowanie kulawizn i ich stopień,
 - występowanie innych objawów chorobowych,

- stan powłok skórnych – występowanie otarć, skaleczeń i chorób skóry;
- b) czy w przypadku, gdy w gospodarstwie znajdują się chore lub ranne zwierzęta, zostały one odizolowane od reszty stada oraz czy zapewniono im opiekę lekarsko-weterynaryjną i w zależności od stanu zdrowia odpowiednie warunki np. ściółkę lub wyższą temperaturę;
- c) czy w gospodarstwie znajdują się pomieszczenia lub wydzielone miejsca, które mogą służyć do odizolowania chorego zwierzęcia oraz czy ich liczba i powierzchnia są adekwatne do liczebności stada.

10) Dokumentacja – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną w formie ewidencji nabycia, posiadania i stosowania produktów leczniczych weterynaryjnych oraz leczenia zwierząt prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji*, dotyczącą okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia. Ponadto, kontroli podlegają także rejestry upadków, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy *o ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

3. Kontrola gospodarstw, w których utrzymuje się świnie.

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje:

1) System utrzymania zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy zwierzęta utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi tj. w systemie otwartym lub w pomieszczeniach inwentarskich w kojach na ściółce lub bez ściółki pojedynczo lub grupowo.

W przypadku utrzymywania świń grupowo należy sprawdzić czy :

- w jednym kojcu umieszczone są zwierzęta w podobnym wieku,
- zostały podjęte działania minimalizujące agresję i zapobiegające walkom zwierząt,
- w przypadkach, gdy zwierzę jest chore, zranione, wykazuje cechy agresywne lub jest atakowane przez inne zwierzęta, czasowo utrzymywane jest pojedynczo.

W przypadku utrzymywania 10 lub więcej loch i loszek, od 4 tygodnia po pokryciu do 1 tygodnia przed planowanym porodem, lochy i loszki powinny być utrzymywane grupowo.

Do utrzymania grupowego lochu i loszek mogą być zastosowane kojce, w których znajdują się stanowiska umożliwiające czasowe zamknięcie lochy np. na czas sprząwania, karmienia itp. Warunkiem jest, aby w ww. stanowiskach lochy były zamykane jedynie na czas przeprowadzenia ww. czynności, natomiast przez resztę czasu mogły dowolnie korzystać z tych stanowisk, tj. mogą do nich wchodzić oraz je opuszczać. Ponadto, pozostałą część kojca musi stanowić legowisko, o powierzchni pozwalającej zwierzętom na wspólny odpoczynek.

W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt, dotychczas nie stosowana na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza, czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.

2) Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:

- a) czy podmiot ma rozpoznany status w odniesieniu do choroby Aujeszky'ego;
- b) czy w gospodarstwie znajduje się czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:
 - wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
 - maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
 - środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
- c) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
- d) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;
- e) czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”;
- f) czy w gospodarstwie nie są przetrzymywane produkty lecznicze weterynaryjne zawierające:
 - substancje o działaniu beta-agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu,
 - oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne;
- g) czy w gospodarstwie przestrzegany jest zakaz podawania zwierzętom gospodarskim:
 - substancji o działaniu tyreostatycznym,
 - stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów,

- substancji o działaniu beta–agonistycznym,
- oestradiolu 17β i jego pochodnych estropodobnych,
- substancji o działaniu estrogenym innych niż oestradiol 17β i jego pochodne estropodobne oraz o działaniu androgennym lub gestagennym,

wyjątkiem podawania testosteronu i progesteronu oraz ich pochodnych, łatwo uwalniających w miejscu ich podawania związki macierzyste w wyniku procesu hydrolizy. Produkty lecznicze weterynaryjne zawierające powyższe substancje mogą być stosowane jedynie w celach leczniczych oraz muszą spełniać wymagania dla dopuszczenia ich do obrotu określone w przepisach prawa farmaceutycznego, a także mogą być podawane wyłącznie przez lekarza weterynarii w postaci zastrzyku lub w postaci spirali dopochwowych - w przypadku leczenia dysfunkcji hormonów płciowych.

- 3) Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela** – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że dogładając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, kulawizny, biegunki, osowiałość, odstawanie od stada, niepobieranie pokarmu).

Należy zwrócić uwagę czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

- 4) Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta podczas przemieszczania na terenie gospodarstwa** – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że do popędzania zwierząt nie stosuje się przedmiotów lub narzędzi, które mogą spowodować okaleczenie zwierzęcia, a także:

- a) czy stosowanie narzędzi do przepędzania ograniczono do niezbędnego minimum i tylko do sytuacji, gdy przed zwierzętami jest wolna droga, którą mogą się poruszać;
- b) czy do przepędzania zwierząt są używane wyłącznie grzechotki, klepaki, płachty z tworzyw sztucznych, sklejki, twardej gumy – nie wolno stosować drągów, prętów ani zakończonych ostro przedmiotów;
- c) w odniesieniu do przyrządów emitujących impulsy elektryczne – czy są używane jedynie w sytuacjach gdy zwierzę, przed którym jest wolna przestrzeń, nie reaguje na inne metody stosowane w celu spowodowania jego ruchu do przodu; czy impuls jest stosowany jedynie w mięśnie zadu i trwa nie dłużej niż 1 sekundę; czy pomiędzy kolejnymi impulsami następuje przerwa, a ponadto, jeśli na impuls nie było reakcji, czy był on ponawiany (impulsy elektryczne mogą być stosowane jednokrotnie);
- d) czy zwierzęta, które nie mogą poruszać się o własnych siłach nie są ciągnięte za głowę, kończyny, ogon, wykręcany jest im ogon oraz czy stosowane są środki nacisku na gałki oczne, ciągnięcie za uszy oraz inne metody powodujące ból u zwierzęcia;
- e) czy wykorzystuje się przy przemieszczaniu zwierząt wzorce zachowań prezentowanych przez większość zwierząt gospodarskich:

- podążanie za przywódcą stada,
- reakcja ucieczki przy przekroczeniu „strefy ucieczki” (strefa ucieczki -najmniejsza odległość na jaką zwierzę pozwala się zbliżyć człowiekowi lub naturalnemu wrogowi) – unikanie gwałtownego wkraczania w strefę ucieczki, gdyż może to spowodować panikę zwierzęcia,
- przemieszczanie zwierząt przy wykorzystaniu „punktu równowagi” znajdującego się na wysokości łopatki zwierzęcia – aby spowodować ruch zwierzęcia do przodu należy przesunąć się w kierunku zadu zwierzęcia wchodząc w zakres strefy ucieczki, jeśli zaś chcemy, aby zwierzę się cofnęło, należy przesunąć się w kierunku głowy zwierzęcia wchodząc w zakres strefy ucieczki; w celu zatrzymania zwierzęcia należy wyjść poza strefę ucieczki.

5) Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- a) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, a więc czy odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz zabezpiecza się je przed muchami i gryzoniami;
- b) czy podłoga jest twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka, nieśliska oraz nie ma w niej dziur i ubytków, które mogłyby być niebezpieczne dla zwierząt; w przypadku utrzymywania świń w pomieszczeniach inwentarskich na betonowej podłodze szczelinowej, powinna ona odpowiadać poniższym wymaganiom (wymagania dotyczące wymiarów otworów i beleczek podłogi rusztowej dotyczą jedynie betonowej podłogi rusztowej i nie mają zastosowania np. w przypadku rusztów plastikowych):
 - szerokość otworów w podłodze powinna wynosić nie więcej niż: 11 mm dla prosiąt, 14 mm dla warchlaków, loszek i knurków hodowlanych, 18 mm dla tuczników oraz 20 mm dla loszek po pokryciu lub loch,
 - szerokość beleczki w podłodze powinna wynosić co najmniej: 50 mm dla prosiąt i warchlaków oraz 80 mm dla tuczników, loszek i knurków hodowlanych, loszek po pokryciu lub loch;

Jednocześnie, należy wziąć pod uwagę, iż dopuszczalne odchylenie dla elementów betonowych, zgodnie z Normą Europejską EN 12737:2004+A1:2007 i przyjętą na jej podstawie Polską Normą PN-EN 12737:2004+A1 *dotyczącą prefabrykatów z betonu i elementów podłóg ażurowych do budynków inwentarskich*, wynosi +/- 2-3 mm szerokości otworów w szczelinowej podłodze betonowej. Należy więc podczas kontroli uwzględnić ww. Normę

i dokonać większej liczby pomiarów szczelin tak, aby upewnić się, czy są to jedynie odchylenia dopuszczone ww. normą, czy też szczeliny są szersze od wymaganych na całej powierzchni podłogi. Mając na uwadze wytyczne zawarte w raporcie EFSA „Dobrostan warchlaków i tuczników: wpływ dostępnej powierzchni oraz rodzaju podłogi”, wskazujące że szerokość otworów w podłodze szczelinowej nie może przekraczać połowy szerokości racicy, jeżeli wahania dopuszczone ww. normą nie wpływają negatywnie na dobrostan świń, należy dopuścić takie odchylenia.

Dodatkowo, należy pamiętać, iż w przypadku, gdy podłoga jest lita, a jedynie otwory odpływowe mają postać rusztu, do ww. otworów nie stosuje się przepisów dotyczących podłogi rusztowej, a jedynie wymagania dotyczące bezpieczeństwa świń, w tym, wytyczne z ww. opinii EFSA, wskazujące, że szerokość otworów w podłodze nie może przekraczać połowy szerokości racicy.

- c) czy w pomieszczeniu nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy u zwierząt;
- d) czy w przypadku kojca porodowego zapewnia on prosiętom swobodny dostęp do karmiącej lochy oraz czy kojec ten jest wyposażony w przegrodę zapobiegającą przygnieceniu prosiąt przez lochę i czy wydzielono w nim część ze ściółką o powierzchni pozwalającej na jednoczesny odpoczynek wszystkich prosiąt;
- e) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz system wentylacji awaryjnej;
- f) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;
- g) czy warunki utrzymania zwierząt w przypadku systemu otwartego uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi; należy sprawdzić, czy zapewniono osłonę przed zbyt silnym słońcem, wiatrem, niskimi temperaturami oraz przed przeciągami.

6) Minimalne normy powierzchni – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy zwierzętom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni, tj.:

- a) w systemie utrzymywania zwierząt pojedynczo, powierzchnia kojca powinna wynosić co najmniej:
 - 6 m² – dla knurów, a w przypadku, gdy kojec ten jest wykorzystywany do krycia – 10 m²,
 - 3,5 m² – dla loch w okresie porodu i odchowu prosiąt ssących,
 - 2,7 m² – dla knurów i loszek hodowlanych o masie ciała od 30 do 110 kg,

- długość zwierzęcia powiększoną o 0,3 m, nie mniej jednak niż 2 m, zaś szerokość 0,6 m – dla loch;
- b) w systemie utrzymywania zwierząt grupowo, powierzchnia kojca w przeliczeniu na jedną sztukę powinna wynosić co najmniej:
 - dla knurów - 6 m²,
 - dla warchlaków i tuczników o masie ciała:
 - do 10 kg – 0,15 m²,
 - powyżej 10 do 20 kg – 0,2 m²,
 - powyżej 20 do 30 kg – 0,3 m²,
 - powyżej 30 do 50 kg – 0,4 m²,
 - powyżej 50 do 85 kg – 0,55 m²,
 - powyżej 85 do 110 kg – 0,65 m²,
 - powyżej 110 kg - 1 m²,
 - dla knurków i loszek hodowlanych o masie ciała od 30 do 110 kg – 1,4 m²,
 - dla loch – 2,25 m² (w przypadku loch prośnych co najmniej 1,3 m² powierzchni kojca powinno stanowić stałe podłoże i nie więcej niż 15 % tego podłoża otwory odpływowe, w przypadku utrzymywania loch w grupie do 5 sztuk powierzchnia powinna być o 10% większa, zaś w przypadku utrzymywania loch w grupie powyżej 39 sztuk, powierzchnia może być mniejsza o 10 %,
 - dla loszek po pokryciu – 1,64 m² (co najmniej 0,95 m² powierzchni kojca powinno stanowić stałe podłoże i nie więcej niż 15 % tego podłoża otwory odpływowe, w przypadku utrzymania loch w grupie do 5 sztuk powierzchnia powinna być o 10% większa, zaś w przypadku utrzymywania loch w grupie powyżej 39 sztuk, powierzchnia może być mniejsza o 10 %,
 - dla loch lub loszek, utrzymywanych grupowo od 4 tygodnia po pokryciu do tygodnia przed przewidywanym terminem porodu, w gospodarstwie utrzymującym co najmniej 10 sztuk loch lub loszek, długość każdego z boków kojca powinna wynosić co najmniej dla grup do 5 sztuk – 2,41 m, zaś dla grup powyżej 5 sztuk – 2,81 m;

W odniesieniu do przepisów dotyczących wydzielenia w kojcu dla loch lub loszek części, w której znajduje się podłoże stałe, nie oznacza to, iż podłoże to musi być lite i pozbawione wszelkich otworów lub szczelin. Podłoże w tej części boksu może być perforowane, istotne jest, aby powierzchnia szczelin nie przekraczała 15% podłogi, a zwierzęta miały zapewnione miejsce zapewniające komfort, służące do odpoczynku.

- c) W przypadku utrzymywania świń w systemie otwartym, powierzchnia utrzymywania, w przeliczeniu na dorosłą sztukę, powinna wynosić co najmniej 15 m².

W celu przeprowadzenia kontroli minimalnych norm powierzchni zapewnionych zwierzętom utrzymywanych w pomieszczeniach inwentarskich, powiatowy lekarz weterynarii może posiłkować się przedstawionymi planami pomieszczeń inwentarskich, jednak powinien dokonać także pomiaru kilku losowo wybranych kojców, co najmniej 2-4 %. W przypadku kontroli minimalnych norm powierzchni, które powinny zostać zapewnione zwierzętom utrzymywanym w systemie otwartym, ocenę powierzchni można dokonać na podstawie przedstawionych planów, liczby zwierząt oraz obserwacji, bez konieczności dokonywania pomiarów.

7) Pozostałe warunki utrzymania – w szczególności:

- a) czy zapewniono zwierzętom swobodę ruchu, w szczególności czy świnię nie są utrzymywane na uwięzi;
- b) czy w przypadku, gdy gospodarstwo utrzymuje 10 lub więcej loch lub loszek są one utrzymywane grupowo od 4. tygodnia po pokryciu do tygodnia przed przewidywanym terminem porodu;
- c) czy zwierzęta utrzymywane pojedynczo mają zapewniony kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami;
- d) czy świniom zapewniono stały dostęp do materiałów i przedmiotów absorbujących ich uwagę, w szczególności słomy, siana, drewna i trocin, nieszkodliwych dla zwierząt – zgodnie z opinią EFSA materiał manipulacyjny, aby spełniał swoje zadanie powinien posiadać następujące parametry: jadalny, nadający się do żucia, nadający się do badania i niszczenia; w związku z tym, materiałami, które w najlepszym stopniu spełniają powyższe wymagania są słoma i siano; optymalnym sposobem zapewnienia materiału manipulacyjnego jest utrzymywanie zwierząt na ściółce, jednakże możliwe jest także dostarczanie słomy i siana w pojemnikach, z których zwierzęta mogą wyciągać ww. materiał; materiałami, które także w znacznym stopniu zapewniają świniom dobrostan są kawałki drewna, które mogą być popychane i gryzione;

Nie można uznać za materiał manipulacyjny łańcuchów zawieszanych w kojcach, butelek plastikowych czy piłek, gdyż nie spełniają powyższych kryteriów; powyższe przedmioty mogą być stosowane jako dodatkowy element wzbogacający środowisko, a nie jako jedyny. W przypadku łańcuchów, ich atrakcyjność dla zwierząt wzrasta, gdy zostaną przymocowane do podłogi tak, aby świnię mogły je przesuwając wykonywać ruch takie jak przy ryciu;

W załączniku 9 znajdują się dodatkowe informacje dotyczące oceny materiału manipulacyjnego w oparciu o 4 cechy:

- jadalne - zawierające składniki odżywcze.
- do żucia - dostarczające informacje takie jak smak, zapach;

- do badania - pozwalające świnom na rycie;
 - niszczone - pozwalające na interakcje.
- e) czy w przypadku, gdy konstrukcja systemu odprowadzania gnojowicy na to pozwala, lochy i loszki otrzymują w tygodniu poprzedzającym poród, materiał umożliwiający budowę gniazda; instynkt budowy gniazda u loch jest bardzo silny i brak materiału do budowy gniazda jest czynnikiem silnie stresującym;
- w opracowaniach naukowych spotyka się wskazówki, iż materiałem takim może być nie tylko słoma lecz np. worek jutowy;
- f) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego o natężeniu 40 lux przez co najmniej 8 godzin dziennie;
- g) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną zaleca się utrzymywanie świń w następujących warunkach;

Wymogi termiczno-wilgotnościowe dla prosiąt.

wiek	temperatura powietrza °C	wilgotność względna %	prędkość ruchu powietrza m/s	ochładzanie mW/cm ²
1-3 dniowe	34 - 32	60	0,1	8 - 5
4-14 dniowe	32 - 28	60	0,2	9 - 10
15-21 dniowe	27 - 23	60	0,2	10 - 12
22-28 dniowe	25 - 23	60	0,2	12 - 17
29-56 dniowe	23 - 21	60	0,2	17 - 21

Parametry mikroklimatu w pomieszczeniach dla świń.

Zwierzęta	Temperatura °C			Wilgotność wzgl. %			Prędkość powietrza m/s	
	Min.	Opt.	max	Min.	Opt.	Max.	Zima	Lato
Knury i loszki hod.	14	17	17	60	70	80	0,2	0,4
Lochy luźne	12	15	20	60	70	80	0,2	0,4
Lochy karmiące	18	20	27	60	70	80	0,2	0,4
Prosięta małe	25	32	34	50	60	70	0,15	0,1
Warchlaki	17	19	25	50	60	70	0,2	0,3
Tuczniki :								
65 kg	15	18	22	60	70	80	0,2	0,4
95 kg	15	17	20	60	70	80	0,2	0,4
115 kg	12	16	20	60	70	80	0,2	0,4
Dopuszczalne koncentracje domieszek w powietrzu :CO ₂ -4,6 g/kg ;NH ₃ -0,0176g/kg ;H ₂ S-0,01g/kg								

Maksymalna wymiana powietrza w chlewniach (wentylacja mechaniczna)

Grupa technologiczna	Maksymalna Wymiana/zwierzę m ³ /h	Powierzchnia otworów wlotowych/zwierzę (przy 2,5 cm ² /m ³ w m ²)	Wydajność wentylatorów wlotowych m ³ /h
Maciory z prosiętami	200-250	0,05-0,06	f 30 cm-1800

			f 35 cm-3000
Prosięta odsadzone	30	0,01	f 40 cm-4500
Maciory luźne i prośne	150	0,04	f 45 cm-6000
Tuczniki	100 (1 m ³ /kg)	0,025	f 50 cm-8000

- h) czy stężenia gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt:
 - dwutlenku węgla (CO₂) nie powinno przekraczać 3 000 ppm,
 - siarkowodoru (H₂S) nie powinno przekraczać 5 ppm,
 - amoniaku (NH₃) nie powinno przekraczać 20 ppm;
- i) czy natężenie hałasu nie przekracza 85 db oraz czy w pomieszczeniach inwentarskich nie panuje hałas stały lub wywoływany nagle;
- j) czy termin odsadzania prosiąt nie jest krótszy niż 28 dni licząc od dnia urodzenia; w przypadku gdy prosięta zostały odsadzone w terminie 21 dni od urodzenia, konieczne jest skontrolowanie jakie były wskazania do wcześniejszego odsadzenia oraz czy prosięta zostały umieszczone w oczyszczonym i zdezynfekowanym pomieszczeniu odizolowanym od pomieszczeń, w których utrzymywane są lochy.

8) Sposób podawania paszy i wody – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy:

- a) zwierzęta starsze niż 2 tygodnie mają zapewniony stały dostęp do wody; przez stały dostęp do wody rozumie się zazwyczaj poidła automatyczne, jednakże, w przypadku gospodarstw utrzymujących pojedyncze sztuki zwierząt na użytek własny w systemie przyzagrodowym, gdzie właściciel jest w stanie zapewnić uzupełnianie wody na bieżąco, dopuszczalne jest pojenie zwierząt przy użyciu koryta lub innego pojemnika na wodę.
- b) świnie są żywione co najmniej raz dziennie;
- c) czy świniom utrzymywanym grupowo zapewniono jednoczesny dostęp do paszy;
- d) czy lochom i loszkom w okresie między odsadzeniem prosiąt, a okresem okołoporodowym zapewniono wystarczającą ilość pokarmu wysokoenergetycznego oraz pokarmu objętościowego lub wysokowłóknistego.

Zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną, zaleca się żywienie loch paszą dla loch prośnych zawierającą 2800-3000 kcal energii strawnej/kg, > 7% włókna. Jednym z bardzo ważnych czynników branych pod uwagę przy bilansowaniu mieszanek dla loch prośnych jest poziom i jakość włókna. Zwiększony poziom włókna wpływa na poprawę zdrowotności, składu mleka, poprawę prośności, redukcję problemów poporodowych;

- e) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody.

9) Stan zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien przeprowadzić kontrolę ogólnego stanu zdrowia zwierząt, biorąc pod uwagę:

- a) czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, uwzględniając:

- stan odżywienia zwierząt,
- stan racic,
- występowanie kulawizn i ich stopień,
- występowanie innych objawów chorobowych,
- stan powłok skórnych – występowanie otarć, skaleczeń i chorób skóry;

b) czy w przypadku, gdy w gospodarstwie znajdują się chore lub ranne zwierzęta, zostały one odizolowane od reszty stada i utrzymywane pojedynczo oraz czy zapewniono im opiekę lekarsko-weterynaryjną i w zależności od stanu zdrowia odpowiednie warunki np. ściółkę lub wyższą temperaturę;

c) czy w gospodarstwie znajdują się pomieszczenia lub wydzielone miejsca, które mogą służyć do czasowego utrzymywania pojedynczo chorego zwierzęcia oraz czy ich liczba lub powierzchnia są adekwatne do liczebności stada.

d) czy lochy i loszki umieszczone w kojcach porodowych, zostały poddane czyszczeniu oraz w razie konieczności leczeniu przeciwko zewnętrznym i wewnętrznym pasożytom.

10) Dokumentacja – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną w formie ewidencji nabycia, posiadania i stosowania produktów leczniczych weterynaryjnych oraz leczenia zwierząt prowadzonej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji*, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia.

Ponadto kontroli podlegają także rejestry upadków, do których powinny być wpisane dane dotyczące liczby padłych zwierząt, w dniu w którym nastąpiły padnięcia. Art. 12 ust. 6a ustawy *o ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

11) Zabiegi na zwierzętach – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy w gospodarstwie prowadzi się zabiegi polegające na redukcji kłów u prosiąt i knurów oraz obcinaniu części ogona. W przypadku, gdy takie zabiegi są przeprowadzane w gospodarstwie należy sprawdzić czy redukcja kłów poprzez ścieranie lub obcinanie kła z pozostawieniem nienaruszonej gładkiej powierzchni jest wykonywana do 7 dnia życia. W przypadku dokonywania obcinania części ogona u zwierząt, powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy zabieg ten jest wykonywany do 7 dnia życia,

a jeśli jest wykonywany później, czy zostało zastosowane znieczulenie. Ponadto powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy zabiegi obcinania ogonów są prowadzone rutynowo czy też uprzednio podjęto środki zapobiegające okaleczeniu, w szczególności poprzez zmianę warunków utrzymania, tj. zmniejszenie zagęszczenia, zmiany w zakresie materiału manipulacyjnego oraz niemieszanie grup.

W przypadku kastracji prosiąt należy sprawdzić czy była ona przeprowadzona do 7 dnia życia zwierzęcia, a jeśli później, czy zastosowano znieczulenie.

W przypadku kastracji oraz obcinania ogona, zabiegi te powinny być wykonywane przez lekarza weterynarii, z zachowaniem koniecznej ostrożności, w sposób zapewniający ograniczenie cierpień i stresu zwierzęcia.

4. Kontrola gospodarstw, w których utrzymuje się kury nioski (powyżej 350 kur).

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje.

1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy kury nioski utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi, tj. systemie otwartym lub w pomieszczeniach inwentarskich:

- a) w klatkach jednopoziomowych lub wielopoziomowych;
- b) bez klatek jednopoziomowo lub wielopoziomowo.

W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt, dotychczas nie stosowaną na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.

2) **Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:

- a) czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:
 - wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
 - maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
 - środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
- b) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;

- c) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta utrzymywane są w czystości;
- d) czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”.

3) Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że dogładając zwierzęta zwraca on uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, biegunki, osowiałość, itp.).

Należy zwrócić uwagę czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

Ponadto w przypadku, gdy w pomieszczeniu inwentarskim zainstalowane są co najmniej dwa poziomy klatek, czy pomieszczenia te są wyposażone w urządzenia i sprzęt umożliwiające sprawdzanie wszystkich klatek oraz ułatwiający usuwanie z nich ptaków.

4) Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta – powiatowy lekarz weterynarii powinien ocenić sposób obsługi ptaków, a więc czy ptaki są wyjmowane z klatek ostrożnie i pojedynczo – ptaków nie można wyciągać z kontenerów za skrzydła lub nogi; czy klatka jest skonstruowana w taki sposób aby zapewnić osobie obsługującej swobodne wyjmowanie i wkładanie ptaków do klatki.

5) Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- a) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, a więc czy odchody zwierząt, niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich regularnie, a padłe ptaki przynajmniej raz na dobę;
- b) czy w pomieszczeniu lub klatkach nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy;
- c) czy klatki są skonstruowane tak, aby uniemożliwić ucieczkę ptaków;
- d) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz system wentylacji awaryjnej;
- e) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;
- f) czy warunki utrzymania zwierząt w przypadku, gdy kury mają dostęp do wybiegu uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.

6) Minimalne normy obsady w systemie utrzymywania niosek w klatkach – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy zwierzętom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając że:

- a) powierzchnia klatki przypadająca na 1 ptaka powinna wynosić co najmniej 750 cm², w tym powierzchnia użytkowa bez gniazda powinna wynosić co najmniej 600 cm², a powierzchnia całkowita klatki powinna wynosić co najmniej 2000 cm²;
- b) wysokość powierzchni użytkowej klatki bez gniazda powinna wynosić co najmniej 45 cm; w przypadku, gdy klatka na części powierzchni jest niższa niż 45 cm, powierzchnia taka nie może być wliczana do części użytkowej klatki; wysokość klatki mierzy się od podłogi do sufitu także w miejscu, gdzie zamontowane są grzędę (od wysokości nie odlicza się odległości pomiędzy podłogą klatki a grzędą);
- c) wysokość pozostałej części klatki, nie wchodzącej w skład części użytkowej, powinna wynosić co najmniej 20 cm; w przypadku, gdy klatka na części powierzchni jest niższa niż 20 cm, powierzchnia taka nie może być wliczana do wymiarów klatki;
- d) szerokość klatki powinna wynosić co najmniej 30 cm; w przypadku, gdy klatka w jakiejś części jest węższa niż 30 cm, powierzchnia ta nie może być wliczana do wymiarów klatki.
- e) stopień nachylenia podłogi nie powinien być większy niż 8° lub 14%;
- f) wyposażenie klatki powinno obejmować:
- urządzenia do skracania pazurów; w przypadku, gdy urządzenia do skracania pazurów są zamontowane w taki sposób, iż kury mogą wsunąć palce pod płytę, na której są one umieszczone, powierzchnia zajmowana przez te urządzenia może być wliczana do powierzchni użytkowej klatki. Urządzeń tych nie należy wówczas brać pod uwagę zarówno przy pomiarach szerokości, jak i wysokości klatki.
 - pojemnik na paszę o długości 0,12 m x liczba ptaków w klatce,
 - pojemnik na wodę o długości 0,12 m x liczba ptaków w klatce, lub
 - co najmniej 2 poidła kropelkowe lub kubeczkowe dostępne dla każdej z kur znajdujących się w klatce,
 - gniazdo – powinno być to miejsce wydzielone z klatki i osłonięte ze wszystkich stron, tak, aby kury mogły spokojnie znosić jaja, nie niepokojone przez inne kury. Podłogi gniazda nie może stanowić druciana siatka; należy pamiętać, iż gniazdo nie jest wliczane do powierzchni użytkowej,
 - grzędę o długości 0,15 m x liczba ptaków w klatce - grzędę nie może stanowić części podłogi; musi być umieszczona ponad poziomem podłogi, gdyż tylko wtedy, zgodnie z wynikami badań naukowych, spełnia potrzeby behawioralne ptaków. Dodatkowo, grzędę powinna być skonstruowana w taki sposób, aby ptaki mogły objąć ją palcami.
 - ściółkę w ilości umożliwiającej kurom dziobanie i grzebanie; ściółkę może stanowić dowolny kruchy i sypki materiał umożliwiający kurom realizację potrzeb etologicznych, tj. grzebania. Jako ściółka może być użyta sztuczna trawa, na którą wysypana została pasza

Ustalając maksymalną liczbę kur w klatce należy wziąć pod uwagę nie tylko powierzchnię przypadającą na kurę, lecz także długość pojemnika na paszę i wodę oraz długość grzędę. W przypadku, gdy powierzchnia jest wystarczająca do utrzymania np. 4 kur, natomiast długość pojemnika na karmę wynosi 0,3 m lub długość grzędę wynosi 0,45 m, w klatce mogą być utrzymywane jedynie 3 kury.

Ustalając maksymalną obsadę kurnika należy:

- określić maksymalną liczbę kur w klatce,
- policzyć liczbę klatek,
- pomnożyć liczbę klatek przez liczbę kur przypadającą na klatkę (należy pamiętać, iż w przypadku gdy z obliczeń otrzymano liczbę niecałkowitą np. 4,5 kury na jedną klatkę, to w klatce maksymalnie mogą znajdować się 4 kury, a więc obliczając maksymalną obsadę kurnika mnożymy liczbę klatek przez 4, a nie 4,5).

W trakcie pierwszej kontroli po wprowadzeniu nowego stada, po ustaleniu maksymalnej obsady oraz stwierdzeniu czy w dniu kontroli obsada kur nie przekracza dopuszczalnych norm, należy skontrolować ile kur niosek zostało wstawionych na początku cyklu produkcyjnego.

7) Minimalne normy obsady w systemie utrzymywania niosek w systemie bezklatkowym - powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować

czy zwierzętom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając iż:

- a) powierzchnia przypadająca na jednego ptaka powinna wynosić 9 kur na 1 m²;
- b) wymiary powierzchni pokrytej ściółką powinny wynosić co najmniej 1/3 powierzchni podłogi, przy czym powierzchnia ściółki, w przeliczeniu na jednego ptaka, powinna wynosić co najmniej 250 cm²;
- c) urządzenia do karmienia:
 - liniowe pojemniki na paszę powinny mieć długość 10 cm x liczba ptaków, lub
 - kołowe pojemniki na paszę powinny mieć długość 4 cm x liczba ptaków;
- d) urządzenia do pojenia:
 - liniowe pojemniki na wodę powinny mieć długość 2,5 cm x liczba ptaków, lub
 - kołowe pojemniki na wodę powinny mieć długość 1 cm x liczba ptaków, lub
 - poidła kropelkowe lub kubeczkowe – 1 poidło powinno przypadać na nie więcej niż na 10 ptaków, lub
 - co najmniej 2 poidła kropelkowe lub kubeczkowe dostępne dla wszystkich kur, w przypadku podłączenia poidel do sieci wodociągowej;
- e) gniazda:
 - pojedyncze powinny przypadać na maksymalnie 7 ptaków,
 - grupowe powinny przypadać na maksymalnie 120 ptaków na m² powierzchni gniazda;

Gniazdo powinno być miejscem wydzielonym i osłoniętym ze wszystkich stron, tak, aby kury mogły spokojnie znosić jaja, nie niepokojone przez inne kury. Podłogi gniazda nie może stanowić druciana siatka; należy pamiętać, iż gniazdo nie jest wliczane do powierzchni użytkowej,

f) grzędy powinny zostać umieszczone nad powierzchnią niepokrytą ściółką i liczyć 15 cm długości x liczba ptaków, przy czym odległość między grzędami wynosić powinna co najmniej 30 cm, a odległość między grzędą a ścianą, co najmniej 20 cm.

Grzędy nie powinny być instalowane nad powierzchnią pokrytą ściółką.

W przypadku, gdy w kurniku grzędy są zainstalowane nad powierzchnią pokrytą ściółką, powierzchnia pod grzędami powinna zostać odliczona od wymiarów powierzchni pokrytej ściółką.

Grzęda nie może stanowić części podłogi; musi być umieszczona ponad poziomem podłogi, gdyż tylko wtedy, zgodnie z wynikami badań naukowych, spełnia potrzeby behawioralne ptaków (podłoga rusztowa nie może być traktowana jako grzędy). Dodatkowo, grzęda powinna być skonstruowana w taki sposób, aby ptaki mogły objąć ją palcami.

Ustalając maksymalną liczbę kur w kurniku, należy wziąć pod uwagę nie tylko powierzchnię przypadającą na kurę, lecz także powierzchnię kurnika pokrytą ściółką oraz długość pojemników na paszę i wodę, długość grzędy oraz liczba gniazd bądź ich powierzchnię.

W przypadku utrzymywania kur nieśnych w systemie bezklatkowym na kilku poziomach, między którymi kury mogą się swobodnie poruszać, dopuszczalne jest stosowanie nie więcej niż 4 poziomów. Ponadto, wysokość między poziomami powinna wynosić co najmniej 0,45 m; poziomy powinny być ustawiane tak, aby zapobiec spadaniu nieczystości na niższy poziom; natomiast urządzenia do karmienia i pojenia powinny być umieszczone w sposób umożliwiający każdej z kur jednakowy dostęp do tych urządzeń.

W przypadku, gdy kury mają zapewniony dostęp do otwartych wybiegów, pomieszczenie inwentarskie wyposażone jest w kilka otworów wyjściowych, przy czym otwory te powinny być rozmieszczone równomiernie na całej długości pomieszczenia.

Wymiary otworu wyjściowego powinny wynosić:

- wysokość – co najmniej 0,35 m,
- szerokość – co najmniej 0,4 m, przy czym całkowita szerokość otworów, w przeliczeniu na 1 000 ptaków, powinna wynosić co najmniej 2 m.

Zaleca się, aby powierzchnię wybiegu dostosować do liczby utrzymywanych kur oraz rodzaju gruntu, mając na względzie jego ochronę przed skażeniem.

W przypadku, gdy kury utrzymywane są w systemie wolnowybiegowym (oznakowanie jaj nr 1) system ten musi spełniać dodatkowo następujące warunki:

- a) kury muszą mieć stały dostęp do wybiegu w ciągu całego dnia. Dopuszczalne jest czasowe ograniczenie dostępu do wybiegu w godzinach porannych;

b) wybiegi, do których kury mają dostęp, muszą być w przeważającej części porośnięte roślinnością i nie mogą być wykorzystywane do innych celów z wyjątkiem sadów, obszarów leśnych oraz terenu wypasania zwierząt gospodarskich;

c) w przypadku, gdy stosowany jest jeden wybieg przez cały cykl produkcyjny to maksymalne zagęszczenie wynosi 2 500 kur na 1 ha czyli 1 kura na 4 m².

W przypadku, gdy wybieg dla kur jest podzielony na sektory, które są wykorzystywane w systemie rotacyjnym, w taki sposób, iż wszystkie sektory, muszą być użytkowane w ciągu życia danego stada to:

- cały wybieg, tj. wszystkie sektory, musi zapewniać powierzchnię 10 m² dla 1 kury;
- w poszczególnych sektorach musi być zapewniona powierzchnia co najmniej 2,5 m² dla 1 kury;

Przykład:

1. wybieg o powierzchni 1 ha (10 000 m²) dostępny przez cały cykl produkcyjny – 2 500 kur;

wybieg 200 m² dostępny przez cały cykl produkcyjny - 50 kur;

2. wybieg o powierzchni 1 ha podzielony na 4 sektory po 2 500 m², na których kury są utrzymywane rotacyjnie ale w ciągu całego cyklu będą przebywać na każdym z sektorów

10m²/1 kura → na powierzchni 1 ha/ 1000 kur (10 000/10 = 1000); w każdym sektorze co najmniej 2,5 m² / kurę – 1000 kur (2 500/ 2,5= 1000);

wybieg 200 m² podzielony na dwa sektory po 100 m² na których kury są utrzymywane rotacyjnie ale w ciągu całego cyklu będą przebywać na każdym z sektorów

10m²/1 kura → na powierzchni 200 m²/ 20 kur (200/10=20); w każdym sektorze co najmniej 2,5 m² / kurę – 40 (100/2.5 =40) ale powierzchnia całego wybiegu ogranicza liczbę kur do 20;

d) promień wybiegu na świeżym powietrzu nie może przekraczać 150 m od najbliższego otworu wyjściowego do budynku. jednakże w przypadku równomiernego rozmieszczenia na terenie wybiegu miejsc, w których kury mogą się schronić przed niepogodą lub drapieżnikami promień wybiegu może być zwiększony do 350 m. Istotne jest, iż na jednym hektarze powinny znajdować się co najmniej cztery schronienia.

W celu przeprowadzenia kontroli maksymalnej obsady kurnika, powiatowy lekarz weterynarii może posiłkować się przedstawionymi planami pomieszczeń inwentarskich, jednak, w przypadku utrzymywania kur w systemie klatkowym, powinien dokonać także pomiaru kilku losowo wybranych klatek (co najmniej 5 %),

a w przypadku systemu bezklatkowego powinien dokonać pomiaru pomieszczenia.

Należy pamiętać, iż maksymalną obsadę uzależnia się nie tylko od samej powierzchni dostępnej dla ptaków, lecz także od spełnienia innych wymagań jak np. odpowiednia długość grzęd, odpowiednia liczba gniazd itp.

8) Pozostałe warunki utrzymania - w szczególności:

- a) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego; czy w przypadku, gdy stosowane jest oświetlenie naturalne, okna rozmieszczone są równomiernie tak, aby zapewnić równomierne oświetlenie całego kurnika; czy w przypadku stosowania oświetlenia sztucznego, kurnik jest oświetlany w rytmie dobowym tak, aby około 1/3 doby stanowił okres ciemności oraz aby występowały okresy przyciemnienia odpowiadające zmierzchowi; zaleca się, aby oświetlenie kurnika, w którym utrzymywane są kury noski wynosiło 20 lux/m² powierzchni kurnika; w praktyce jedna 40 - watowa żarówka powinna oświetlać 13 m² powierzchni budynku lub 60 - watowa – 20 m² powierzchni;
- b) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się uwzględnienie okoliczności, iż optymalna temperatura dla kur niosek powyżej 11 tygodnia życia w pomieszczeniu z dodatkowym źródłem ciepła powinna mieścić się w przedziale 15 – 18° C, zaś w pomieszczeniu bez dodatkowego źródła ciepła optymalna temperatura to 17° C; dla kur niosek powyżej 20 tygodnia życia w pomieszczeniu z dodatkowym źródłem ciepła temperatura powinna mieścić się w przedziale 13 – 16° C, zaś w pomieszczeniu bez dodatkowego źródła ciepła optymalna temperatura to 15° C; natomiast wilgotność względna powietrza w kurniku powinna mieścić się w granicach 60-70%;
- c) czy stężenia gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się, aby nie przekraczały:
- 2 500 ppm w przypadku dwutlenku węgla (CO₂),
 - 10 ppm w przypadku siarkowodoru (H₂S),
 - 26 ppm w przypadku amoniaku (NH₃);
- d) czy poziom hałasu w kurniku jest zminimalizowany tzn. czy wentylatory, maszyny do karmienia lub inne wyposażenie jest tak skonstruowane, umieszczone, obsługiwane i utrzymywane, aby powodowało możliwie najmniejszy hałas.
- 9) Sposób podawania paszy i wody** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:
- a) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody oraz czy są karmione co najmniej raz dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego;
- b) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody;

- c) czy w przypadku utrzymania ptaków w klatce, w każdej klatce znajduje się pojemnik na paszę i wodę o odpowiedniej długości lub zamiast pojemnika na wodę odpowiednia liczba poidel kropelkowych albo kubeczkowych, dostępne dla każdego z ptaków znajdujących się w klatce;
- d) czy w przypadku utrzymywania kur w systemie bezklatkowym, w pomieszczeniu znajdują się pojemniki na paszę i wodę odpowiedniej długości lub zamiast pojemników na wodę, odpowiednia liczba poidel kropelkowych albo kubeczkowych, dostępne dla każdej z kur.

10) Stan zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:

- stan upierzenia,
- biegunki,
- osowiałość,
- występowanie innych objawów chorobowych.

12) Dokumentacja – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną, dotyczącą leczenia zwierząt

i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji*, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia.

Ponadto kontroli podlegają także rejestry upadków, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy *o ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym

z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

13) Zabiegi na zwierzętach – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy w gospodarstwie prowadzi się zabiegi przycinania dziobów oraz czy zabiegi te są wykonywane przez lekarza lub technika weterynarii, bądź pod ich kontrolą oraz czy wykonywane są nie później niż w 9 dniu życia ptaków.

4a. Kontrola gospodarstw, w których utrzymuje się kury nioski (do 350 kur).

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje.

1) System utrzymania zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy kury nioski utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi, tj. systemie otwartym lub w pomieszczeniach inwentarskich:

- a) w klatkach jednopoziomowych lub wielopoziomowych;
- b) bez klatek jednopoziomowo lub wielopoziomowo.

W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt, dotychczas nie stosowaną na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.

2) Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:

a) czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:

- wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
- wydzielone miejsce do składowania obornika,
- miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
- odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
- maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
- środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;

b) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;

c) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta utrzymywane są w czystości;

d) czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”.

3) Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że dogladając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, biegunki, osowiałość, itp.).

Należy zwrócić uwagę, czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

Ponadto w przypadku, gdy w pomieszczeniu inwentarskim zainstalowane są co najmniej dwa poziomy klatek, należy sprawdzić, czy pomieszczenia te są wyposażone w urządzenia i sprzęt umożliwiające sprawdzanie wszystkich klatek oraz ułatwiający usuwanie z nich ptaków.

4) Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta – powiatowy lekarz weterynarii powinien ocenić sposób obsługi ptaków, tj. czy ptaki są wyjmowane z klatek ostrożnie i pojedynczo – ptaków nie można wyciągać z kontenerów za skrzydła lub nogi; czy klatka jest skonstruowana

w taki sposób aby zapewnić osobie obsługującej swobodne wyjmowanie i wkładanie ptaków do klatki.

5) **Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- a) czy ptakom zapewniono swobodę ruchu; brak jest w przepisach określonych minimalnych wymiarów powierzchni dla utrzymania stad kur niosek liczących mniej niż 350 ptaków; pomocniczo przy formułowaniu zaleceń można korzystać z parametrów określonych dla stad powyższej 350 ptaków, jednakże parametry te nie mogą być podstawą do wydania decyzji administracyjnej;
- b) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, a więc czy odchody zwierząt, niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich regularnie, a padłe ptaki przynajmniej raz na dobę;
- c) czy w pomieszczeniu lub klatce nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy;
- d) czy klatki są skonstruowane tak, aby uniemożliwić ucieczkę ptaków;
- e) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz system wentylacji awaryjnej;
- f) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;
- g) czy warunki utrzymania zwierząt w przypadku, gdy kury mają dostęp do wybiegu uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.
- e) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego; czy w przypadku, gdy stosowane jest oświetlenie naturalne, okna rozmieszczone są równomiernie tak, aby zapewnić równomierne oświetlenie całego kurnika; czy w przypadku stosowania oświetlenia sztucznego, kurnik jest oświetlany w rytmie dobowym tak, aby około 1/3 doby stanowił okres ciemności oraz aby występowały okresy przyciemnienia odpowiadające zmierzchowi; zaleca się, aby oświetlenie kurnika, w którym utrzymywane są kury nioski wynosiło 20 lux/m² powierzchni kurnika; w praktyce jedna 40 watowa żarówka powinna oświetlać 13 m² powierzchni budynku lub 60 watowa – 20 m² powierzchni;
- f) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się uwzględnienie okoliczności, iż optymalna temperatura dla kur niosek powyżej 11 tygodnia życia w pomieszczeniu z dodatkowym źródłem ciepła powinna mieścić się w przedziale 15 – 18° C, zaś w pomieszczeniu bez dodatkowego źródła ciepła optymalna temperatura to 17° C; dla kur niosek powyżej 20

tygodnia życia w pomieszczeniu z dodatkowym źródłem ciepła temperatura powinna mieścić się w przedziale 13 – 16° C, zaś w pomieszczeniu bez dodatkowego źródła ciepła optymalna temperatura to 15° C; natomiast wilgotność względna powietrza w kurniku powinna mieścić się w granicach 60-70%;

g) czy stężenia gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się, aby nie przekraczały:

- 2 500 ppm w przypadku dwutlenku węgla (CO₂),
- 10 ppm w przypadku siarkowodoru (H₂S),
- 26 ppm w przypadku amoniaku (NH₃);

6) Sposób podawania paszy i wody – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

e) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody oraz czy są karmione co najmniej raz dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego;

f) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody;

g) czy w przypadku utrzymania ptaków w klatce, w każdej klatce znajduje się pojemnik na paszę i wodę lub zamiast pojemnika na wodę poidła kropelkowe albo kubeczkowe, dostępne dla każdego z ptaków znajdujących się w klatce;

h) czy w przypadku utrzymywania kur w systemie bezklatkowym, w pomieszczeniu znajdują się pojemniki na paszę i wodę lub zamiast pojemników na wodę, poidła kropelkowe albo kubeczkowe dostępne dla każdej z kur.

7) Stan zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:

- stan upierzenia,
- biegunki,
- osowiałość,
- występowanie innych objawów chorobowych.

8) Dokumentacja – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną, dotyczącą leczenia zwierząt i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów*

tej dokumentacji i ewidencji, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia. Ponadto kontroli podlegają także rejestry upadków, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy o *ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

- 9) **Zabiegi na zwierzętach** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy w gospodarstwie prowadzi się zabiegi przycinania dziobów oraz czy zabiegi te są wykonywane przez lekarza lub technika weterynarii bądź pod ich kontrolą oraz czy wykonywane są nie później niż w 9 dniu życia ptaków.

5. Kontrola gospodarstw, w których utrzymywane są kurczęta brojlery (powyżej 500 sztuk).

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje:

- 1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy brojlery utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi tj. w pomieszczeniach inwentarskich, na ściółce.

W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt, dotychczas nie stosowaną na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza, czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.

- 2) **Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:

a) czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:

- wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
- wydzielone miejsce do składowania obornika,
- miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
- odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
- maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,

- środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
- b) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
- c) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;
- d) czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”.

3) Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej dwa razy dziennie oraz, że dogładając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, biegunki, osowiałość, itp.), obniżony poziom dobrostanu oraz czy w przypadku stwierdzenia u kurcząt poważnych urazów, uszkodzeń ciała lub wyraźnych objawów zaburzeń stanu zdrowia, takich jak trudności w chodzeniu, poważne puchliny brzuszne lub wady rozwojowe mogące być przyczyną cierpienia, kurczęta poddawane są leczeniu lub natychmiastowemu uśmierceniu. W przypadku, jeśli z dokumentacji wynika, iż ubijano kurczęta z ww. powodów, powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy otrzymał taką informację od właściciela kurnika.

Należy zwrócić uwagę, czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

4) Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta – powiatowy lekarz weterynarii powinien ocenić sposób obsługi ptaków, a więc, czy ptaki nie są chwywane za skrzydła lub nogi; czy obsługa zachowuje się spokojnie nie płosząc ptaków.

5) Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- a) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, tj. czy odchody zwierząt, niezjedzone resztki paszy są usuwane z pomieszczeń inwentarskich regularnie, a padłe ptaki przynajmniej raz na dobę;
- b) czy w pomieszczeniu nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy;
- c) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz systemem wentylacji awaryjnej;
- d) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;
- e) czy kurnik, jego wyposażenie oraz znajdujący się w nim sprzęt, jest czyszczony i odkażany, a ściółka wymieniana przed każdym umieszczeniem w nim nowego stada kurcząt brojlerów.

- 6) **Minimalne normy obsady** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy ptakom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni, tj.: maksymalne zagęszczenie ptaków nie powinno przekraczać 33 kg/m² – w przypadku, gdy właściciel nie zgłaszał powiatowemu lekarzowi przed wprowadzeniem ptaków do kurnika zamiaru zwiększenia obsady.

Podczas kontroli powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, czy właściwie obliczono poziom obsady brojlerów w kurniku, tj. poprzez obliczenie łącznej masy żywych kurcząt brojlerów, w przeliczeniu na 1 m² stale dostępnej im powierzchni użytkowej wyłożonej ściółką, a także czy takie obliczenia są dokonywane od 7 dnia życia kurcząt co 7 dni poprzez:

- zważenie co najmniej 1 % losowo wybranych kurcząt,
- obliczenie średniej masy zważonych kurcząt,
- pomnożenie średniej masy zważonych kurcząt przez liczbę kurcząt znajdujących się w kurniku na tej samej powierzchni użytkowej i podzielenie przez stale dostępną im powierzchnię użytkową wyłożoną ściółką, wyrażoną w m²;

śr. masa kurcząt X liczba kurcząt/ pow. użytkowa pokryta ściółką (m²)

oraz w dniu wysłania kurcząt do rzeźni, poprzez:

- obliczenie średniej masy kurcząt wysyłanych do rzeźni,
- pomnożenie średniej masy kurcząt wysyłanych do rzeźni przez liczbę kurcząt znajdujących się w kurniku na tej samej powierzchni użytkowej i podzielenie przez stale dostępną im powierzchnię użytkową wyłożoną ściółką, wyrażoną w m².

Podczas kontroli powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić wyposażenie kurnika w:

- urządzenia do karmienia – liniowe lub kołowe pojemniki na paszę
- urządzenia do pojenia – liniowe lub kołowe pojemniki na wodę lub poidła kropelkowe lub kubeczkowe,
- ściółkę.

W przypadku urządzeń do karmienia i pojenia, które znajdują się nad ściółką tak, że ptaki mogą korzystać z powierzchni znajdującej się pod takim karmidłem lub poidłem, powierzchnia ta może być wliczana do ogólnej powierzchni kurnika.

Obsada kurnika może zostać zwiększona do 39 kg/m² lub 42 kg/m² jedynie w przypadku gdy:

- właściciel poinformuje powiatowego lekarza weterynarii na 15 dni przed planowanym obsadzeniem kurnika, iż planuje zwiększenie obsady podając planowaną obsadę;
- właściciel posiada i aktualizuje dokumentację zawierającą szczegółowe opisy systemu produkcji, a w szczególności:
 - a) plan kurnika, w tym wymiary powierzchni użytkowej;

- b) opis systemu wentylacji oraz, jeżeli to konieczne, schładzania i ogrzewania wraz z jego lokalizacją, plan wentylacji zawierający docelowe parametry jakości powietrza, takie jak prędkość przepływu powietrza i temperatura;
 - c) informacje dotyczące:
 - systemów karmienia i pojenia oraz ich lokalizacji,
 - systemów alarmowych i awaryjnych systemów zasilania w przypadku awarii wyposażenia elektrycznego lub mechanicznego niezbędnego dla zdrowia i dobrostanu zwierząt;
 - d) informacje o typie używanej podłogi i ściółki.
- kurnik wyposażony jest w system wentylacji oraz, w razie konieczności, system ogrzewania i schładzania, który zapewnia:
- a) temperaturę wewnątrz kurnika nie przekraczającą temperatury na zewnątrz więcej niż o 3 °C, jeżeli temperatura na zewnątrz kurnika mierzona w cieniu przekracza 30 °C,
 - b) średnią wilgotność względną mierzoną wewnątrz kurnika w okresie 48 godzin nie przekraczającą 70 %, jeżeli temperatura na zewnątrz kurnika jest niższa niż 10 °C;
 - c) stężenie gazów utrzymane na poziomie:
 - stężenie amoniaku (NH₃) nie przekraczającym 20 ppm,
 - stężenie dwutlenku węgla (CO₂) nie przekraczającym 3 000 ppm;

Dodatkowo, jeśli planowana jest obsada 42 kg/m²

- kontrole gospodarstwa, w którym utrzymuje się kurczęta brojlery, przeprowadzone w okresie ostatnich 2 lat nie wykazały żadnych nieprawidłowości w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących ochrony zwierząt, z tym, że w przypadku gdy w okresie ostatnich 2 lat taka kontrola nie została przeprowadzona, powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza kontrolę niezwłocznie po otrzymaniu powiadomienia;
- skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej, co najmniej w siedmiu kolejno sprawdzonych stadach z tego kurnika, wynosi poniżej wartości 1 % + 0,06 % pomnożonej przez wiek stada w dniu uboju podany w dniach chyba, że z wiarygodnych wyjaśnień posiadacza kurnika wynika, że wyższa wartość skumulowanego wskaźnika śmiertelności dziennej powstała niezależnie od jego postępowania.
(np. dla stada utrzymywanego 42 dni skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej powinien wynosić poniżej 3,52

$$[0,01 + (0,0006 \times 42)] \times 100 = 3,52$$
)

7) Pozostałe warunki utrzymania - w szczególności:

- a) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła, tj. czy oświetlone jest co najmniej 80% powierzchni użytkowej, światłem o natężeniu 20 lx (mierzonym na poziomie oka ptaka),

(w przypadku, gdy stosowane jest niższe natężenie światła konieczne jest przedstawienie przez właściciela opinii lekarza weterynarii, który może dopuścić czasowe ograniczenie poziomu natężenia oświetlenia); czy w okresie od siódmego dnia od wstawienia kurcząt do kurnika do 3 dni przed wysyłką kurcząt do rzeźni oświetlenie dostosowane jest do 24-godzinnego rytmu, z okresami zaciemnienia trwającymi co najmniej 6 godzin ogółem i co najmniej z jednym okresem nieprzerwanego zaciemnienia trwającym przynajmniej 4 godziny, z wyłączeniem okresów przyciemniania;

- b) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; czy wentylacja działa w sposób zapewniający uniknięcie przegrzania i, w razie konieczności, w powiązaniu z systemami ogrzewania w celu usunięcia nadmiaru wilgoci.
- c) czy poziom hałasu w kurniku jest zminimalizowany tzn. czy wentylatory, maszyny do karmienia lub inne wyposażenie jest tak skonstruowane, umieszczone, obsługiwane i utrzymywane, aby powodowało możliwie najmniejszy hałas.

8) Sposób podawania paszy i wody – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

- a) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody oraz paszy lub karmione są w okresie oświetlenia paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego;
- b) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody.

9) Stan zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:

- stan upierzenia,
- występowanie zmian na kończynach (pododermatitis)
- biegunki,
- osowiałość,
- występowanie innych objawów chorobowych.

10) Dokumentacja – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną dotyczącą leczenia zwierząt

i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji*, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia.

Ponadto kontroli podlega dokumentacja prowadzona przez posiadacza kurnika i zawierająca następujące informacje:

- liczba wprowadzonych kurcząt,
- powierzchnia użytkowa,

- liczba padłych kurcząt stwierdzona podczas każdej kontroli i przyczyny ich śmierci,
- liczba kurcząt uśmierconych i przyczyny ich uśmiercenia,
- liczba kurcząt pozostałych w stadzie po sprzedaży lub po uśmierceniu;
- nazwa mieszańca kurcząt brojlerów, jeżeli jest znana,
- wskaźnik śmiertelności dziennej – liczba kurcząt padłych w kurniku tego samego dnia, w tym uśmierconych z powodu choroby lub z innych przyczyn, podzielona przez liczbę kurcząt brojlerów znajdujących się w kurniku w tym dniu, otrzymaną wartość należy pomnożyć przez 100,

Liczba padłych ptaków/ liczba ptaków kurniku x 100 = wskaźnik śmiertelności dziennej

- skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej, będący sumą wskaźników śmiertelności dziennej.

Przykład:

wiek ptaków/ data	Liczba ptaków w kurniku na początku dnia	Liczba ptaków padłych i zabitych w danym dniu	Wskaźnik śmiertelności dziennej	Skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej
1	A	B	$(B/A) \times 100 = G$	G
2	A-B=C	D	$(D/C) \times 100 = H$	G+H
3	C-D=E	F	$(F/E) \times 100 = I$	G+H+I
Przykład liczbowy				
1	27000	58	0.2148	0. 2148
2	26942	39	0.1448	0. 3596
3	26903	44	0.1636	0. 5231

Powyższa dokumentacja, powinna być przechowywana przez 3 lata od dnia umieszczenia kurcząt w kurniku, i udostępniana powiatowemu lekarzowi weterynarii do kontroli.

Ponadto w przypadku kontroli w gospodarstwie, w którym utrzymuje się zwiększoną obsadę kurcząt, powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy właściciel posiada i aktualizuje dokumentację zawierającą szczegółowe opisy systemu produkcji,

a w szczególności:

- a) plan kurnika, w tym wymiary powierzchni użytkowej;
- b) opis systemu wentylacji oraz, jeżeli to konieczne, schładzania i ogrzewania wraz z jego lokalizacją, plan wentylacji zawierający docelowe parametry jakości powietrza, takie jak prędkość przepływu powietrza i temperatura;
- c) informacje dotyczące:
 - systemów karmienia i pojenia oraz ich lokalizacji,

- systemów alarmowych i awaryjnych systemów zasilania w przypadku awarii wyposażenia elektrycznego lub mechanicznego niezbędnego dla zdrowia i dobrostanu zwierząt;
- d) informacje o typie używanej podłogi i ściółki.

6. Kontrola gospodarstw, w których utrzymywane są indyki.

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje:

- 1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy indyki utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi tj. systemie otwartym (jedynie ptaki powyżej 6 tygodnia życia) lub w pomieszczeniach inwentarskich bez klatek.
W przypadku, gdy jest to technologia chowu zwierząt dotychczas nie stosowana na terytorium RP, a więc wymagająca uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza, czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.
- 2) **Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:
 - a) czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:
 - wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
 - maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
 - środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
 - b) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
 - c) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;
 - d) czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”.
- 3) **Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela** – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że doglądając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, biegunki, osowiałość, itp.).

Należy zwrócić uwagę czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

4) **Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta** – powiatowy lekarz weterynarii powinien ocenić sposób obsługi ptaków, a więc, czy ptaki nie są chwywane za skrzydła lub nogi; czy obsługa zachowuje się spokojnie nie płosząc ptaków.

5) **Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- a) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, a więc czy odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz czy zabezpiecza się je przed muchami i gryzoniami;
- b) czy w pomieszczeniu nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy u zwierząt;
- c) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz systemem wentylacji awaryjnej;
- d) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;
- e) czy warunki utrzymania zwierząt w przypadku systemu otwartego uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.

6) **Minimalne normy obsady** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy zwierzętom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni. W systemie bezklatkowym, maksymalne zagęszczenie powinno wynosić:

- w przypadku indyków – 40 kg/ 1m²,
- w przypadku indyków rzeźnych – 57 kg/1m².

W celu przeprowadzenia kontroli maksymalnej obsady, powiatowy lekarz weterynarii może posiłkować się przedstawionymi planami pomieszczeń inwentarskich, jednak powinien dokonać pomiaru pomieszczenia.

7) **Pozostałe warunki utrzymania** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić w szczególności:

- a) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego; zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną, zaleca się aby

- oświetlenie indycjami odpowiadało przez pierwsze 4 - 5 dni – 12 – 15 W/m² powierzchni podłogi; później natężenie oświetlenia nie powinno przekraczać 1,5 W/m², przy równomiernym oświetleniu całego pomieszczenia;
- b) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się uwzględnienie okoliczności, iż zalecana wilgotność względna powietrza w pomieszczeniu mieści się w granicach 60-70%, zaś optymalna temperatura to:

	Pomieszczenia inwentarskie z dodatkowym źródłem ciepła		Pomieszczenia inwentarskie bez dodatkowego źródła ciepła
	temperatura pod dodatkowym źródłem ciepła (w °C)	temperatura w pomieszczeniu (w °C)	temperatura optymalna (w °C)
Indyki			
1. tydzień	35-38	24-26	36
2. tydzień	33-35	22-24	34
3. tydzień	29-32	22-24	31
4. tydzień	26-30	20-22	28
5. tydzień	24-26	18-20	25
6. tydzień	20-24	18-20	22
7-12 tygodni	-	16-20	16-20
powyżej 12 tygodni	-	7 -20	10-20

- c) czy stężenia gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się, aby nie przekraczały:
- 2 500 ppm w przypadku dwutlenku węgla (CO₂),
 - 10 ppm w przypadku siarkowodoru (H₂S),
 - 26 ppm w przypadku amoniaku (NH₃).

8) Sposób podawania paszy i wody – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

- a) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody oraz czy są karmione co najmniej raz dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego;
- b) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody.

9) Stan zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, czy zwierzęta wykazują ogólnie

dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:

- stan upierzenia,
- biegunki,
- osowiałość,
- występowanie innych objawów chorobowych.

10) Dokumentacja – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada

dokumentację weterynaryjną dotyczącą leczenia zwierząt

i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11

marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji, dotyczącą okresu co najmniej 5 lat od dnia jej sporządzenia.

Ponadto kontroli podlegają także rejestry padnięć, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy o ochronie zwierząt, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym

z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

- 11) **Zabiegi na zwierzętach** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy w gospodarstwie prowadzi się zabiegi przycinania dziobów oraz czy zabiegi te są wykonywane przez lekarza lub technika weterynarii bądź pod ich kontrola oraz czy wykonywane są nie później niż w 9 dniu życia ptaków.

7. Kontrole gospodarstw, w których utrzymywane są gęsi lub kaczki.

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje:

- 1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy gęsi lub kaczki utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi, tj. w systemie otwartym (jedynie ptaki powyżej 6 tygodnia życia) lub w pomieszczeniach inwentarskich.

W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt dotychczas nie stosowaną na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.

- 2) **Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:

a) czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:

- wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
- wydzielone miejsce do składowania obornika,
- miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,

- odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
- maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
- środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;

b) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;

c) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;

d) czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”.

3) Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że dogladając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, biegunki, osowiałość, itp).

Należy zwrócić uwagę czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

4) Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta – powiatowy lekarz weterynarii powinien ocenić sposób obsługi ptaków a więc, czy ptaki nie są chwywane za skrzydła lub nogi; czy obsługa zachowuje się spokojnie nie płosząc ptaków.

5) Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

a) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, a więc czy odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz czy zabezpiecza się je przed muchami i gryzoniami;

b) czy w pomieszczeniu nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy u zwierząt;

c) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz systemem wentylacji awaryjnej;

d) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;

e) czy warunki utrzymania zwierząt w przypadku systemu otwartego uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.

6) **Minimalne normy obsady** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy zwierzętom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni.

W systemie utrzymywania gęsi lub kaczek w pomieszczeniu inwentarskim, obsada powinna wynosić:

- w przypadku gęsi – 19 kg/m²,
- w przypadku kaczek – 17 kg/m².

W celu przeprowadzenia kontroli maksymalnej obsady, powiatowy lekarz weterynarii może posiłkować się przedstawionymi planami pomieszczeń inwentarskich, jednak powinien dokonać pomiaru pomieszczenia.

W systemie otwartym utrzymywania gęsi lub kaczek, dopuszczalna obsada powinna wynosić:

- w przypadku gęsi 6,5 kg/m²,
- w przypadku kaczek 10,5 kg/m².

Ponadto należy skontrolować, czy teren, na którym utrzymywane są ptaki został zabezpieczony trwałym ogrodzeniem, a także czy ptakom zapewniono ochronę przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.

7) **Pozostałe warunki utrzymania** - w szczególności:

a) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego:

- w przypadku kaczek zaleca się stosowanie oświetlenia całodziennego przez pierwsze 2-3 doby życia, następnie 15 - 16 godzinnego dnia świetlnego; intensywność oświetlenia na 1m² podłogi z wysokości 2,5 - 3 m powinna wynosić 3 - 5 W; naturalne oświetlenie: 1m² okna na 15 m² powierzchni podłogi,
- w przypadku gęsi zaleca się stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi wynoszący 1:25, tzn. na każde 25 m² podłogi powinno przypadać 1 m² powierzchni okna; przy stosowaniu oświetlenia sztucznego, zaleca się natężenie 10 lux;

b) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się uwzględnienie okoliczności, iż wilgotność względna powietrza powinna mieścić się w granicach 65-70%, zaś optymalna temperatura to:

	Pomieszczenia inwentarskie z dodatkowym źródłem ciepła		Pomieszczenia inwentarskie bez dodatkowego źródła ciepła
	temperatura pod dodatkowym źródłem ciepła (w °C)	temperatura w pomieszczeniu (w °C)	temperatura optymalna (w °C)
Kaczki			
1. tydzień	28-30	22-24	29
2-3 tygodni	22-26	20-22	24
3-4 tygodni	20-23	20-22	20
4. tydzień	18-20	18-20	20
5. tydzień	-	18-20	18
6-8 tygodni	-	16-18	16-18

powyżej 8 tygodni	-	12-16	12-16
Gęsi			
1. tydzień	26-30	22-24	28
2. tydzień	24-26	20-22	25
3. tydzień	22-24	20-22	23
4. tydzień	20-22	18-20	20
5. tydzień	-	18-20	18
6-9 tygodni	-	16-18	16-18
powyżej 9. tygodnia	-	5-18	10-18

c) czy stężenia gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się, aby nie przekraczały:

- stężenie dwutlenku węgla (CO₂) 2 500 ppm,
- stężenie siarkowodoru (H₂S) 10 ppm,
- koncentracja amoniaku (NH₃) 26 ppm.

8) **Sposób podawania paszy i wody** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

- a) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody oraz czy są karmione co najmniej raz dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego;
- b) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody;

Zaleca się, aby dostęp ptaków do karmideł był zwiększany z wiekiem.

Szerokość i wysokość poidła w zależności od wieku gęsi

wiek ptaka	szerokość	wysokość
do 2 tygodni	4	8
od 2 do 4 tygodni	15 - 20	12
powyżej 4 tygodni	20 - 25	20- 25

9) **Stan zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:

- stan upierzenia,
- biegunki,
- osowiałość,
- występowanie innych objawów chorobowych.

10) **Dokumentacja** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną dotyczącą leczenia zwierząt i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. w sprawie zakresu i

sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia. Ponadto, kontroli podlegają także rejestry padnięć, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy o *ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

8. Kontrole gospodarstw, w których utrzymywane są strusie.

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje:

- 1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy strusie utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi tj. w pomieszczeniach inwentarskich z wybiegiem na ściółce lub bez ściółki. W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt, dotychczas nie stosowaną na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza, czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.
- 2) **Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:
 - a) czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:
 - wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
 - maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
 - środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
 - b) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
 - c) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;

d) czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”.

3) Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że dogładając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, biegunki, osowiałość, itp). Należy zwrócić uwagę czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

4) Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta – powiatowy lekarz weterynarii powinien ocenić sposób obsługi ptaków a więc, czy osoby obsługujące zwierzęta zachowują się spokojnie nie płosząc ptaków.

5) Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla ich zdrowia oraz czy jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

a) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, tj. czy odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz czy zabezpiecza się je przed muchami i gryzoniami;

b) czy w pomieszczeniu nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy;

c) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz systemem wentylacji awaryjnej;

d) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;

e) czy pomieszczenia dla strusi są podzielone na sektory, a w jednym sektorze utrzymywane są ptaki w tym samym wieku;

f) czy każdy sektor posiada osobne wyjście na wybieg;

g) czy wybieg dla strusi przylega bezpośrednio do pomieszczenia inwentarskiego; czy na wybiegu znajduje się wydzielone miejsce wysypane piaskiem; czy wybieg jest zabezpieczony trwałym ogrodzeniem; zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną zaleca się aby, wybiegi były w kształcie prostokąta o boku dłuższym nie mniej jak 40 m. Wybiegi powinny być minimum dwa i należy użytkować je przemiennie.

6) Minimalne normy obsady – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy ptakom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni, tj. w systemie utrzymywania strusi w pomieszczeniu inwentarskim z wybiegiem:

a) powierzchnia pomieszczenia w przeliczeniu na jednego ptaka powinna wynosić:

- dla strusi młodych – 0,3 m², przy czym powierzchnia całego pomieszczenia powinna wynosić co najmniej 5 m²,
 - dla strusi dorosłych – 3,5 m², przy czym powierzchnia całego pomieszczenia powinna wynosić co najmniej 15 m²;
- b) wysokość pomieszczenia powinna wynosić:
- dla strusi młodych – co najmniej 2,2 m,
 - dla strusi dorosłych – co najmniej 3 m;
- c) powierzchnia wybiegu w przeliczeniu na jednego ptaka powinna wynosić:
- dla strusi młodych – 5 m², przy czym powierzchnia całego wybiegu powinna wynosić co najmniej 30 m²,
 - dla strusi dorosłych – 100 m², przy czym powierzchnia całego wybiegu powinna wynosić co najmniej 400 m².

W celu przeprowadzenia kontroli maksymalnej obsady pomieszczenia, powiatowy lekarz weterynarii może posiłkować się przedstawionymi planami pomieszczeń inwentarskich, jednak powinien dokonać pomiaru pomieszczenia.

7) Pozostałe warunki utrzymania – w szczególności:

- a) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego. W przypadku utrzymywania strusi w pomieszczeniach uważa się, że oświetlenie naturalne jest wystarczające, jednak w okresie jesienno-zimowym zaleca się przedłużanie naturalnego dnia świetlnego do 14-15 godzin;
- b) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się aby pomieszczenia dla ptaków do 6 miesiąca życia były ogrzewane, mimo iż dorosły struś jest odporny na niskie temperatury, jednak zimą w pomieszczeniach temperatura nie powinna być niższa niż 7- 10°C;
- c) czy stężenie gazów jest utrzymywane na poziomie nieszkodliwym dla tych zwierząt. Zaleca się utrzymywanie strusi w pomieszczeniach dobrze wentylowanych.

8) Sposób podawania paszy i wody – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

- a) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody oraz czy są karmione co najmniej raz dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego;
- b) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody;

9) Stan zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

- a) czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:
- stan upierzenia,
 - biegunki,
 - osowiałość,
 - występowanie innych objawów chorobowych;

- b) czy w przypadku, gdy w gospodarstwie znajdują się chore lub ranne zwierzęta, zostały one odizolowane od reszty stada oraz czy zapewniono im opiekę lekarsko-weterynaryjną i w zależności od stanu zdrowia odpowiednie warunki np. ściółkę lub wyższą temperaturę;
- c) czy w gospodarstwie znajdują się pomieszczenia lub wydzielone miejsca, które mogą służyć do odizolowania chorego zwierzęcia oraz czy ich liczba lub powierzchnia są adekwatne do liczebności stada.

10) Dokumentacja – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną dotyczącą leczenia zwierząt i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji*, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia. Ponadto kontroli podlegają także rejestry padnięć, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy *o ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

9. Kontrole gospodarstw, w których utrzymywane są przepiórki.

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje:

- 1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy przepiórki utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi tj. w pomieszczeniach inwentarskich w klatkach jedno lub wielopoziomowych pojedynczo lub grupowo lub w systemie otwartym. W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt, dotychczas nie stosowaną na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.
- 2) **Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:
 - a) czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:

- wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
 - maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
 - środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
- b) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
- c) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;
- d) czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”.

3) Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że doglądając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, biegunki, osowiałość, itp.).

Należy zwrócić uwagę czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

4) Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta – powiatowy lekarz weterynarii powinien ocenić sposób obsługi ptaków a więc, czy ptaki są wyjmowane z klatek ostrożnie i pojedynczo, ptaków nie można wyciągać za skrzydła lub nogi; czy klatka jest skonstruowana w taki sposób, aby zapewnić osobie obsługującej swobodne wyjmowanie i wkładanie ptaków do klatki.

5) Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, czy pomieszczenia i klatki dla ptaków oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- a) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, a więc czy odchody zwierząt, niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich regularnie, a padłe ptaki przynajmniej raz na dobę;
- b) czy w pomieszczeniu lub klatce nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy;
- c) czy klatki są skonstruowane tak, aby uniemożliwić ucieczkę ptaków;
- d) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz systemem wentylacji awaryjnej;

- e) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;
- f) czy warunki utrzymania zwierząt w systemie otwartym uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi;
- g) czy w systemie otwartym powierzchnia, na której utrzymuje się przepiórki, jest trwale zabezpieczona ogrodzeniem o wysokości co najmniej 2 m i przykryta siatką.

6) **Minimalne normy obsady** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy ptakom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni, tj.:

- a) w systemie utrzymywania przepiórek w klatkach pojedynczo, wymiary klatki powinny wynosić:
 - długość - co najmniej 0,21 m,
 - szerokość - co najmniej 0,1 m,
 - wysokość - co najmniej 0,2 m;
- b) w systemie utrzymywania przepiórek w klatkach grupowo, powierzchnia podłogi w klatkach, w przeliczeniu na ptaka, powinna wynosić dla:
 - przepiórek nieśnych - co najmniej 0,025 m², przy czym wysokość klatki powinna wynosić co najmniej 0,2 m;
 - przepiórek mięsnych - co najmniej 0,006 m², przy czym wysokość klatki powinna wynosić co najmniej 0,2 m.
- c) w systemie otwartym powierzchnia, w przeliczeniu na ptaka, powinna wynosić co najmniej 0,04 m². W celu przeprowadzenia kontroli maksymalnej obsady pomieszczenia, powiatowy lekarz weterynarii może posiłkować się przedstawionymi planami pomieszczeń inwentarskich, jednak powinien dokonać pomiaru pomieszczenia.

7) **Pozostałe warunki utrzymania** - powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić w szczególności:

- a) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego; zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną zaleca się utrzymywanie przepiórek w dobrze i intensywnie oświetlonych pomieszczeniach; przyjmuje się, że pomieszczenia dla przepiórek powinny być tak jasno oświetlone, jak w czasie pełnego letniego dnia:

Tydzień życia	1 i 2	3	4	5	6	7	9	11	13	15	17	19	b)
Liczba godzin światła na dobę	24	22	20	18	16	14	14,5	15	15,5	16	16,5	17	c

zy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zgodnie z zasadami dobrej praktyki hodowlanej, zaleca się utrzymywanie piskląt w pierwszych 7 dniach życia w temperaturze 30°C

w pomieszczeniu, a pod źródłem ciepła (promiennikiem) temperatura powinna wynosić 38⁰C; w drugim tygodniu życia młode przepiórki japońskie potrzebują 25⁰C w pomieszczeniu i 34⁰C pod promiennikiem; przepiórkom od 3 tygodnia życia należy zapewnić temperaturę około 21⁰C; zalecana wilgotność to 65-75%; bardzo ważnym elementem środowiskowym w chowie przepiórek jest unikanie przeciągów;

c) czy stężenie gazów jest utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla tych zwierząt.

8) **Sposób podawania paszy i wody** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

a) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody oraz czy są karmione co najmniej raz dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała

i stanu fizjologicznego;

b) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody.

9) **Stan zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:

- stan upierzenia,
- biegunki,
- osowiałość,
- występowanie innych objawów chorobowych.

10) **Dokumentacja** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną dotyczącą leczenia zwierząt i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji*

i ewidencji, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia.

Ponadto, kontroli podlegają także rejestry padnięć, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy *o ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

10. **Kontrola gospodarstw, w których utrzymywane są perlice.**

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje:

- 1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy perlice utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi, tj. w pomieszczeniach inwentarskich z wybiegami oraz w systemie otwartym.
W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt, dotychczas nie stosowaną na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza, czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.
- 2) **Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:
 - a) czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:
 - wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
 - maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
 - środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
 - b) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
 - c) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;
 - d) czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”.
- 3) **Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela** – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że doglądając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, biegunki, osowiałość, itp.).
Należy zwrócić uwagę czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.
- 4) **Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta** – powiatowy lekarz weterynarii powinien ocenić sposób obsługi ptaków, tj.

czy ptaki nie są chwywane za skrzydła lub nogi; czy obsługa zachowuje się spokojnie nie płosząc ptaków.

5) **Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, czy pomieszczenia dla ptaków oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- a) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, tj. czy odchody zwierząt, niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich regularnie, a padłe ptaki przynajmniej raz na dobę;
- b) czy w pomieszczeniu nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy;
- c) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz systemem wentylacji awaryjnej;
- d) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;
- e) czy warunki utrzymania zwierząt w systemie otwartym uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.

6) **Minimalne normy obsady** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy ptakom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni oraz wyposażenia, tj.:

- a) w systemie utrzymywania perlic w pomieszczeniach inwentarskich z wybiegami, maksymalna obsada ptaków na m² powierzchni pomieszczenia inwentarskiego powinna wynosić 6 ptaków, natomiast powierzchnia wybiegu, w przeliczeniu na ptaka, powinna wynosić co najmniej 20 m²;
- b) w systemie utrzymywania perlic w pomieszczeniach inwentarskich z wybiegami, wyposażenie pomieszczenia stanowią:
 - grzędę noclegową,
 - gniazdo o wymiarach: 0,4 m x 0,4 m;
- c) w systemie otwartym, maksymalna obsada na 1 m² wynosi 15 ptaków;
- d) w systemie otwartym zapewnia się:
 - grzędę noclegową,
 - gniazdo o wymiarach: 0,4 m x 0,4 m.

7) **Pozostałe warunki utrzymania** - w szczególności:

- a) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego;

- b) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt;
 - c) czy stężenie gazów jest utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla tych zwierząt.
- 8) Sposób podawania paszy i wody** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:
- a) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody oraz czy są karmione co najmniej raz dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego;
 - b) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody;
- 9) Stan zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:
- stan upierzenia,
 - biegunki,
 - oswiałość,
 - występowanie innych objawów chorobowych.
- 10) Dokumentacja** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną dotyczącą leczenia zwierząt i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji*, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia. Ponadto kontroli podlegają także rejestry padnięć, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy o *ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historie padnięć zwierząt w gospodarstwie.

11. Kontrole gospodarstw, których utrzymywane są owce.

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje:

- 1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy owce utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi, tj. w systemie otwartym lub w pomieszczeniach inwentarskich na ściółce:

- pojedynczo,
- grupowo.

W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt, dotychczas nie stosowaną na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.

2) Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:

- a)** czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:
 - wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
 - maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
 - środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
- b)** czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
- c)** czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;
- d)** czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”;
- e)** czy w gospodarstwie nie są przetrzymywane produkty lecznicze weterynaryjne zawierające:
 - substancje o działaniu beta-agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu,
 - oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne;
- f)** czy w gospodarstwie przestrzegany jest zakaz podawania zwierzętom gospodarskim:
 - substancji o działaniu tyreostatycznym,
 - stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów,
 - substancji o działaniu beta-agonistycznym,
 - oestradiolu 17 β i jego pochodnych estropodobnych,
 - substancji o działaniu estrogennym innych niż oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne oraz o działaniu androgennym lub gestagennym

z wyjątkiem podawania testosteronu i progesteronu oraz ich pochodnych, łatwo uwalniających w miejscu ich podawania związki macierzyste w wyniku procesu hydrolizy. Produkty lecznicze weterynaryjne zawierające powyższe substancje mogą być stosowane jedynie w celach leczniczych oraz muszą spełniać wymagania dla dopuszczenia ich do obrotu określone w przepisach prawa farmaceutycznego,

a także mogą być podawane wyłącznie przez lekarza weterynarii w postaci zastrzyku lub w postaci spirali dopochwowych - w przypadku leczenia dysfunkcji hormonów płciowych.

- 3) Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela** – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że dogładając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, kulawizny, zapalenia wymienia, biegunki, osowiałość, odstawanie od stada, brak pobierania paszy).

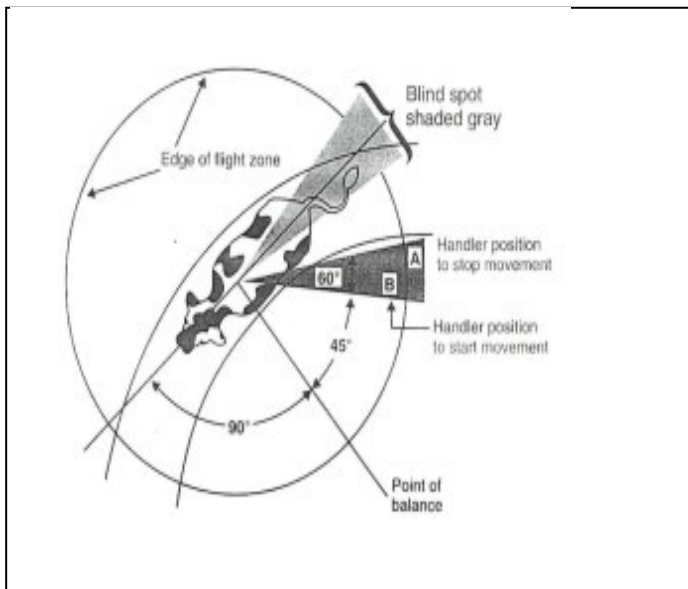
Należy zwrócić uwagę czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

- 4) Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta podczas przemieszczania na terenie gospodarstwa** – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że do popędzania zwierząt nie stosuje się przedmiotów lub narzędzi, które mogą spowodować okaleczenie zwierzęcia, zaleca się także sprawdzenie:

- a) czy ich stosowanie ograniczono do niezbędnego minimum i tylko do sytuacji, gdy przed zwierzętami jest wolna droga, którą mogą się poruszać;
- b) czy do przepędzania zwierząt są używane wyłącznie grzechotki, klepaki, płachty z tworzyw sztucznych, sklejki, twardej gumy – nie wolno stosować drągów, prętów ani zakończonych ostro przedmiotów;
- c) czy nie są stosowane przyrządy emitujące impulsy elektryczne;
- d) czy zwierzęta, które nie mogą poruszać się o własnych siłach nie są ciągnięte za głowę, kończyny, ogon, czy wełnę oraz czy stosowane są środki nacisku na gałki oczne, ciągnięcie za uszy oraz inne metody powodujące ból u zwierzęcia;
- e) czy wykorzystuje się przy przemieszczaniu zwierząt wzorce zachowań prezentowanych przez większość zwierząt gospodarskich:
 - podążanie za przywódcą stada,
 - reakcja ucieczki przy przekroczeniu „strefy ucieczki” (strefa ucieczki-najmniejsza odległość na jaką zwierzę pozwala się zbliżyć człowiekowi lub naturalnemu wrogowi) – unikanie gwałtownego wkraczania w strefę ucieczki, gdyż może to spowodować panikę zwierzęcia,
 - przemieszczanie zwierząt przy wykorzystaniu „punktu równowagi” znajdujący się na wysokości łopatki zwierzęcia - aby spowodować ruch zwierzęcia do przodu należy przesunąć się w kierunku zadu zwierzęcia wchodząc w zakres strefy ucieczki, jeśli zaś chcemy, aby zwierze się cofnęło, należy przesunąć się w kierunku głowy zwierzęcia

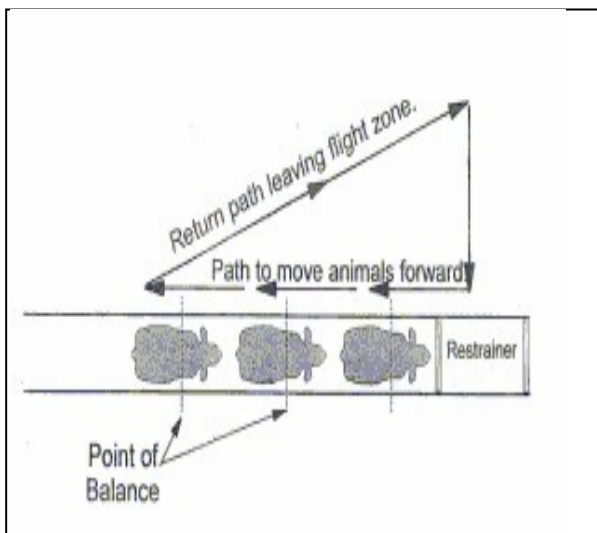
wchodząc w zakres strefy ucieczki; w celu zatrzymania zwierzęcia należy wyjść poza strefę ucieczki,

- w szczególności przeżuwacze mają tendencję do poruszania się w kierunku przeciwnym, niż porusza się osoba znajdująca się w ich strefie ucieczki; w celu wywołania ruchu tylko jednego zwierzęcia osoba obsługująca powinna zatrzymać się po przekroczeniu punktu równowagi tego zwierzęcia,

Edge of flight zone – granica dystansu ucieczki
 Point of balance – punkt równowagi
 Handler position to start movement – pozycja osoby obsługującej aby spowodować ruch zwierzęcia
 Handler position to stop movement – pozycja osoby obsługującej aby zatrzymać ruch zwierzęcia
 Blind spot shaded Gray – ślepa strefa

Rys. 1. Schemat przemieszczania zwierząt przy wykorzystaniu „strefy ucieczki”.

Point of balance – punkt równowagi
 Path to move animals forward – droga którą powinna poruszać się osoba obsługująca, aby zwierzęta poruszały się do przodu
 Return path leaving flight zone – droga powrotna (opuszczenia strefy dystansu ucieczki) osoby obsługującej.

Rys. 2. Schemat przemieszczania zwierząt przy wykorzystaniu „punktu równowagi”

5) **Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest wykonany z

materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- a) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, tj. czy odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz czy zabezpiecza się je przed muchami i gryzoniami;
- b) czy podłoga jest twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka, nieśliska oraz nie ma w niej dziur i ubytków, które mogłyby być niebezpieczne dla zwierząt;
- c) czy w pomieszczeniu nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy u zwierząt;
- d) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz systemem wentylacji awaryjnej;
- e) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz, czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;
- f) czy warunki utrzymania zwierząt w przypadku systemu otwartego uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.

6) Minimalne normy powierzchni – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy zwierzętom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni, tj. w systemie utrzymywania owiec w pomieszczeniach inwentarskich, powierzchnia pomieszczenia inwentarskiego przypadająca na zwierzę powinna wynosić:

- a) w przypadku utrzymywania owiec pojedynczo:
 - tryk – co najmniej 3 m²,
 - matka z jagnięciem – co najmniej 2,5 m² i dodatkowo 0,7 m² dla każdego jagnięcia ssącego,
 - jarka – co najmniej 1,5 m²,
 - tryczek – co najmniej 2 m²,
 - skopek – co najmniej 0,8 m²;
- b) w przypadku utrzymywania owiec grupowo:
 - tryk – co najmniej 2 m²,
 - matka z jagniętami – co najmniej 1,5 m² i dodatkowo 0,5 m² dla każdego jagnięcia ssącego,
 - jarka – co najmniej 0,8 m²,
 - tryczków – co najmniej 1,5 m²,
 - skopek – co najmniej 0,6 m².

Zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną zaleca się aby owcom utrzymywanym w systemie alkierzowo-pastwiskowym, a szczególnie alkierzowym, w którym zwierzęta przez cały rok przebywają w owczarni, zapewnić wybiegi. Powierzchnia wybiegów powinna być przynajmniej dwukrotnie większa od powierzchni normatywnej kojca. Wysokość ogrodzenia i przegród powinna wynosić 120 cm.

W celu przeprowadzenia kontroli minimalnych norm powierzchni zapewnionych zwierzętom utrzymywanym w systemie stanowiskowym lub z wydzielonymi legowiskami, powiatowy lekarz weterynarii może posiłkować się przedstawionymi planami pomieszczeń inwentarskich, jednak powinien dokonać także pomiaru pomieszczeń i kojców.

7) **Pozostałe warunki utrzymania** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować w szczególności:

- a) czy zapewniono zwierzętom swobodę ruchu; w przypadku stosowania uwięzi, czy nie powoduje ona uszkodzeń ciała, ani innego rodzaju cierpienia, czy nie ogranicza niezbędnego ruchu, a w szczególności możliwości kładzenia się, wstawania oraz leżenia;
- b) czy zwierzęta nie utrzymywane grupowo mają zapewniony kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami;
- c) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego; zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną zaleca się uwzględnienie następujących norm:

d)

	Oświetlenie dzienne (stosunek okien do podłogi)	Oświetlenie sztuczne (natężenie światła w lux)
Pomieszczenie owczarni matek	1:20-1:25	20-30 (200) ^x
Pomieszczenie wychowalni	1:15-1:20	20-30
Pomieszczenie tuczarni	1:30	20-30
Paszarnia	1:10-1:12	50
Oświetlenie nocne (dyżurne) pomieszczeń dla wszystkich gatunków i kategorii zwierząt		3 - 5

temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się uwzględnienie okoliczności, iż optymalna temperatura i wilgotność względna dla owiec wynosi:

Kategoria zwierząt	Temperatura w °C		Wilgotność względna w % optymalna
	Minimalna	Optymalna	
Owce z jagniętami do 3,5 miesiąca	6	17	60 - 75
Owce po strzyżycy	8	17	60 - 75
Tryki	4	10	60 - 75
Młodzież w wychowalni	5	12	60 - 75
Tuczarnia	8	12	60 - 75

w utrzymaniu wszystkich grup owiec istotne jest zapewnienie pomieszczeń suchych z dopływem świeżego powietrza przy równoczesnym zabezpieczeniu przed przeciągami, na które owce są wrażliwe.

- e) czy stężenia gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się, aby nie przekraczały:
 - 3 000 ppm w przypadku dwutlenku węgla (CO₂),
 - 5 ppm w przypadku siarkowodoru (H₂S),
 - 20 ppm w przypadku amoniaku (NH₃).

8) Sposób podawania paszy i wody – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

- a) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody; przez stały dostęp do wody rozumie się zazwyczaj poidła automatyczne, jednakże, w przypadku gospodarstw utrzymujących pojedyncze sztuki zwierząt na użytek własny w systemie przyzagrodowym, gdzie właściciel jest w stanie zapewnić uzupełnianie wody na bieżąco, dopuszczalne jest pojenie zwierząt przy użyciu koryta lub innego pojemnika na wodę.
- b) czy są karmione co najmniej dwa razy dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego;
- c) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody;

9) Stan zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

- a) czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:
 - stan odżywienia zwierząt,
 - stan racic,
 - występowanie kulawizn i ich stopień,
 - występowanie innych objawów chorobowych,
 - stan powłok skórnych – występowanie otarć, skaleczeń i chorób skóry;
- b) czy w przypadku gdy w gospodarstwie znajdują się chore lub ranne zwierzęta, zostały one odizolowane od reszty stada oraz czy zapewniono im opiekę lekarsko-weterynaryjną i w zależności od stanu zdrowia odpowiednie warunki np. ściółkę lub wyższą temperaturę;
- c) czy w gospodarstwie znajdują się pomieszczenia lub wydzielone miejsca, które mogą służyć do odizolowania chorego zwierzęcia oraz czy ich liczba lub powierzchnia są adekwatne do liczebności stada.

10) Dokumentacja – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada

dokumentację weterynaryjną dotyczącą leczenia zwierząt i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów*

tej dokumentacji i ewidencji, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia. Ponadto, kontroli podlegają także rejestry padnięć, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy o *ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

12. Kontrola gospodarstw, w których utrzymywanych są kozy.

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje:

1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy kozy utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi, tj. w systemie otwartym lub w pomieszczeniach inwentarskich na ściółce:

- a) na stanowisku na uwięzi;
- b) w kojcu bez uwięzi:
 - pojedynczo z wyjątkiem kózłat lub
 - grupowo.

Na uwięzi utrzymuje się wyłącznie dorosłe samice, z wyjątkiem samic w okresie porodu i odchowu kózłat.

W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt, dotychczas nie stosowaną na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.

2) **Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:

- a) czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:
 - wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,

- maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego;
- środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
- b) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
- c) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;
- d) czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”;
- e) czy w gospodarstwie nie są przetrzymywane produkty lecznicze weterynaryjne zawierające:
 - substancje o działaniu beta-agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu,
 - oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne;
- f) czy w gospodarstwie przestrzegany jest zakaz podawania zwierzętom gospodarskim:
 - substancji o działaniu tyreostatycznym,
 - stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów,
 - substancji o działaniu beta-agonistycznym,
 - oestradiolu 17 β i jego pochodnych estropodobnych,
 - substancji o działaniu estrogennym innych niż oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne oraz o działaniu androgennym lub gestagennym

z wyjątkiem podawania testosteronu i progesteronu oraz ich pochodnych, łatwo uwalniających w miejscu ich podawania związki macierzyste w wyniku procesu hydrolizy. Produkty lecznicze weterynaryjne zawierające powyższe substancje mogą być stosowane jedynie w celach leczniczych oraz muszą spełniać wymagania dla dopuszczenia ich do obrotu określone w przepisach prawa farmaceutycznego,

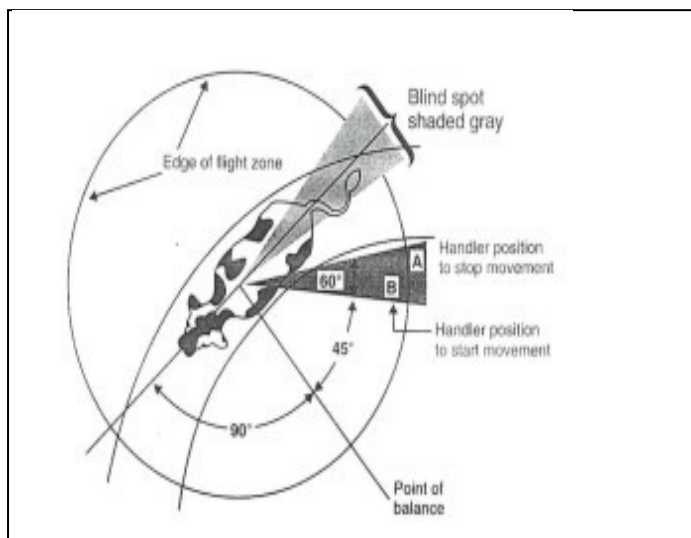
a także mogą być podawane wyłącznie przez lekarza weterynarii w postaci zastrzyku lub w postaci spirali dopochwowych - w przypadku leczenia dysfunkcji hormonów płciowych.

- 3) **Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela** – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że doglądając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, kulawizny, zapalenia wymienia, biegunki, osowiałość, odstawanie od stada, brak pobierania paszy).

Należy zwrócić uwagę czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

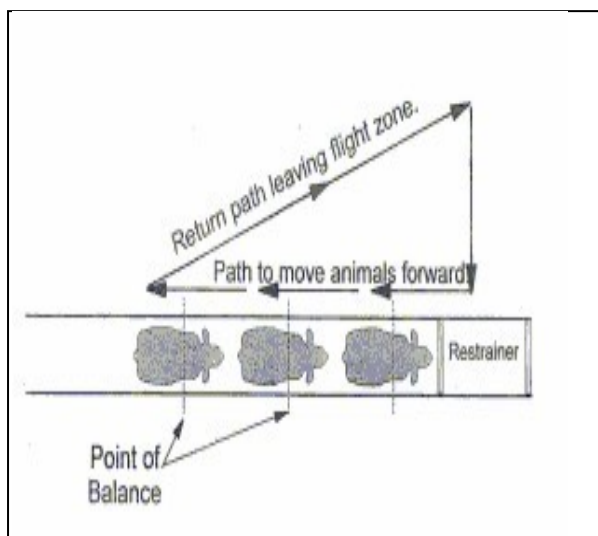
- 4) **Sposób postępowania ze zwierzętami** – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że do popędzania zwierząt nie stosuje się przedmiotów lub narzędzi, które mogą spowodować okaleczenie zwierzęcia a zaleca się także sprawdzenie:

- a) czy ich stosowanie ograniczono do niezbędnego minimum i tylko do sytuacji, gdy przed zwierzętami jest wolna droga, którą mogą się poruszać;
- b) czy do przepędzania zwierząt są używane wyłącznie grzechotki, klepaki, płachty z tworzyw sztucznych, sklejki, twardej gumy – nie wolno stosować drągów, prętów ani zakończonych ostro przedmiotów;
- c) w odniesieniu do przyrządów emitujących impulsy elektryczne – czy są używane jedynie w sytuacjach gdy zwierzę, przed którym jest wolna przestrzeń, nie reaguje na inne metody stosowane w celu spowodowania jego ruchu do przodu; czy impuls jest stosowany jedynie w mięśnie zadu i trwa nie dłużej niż 1 sekundę; czy pomiędzy kolejnymi impulsami następuje przerwa, a ponadto, jeśli na impuls nie było reakcji, czy był on ponawiany (impulsy elektryczne mogą być stosowane jednokrotnie);
- d) czy zwierzęta, które nie mogą poruszać się o własnych siłach nie są ciągnięte za głowę, kończyny, ogon, czy sierść, wykręcany jest im ogon oraz czy stosowane są środki nacisku na gałki oczne, ciągnięcie za uszy oraz inne metody powodujące ból u zwierzęcia;
- e) czy wykorzystuje się przy przemieszczaniu zwierząt wzorce zachowań prezentowanych przez większość zwierząt gospodarskich:
- podążanie za przywódcą stada,
 - reakcja ucieczki przy przekroczeniu „strefy ucieczki” (strefa ucieczki-najmniejsza odległość na jaką zwierzę pozwala się zbliżyć człowiekowi lub naturalnemu wrogowi) – unikanie gwałtownego wkraczania w strefę ucieczki, gdyż może to spowodować panikę zwierzęcia,
 - przemieszczanie zwierząt przy wykorzystaniu „punktu równowagi” znajdujący się na wysokości łopatki zwierzęcia - aby spowodować ruch zwierzęcia, do przodu należy przesunąć się w kierunku zadu zwierzęcia wchodząc w zakres strefy ucieczki, jeśli zaś chcemy, aby zwierze się cofnęło, należy przesunąć się w kierunku głowy zwierzęcia wchodząc w zakres strefy ucieczki; w celu zatrzymania zwierzęcia należy wyjść poza strefę ucieczki,
 - w szczególności przeżuwacze mają tendencje do poruszania się w kierunku przeciwnym, niż porusza się osoba znajdująca się w ich strefie ucieczki. W celu wywołania ruchu tylko jednego zwierzęcia osoba obsługująca powinna zatrzymać się po przekroczeniu punktu równowagi tego zwierzęcia.

Edge of flight zone – granica dystansu ucieczki
 Point of balance – punkt równowagi
 Handler position to start movement – pozycja osoby obsługującej aby spowodować ruch zwierzęcia
 Handler position to stop movement – pozycja osoby obsługującej aby zatrzymać ruch zwierzęcia
 Blind spot shaded Gray – ślepa strefa

Rys. 1. Schemat przemieszczania zwierząt przy wykorzystaniu „strefy ucieczki”.

Point of balance – punkt równowagi
 Path to move animals forward – droga którą powinna poruszać się osoba obsługująca, aby zwierzęta poruszały się do przodu
 Return path leaving flight zone – droga powrotna (opuszczenia strefy dystansu ucieczki) osoby obsługującej.

Rys. 2. Schemat przemieszczania zwierząt przy wykorzystaniu „punktu równowagi”

5) **Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- a) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, tj. czy odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz zabezpiecza się je przed muchami i gryzoniami;
- b) czy podłoga jest twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka, nieśliska oraz nie ma w niej dziur i ubytków, które mogłyby być niebezpieczne dla zwierząt;
- c) czy w pomieszczeniu nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy u zwierząt;

- d) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz systemem wentylacji awaryjnej;
- e) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;
- f) czy warunki utrzymania zwierząt w przypadku systemu otwartego uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.

6) Minimalne normy powierzchni – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy zwierzętom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni, tj.:

- a) w systemie utrzymywania kóz na stanowiskach, na uwięzi w pomieszczeniach inwentarskich, wymiary stanowiska powinny wynosić:
 - szerokość – co najmniej 0,75 m,
 - długość – co najmniej 1,35 m;
- b) w systemie utrzymywania kóz w boksach w pomieszczeniach inwentarskich wymiary stanowiska powinny wynosić:
 - dla kozy dorosłej – co najmniej 1,5 m², i dodatkowo co najmniej 0,3 m² dla koźlęcia ssącego,
 - dla kozła – co najmniej 1,5 m²,
 - dla kozła reproduktora – co najmniej 3 m²;
- c) w systemie utrzymywania kóz grupowo, powierzchnia kojca w przeliczeniu na jedną sztukę powinna wynosić:
 - dla kóz dorosłych – co najmniej 1,5 m² i dodatkowo co najmniej 0,3 m² dla koźlęcia ssącego,
 - dla kozłów – co najmniej 1,5 m²,
 - dla kozłów reproduktorów – co najmniej 3 m²,
 - dla koźląt – co najmniej 1 m².

Kozom zapewnia się możliwość korzystania z wybiegów – powierzchnia wybiegu powinna wynosić co najmniej 4 m², a w przypadku kozłów- co najmniej 6 m².

7) Pozostałe warunki utrzymania – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić, w szczególności:

- a) czy zapewniono zwierzętom swobodę ruchu; w przypadku stosowania uwięzi, czy nie powoduje ona uszkodzeń ciała ani innego rodzaju cierpienia, czy nie ogranicza niezbędnego ruchu a w szczególności możliwości kładzenia się, wstawania oraz leżenia;

- b) czy zwierzęta nie utrzymywane grupowo mają zapewniony kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami;
- c) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego; Zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną zaleca się, aby wartość natężenia światła w pomieszczeniach dla kóz wynosiła od 20 do 30 lux; oświetlenie sztuczne pomieszczeń powinno generalnie odpowiadać oświetleniu naturalnemu w godzinach pomiędzy 9⁰⁰ a 17⁰⁰; bardzo ważną rolę w budynku odgrywają okna; oświetlenie naturalne określa się stosunkiem powierzchni okien do powierzchni podłogi; w przypadku koziarni powinien on wynosić jak 1:12 do 1:15, czyli na 1 m² okna powinno przypadać 12–15 m² powierzchni podłogi; kozy należą do zwierząt bardzo ciekawskich, i aby szyby nie zostały zbite racicami przednich nóg lub rogami, należy je umieszczać na wysokości około 1,5–1,7 m od podłogi, na której stoją kozy;
- d) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się uwzględnienie okoliczności, iż zgodnie z dobrą praktyką hodowlaną, temperatura powietrza powinna wynosić co najmniej 8⁰C, zaś wilgotność względna nie powinna przekraczać 80%; kozy wytrzymują ujemne temperatury pod warunkiem, że pomieszczenia są suche i bez przeciągów; bezwzględnie należy utrzymać temperaturę powyżej zera w okresie porodów – koźlęta w momencie urodzenia są mokre i przy niskich temperaturach, następuje natychmiastowe wychładzanie organizmu, co może doprowadzić to śmierci noworodka. Kozy znoszą też dobrze wysokie temperatury, jednak przy dobrej wentylacji.
- e) czy stężenia gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się, aby nie przekraczały:
- 3 000 ppm w przypadku dwutlenku węgla (CO₂),
 - 5 ppm w przypadku siarkowodoru (H₂S),
 - 20 ppm w przypadku amoniaku (NH₃).

8) Sposób podawania paszy i wody – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

- a) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody; przez stały dostęp do wody rozumie się zazwyczaj poidła automatyczne, jednakże, w przypadku gospodarstw utrzymujących pojedyncze sztuki zwierząt na użytek własny w systemie przyzagrodowym, gdzie właściciel jest w stanie zapewnić uzupełnianie wody na bieżąco, dopuszczalne jest pojenie zwierząt przy użyciu koryta lub innego pojemnika na wodę.
- b) oraz czy są karmione co najmniej dwa razy dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego;
- c) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy

i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody.

9) Stan zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

- a) czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:
 - stan odżywienia zwierząt,
 - stan racic,
 - występowanie kulawizn i ich stopień,
 - występowanie innych objawów chorobowych,
 - stan powłok skórnych – występowanie otarć, skaleczeń i chorób skóry;
- b) czy w przypadku gdy w gospodarstwie znajdują się chore lub ranne zwierzęta, zostały one odizolowane od reszty stada oraz czy zapewniono im opiekę lekarsko-weterynaryjną i w zależności od stanu zdrowia odpowiednie warunki np. ściółkę lub wyższą temperaturę;
- c) czy w gospodarstwie znajdują się pomieszczenia lub wydzielone miejsca, które mogą służyć do odizolowania chorego zwierzęcia oraz czy ich liczba lub powierzchnia są adekwatne do liczebności stada.

10) Dokumentacja – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada

dokumentację weterynaryjną dotyczącą leczenia zwierząt i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji*, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia. Ponadto, kontroli podlegają także rejestry padnięć, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy o *ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

13. Kontrole gospodarstw, w których utrzymywane są konie.

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje:

- 1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy konie utrzymywane są w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi tj. w systemie otwartym lub w pomieszczeniach inwentarskich na ściółce:
 - d) w boksie;
 - e) na stanowisku na uwięzi;
 - f) w systemie wolnostanowiskowym bez uwięzi.

Ponadto, czy ogiery i kłaczki powyżej roku życia utrzymywane są oddzielnie.

W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt, dotychczas nie stosowaną na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii

sprawdza czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.

2) Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:

- a)** czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:
- wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
 - maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
 - środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
- b)** czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
- c)** czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;
- d)** czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”;
- e)** czy w gospodarstwie nie są przetrzymywane produkty lecznicze weterynaryjne zawierające:
- substancje o działaniu beta-agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu,
 - oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne;
- f)** czy w gospodarstwie przestrzegany jest zakaz podawania zwierzętom gospodarskim:
- substancji o działaniu tyreostatycznym,
 - stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów,
 - substancji o działaniu beta-agonistycznym,
 - oestradiolu 17 β i jego pochodnych estropodobnych,
 - substancji o działaniu estrogennym innych niż oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne oraz o działaniu androgennym lub gestagennym,

z wyjątkiem podawania testosteronu i progesteronu oraz ich pochodnych, łatwo uwalniających w miejscu ich podawania związki macierzyste w wyniku procesu hydrolizy. Produkty lecznicze weterynaryjne zawierające powyższe substancje mogą być stosowane jedynie w celach leczniczych oraz muszą spełniać wymagania dla dopuszczenia ich do obrotu określone w przepisach prawa farmaceutycznego,

a także mogą być podawane wyłącznie przez lekarza weterynarii w postaci zastrzyku lub w postaci spirali dopochwowych - w przypadku leczenia dysfunkcji hormonów płciowych. Ponadto, dopuszczone jest podawanie produktów leczniczych weterynaryjnych z zawartością trenbolonu alilu, podawanego doustnie, lub substancji o działaniu beta-agonistycznym zidentyfikowanym koniowatym, jeżeli są one stosowane zgodnie ze wskazaniami producenta.

3) Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że doglądając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, kulawizny, biegunki, osowiałość, brak zainteresowania pokarmem, niechęć do ruchu).

Należy zwrócić uwagę, czy pomieszczenia inwentarskie są wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

4) Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta podczas przemieszczania na terenie gospodarstwa – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że do popędzania zwierząt nie stosuje się przedmiotów lub narzędzi, które mogą spowodować okaleczenie zwierzęcia, a zaleca się także sprawdzenie:

- a) czy ich stosowanie ograniczono do niezbędnego minimum i tylko do sytuacji, gdy przed zwierzętami jest wolna droga, którą mogą się poruszać;
- b) czy do przepędzania zwierząt są używane wyłącznie grzechotki, klepaki, płachty z tworzyw sztucznych, sklejki, twardej gumy – nie wolno stosować drągów, prętów ani zakończonych ostro przedmiotów;
- c) czy zwierzęta, które nie mogą poruszać się o własnych siłach nie są ciągnięte za głowę, kończyny, ogon, czy sierść, wykręcany jest im ogon oraz czy stosowane są środki nacisku na gałki oczne, ciągnięcie za uszy oraz inne metody powodujące ból u zwierzęcia;
- d) czy wykorzystuje się przy przemieszczaniu zwierząt wzorce zachowań prezentowanych przez większość zwierząt gospodarskich:
 - podążanie za przywódcą stada,
 - reakcja ucieczki przy przekroczeniu „strefy ucieczki” (strefa ucieczki-najmniejsza odległość na jaką zwierzę pozwala się zbliżyć człowiekowi lub naturalnemu wrogowi) – unikanie gwałtownego wkraczania w strefę ucieczki, gdyż może to spowodować panikę zwierzęcia,
 - przemieszczanie zwierząt przy wykorzystaniu „punktu równowagi” znajdujący się na wysokości łopatki zwierzęcia - aby spowodować ruch zwierzęcia do przodu należy przesunąć się w kierunku zadu zwierzęcia wchodząc w zakres strefy ucieczki, jeśli zaś chcemy, aby zwierze się cofnęło, należy przesunąć się w kierunku głowy zwierzęcia wchodząc w zakres strefy ucieczki; w celu zatrzymania zwierzęcia należy wyjść poza strefę ucieczki;

5) Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- a) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, tj. czy odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz czy zabezpiecza się je przed muchami i gryzoniami;
- b) czy podłoga jest twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka, nieśliska oraz nie ma w niej dziur i ubytków, które mogłyby być niebezpieczne dla zwierząt;
- c) czy w pomieszczeniu nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy u zwierząt;
- d) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz system wentylacji awaryjnej;
- e) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;
- f) czy warunki utrzymania zwierząt w przypadku systemu otwartego uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.

6) Minimalne normy powierzchni – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy zwierzętom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni, tj.:

- a) w systemie utrzymywania koni, w pomieszczeniach inwentarskich w boksie, powierzchnia boksu powinna wynosić w przypadku:
 - koni dorosłych, których wysokość w kłębie wynosi do 1,47 m – co najmniej 6 m²,
 - koni dorosłych, których wysokość w kłębie wynosi powyżej 1,47 m – co najmniej 9 m²,
 - klaczy ze źrebięciem – co najmniej 12 m²;
- b) w systemie utrzymywania koni w pomieszczeniach inwentarskich na stanowisku na uwięzi, rozmiary stanowiska powinny wynosić w przypadku:
 - koni dorosłych, których wysokość w kłębie wynosi do 1,47m – szerokość co najmniej 1,6 m, długość co najmniej 2,1 m,
 - koni dorosłych, których wysokość w kłębie wynosi ponad 1,47 m – szerokość co najmniej 1,8 m, długość co najmniej 3,1 m;
- c) w systemie utrzymywania koni w pomieszczeniach inwentarskich wolnostanowiskowo bez uwięzi, powierzchnia przypadająca na jednego konia powinna wynosić, w przypadku:

- koni dorosłych lub młodszych po odsadzeniu od matki, w przeliczeniu na jednego konia, co najmniej 10 m²,
- klaczy ze źrebięciem, co najmniej 12 m².

W przypadku utrzymywania koni w systemie otwartym, powierzchnia w przeliczeniu na jednego dorosłego konia, powinna wynosić co najmniej 0,1 ha, powierzchnia ta powinna zostać zabezpieczona trwałym ogrodzeniem.

W wiatach lub podobnych formach zabezpieczeń należy zapewnić zwłaszcza zimą niezamarzającą paszę i wodę (poidła niezamarzające) oraz suche legowiska z dużą ilością ściółki.

W celu przeprowadzenia kontroli minimalnych norm powierzchni zapewnionych zwierzętom utrzymywanym w systemie stanowiskowym lub z wydzielonymi legowiskami, powiatowy lekarz weterynarii może posiłkować się przedstawionymi planami pomieszczeń inwentarskich, jednak powinien dokonać także pomiaru kilku losowo wybranych stanowisk lub legowisk, co najmniej 2-4 %.

W przypadku kontroli minimalnych norm powierzchni, które powinny zostać zapewnione zwierzętom utrzymywanym w systemie bez wydzielonego legowiska, w szczególności w systemie otwartym, oceny powierzchni można dokonać na podstawie przedstawionych planów bez konieczności dokonywania pomiarów.

- 7) Pozostałe warunki utrzymania** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić w szczególności:
- a) czy zapewniono zwierzętom swobodę ruchu; w przypadku stosowania uwięzi, czy nie powoduje ona uszkodzeń ciała ani innego rodzaju cierpienia, czy nie ogranicza niezbędnego ruchu a w szczególności możliwości kładzenia się, wstawania oraz leżenia;
 - b) czy zwierzęta nie utrzymywane grupowo mają zapewniony kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami;
 - c) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego, zgodnie z zasadami dobrej praktyki hodowlanej, zaleca się, aby stosunek powierzchni okien do podłogi w stajni był jak 1:15 - 1:12 (1 m² powierzchni okna do 12 – 15 m² powierzchni podłogi);
 - d) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się aby temperatura w stajni mieściła się w przedziale od 5 do 28°C, zaś wilgotność względna nie przekraczała 80%; dodatkowo prędkość przepływu powietrza nie powinna przekraczać 0,3 m/s;
 - e) czy stężenia gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się, aby nie przekraczały:
 - stężenie dwutlenku węgla (CO₂) 3000 ppm,
 - stężenie siarkowodoru (H₂S) 5 ppm,
 - koncentracja amoniaku (NH₃) 20 ppm.

- 8) Sposób podawania paszy i wody** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

- a) czy konie są pojone co najmniej trzy razy dziennie oraz czy są karmione co najmniej dwa razy dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego; zgodnie z zasadami dobrej praktyki hodowlanej, konie poi się wodą o

temperaturze co najmniej 11°C; podczas wykonywania ciężkiej pracy i przy upalnej pogodzie konie poi się nawet co 1-2 godziny;

- b) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody.

9) Stan zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

- a) czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:
 - stan odżywienia zwierząt,
 - stan kopyt,
 - występowanie kulawizn i ich stopień,
 - stan powłok skórnych- występowanie otarć, skaleczeń i chorób skóry,
 - występowanie innych objawów chorobowych;
- b) czy w przypadku, gdy w gospodarstwie znajdują się chore lub ranne zwierzęta, zostały one odizolowane od reszty stada oraz, czy zapewniono im opiekę lekarsko-weterynaryjną i w zależności od stanu zdrowia odpowiednie warunki np. ściółkę lub wyższą temperaturę;
- c) czy w gospodarstwie znajdują się pomieszczenia lub wydzielone miejsca, które mogą służyć do odizolowania chorego zwierzęcia oraz, czy ich liczba lub powierzchnia są adekwatne do liczebności stada.

10) Dokumentacja – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną dotyczącą leczenia zwierząt i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji*, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia. Ponadto, kontroli podlegają także rejestry padnięć, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy o *ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

14. Kontrole gospodarstw, w których utrzymywane są jelenie lub daniele.

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje.

- 1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy zwierzęta są utrzymywane w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi, tj.: w

systemie otwartym ze stałym dostępem do pastwiska w sezonie pastwiskowym o powierzchni co najmniej 1 ha.

Jelenie i daniela mogą być utrzymywane w pomieszczeniu inwentarskim w boksach pojedynczo albo grupowo w następujących przypadkach:

- poza okresem pastwiskowym lub
- w przypadku choroby, lub
- w przypadku kwarantanny zwierzęcia.

W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt, dotychczas nie stosowaną na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza czy zezwolenie takie stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.

2) Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:

- a)** czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:
- wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
 - maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
 - środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
- b)** czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
- c)** czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;
- d)** czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”;
- e)** czy w gospodarstwie nie są przetrzymywane produkty lecznicze weterynaryjne zawierające:
- substancje o działaniu beta-agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu,
 - oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne;
- f)** czy w gospodarstwie przestrzegany jest zakaz podawania zwierzętom gospodarskim:
- substancji o działaniu tyreostatycznym,
 - stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów,

- substancji o działaniu beta-agonistycznym,
- oestradiolu 17 β i jego pochodnych estropodobnych,
- substancji o działaniu estrogenym innych niż oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne oraz o działaniu androgennym lub gestagennym

z wyjątkiem podawania testosteronu i progesteronu oraz ich pochodnych, łatwo uwalniających w miejscu ich podawania związki macierzyste w wyniku procesu hydrolizy. Produkty lecznicze weterynaryjne zawierające powyższe substancje mogą być stosowane jedynie w celach leczniczych oraz muszą spełniać wymagania dla dopuszczenia ich do obrotu określone w przepisach prawa farmaceutycznego,

a także mogą być podawane wyłącznie przez lekarza weterynarii w postaci zastrzyku lub w postaci spirali dopochwowych - w przypadku leczenia dysfunkcji hormonów płciowych.

- 3) **Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela** – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że doglądając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (problemy z oddychaniem, kulawizny, biegunki, osowiałość, odstawanie od stada).

Należy zwrócić uwagę, czy system utrzymywania zwierząt wyposażony jest w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.

- 4) **Sposób postępowania ze zwierzętami przez osoby obsługujące zwierzęta podczas przemieszczania na terenie gospodarstwa.**

Przy obsłudze jeleni i danieli zaleca się płynne przepędzanie zwierząt z kwatery na kwaterę oraz zaganianie do korytarzy przepędowych i zagrody manipulacyjnej. Zwierzęta te mają skłonność do ruchu wzdłuż linii siatki, chętniej pod górę niż z góry, do zmiany kierunku ruchu pod kątem prostym, omijania w pewnej odległości solidnych barier. Wykorzystując te obserwacje, należy bramy usytuować w odpowiednich miejscach (najczęściej w rogach kwater), solidniej obudowywać i zaznaczać „optycznie” strategiczne miejsca (np. odeskowując korytarze przepędowe, zakręty i przewężenia w korytarzach, wejścia do korytarzy i gorzej położonych bram itp.). Bramy powinny być odpowiedniej szerokości (3,6 do 5 m), właściwej także dla używanych maszyn rolniczych. Korytarze nie mogą się załamywać pod kątem ostrym, podobnie kwatery nie powinny w narożnikach tworzyć kątów ostrych. W korytarzach powodują one zakłócenie „przepływu” zwierząt (popłoch, spiętrzenia itp.), na kwaterach są niebezpieczne, gdyż przeganiane lub spłoszone zwierzęta wbijają się w narożnik, nie mogąc znaleźć z niego wyjścia. Korytarze powinny być odpowiedniej szerokości, dla danieli lepsze są węższe i nieco kręte korytarze (ok. 4 m), zaś dla jeleni szersze (6 m).

- 5) **Wymagania dotyczące pomieszczeń i sprzętu używanego do obsługi zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt jest

wykonany z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz jest łatwy do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:

- a) czystość pomieszczeń oraz sprzętu, a więc czy odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz czy zabezpiecza się je przed muchami i gryzoniami;
- b) czy podłoga jest twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka, nieśliska oraz nie ma w niej dziur i ubytków, które mogłyby być niebezpieczne dla zwierząt;
- c) czy w pomieszczeniach nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy u zwierząt;
- d) czy pomieszczenia wyposażone w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji są połączone z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz systemem wentylacji awaryjnej;
- e) czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane;
- f) czy gospodarstwo, w którym utrzymywane są zwierzęta wyposażono w zagrodę umożliwiającą wykonywanie zabiegów weterynaryjnych i zootechnicznych;
- g) czy warunki utrzymania zwierząt ,w przypadku systemu otwartego uwzględniają fakt, iż zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w takim systemie musi być zapewniona ochrona przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.

6) Minimalne normy powierzchni dla zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować czy zwierzętom zapewniono właściwe warunki uwzględniając minimalne następujące wymagania, tj.:

- a) obsada zwierząt na 1 ha powierzchni powinna wynosić w przypadku utrzymywania:
 - jeleni nie więcej niż 7 sztuk,
 - danieli nie więcej niż 15 sztuk;
- b) powierzchnia, na której utrzymywane są jelenie lub daniela nie może być mniejsza niż 1 ha;
- c) powierzchnia, na której utrzymywane są zwierzęta powinna zostać zabezpieczona trwałym i wytrzymałym ogrodzeniem, wykonanym z siatki, uniemożliwiającym zwierzętom wydostawanie się na zewnątrz, przy czym wysokość ogrodzenia powinna wynosić co najmniej 2 m;
- d) jeleniom lub danielom utrzymywanym w systemie opisanym powyżej, zapewnić należy stały dostęp do wody oraz możliwość korzystania z zacienionych miejsc;
- e) w przypadku utrzymywania danieli lub jeleni w pomieszczeniach inwentarskich, powierzchnia boksu w przeliczeniu na zwierzę powinna wynosić, dla:
 - jeleni do 12 miesiąca życia - co najmniej 2 m²,
 - jeleni powyżej 12 miesięcy - co najmniej 3 m²,
 - danieli do 12 miesiąca życia - co najmniej 1m²,

– danieli powyżej 12 miesiąca życia - co najmniej 1,5 m².

f) ściany boksu, w którym utrzymuje się jelenie lub daniela wykonuje się w sposób umożliwiający zwierzętom kontakt wzrokowy oraz ich obserwację przez osobę obsługującą.

7) Pozostałe warunki utrzymania – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

a) czy zwierzęta nie utrzymywane grupowo mają zapewniony kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami;

b) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego;

c) czy temperatura oraz względna wilgotność powietrza są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zgodnie z zasadami dobrej praktyki hodowlanej, zaleca się zapewnienie zwierzętom osłony przed wiatrem zimą, cień i wodę na pastwiskach latem; osłonę przed wiatrem zimą uzyskuje się poprzez ułożenie zwierząt na kwaterach zimowych, położonych przy ścianie lasu, w lesie, za gęstym żywopłotem, za osłoną budynków, litych ścian z desek bądź ostatecznie ze specjalnych, wiatrochronnych siatek;

d) czy stężenia gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt; zaleca się, aby stężenia nie przekraczały:

– dwutlenku węgla(CO₂) - 3000 ppm,

– siarkowodoru (H₂S) - 5 ppm,

– koncentracja amoniaku (NH₃) - 20 ppm.

8) Sposób podawania paszy i wody – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

a) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody oraz czy są karmione co najmniej raz dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego;

b) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody.

9) Stan zwierząt – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:

a) czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:

– stan odżywienia zwierząt,

– stan racic,

– występowanie kulawizn i ich stopień,

– występowanie innych objawów chorobowych;

b) czy w przypadku gdy w gospodarstwie znajdują się chore lub ranne zwierzęta, zostały one odizolowane od reszty stada oraz, czy zapewniono im opiekę lekarsko-weterynaryjną i w zależności od stanu zdrowia odpowiednie warunki np. ściółkę lub wyższą temperaturę;

c) czy w gospodarstwie znajdują się pomieszczenia lub wydzielone miejsca, które mogą służyć do odizolowania chorego zwierzęcia oraz czy ich liczba lub powierzchnia są adekwatne do liczebności stada.

10) Dokumentacja – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną dotyczącą leczenia zwierząt i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji*, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia. Ponadto, kontroli podlegają także rejestry padnięć, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy *o ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

15. Kontrola gospodarstw, w których utrzymywane są zwierzęta futerkowe.

Kontrola, o której mowa w rozdziale IV ust. 1 pkt 1 obejmuje:

- 1) **System utrzymania zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy zwierzęta futerkowe, o których mowa poniżej, są utrzymywane w systemie dopuszczonym przepisami prawnymi, tj.:
- a) lisy polarne, lisy pospolite, jenoty, norki i tchórze utrzymuje się na wolnym powietrzu, w zadaszonych klatkach – pojedynczo albo grupowo; zwierzęta stada podstawowego utrzymuje się pojedynczo;
 - b) króliki utrzymuje się na wolnym powietrzu pod zadaszaniem lub w pomieszczeniach inwentarskich w klatkach lub kojcach – pojedynczo albo grupowo; zwierzęta stada podstawowego utrzymuje się pojedynczo; samce i samice królików po osiągnięciu dojrzałości płciowej utrzymuje się oddzielnie;
 - c) szynszyle utrzymuje się w pomieszczeniach inwentarskich, pojedynczo w klatkach; z wyłączeniem okresu odchowu młodych przez samicę dopuszcza się utrzymywanie w tej samej klatce samca i samicy;
 - d) nutrie utrzymuje się na wolnym powietrzu lub w pomieszczeniach inwentarskich w klatkach lub kojcach.

W przypadku, gdy zastosowano technologię chowu zwierząt dotychczas nie stosowaną na terytorium RP, a więc wymagającą uzyskania zezwolenia marszałka województwa, powiatowy lekarz weterynarii sprawdza, czy zezwolenie takie, stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą, zostało wydane.

2) **Wymagania weterynaryjne dla gospodarstw** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy gospodarstwo spełnia następujące wymagania:

- a) czy w gospodarstwie, z którego zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek, znajduje się:
- wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - wydzielone miejsce do składowania obornika,
 - miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
 - odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie,
 - maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego,
 - środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji;
- b) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, są zabezpieczone przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie;
- c) czy budynki, w których utrzymywane są zwierzęta, utrzymywane są w czystości;
- d) czy przy wejściach do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, znajdują się tablice z napisem „*Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony*”;
- e) czy w gospodarstwie nie są przetrzymywane produkty lecznicze weterynaryjne zawierające:
- substancje o działaniu beta-agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu,
 - oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne;
- f) czy w gospodarstwie przestrzegany jest zakaz podawania zwierzętom gospodarskim:
- substancji o działaniu tyreostatycznym,
 - stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów,
 - substancji o działaniu beta-agonistycznym,
 - oestradiolu 17 β i jego pochodnych estropodobnych,
 - substancji o działaniu estrogenym innych niż oestradiol 17 β i jego pochodne estropodobne oraz o działaniu androgennym lub gestagennym,

z wyjątkiem podawania testosteronu i progesteronu oraz ich pochodnych, łatwo uwalniających w miejscu ich podawania związki macierzyste w wyniku procesu hydrolizy. Produkty lecznicze weterynaryjne zawierające powyższe substancje mogą być stosowane jedynie w celach leczniczych oraz muszą spełniać wymagania dla dopuszczenia ich do obrotu określone w przepisach prawa farmaceutycznego,

a także mogą być podawane wyłącznie przez lekarza weterynarii w postaci zastrzyku.

- 3) **Sposób sprawowania opieki i kontroli przez właściciela** – powiatowy lekarz weterynarii powinien upewnić się, że osoba utrzymująca zwierzęta dogląda ich co najmniej raz dziennie oraz, że dogładając zwierzęta zwraca uwagę na stan zdrowia zwierząt (rany, problemy z oddychaniem, kulawizny, biegunki, osowiałość, wydzieliny z nosa). Należy zwrócić uwagę czy system utrzymywania zwierząt wyposażony jest w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające przeprowadzenie kontroli o każdej porze, niezależnie od światła naturalnego.
- 4) **Wymagania dotyczące sprzętu używanego do obsługi i materiałów z których wykonane są klatki dla zwierząt** powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy pomieszczenia dla zwierząt oraz sprzęt są wykonane z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt, oraz są łatwe do czyszczenia i dezynfekcji. Podczas kontroli należy także ocenić:
- czyśtość pomieszczeń oraz sprzętu, a więc czy odchody zwierząt, niezjedzone resztki karmy są usuwane z pomieszczeń inwentarskich regularnie,
 - czy w pomieszczeniu lub klatce nie ma ostrych krawędzi ani innych wystających elementów, które mogłyby powodować urazy,
 - czy właściciel sprawdza co najmniej raz dziennie wyposażenie i sprzęt używane w pomieszczeniach inwentarskich oraz czy wykryte usterki są niezwłocznie usuwane.
- 5) **Minimalne normy powierzchni dla zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować, czy zwierzętom zapewniono właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni, tj.:
- w przypadku lisów lub jenotów utrzymywanych pojedynczo:
 - wysokość klatki – co najmniej 0,5 m,
 - powierzchnia podłogi klatki – co najmniej 0,6 m², przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,6 m, a długość co najmniej 0,9 m;
 - w przypadku samic lisów lub jenotów z młodymi:
 - wysokość klatki – co najmniej 0,5 m,
 - powierzchnia podłogi klatki – co najmniej 1,2 m², przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,75 m, a długość co najmniej 0,8 m;
 - w przypadku samic kotnych oraz odchowujących młode, klatki wyposaża się w domek wykotowy.
 - w przypadku nerek lub tchórzy utrzymywanych pojedynczo oraz samic tych gatunków z młodymi:
 - wysokość klatki – co najmniej 0,35 m,
 - powierzchnia podłogi klatki – co najmniej 0,18 m², przy czym szerokość powinna wynosić co najmniej 0,3 m, a długość co najmniej 0,6 m;
 - w przypadku lisów lub jenotów utrzymywanych grupowo, przy utrzymywaniu dwóch sztuk zwierząt w klatce:
 - wysokość klatki – co najmniej 0,5 m²,
 - powierzchnia podłogi klatki – co najmniej 1m², przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,8 m, a długość co najmniej 0,9 m;
 - w przypadku nerek lub tchórzy utrzymywanych grupowo, przy utrzymywaniu dwóch sztuk w klatce:
 - wysokość klatki – co najmniej 0,35 m,

- powierzchnia podłogi klatki – co najmniej 0,18 m², przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,3 m, a długość co najmniej 0,6 m;
- f) w przypadku lisów lub jenotów utrzymywanych grupowo, przy utrzymywaniu więcej niż dwóch sztuk w klatce:
- wysokość klatki – co najmniej 0,5 m,
 - powierzchnia podłogi klatki – co najmniej 1 m² i dodatkowo co najmniej 0,4 m² na każde dodatkowe zwierzę, przy czym szerokość klatki powinna wynosić co najmniej 0,8 m a długość 0,9 m;
- g) w przypadku nerek lub tchórzy utrzymywanych grupowo, przy utrzymywaniu więcej niż dwóch sztuk w klatce:
- wysokość klatki – co najmniej 0,35 m,
 - powierzchnia podłogi klatki, co najmniej 1 m² i dodatkowo co najmniej 0,065 m² na każde dodatkowe zwierzę, przy czym jej szerokość klatki powinna wynosić co najmniej 0,3 m, a długość co najmniej 0,6 m;
- h) w przypadku królików utrzymywanych pojedynczo oraz samic z młodymi dla królików o masie do 2,5 kg:
- wysokość – co najmniej 0,28 m,
 - powierzchnia podłogi klatki – co najmniej – 0,18 m², przy czym jej szerokość klatki powinna wynosić co najmniej 0,38 m, a długość co najmniej 0,45 m;
- i) w przypadku królików utrzymywanych pojedynczo oraz samic z młodymi dla królików o masie ciała od 2,5 kg do 6 kg:
- wysokość klatki – co najmniej 0,32 m,
 - powierzchnia podłogi klatki – co najmniej 0,24 m² przy czym szerokość klatki powinna wynosić co najmniej 0,38 m, a długość co najmniej 0,45 m;
- j) w przypadku królików utrzymywanych pojedynczo oraz samic z młodymi dla królików o masie ciała powyżej 6 kg:
- wysokość klatki – co najmniej 0,43 m,
 - powierzchnia podłogi klatki – co najmniej 0,315 m², przy czym szerokość klatki powinna wynosić co najmniej 0,45 m, a długość co najmniej 0,7 m;
- k) w przypadku utrzymywania samic kotnych lub odchowujących młode, klatkę lub kojec wyposaża się w domek wykotowy, z wyjątkiem klatek dla samic utrzymywanych na ściółce;
- l) w przypadku królików utrzymywanych pojedynczo, w przeliczeniu na zwierzę, powierzchnia podłogi w kojcu powinna wynosić dla:
- królików o masie do 2,5 kg – co najmniej 0,18 m², przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,4 m, a długość co najmniej 0,45 m,
 - królików o masie powyżej 2,5 do 6 kg – co najmniej 0,24 m², przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,4 m, a długość co najmniej 0,6 m,
 - królików o masie powyżej 6 kg – co najmniej 0,315 m², przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,45 m, a długość co najmniej 0,7 m;
- m) w przypadku królików utrzymywanych grupowo, w przeliczeniu na zwierzę, powierzchnia podłogi w kojcu lub klatce powinna wynosić dla:
- królików o masie do 2,5 kg – co najmniej 0,06 m²,
 - królików o masie powyżej 2,5 do 6 kg – co najmniej 0,08 m²,
 - królików o masie powyżej 6 kg – co najmniej 0,1 m²;

- n) w przypadku szynszyli wymiary klatki powinny wynosić:
- długość – co najmniej 0,4 m,
 - szerokość – co najmniej 0,45 m, a przypadku utrzymywania samca i samicy w jednej klatce – co najmniej 0,6 m, wysokość – co najmniej 0,34 m.
- o) w przypadku nutrii powierzchnia klatki lub kojca, w przeliczeniu na zwierzę, powinna wynosić co najmniej 0,4 m², dla samicy z młodymi – co najmniej 1,5 m² (należy sprawdzić, czy klatka lub kojec dla nutrii został wyposażony w domek wykotowy).
- 6) **Pozostałe warunki utrzymania** – powiatowy lekarz weterynarii powinien skontrolować w szczególności:
- a) czy zwierzęta nie utrzymywane grupowo mają zapewniony kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami;
 - b) czy zwierzęta utrzymywane w pomieszczeniach inwentarskich mają zapewniony dostęp do światła naturalnego bądź światła sztucznego.
- 7) **Sposób podawania karmy i wody** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:
- a) czy zwierzęta mają zapewniony stały dostęp do wody oraz czy są karmione co najmniej raz dziennie karmą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego, tj.: lisy polarne, pospolite, jenoty i norki powinny być karmione co najmniej raz dziennie, zaś nutrie dwa razy dziennie;
 - b) czy sprzęt przeznaczony do karmienia i pojenia zwierząt został wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia karmy i wody, a także czy sposób jego umieszczenia pozwala na bezkonfliktowy dostęp zwierząt do karmy i wody.
- 8) **Stan zwierząt** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić:
- a) czy zwierzęta wykazują ogólnie dobry stan zdrowia, biorąc pod uwagę:
 - stan odżywienia zwierząt;
 - oswiałość oraz występowanie stereotypii;
 - trudności w oddychaniu;
 - wydzieliny z nosa i oczu;
 - rany;
 - występowanie innych objawów chorobowych.
 - b) czy w przypadku gdy w gospodarstwie znajdują się chore lub ranne zwierzęta, zostały one odizolowane od reszty stada oraz czy zapewniono im opiekę lekarsko-weterynaryjną i w zależności od stanu zdrowia odpowiednie warunki np. ściółkę lub wyższą temperaturę;
 - c) czy w gospodarstwie znajdują się klatki lub kojce, które mogą służyć do odizolowania chorego zwierzęcia oraz czy ich liczba jest adekwatna do liczebności stada.
- 9) **Dokumentacja** – powiatowy lekarz weterynarii powinien sprawdzić czy właściciel zwierząt posiada dokumentację weterynaryjną dotyczącą leczenia zwierząt i przeprowadzanych zabiegów weterynaryjnych, prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów*

tej dokumentacji i ewidencji, dotyczący okresu co najmniej 3 lat, a jeżeli tkanki i produkty pochodzące od zwierząt są przeznaczone do spożycia przez ludzi – przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia. Ponadto, kontroli podlegają także rejestry padnięć, do których powinny być wpisane padnięcia zwierząt, w dniu w którym one nastąpiły. Art. 12 ust. 6a ustawy o *ochronie zwierząt*, mówi o konieczności prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji dotyczącej padłych zwierząt, nie ustalając jej formy. Korzystnym z punktu widzenia przeprowadzanych kontroli byłoby zaproponowanie właścicielom gospodarstw, aby padnięcia zwierząt były odnotowywane w rejestrze, którego formę właściciel mógłby wybrać dowolnie, ale tak, aby kontrolujący mógł prześledzić dzień po dniu historię padnięć zwierząt w gospodarstwie.

16. Nadzór nad uśmiercaniem zwierząt futerkowych

1) Kontrola gospodarstw, w których utrzymywane są zwierzęta futerkowe obejmuje także kontrolę procedur związanych z uśmiercaniem tych zwierząt w gospodarstwie, w celu zagwarantowania przestrzegania zasad dotyczący dobrostanu zwierząt podczas uśmiercania.

Właściciel gospodarstwa zobowiązany jest do poinformowania z wyprzedzeniem powiatowego lekarza weterynarii o planowanym uśmierceniu zwierząt.

2) Kontrola, o której mowa w pkt 1 obejmuje sprawdzenie:

1) kwalifikacji personelu, tj.:

- czy osoby dokonujące uśmiercania posiadają świadectwa kwalifikacji lub pracują pod nadzorem osoby posiadanej takie świadectwo; **(w przypadku pracowników z co najmniej 3 letnim stażem, obowiązuje okres przejściowy do dnia 8 grudnia 2015 r.);**
- czy pracownicy wykonują czynności zgodnie z posiadanymi świadectwami kwalifikacji lub czy osoba nadzorująca uśmiercanie posiada świadectwo kwalifikacji obejmujące nadzorowane czynności;

2) czy zostały opracowane standardowe procedury operacyjne dla czynności związanych z uśmiercaniem zwierząt, a w szczególności dla:

- a) obchodzenia się ze zwierzętami i unieruchamianiem zwierząt,
- b) ogłuszania / uśmiercania zwierząt,
- c) kontroli ogłuszania, jeśli dotyczy,
- d) kontroli uśmiercenia przed przystąpieniem do dalszych czynności.

- czy standardowe procedury operacyjne zostały opracowane tak, aby wszelkie działania związane z uśmiercaniem prowadzone były w sposób, który minimalizuje stres i cierpienie zwierząt;
- czy standardowe procedury operacyjne zawierają podstawowe informacje, tj.:

A. procedura operacyjna dotycząca unieruchamiania zwierząt:

- osoby odpowiedzialne za obsługę zwierząt,

- stosowane metody unieruchamiania dla poszczególnych gatunków i kategorii zwierząt,
- działania w przypadku sytuacji awaryjnych.

B. procedura operacyjna dotycząca ogłuszania lub uśmiercania zwierząt:

- osoby odpowiedzialne za ogłuszanie zwierząt,
- stosowana metoda ogłuszania w zależności od gatunku i kategorii zwierząt;
- metoda zapasowa w przypadku awarii podstawowego urządzenia do ogłuszania;
- kontrola urządzenia przed przystąpieniem do pracy;
- kontrola urządzenia oraz parametrów w trakcie ogłuszania;
- sposób przyłożenia urządzenia do ogłuszania w przypadku metody mechanicznej lub elektrycznej; sposób wprowadzenia zwierząt do komory w przypadku ogłuszania zwierząt metoda gazową;
- najważniejsze parametry określone dla danej metody, uwzględniając zalecenia producenta używanego sprzętu:
 - ✓ urządzenie bolcowe penetrujące:
 - pozycja i kierunek strzału,
 - odpowiednia prędkość, długość wylotowa i średnica bolca dostosowane do gatunku i rozmiaru zwierzęcia,
 - maksymalny czas między ogłuszeniem a uśmierceniem (s);
 - ✓ uderzenie w głowę - siła i umiejscowienie uderzenia;
 - ✓ ogłuszanie elektryczne elektrodami przyłożonymi jedynie z obu stron głowy:
 - minimalne natężenie (A lub mA),
 - minimalne napięcie (V),
 - maksymalna częstotliwość (Hz),
 - minimalny czas ekspozycji,
 - maksymalny czas między ogłuszeniem a uśmierceniem (s),
 - częstotliwość kalibracji urządzeń,
 - optymalizacja przepływu prądu,
 - zapobieganie porażeniom prądem przed ogłuszeniem,
 - położenie i pole powierzchni kontaktu elektrod;
 - ✓ ogłuszanie z elektrodami przyłożonymi na głowie i ciele zwierzęcia – j.w.;
- ✓ dwutlenek węgla w wysokim stężeniu:
 - stężenie dwutlenku węgla,
 - czas ekspozycji,
 - jakość gazu,

- temperatura gazu;
- ✓ tlenek węgla w połączeniu z innymi gazami:
 - stężenie tlenku węgla,
 - czas ekspozycji,
 - temperatura gazu,
 - filtracja gazu wytwarzanego przez silnik;
- ✓ śmiertelna iniekcja:
 - rodzaj iniekcji,
 - stosowanie zatwierdzonych leków.
- wskaźniki oceny skuteczności ogłuszenia/ uśmiercenia;
- sposób postępowania w przypadku nieskutecznego ogłuszenia/ uśmiercenia;

C. procedura operacyjna dotycząca kontroli ogłuszania/uśmiercenia:

- osoba odpowiedzialna za kontrole;
- liczba zwierząt w próbie poddawanej kontroli (reprezentatywna);
- częstotliwość kontroli, w tym wytyczne dotyczące zmiany częstotliwości kontroli; okoliczności i czas np. x kontroli przeprowadzana na początku zmiany, y na końcu zmiany (na skuteczność może wpływać: stan sprzętu, przyłożenie, zmęczenie operatora, różnice wielkościowe wśród zwierząt);
- wskaźniki wskazujące na skuteczne lub nieskuteczne ogłuszania/ uśmiercenia;
- kryteria wskazujące czy skuteczność ogłuszania/ uśmiercenia jest zadowalająca czy nie;
- sposób działania w przypadku gdy skuteczność ogłuszania/ uśmiercenia nie jest zadowalająca;
- czy personel zna i rozumie standardowe procedury operacyjne w zakresie swoich obowiązków;
- czy personel postępuje zgodnie ze standardowymi procedurami operacyjnymi;

3) Kontrola, o której mowa w pkt 1 powinna objąć:

- warunki unieruchamiania i ogłuszania/ uśmiercenia zwierząt;
- sposoby ogłuszania/ uśmiercenia zwierząt i ich skuteczność.

4) Kontrola **warunków ogłuszania/uśmiercenia zwierząt** obejmuje:

a) sprawdzenie sprzętu do ogłuszania zwierząt, w tym:

- dysponowanie sprzętem do ogłuszania oraz sprzętem zapasowym, sprawnym i gotowym do użycia w razie awarii, przechowywanym w pobliżu miejsca ogłuszania zwierząt – lokalizacja sprzętu do ogłuszania oraz sprzętu zapasowego powinna umożliwiać powtórne ogłuszenie zwierzęcia,
- kontrolowanie stanu sprzętu do ogłuszania/uśmiercenia oraz sprzętu zapasowego przed przystąpieniem do ogłuszania zwierząt – czy fakt przeprowadzania kontroli jest odnotowywany w przeznaczonym do tego dokumencie i potwierdzany podpisem pracownika, który jej dokonał,

- sposób przechowywania, konserwacji oraz używania sprzętu do ogłuszania/uśmiercania – czy sprzęt jest konserwowany i kontrolowany zgodnie z instrukcjami producenta i przez osoby przeszkolone; czy sprzęt każdego dnia po zakończeniu pracy jest czyszczony; czy w przypadku urządzenia z zablokowanym bolcem, prawidłowe działanie mechanizmu cofającego bolce jest kontrolowane po każdym strzale; należy pamiętać, że niewłaściwa konserwacja, przechowywanie i użycie sprzętu może powodować jego nieprawidłową pracę, a co za tym idzie niewłaściwe ogłuszanie,
- czy sprzęt do ogłuszania/uśmiercania jest zaopatrzony w instrukcje producenta dotyczące użytkowania sprzętu określające co najmniej:
 - gatunki, kategorie, liczbę lub masę ciała zwierząt, do stosowania wobec których urządzenia te są przeznaczone,
 - zalecane parametry odpowiadające różnym okolicznościom użytkowania, w tym najważniejsze parametry określone w załączniku I rozdział I rozporządzenia Rady 1099/2009,
 - w przypadku urządzeń do ogłuszania – metodę monitorowania skuteczności urządzeń w odniesieniu do zgodności z przepisami rozporządzenia nr 1099/2009,
 - zalecenia dotyczące konserwacji i, w razie konieczności, kalibracji urządzeń do ogłuszania/uśmiercania;

(konieczność posiadania ww. instrukcji dotyczy urządzeń, które zostały nabyte począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r.; jednakże użytkownicy urządzeń nabyte przed 1 stycznia 2013 r. powinien wykazać, iż dokonał próby uzyskania od producenta instrukcji do posiadanego sprzętu)

b) sprawdzenie, czy sposób unieruchomienia zwierzęcia, jeśli jest stosowane jest właściwy:

- umożliwia optymalizację ogłuszania, tj. czy możliwy jest łatwy dostęp operatora do zwierzęcia; czy zapobiega swobodnym ruchom zwierzęcia do przodu, do tyłu i na boki;
- nie powoduje urazów u zwierząt;
- ogranicza do minimum czas unieruchomienia zwierzęcia;
- nie są stosowane zabronione sposoby unieruchamiania, tj.:
 - podwieszanie lub podciąganie przytomnych zwierząt,
 - mechaniczne unieruchamianie za pomocą zacisków lub wiązanie nóg lub śródstopi zwierząt,
 - przecinanie rdzenia kręgowego, na przykład za pomocą noża lub sztyletu,
 - stosowanie prądu elektrycznego, który nie ogłusza ani nie uśmierca zwierzęcia w warunkach kontrolowanych, a szczególnie stosowanie prądu elektrycznego, który nie przepływa przez mózg,

c) czy stosowane są dozwolone dla gatunku metody ogłuszania/uśmiercania;

5) Kontrola **sposobów ogłuszania/uśmiercania zwierząt i ich skuteczności** obejmuje:

1) sprawdzenie sposobu ogłuszania zwierząt w przypadku zastosowania ogłuszania mechanicznego:

a) czy urządzenie bolcowe penetrujące jest przykładane w sposób umożliwiający uszkodzenie kory mózgowej, przy czym po ogłuszeniu zwierzę zostaje niezwłocznie poddane wykrwawieniu.

2) sprawdzenie skuteczności ogłuszenia zwierząt w przypadku zastosowania ogłuszania mechanicznego:

a) czy występują oznaki właściwego ogłuszenia, tj.:

- zwierzę natychmiast upada i nie próbuje się podnieść,
- ciało i mięśnie zwierzęcia stają się napięte zaraz po strzale,
- ustaje normalny rytm oddychania – może występować oddech przerywany,
- oczy są otwarte, wytrzeszczone, brak ruchów gałek ocznych,
- język jest wiotki,
- po podwieszeniu zwierzę ma głowę zwieszoną prosto do dołu i prosty grzbiet; ogon powinien zwiotczeć i zwisać ku dołowi,

b) czy, w przypadku niewystąpienia powyższych objawów, zwierzę jest natychmiast ogłuszane po raz drugi;

3) sprawdzenie sposobu uśmiercania elektrycznego pojedynczych zwierząt:

a) czy elektrody, w przypadku urządzenia przykładanego jedynie do głowy, przykładają się w sposób zapewniający przepływ prądu przez mózg. Właściwym miejscem przyłożenia jest miejsce pomiędzy oczami i uszami zwierzęcia; UWAGA : przyłożenie elektrod w niewłaściwym miejscu np. na szyi, powoduje jedynie ból, szok elektryczny oraz paraliż, zamiast pozbawienia zwierzęcia świadomości i odczuwania bólu,

b) czy elektrody, w przypadku urządzenia przykładanego do głowy i tułowia, przykładają się w sposób zapewniający przepływ prądu przez mózg oraz serce:

- w przypadku lisów, elektrody przykładają się do pyska oraz odbytu; stosuje się prąd o natężeniu co najmniej 0,3 A i napięciu co najmniej 110 V przez co najmniej 3 sekundy.
- w przypadku szynszyli, elektrody przykładają się do ucha i ogona; stosuje się prąd o natężeniu co najmniej 0,57 A przez co najmniej 60 sekund.

c) czy dokonano najpierw przyłożenia elektrod we właściwym miejscu, a dopiero po ich przyłożeniu zaaplikowano prąd,

d) czy nie przerywano i wznawiano aplikacji prądu,

e) czy jest prowadzona kontrola parametrów prądu, zarówno przed użyciem sprzętu jak i w trakcie ogłuszania, z uwagi na fakt, iż użycie zbyt niskiego natężenia powoduje jedynie ból, szok elektryczny oraz paraliż;

4) sprawdzenie sposobu uśmiercania metodą gazową:

- a) czy w przypadku uśmiercania dwutlenkiem węgla w wysokim stężeniu, koncentracja CO₂ w komorze do ogłuszania nerek lub szynszyli wynosi co najmniej 80%; czy gaz przed aplikacją jest nawilżany i podgrzewany do temperatury pokojowej,
- b) czy w przypadku uśmiercania tlenkiem węgla (czyste źródło), koncentracja CO w komorze do ogłuszania wynosi ponad 4%, (w związku z tym, iż w przypadku nerek, śmierć zwierząt następuje średnio po ok. 3,5 min., zwierzęta nie powinny być wyjmowane z komory wcześniej niż po upływie 6,5 min.)
- c) czy w przypadku uśmiercania tlenkiem węgla w połączeniu z innymi gazami, koncentracja samego CO w komorze do ogłuszania wynosi ponad 1%,
- d) czy w przypadku uśmiercania zwierząt tlenkiem węgla (z czystego źródła lub w połączeniu z innymi gazami), zwierzęta:
 - przez cały czas są pod kontrolą wzrokową,
 - są wprowadzane pojedynczo i zapewnia się, aby przed wprowadzeniem kolejnego zwierzęcia poprzednie było nieprzytomne lub martwe.
 - pozostają w komorze do chwili śmierci;
- e) czy w przypadku uśmiercania zwierząt tlenkiem węgla w połączeniu z innymi gazami), gdy stosowany jest gaz wytwarzany przez silnik:
 - silnik ten jest specjalnie dostosowany do celów uśmiercania zwierząt,
 - osoba odpowiedzialna za uśmiercanie zwierząt uprzednio stwierdziła, że stosowany gaz:
 - jest odpowiednio schłodzony,
 - jest wystarczająco przefiltrowany,
 - jest wolny od wszelkich drażniących składników lub gazów;
 - silnik jest testowany co roku przed uśmiercaniem zwierząt.
 - zwierzęta umieszcza się w komorze, dopiero gdy zostanie osiągnięte minimalne stężenie tlenu węgla.
- f) czy konstrukcja komory do ogłuszania nie powoduje zranień.

VI. PRZEPISY KOŃCOWE

Uchyla się instrukcję Głównego Lekarza Weterynarii Nr *GIWz.400/AW-46/2010 r. z dnia 23 sierpnia 2010 r. w sprawie postępowania powiatowych lekarzy weterynarii przy przeprowadzaniu kontroli gospodarstw utrzymujących zwierzęta pod względem dobrostanu zwierząt oraz raportowania o przeprowadzonych kontrolach gospodarstw utrzymujących zwierzęta pod względem dobrostanu zwierząt z elementami zwalczania chorób zakaźnych.*

Niniejsza instrukcja wchodzi w życie 15 dni po jej podpisaniu.

Sporządził: Anna Hoffman

Zatwierdził:

Główny Lekarz Weterynarii

Załączniki:

- 1, 2, 3, 4 i 5 - wzory raportów przesyłanych przez powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii
- 6 – lista kontrolna SPIWET gospodarstwa
- 7 - lista kontrolna SPIWET uśmiercanie zwierząt futerkowych
- 8 – propozycje schematu postępowania w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przez powiatowego lekarza weterynarii
- 9 - przykłady materiałów stosowanych jako materiał manipulacyjny
- 10 – analiza porównawcza

Załącznik 1

**ROZNY RAPORT Z KONTROLI POD WZGLĘDEM DOBROSTANU ZWIERZĄT
GOSPODARSTW, W KTÓRYCH UTRZYMYWANE SĄ KURY NIOSKI**

Powiat/Województwo:	Rok:	
Rodzaj chowu*: <ul style="list-style-type: none">○ Chów z wolnym wybiegiem○ Chów wolier owy (na ściółce)○ System klatek ulepszonych <p>* niepotrzebne skreślić ** raporty z kontroli gospodarstw utrzymujących kury nioski, należy przygotowywać oddzielnie dla każdego systemu chowu</p>		
Liczba gospodarstw:	Liczba gospodarstw skontrolowanych :	Liczba gospodarstw, w których stwierdzono niezgodności:

Rodzaj i liczba stwierdzonych niezgodności		Liczba podjętych w konsekwencji działań prawnych** :			
Podstawa prawna niezgodności Zgodnie z ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013r. poz. 856) – UOOZ, ustawą z dnia 11 marca 2004 roku o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1539 t.j.) – UOOZZ, oraz rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich innych, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010r. Nr 56, poz. 344 z późn. zm.) – rozp. MRiRW],	Definicje niezgodności	Liczba stwierdzonych nieprawidłowości			
		ogółem	Kat.A*	Kat.B*	Kat.C*
Personel [UOOZ art. 12 ust. 1 oraz rozp. MRiRW § 4 ust. 1]	Zwierzętami zajmuje się wystarczająca liczba personelu posiadającego odpowiednie kwalifikacje.				
Kontrole [rozp. MRiRW § 6 ust. 1 i 4 oraz § 14.1, § 32]	Zwierzęta dogłądane są co najmniej raz dziennie				
	Pomieszczenia inwentarskie wyposażone są w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające ich kontrolę i dogłądanie zwierząt o każdej porze.				
	W przypadku, gdy w pomieszczeniu inwentarskim są zainstalowane, co najmniej 2 poziomy klatek, pomieszczenie to wyposażone jest w urządzenia i sprzęt umożliwiające sprawdzanie wszystkich klatek oraz ułatwiające usuwanie z nich ptaków.				
Wystarczająca przestrzeń [rozp. MRiRW § 4 ust. 1, § 28.2, § 29.1, § 40.3 - wymagania w zakresie wielkości powierzchni]	Chore lub ranne zwierzę gospodarskie jest niezwłocznie otaczane opieką, a w razie potrzeby izolowane. Jeżeli stan zdrowia zwierzęcia tego wymaga, w pomieszczeniu inwentarskim, gdzie jest ono utrzymywane, znajduje się ściółka				
	Utrzymujący zwierzęta gospodarskie zapewnia im opiekę i właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni w zależności od systemów utrzymywania. Zwierzęta zapewniono odpowiednią powierzchnię w zależności od rodzaju chowu.				
Budynki i pomieszczenia [rozp. MRiRW § 7.1, § 8. 1 oraz §28 ust. 1, 3-6, § 29 ust.2-9, § 40 ust. 2 i 4 oraz § 3 w zakresie wyposażenia i wymiarów urządzeń do karmienia i pojenia , grzęd i gniazd]	Materiały używane do budowy pomieszczeń i urządzenia, z którymi zwierzęta mają kontakt nie mogą być dla nich szkodliwe oraz powinny nadawać się do czyszczenia i dezynfekcji				
	Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu zwierząt są czyszczone i dezynfekowane.				
	Brak ostrych krawędzi lub wypukłości, które mogłyby spowodować obrażenia u zwierząt.				
	Obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura, względna wilgotność powietrza i stężenie gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt.				
	Zwierzęta w budynkach, nie są trzymane w zupełnych ciemnościach lub bez odpowiedniego okresu odpoczynku od sztucznego światła.				
	Zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w systemie otwartym zapewniona jest możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.				
	Zwierzętom zapewniono odpowiednie wyposażenie pomieszczeń w zależności od rodzaju chowu - w zakresie wyposażenia i wymiarów urządzeń do karmienia i pojenia, grzęd i gniazd.				
	Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu zwierząt gospodarskich: 1) wykonany jest z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz nadających się do czyszczenia i dezynfekcji; 2) jest czyszczony i dezynfekowany.				
	2. Odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki pasz usuwa się z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz zabezpiecza się je przed muchami i gryzoniami .				

	Padle ptaki usuwane są co najmniej raz na dobę.				
	Klatkę konstruuje się tak, aby: 1) uniemożliwić ucieczkę ptaków; 2) wyeliminować możliwość urazów i okaleczeń u ptaków; 3) zapewnić osobie obsługującej swobodne wyjmowanie i wkładanie ptaków do klatki.				
	Podłogę klatki wykonuje się z materiału zapewniającego podtrzymywanie wszystkich zwróconych ku przodowi pazurów nogi ptaka; jej nachylenie nie powinno być większe niż 8° lub 14 %.				
Prowadzenie rejestrów [UOOZ art. 12 ust. 6a]	Utrzymujący zwierzęta gospodarskie przechowuje przez okres 3 lat dokumentację weterynaryjną dotyczącą przebiegu leczenia, przeprowadzonych zabiegów weterynaryjnych oraz padłych zwierząt.				
Minimalne oświetlenie [rozp. MRiRW §5 ust.1 i 3]	W pomieszczeniach inwentarskich, w których są utrzymywane kury nieśne, okna rozmieszcza się w sposób umożliwiający równomierne oświetlenie całego pomieszczenia. W przypadku gdy oświetlenie sztuczne stosuje się w pomieszczeniach inwentarskich, w których są utrzymywane kury nieśne, pomieszczenia te oświetla się w rytmie dobowym tak, aby około 1/3 doby stanowiło nieprzerwany okres ciemności oraz występowały okresy przyciemnienia odpowiadające zmierzchowi				
Swoboda ruchu [rozp. MRiRW § 4 ust. 1 i 2]	Swoboda ruchu zwierzęcia nie jest ograniczana w sposób powodujący zbędne cierpienie lub obrażenia.				
Sprzęt automatyczny lub mechaniczny [rozp. MRiRW § 7 ust. 4, § 8 ust.2 oraz § 30 ust.1]	Wyposażenie i sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla zwierząt gospodarskich sprawdzane jest co najmniej raz dziennie, a wykryte usterki są niezwłocznie usuwane.				
	W przypadku wyposażenia pomieszczeń w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji, system ten jest połączony z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz system wentylacji awaryjnej.				
	W pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych poziom hałasu jest zminimalizowany.				
Pasza, woda i inne substancje [rozp. MRiRW §7 ust.3, §10 ust. 1, §11, §13 ust. 1 oraz UOOZZ art. 64-70]	Żadne substancje - z wyjątkiem substancji podawanych w celach terapeutycznych, profilaktycznych lub zootechnicznych nie są stosowane u zwierząt.				
	Wyposażenie i sprzęt przeznaczone do karmienia i pojenia zwierząt gospodarskich jest wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy lub wody oraz ułatwiający bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody.				
	Kurom nioskom, zapewniono stały dostęp do wody				
	Kury nioski karmi się przynajmniej raz dziennie.				
Okaleczenia [MRiRW §33]	Lekarz weterynarii lub technik weterynarii oraz osoba obsługująca pod nadzorem lekarza weterynarii lub technika weterynarii mogą w celu przeciwdziałania wydziobywaniu piór i kanibalizmowi przycinać kurczętom do ukończenia 9 dnia życia dzioby.				
Procedury dotyczące hodowli [UOOZ art. 12 ust. 2 oraz art. 13]	Nie stosuje się chowu naturalnego, sztucznego lub metod chowu, które powodują lub mogłyby spowodować cierpienie lub obrażenia zwierząt. Zakaz ten nie stosuje się do technologii chowu dopuszczonych prawodawstwem krajowym.				

* Kategoria A – Żądanie podjęcia działań w celu usunięcia nieprawidłowości w terminie krótszym niż 3 miesiące. Bez natychmiastowego wszczęcia postępowania administracyjnego bądź karnego.

Kategoria B - Żądanie podjęcia działań w celu usunięcia nieprawidłowości w terminie dłuższym niż 3 miesiące. Bez natychmiastowego wszczęcia postępowania administracyjnego bądź karnego.

Kategoria C – Natychmiastowe wszczęcie postępowania administracyjnego lub karnego.

** liczba spraw skierowanych do organów ścigania

Załącznik 2

ROCZNY RAPORT Z KONTROLI POD WZGLĘDEM DOBROSTANU ZWIERZĄT GOSPODARSTW, W KTÓRYCH UTRZYMYWANE SĄ ŚWINIE

Powiat/Województwo:		Rok:				
Liczba gospodarstw:		Liczba gospodarstw skontrolowanych:	Liczba gospodarstw, w których stwierdzono niezgodności:			
Liczba gospodarstw „pustych”, w chwili typowania do kontroli:						
Liczba gospodarstw „pustych” stwierdzonych podczas kontroli:						
Rodzaj i liczba stwierdzonych niezgodności			Liczba podjętych w konsekwencji działań prawnych** :			
Podstawa prawna niezgodności Zgodnie z ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013r. poz. 856.) – UOOZ, ustawą z dnia 11 marca 2004 roku o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1539 tj – UOOZZ, oraz rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich innych, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010r. Nr 56, poz. 344 z późn. zm.), – rozp. MRiRW]		Liczba stwierdzonych nieprawidłowości				
		Definicje niezgodności		ogółem	Kat.A*	Kat.B*
Personel [UOOZ art. 12 ust. 1 oraz rozp. MRiRW § 4 ust. 1]		Zwierzętami powinna zajmować się wystarczająca ilość personelu posiadającego odpowiednie kwalifikacje.				
Kontrole [rozp. MRiRW §6 ust.1 i 4, §14, § 19 ust.3 i 4, § 20 ust. 2, § 22]		Zwierzęta doglądane są co najmniej raz dziennie				
		Pomieszczenia inwentarskie wyposaża się w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające ich kontrolę i dogłądanie zwierząt o każdej porze.				
		Chore lub ranne zwierzę gospodarskie niezwłocznie otacza się opieką, a w razie potrzeby izoluje. Jeżeli stan zdrowia zwierzęcia tego wymaga, w pomieszczeniu inwentarskim, gdzie jest ono utrzymywane, powinna znajdować się ściółka				
		Utrzymywane grupowo świnie chore, zranione, wykazujące cechy agresywne lub atakowane przez inne zwierzęta, są czasowo utrzymywane pojedynczo.				
		W przypadku utrzymywania świń grupowo, grupuje się zwierzęta o zbliżonym wieku a utrzymujący zwierzęta podejmuje działania minimalizujące agresję i zapobiegające walkom zwierząt.				
		Prośne lochy i loszki umieszczone w kojcach do proszenia czyści się dokładnie oraz leczą przeciwko zewnętrznym i wewnętrznym pasożytom, jeżeli to				

	konieczne.				
Prowadzenie rejestrów [UOOZ art. 12 ust. 6a]	Utrzymujący zwierzęta gospodarskie przechowuje przez okres 3 lat dokumentację weterynaryjną dotyczącą przebiegu leczenia, przeprowadzonych zabiegów weterynaryjnych oraz padłych zwierząt				
Swoboda ruchu [rozp. MRiRW §4 ust. 1, § 19 ust. 2, § 20 ust. 3. 4 i 5]	Swoboda ruchu zwierzęcia nie jest ograniczana w sposób powodujący zbędne cierpienie lub obrażenia.				
	Świnie nie utrzymuje się na uwięzi.				
	Powierzchnia kojca do prosięcia umożliwia prosięciu naturalne lub zapewnia osobie obsługującej dostęp do zwierzęcia.				
	Kojec dla lochy z prosiętami jest zbudowany w sposób zapewniający prosiętom swobodny dostęp do karmiącej lochy oraz wyposażony w przegrodę zapobiegającą przygnieceniu prosiąt przez lochę; w kojcu wydzielona jest część ze ściółką o powierzchni pozwalającej na jednoczesny odpoczynek prosiąt				
Wystarczająca przestrzeń [rozp. MRiRW § 4 ust. 1, § 24- wymiary powierzchni dla poszczególnych grup zwierząt]	Utrzymujący zwierzęta gospodarskie zapewnia im opiekę i właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni w zależności od systemów utrzymywania - wymiary powierzchni kojca dla poszczególnych grup zwierząt				
Budynki i pomieszczenia [rozp. MRiRW § 3 ust.3, § 4 ust.2 i 3, § 5 ust.1, § 7 ust. 1, § 8 ust. 1 oraz §26 pkt. 1]	Materiały używane do budowy pomieszczeń i urządzenia, z którymi zwierzęta mają kontakt nie mogą być dla nich szkodliwe oraz powinny nadawać się do czyszczenia i dezynfekcji.				
	Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu zwierząt są czyszczone i dezynfekowane.				
	Brak ostrych krawędzi lub wypukłości, które mogłyby spowodować obrażenia u zwierząt.				
	Obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura, względna wilgotność powietrza i stężenie gazów są utrzymywane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt.				
	Zwierzęta w budynkach, nie są trzymane w zupełnych ciemnościach lub bez odpowiedniego okresu odpoczynku od sztucznego światła.				
	Zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w systemie otwartym zapewniona jest możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.				
	Świnie utrzymuje się w warunkach nieszkodliwych dla ich zdrowia oraz niepowodujących urazów i uszkodzeń ciała lub cierpień, zapewniających im swobodę ruchu, a w szczególności kładzenia się, wstawania oraz leżenia a także umożliwiających kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami.				
	Loszki i lochy w tygodniu poprzedzającym przewidywany termin prosięcia oraz w okresie prosięcia mogą być utrzymywane w warunkach, w których nie mają kontaktu wzrokowego z innymi zwierzętami.				
Minimalne oświetlenie [rozp. MRiRW § 5 ust. 6]	Świnie utrzymuje się w pomieszczeniach inwentarskich oświetlonych przez nie mniej niż 8 godzin dziennie światłem o natężeniu co najmniej 40 lux				
Powierzchnia podłoża [rozp. MRiRW § 7 ust.5, § 25- w zakresie szerokości otworów w podłodze]	Podłoga w pomieszczeniach inwentarskich dla zwierząt gospodarskich jest twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka i nieśliska.				
	Podłoga szczelinowa spełnia wymagania w zakresie szerokości otworów i beleczek				
Sprzęt automatyczny lub mechaniczny [rozp. MRiRW § 7 ust. 4 oraz § 8 ust.2]	Wyposażenie i sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla zwierząt gospodarskich sprawdzane jest co najmniej raz dziennie, a wykryte usterki są niezwłocznie usuwane.				
	W przypadku wyposażenia pomieszczeń, w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji, system ten jest połączony z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz system wentylacji awaryjnej.				
Materiał manipulacyjny [rozp. MRiRW § 20 ust.1 i § 21]	Świnom zapewniono stały dostęp do materiałów i przedmiotów absorbujących ich uwagę, w szczególności słomy, siana, drewna i trocin, o jakości niewywierającej szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt.				

	Kojec, w którym utrzymywane są lochy i loszki w tygodniu poprzedzającym przewidywany termin prosięnia, zaopatrzone jest w materiał umożliwiający budowę gniazda				
Pasza, woda i inne substancje [rozp. MRiRW 7 ust.3, § 10, § 11, § 13 ust.3 oraz UOOZZ art. 64-70]	Żadne substancje - z wyjątkiem substancji podawanych w celach terapeutycznych, profilaktycznych lub zootechnicznych nie są stosowane u zwierząt				
	Wyposażenie i sprzęt przeznaczone do karmienia i pojenia zwierząt gospodarskich jest wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy lub wody oraz ułatwiający bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody.				
	Świnie karmi się co najmniej raz dziennie, przy czym świniom utrzymywanym grupowo zapewniony jest dostęp do paszy w tym samym czasie.				
	Świniom po wyżej 2 tygodnia życia, zapewniony jest stały dostęp do wody				
Pasza bogata we włókna [rozp. MRiRW § 13 ust. 4]	Lochom w okresie między odsadzeniem prosiąt a okresem okołoporodowym i loszkom zapewniono wystarczającą ilość pokarmu wysokoenergetycznego oraz pokarmu objętościowego lub wysokowłóknistego				
Okaleczenia [rozp. MRiRW § 23]	Świnie poddaje się zabiegom diagnostycznym, terapeutycznym oraz związanym z identyfikacją świń oraz związanym z: a) redukcją klów u prosiąt i knurów, b) obcinaniem części ogona, c) kastracją samców świń, d) kolczykowaniem nosa, w przypadku utrzymywania świń w systemie otwartym. Redukcję klów wykonuje się poprzez ich ścieranie lub obcinanie, z pozostawieniem nienaruszonej, gładkiej powierzchni, nie później niż w 7 dniu życia prosięcia. Kastrację samców świń wykonuje się przy zastosowaniu technik niepowodujących rozrywania tkanek. Redukcję klów u prosiąt i knurów oraz obcinanie części ogona, wykonuje się jedynie ze względów bezpieczeństwa świń oraz w celu przeciwdziałania okaleczaniu innych świń, dopiero po uprzednim podjęciu środków zapobiegających okaleczaniu, w szczególności poprzez zmianę warunków utrzymywania. Redukcja klów i kastracja u świń po ukończeniu 7 dnia życia, mogą być wykonywane wyłącznie po zastosowaniu długotrwałego znieczulenia.				
Procedury dotyczące hodowli [rozp. MRiRW § 22 [UOOZ art. 12 ust. 2 oraz art. 13]	Prosięta odsadza się nie wcześniej niż w 28 dniu od dnia urodzenia. W przypadku zagrożenia zdrowia lochy lub prosięcia, prosięta odsadza się nie wcześniej niż w 21 dniu od dnia urodzenia. Po odsadzeniu prosiąt, w 21 dniu, umieszcza się je w pomieszczeniu inwentarskim uprzednio oczyszczonym i zdezynfekowanym oraz odizolowanym od pomieszczeń inwentarskich, w których są utrzymywane lochy.				
	Nie stosuje się chowu naturalnego, sztucznego lub metod chowu, które powodują lub mogłyby spowodować cierpienie lub obrażenia zwierząt. Zakaz ten nie stosuje się do technologii chowu dopuszczonych prawodawstwem krajowym.				

* Kategoria A – Żądanie podjęcia działań w celu usunięcia nieprawidłowości w terminie krótszym niż 3 miesiące. Bez natychmiastowego wszczęcia postępowania administracyjnego bądź karnego.
Kategoria B - Żądanie podjęcia działań w celu usunięcia nieprawidłowości w terminie dłuższym niż 3 miesiące. Bez natychmiastowego wszczęcia postępowania administracyjnego bądź karnego.
Kategoria C – Natychmiastowe wszczęcie postępowania administracyjnego lub karnego.

** liczba spraw skierowanych do organów ścigania

Załącznik 3

ROZNY RAPORT Z KONTROLI POD WZGLĘDEM DOBROSTANU ZWIERZĄT GOSPODARSTW, W KTÓRYCH UTRZYMYWANE SĄ CIELETA

Powiat/Województwo:	Rok:
---------------------	------

Liczba gospodarstw*: * w przypadku gospodarstw utrzymujących zarówno bydło dorosłe jak i cielęta, należy uwzględnić te gospodarstwa w obu raportach (dla cieląt i dla bydła), jednocześnie w piśmie przewodnim do raportu należy podać liczbę takich gospodarstw		Liczba gospodarstw kontrolowanych:	Liczba gospodarstw, w których stwierdzono niezgodności:		
Liczba gospodarstw „pustych”, w chwili typowania do kontroli:					
Liczba gospodarstw „pustych” stwierdzonych podczas kontroli:					
Rodzaj i liczba stwierdzonych niezgodności				Liczba podjętych w konsekwencji działań prawnych** :	
Podstawa prawna niezgodności Zgodnie z ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013r. poz. 856) – UOOZ, ustawą z dnia 11 marca 2004 roku o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1539 t.j) – UOOZZ, oraz rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich innych, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010r. Nr 56, poz. 344 z późn. zm.), – rozp. MRiRW]	Definicje niezgodności	Liczba stwierdzonych nieprawidłowości			
		ogółem	Kat.A*	Kat.B*	Kat.C*
Personel [UOOZ art. 12 ust. 1 oraz rozp. MRiRW § 4 ust. 1]	Zwierzętami zajmuje się wystarczająca ilość personelu posiadającego odpowiednie kwalifikacje.				
Kontrola [rozp. MRiRW § 6 ust. 1 i 4, § 14, § 15 ust.5]	Cielęta, dogląda się co najmniej dwa razy dziennie z wyjątkiem cieląt utrzymywanych w systemie otwartym, które należy doglądać co najmniej raz dziennie.				
	Pomieszczenia inwentarskie wyposaża się w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające ich kontrolę i dogłádanie zwierząt o każdej porze.				
	Chore lub ranne zwierzę gospodarskie niezwłocznie otacza się opieką, a w razie potrzeby izoluje. Jeżeli stan zdrowia zwierzęcia tego wymaga, w pomieszczeniu inwentarskim, gdzie jest ono utrzymywane, znajduje się ściółka.				
Prowadzenie rejestrów [rozp. MRiRW § 12 ust. 6a]	Utrzymujący zwierzęta gospodarskie przechowuje przez okres 3 lat dokumentację weterynaryjną dotyczącą przebiegu leczenia, przeprowadzonych zabiegów weterynaryjnych oraz padłych zwierząt.				
Swoboda ruchu [rozp. MRiRW § 4 ust. 1 i 2, UOOZ art. 12 ust 4a pkt 2]	Zwierzęta gospodarskie utrzymuje się w warunkach nieszkodliwych dla ich zdrowia oraz nie powodujących urazów i uszkodzeń ciała lub cierpień; zapewniających im swobodę ruchu, a w szczególności kładzenia się, wstawania oraz leżenia; umożliwiających kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami.				
	Cieląt nie utrzymuje się na uwięzi, z wyjątkiem pory karmienia, a w czasie nie dłuższym niż jedną godzinę				
Wystarczająca przestrzeń [rozp. MRiRW § 4.1, § 15 ust. 2 - 4]	Utrzymujący zwierzęta gospodarskie zapewnia im opiekę i właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni w zależności od systemów utrzymywania				
	W przypadku utrzymywania cieląt grupowo powierzchnia kojca, w przeliczeniu na jedną sztukę, wynosi dla cieląt: 1) o masie ciała do 150 kg - co najmniej 1,5 m ² ; 2) o masie ciała powyżej 150 do 220 kg - co najmniej 1,7 m ² ; 3) o masie ciała powyżej 220 kg - co najmniej 1,8 m ² . W przypadku utrzymywania cieląt pojedynczo w kojcu, jego wymiary wynoszą: a) szerokość - co najmniej wysokość cielęcica w kłębie, b) długość - co najmniej 1,1 długości ciała cielęcica mierzonej od czubka nosa do ogonowej krawędzi guza kulszowego; 2) ściany kojca, z wyjątkiem kojca, w którym utrzymywane są chore cielęta, powinny być wykonane w sposób umożliwiający cielętom kontakt wzrokowy i fizyczny. Wymagania powyższe nie dotyczą cieląt utrzymywanych z matkami W systemie utrzymywani otwartym powierzchnia, na której są utrzymywane cielęta, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić co najmniej 5 m ² .				

<p align="center">Budynki i pomieszczenia</p> <p>[rozp. MRiRW §3 ust.3, §4 ust.2, § 7 ust. 1,3, 4 i 5, § 15 ust.6 i 7]</p>	<p>Materiały używane do budowy pomieszczeń i urządzenia, z którymi zwierzęta mają kontakt nie mogą być dla nich szkodliwe oraz powinny nadawać się do czyszczenia i dezynfekcji</p>				
	<p>Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu zwierząt są czyszczone i dezynfekowane.</p>				
	<p>Brak ostrych krawędzi lub wypukłości, które mogłyby spowodować obrażenia u zwierząt.</p>				
	<p>Zwierzęta w budynkach, nie są trzymane w zupełnych ciemnościach lub bez odpowiedniego okresu odpoczynku od sztucznego światła.</p>				
	<p>Obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura, względna wilgotność powietrza i stężenie gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt.</p>				
	<p>Zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w systemie otwartym zapewniona jest możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.</p>				
	<p>Odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki pasz są usuwane z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz są zabezpieczone przed muchami i gryzoniami</p>				
	<p>Podłoga w pomieszczeniach inwentarskich dla zwierząt gospodarskich jest twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka i nieśliska.</p>				
	<p>W przypadku utrzymywania cieląt w pomieszczeniu inwentarskim cielęta do ukończenia 2 tygodnia życia utrzymuje się na ściółce. Powierzchnia legowiska jest wygodna, czysta i odwodniona</p>				
<p align="center">Minimalne oświetlenie</p> <p>[rozp. MRiRW § 5 ust. 1 i 2]</p>	<p>W przypadku gdy oświetlenie sztuczne stosuje się w pomieszczeniach inwentarskich, w których są utrzymywane cielęta, pomieszczenia te oświetla się w czasie odpowiadającym normalnemu dostępowi światła naturalnego - co najmniej jednak między godziną 9⁰⁰ a 17⁰⁰.</p>				
<p align="center">Sprzęt automatyczny lub mechaniczny</p> <p>[rozp. MRiRW § 7 ust. 4 oraz § 8 ust.2]</p>	<p>Wyposażenie i sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla zwierząt gospodarskich sprawdzane jest co najmniej raz dziennie, a wykryte usterki niezwłocznie usuwa.</p>				
	<p>W przypadku wyposażenia pomieszczeń, w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji, system ten powinien być połączony z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz system wentylacji awaryjnej.</p>				
<p align="center">Pasza, woda i inne substancje</p> <p>[rozp. MRiRW § 11, § 10 ust. 1, § 12 ust.1 i 2, § 7 ust. 3, § 16 oraz UOOZZ art. 64-70]</p>	<p>Żadne substancje - z wyjątkiem substancji podawanych w celach terapeutycznych, profilaktycznych lub zootechnicznych nie są stosowane u zwierząt</p>				
	<p>Wyposażenie i sprzęt przeznaczone do karmienia i pojenia zwierząt gospodarskich jest wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy lub wody oraz ułatwiający bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody</p>				
	<p>Każde cielę powinno otrzymać pokarm matki niezwłocznie po urodzeniu, nie później jednak niż przed upływem 6 godzin od urodzenia.</p>				
	<p>Cielęta są karmione, co najmniej dwa razy dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego</p>				
	<p>W przypadku utrzymywania cieląt grupowo, gdy nie są one żywione do woli lub z elektronicznych stacji odpasowych, każde cielę powinno mieć zapewniony dostęp do paszy w tym samym czasie.</p>				

	Cielętom powyżej 2 tygodnia życia zapewniono stały dostęp do wody.				
Poziom hemoglobiny [rozp. MRiRW § 12 ust.3, § 17]	Pasza dla cieląt zawiera ilość żelaza zapewniającą we krwi cieląt poziom hemoglobiny wynoszący, co najmniej 4,5 milimol/litr Niedopuszczalne jest zakładanie cielętom kagańców.				
Pasza bogata we włókna [rozp. MRiRW § 12 ust.4]	Pasza dla cieląt powyżej 2 tygodni życia zawiera pasze włókniste, z tym, że dawkę tej paszy dla cieląt od 8 do 20 tygodnia życia zwiększa się od 50 do 250 g dziennie.				
Procedury dotyczące hodowli [UOOZ art. 12 ust. 2 oraz art. 13]	Nie stosuje się chowu naturalnego, sztucznego lub metod chowu, które powodują lub mogłyby spowodować cierpienie lub obrażenia zwierząt. Zakaz ten nie stosuje się do technologii chowu dopuszczonych prawodawstwem krajowym.				

* Kategoria A – Żądanie podjęcia działań w celu usunięcia nieprawidłowości w terminie krótszym niż 3 miesiące. Bez natychmiastowego wszczęcia postępowania administracyjnego bądź karnego.
Kategoria B - Żądanie podjęcia działań w celu usunięcia nieprawidłowości w terminie dłuższym niż 3 miesiące. Bez natychmiastowego wszczęcia postępowania administracyjnego bądź karnego.
Kategoria C – Natychmiastowe wszczęcie postępowania administracyjnego lub karnego.

** liczba spraw skierowanych do organów ścigania

Załącznik 4

ROCZNY RAPORT Z KONTROLI POD WZGLĘDEM DOBROSTANU ZWIERZĄT GOSPODARSTW, W KTÓRYCH UTRZYMYWANE SĄ BROJLERY

Powiat/Województwo:		Rok:			
Liczba gospodarstw utrzymujących brojlery	Liczba gospodarstw skontrolowanych :		Liczba gospodarstw, w których stwierdzono niezgodności:		
	Ogółem (O)	Zgłoszenie z rzeźni (R)	Ogółem (O)	Zgłoszenie z rzeźni (R)	
- zagęszczenie 33 kg/m ² :					
- zagęszczenie 39 kg/m ² :					
- zagęszczenie 42kg/m ² :					
Rodzaj i liczba stwierdzonych niezgodności				Liczba podjętych w konsekwencji działań prawnych** :	
Podstawa prawna niezgodności Zgodnie z ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003r. Nr 106 poz. 1002 z późn. zm.) – UOOZ, ustawą z dnia 11 marca 2004 roku o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2004r. Nr 69 poz. 625 z późn. zm.) – UOOZZ, oraz rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich innych, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010r. Nr 56, poz. 344) – rozp. MRiRW],	Definicje niezgodności	Liczba stwierdzonych nieprawidłowości			
		ogółem	Kat.A*	Kat.B*	Kat.C*

		O	R	O	R	O	R	O	R
Personel [UOOZ art. 12 ust. 1, art. 12a, art.12c oraz rozp. MRiRW § 4 ust. 1]	Zwierzętami zajmuje się wystarczająca liczba personelu posiadającego odpowiednie kwalifikacje.								
Kontrole [rozp. MRiRW § 6 ust. 2, 3 i 4 oraz § 14. ust. 1]	Kurczęta brojlery dogląda się co najmniej dwa razy dziennie, ze szczególnym zwróceniem uwagi na objawy wskazujące na obniżony poziom ich dobrostanu lub zdrowia.								
	Kurczęta brojlery, które mają poważne urazy, uszkodzenia ciała lub wykazują wyraźne objawy zaburzeń stanu zdrowia, takie jak trudności w chodzeniu, poważne puchliny brzuszne lub wady rozwojowe mogące być przyczyną cierpień, poddaje się leczeniu lub natychmiastowemu ubojowi, o czym informuje się powiatowego lekarza weterynarii.								
	Pomieszczenia inwentarskie wyposażone są w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające ich kontrolę i dogładanie zwierząt o każdej porze.								
	Chore lub ranne zwierzę gospodarskie jest niezwłocznie otaczane opieką, a w razie potrzeby izolowane. Jeżeli stan zdrowia zwierzęcia tego wymaga, w pomieszczeniu inwentarskim, gdzie jest ono utrzymywane, znajduje się ściółka.								
Wystarczająca przestrzeń [UOOZ art. 12d oraz rozp. MRiRW § 4 ust.1 §34, § 37, § 38 ust.1 - wymagania w zakresie wielkości powierzchni]	Utrzymujący zwierzęta gospodarskie zapewnia im opiekę i właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni w zależności od systemów utrzymywania.								
	Zwierzęta zapewniono odpowiednią powierzchnie w zależności od rodzaju chowu.								
	Utrzymujący brojlery przy zwiększonej obsadzie spełnia wymagania dotyczące zwiększenia obsady kurcząt brojlerów w kurniku								
	Utrzymujący brojlery przy zwiększonej obsadzie powiadomił o tym powiatowego lekarza weterynarii na 15 dni przed umieszczeniem stada w kurniku, podając planowany poziom obsady.								
Budynki i pomieszczenia [rozp. MRiRW §4 ust.2, § 5 ust.1, § 7 ust.1 i 2, § 8 ust. 1 oraz §36. ust. 2, § 35]	Materiały używane do budowy pomieszczeń i urządzenia, z którymi zwierzęta mają kontakt nie mogą być dla nich szkodliwe oraz powinny nadawać się do czyszczenia i dezynfekcji								
	Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu zwierząt są czyszczone i dezynfekowane.								
	Brak ostrych krawędzi lub wypukłości, które mogłyby spowodować obrażenia u zwierząt.								
	Obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura, względna wilgotność powietrza i stężenie gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt.								
	Zwierzęta w budynkach, nie są trzymane w zupełnych ciemnościach lub bez odpowiedniego okresu odpoczynku od sztucznego światła								
	Odczochy zwierząt oraz niezjedzone resztki pasz usuwa się z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody, oraz zabezpiecza się je przed muchami i gryzoniami . Padle ptaki usuwane są co najmniej raz na dobę.								
	Kurnik dla kurcząt brojlerów wyposaża się w: 1) urządzenia do karmienia; 2) urządzenia do pojenia; 3) ściółkę								
Prowadzenie rejestrów [UOOZ art. 12 ust. 6a, art. 12f, oraz rozp. MRiRW §37 pkt 1]	Utrzymujący zwierzęta gospodarskie przechowuje przez okres 3 lat dokumentację weterynaryjną dotyczącą przebiegu leczenia, przeprowadzonych zabiegów weterynaryjnych oraz padłych zwierząt.								
	Posiadacz kurnika prowadzi i preczowuje przez 3 lata od dnia umieszczenia ptaków w kurniku, dokumentację zawierającą informacje o: • liczbie wprowadzonych kurcząt brojlerów, • powierzchni użytkowej, • liczbie padłych kurcząt brojlerów stwierdzonej podczas każdej kontroli i przyczynach ich śmierci, • liczbie kurcząt brojlerów uśmierconych i przyczynach ich uśmiercenia, • liczbie kurcząt brojlerów pozostałych w stadzie po sprzedaży lub po uśmierceniu; nazwie mieszańca kurcząt brojlerów, jeżeli jest								

	znana.								
Minimalne oświetlenie [rozp. MRiRW §5 ust.4 i 5]	W kurniku, stosuje się oświetlenie sztuczne oświetlające co najmniej 80 % powierzchni użytkowej, którego natężenie, mierzone na poziomie oka ptaka, wynosi co najmniej 20 lux;								
	W przypadku stosowania ograniczenia poziomu natężenia oświetlenia zostało wystawione zalecenie lekarza weterynarii								
	Od 7 dnia po wstawieniu do 3 dnia przed dniem uboju oświetlenie dostosowano do 24-godzinnego rytmu, z okresami zaciemnienia trwającymi co najmniej 6 godzin ogółem i co najmniej z jednym okresem nieprzerwanego zaciemnienia trwającym przynajmniej 4 godziny, z wyłączeniem okresów przyciemniania.								
Swoboda ruchu [rozp. MRiRW § 4 ust 2]	Swoboda ruchu zwierzęcia nie jest ograniczana w sposób powodujący zbędne cierpienie lub obrażenia.								
Sprzęt automatyczny lub mechaniczny [rozp. MRiRW § 7 ust. 4, § 8 ust.2 i 3 oraz § 36 ust.1]	Wyposażenie i sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla zwierząt gospodarskich sprawdzane jest co najmniej raz dziennie, a wykryte usterki są niezwłocznie usuwane.								
	W przypadku wyposażenia pomieszczeń, w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji, system ten jest połączony z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz system wentylacji awaryjnej.								
	W pomieszczeniach inwentarskich dla brojlerów poziom hałasu jest zminimalizowany.								
	W kurnikach, w których utrzymuje się kurczęta brojlery, mechaniczny lub automatyczny system wentylacji działa w sposób zapewniający utrzymanie odpowiedniej temperatury i wilgotności								
Pasza, woda i inne substancje [rozp. MRiRW §7 ust.3, §10 ust. 1, §11, §13 ust. 2 oraz UOOZZ art. 64-70]	Żadne substancje - z wyjątkiem substancji podawanych w celach terapeutycznych, profilaktycznych lub zootechnicznych nie są stosowane u zwierząt.								
	Wyposażenie i sprzęt przeznaczone do karmienia i pojenia zwierząt gospodarskich jest wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy lub wody oraz ułatwiający bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody.								
	Brojlerom, zapewniono stały dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi								
	Brojlerom zapewniono stały dostęp do paszy albo karmienie przeprowadza się w okresach oświetlenia.								
	W przypadku kurcząt przeznaczonych do uboju ostatnie karmienie przeprowadza się nie później niż na 12 godzin przed ich ubojem.								
Procedury dotyczące hodowli [UOOZ art. 12 ust. 2 oraz art. 13]	Nie stosuje się chowu naturalnego, sztucznego lub metod chowu, które powodują lub mogłyby spowodować cierpienie lub obrażenia zwierząt. Zakaz ten nie stosuje się do technologii chowu dopuszczonych prawodawstwem krajowym.								

* Kategoria A – Żądanie podjęcia działań w celu usunięcia nieprawidłowości w terminie krótszym niż 3 miesiące. Bez natychmiastowego wszczęcia postępowania administracyjnego bądź karnego.
Kategoria B - Żądanie podjęcia działań w celu usunięcia nieprawidłowości w terminie dłuższym niż 3 miesiące. Bez natychmiastowego wszczęcia postępowania administracyjnego bądź karnego.
Kategoria C – Natychmiastowe wszczęcie postępowania administracyjnego lub karnego.

** liczba spraw skierowanych do organów ścigania

Załącznik do Roczno raportu z kontroli gospodarstw utrzymujących brojlery pod względem dobrostanu zwierząt

Liczba partii brojlerów poddanych ubojowi z terenu powiatu	
Liczba partii brojlerów poddanych ubojowi z terenu powiatu, w przypadku których zostały przekazane informacje z rzeźni o stwierdzeniu niskiego poziomu dobrostanu	

Liczba gospodarstw, z których pochodziła więcej niż jedna partia brojlerów, w odniesieniu do których w rzeźni stwierdzono niski poziom dobrostanu	
---	--

Załącznik 5

ROZNY RAPORT Z KONTROLI POD WZGLĘDEM DOBROSTANU ZWIERZĄT GOSPODARSTW, W KTÓRYCH UTRZYMYWANE SĄ ZWIERZĘTA GOSPODARSKIE

Powiat/Województwo:		Rok:	
Gatunek i kategoria zwierząt^{*)}: <ul style="list-style-type: none"> ☐ Bydło** (z wyjątkiem cieląt) ☐ owce ☐ kozy ☐ kury(z wyjątkiem niosek) ☐ ptaki bezrzębieniowe ☐ kaczki ☐ gęsi ☐ indyki ☐ zwierzęta futerkowe 			
<small>^{*)} niepotrzebne skreślić, dla każdego gatunku zwierząt należy wypełnić osobny raport. ^{**)} w przypadku gospodarstw utrzymujących zarówno bydło jak i cielęta, należy uwzględnić te gospodarstwa w obu raportach (dla cieląt i dla bydła), jednocześnie w piśmie przewodnim do raportu należy podać liczbę takich gospodarstw</small>			
Liczba gospodarstw:		Liczba gospodarstw skontrolowanych:	Liczba gospodarstw, w których stwierdzono niezgodności:
Liczba gospodarstw „pustych”, w chwili typowania do kontroli: (dotyczy bydła, owiec, kóz)			
Liczba gospodarstw „pustych” stwierdzonych podczas kontroli: (dotyczy bydła, owiec, kóz)			
Rodzaj i liczba stwierdzonych niezgodności			Ilość podjętych w konsekwencji działań prawnych^{**) :}
		Definicje niezgodności	Liczba stwierdzonych nieprawidłowości

<p>Podstawa prawna niezgodności Zgodnie z ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013r. poz. 856) – UOOZ, ustawą z dnia 11 marca 2004 roku o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1539 t.j.) – UOOZZ, oraz rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 116, poz. 778); – rozp. MRiRW]</p>		ogółem	Kat. A*	Kat. B*	Kat. C*
<p>Personel [UOOZ art. 12 ust. 1 oraz rozp. MRiRW § 3 ust. 1]</p>	Zwierzętami zajmuje się wystarczająca ilość personelu posiadającego odpowiednie kwalifikacje.				
<p>Kontrole [rozp. MRiRW § 5 ust.1 i 2, § 10]</p>	Zwierzęta są doglądane co najmniej raz dziennie				
	Pomieszczenia inwentarskie wyposażone są w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające kontrolę i doglądanie zwierząt o każdej porze.				
	Chore lub ranne zwierzę gospodarskie niezwłocznie otacza się opieką, a w razie potrzeby izoluje. Jeżeli stan zdrowia zwierzęcia tego wymaga, w pomieszczeniu inwentarskim, gdzie jest ono utrzymywane, powinna znajdować się ściółka.				
<p>Prowadzenie rejestrów [UOOZ art. 12 ust. 6a]</p>	Utrzymujący zwierzęta gospodarskie przechowuje przez okres 3 lat dokumentację weterynaryjną dotyczącą przebiegu leczenia, przeprowadzonych zabiegów weterynaryjnych oraz padłych zwierząt.				
<p>Swoboda ruchu [rozp. MRiRW § 3 ust. 1 i 2]</p>	Swoboda ruchu zwierzęcia nie jest ograniczana w sposób powodujący zbędne cierpienie lub obrażenia.				
<p>Budynki i pomieszczenia [rozp. MRiRW § 2 ust. 2, § 4, § 6 ust. 1 i 5, § 7 ust. 1.]</p>	Materiały używane do budowy pomieszczeń i urządzenia, z którymi zwierzęta mają kontakt nie mogą być dla nich szkodliwe oraz powinny nadawać się do czyszczenia i dezynfekcji				
	Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu zwierząt są czyszczone i dezynfekowane.				
	Brak ostrych krawędzi lub wypukłości, które mogłyby spowodować obrażenia u zwierząt.				
	Obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura, względna wilgotność powietrza i stężenie gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt.				
	Zwierzęta w budynkach, nie są trzymane w zupełnych ciemnościach lub bez odpowiedniego okresu odpoczynku od sztucznego światła.				
	Zwierzętom gospodarskim utrzymywanym w systemie otwartym zapewniona jest możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.				
<p>Sprzęt automatyczny lub mechaniczny [rozp. MRiRW § 7 ust. 2 oraz § 6 ust.4]</p>	Wyposażenie i sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla zwierząt gospodarskich sprawdzane jest co najmniej raz dziennie, a wykryte usterki są niezwłocznie usuwane.				
	W przypadku wyposażenia pomieszczeń, w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji, system ten jest połączony z systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego oraz system wentylacji awaryjnej.				
<p>Pasza, woda i inne substancje [rozp. MRiRW §6 ust.3, § 8, § 9 oraz UOOZZ art. 64-70]</p>	Żadne substancje - z wyjątkiem substancji podawanych w celach terapeutycznych, profilaktycznych lub zootechnicznych nie są stosowane u zwierząt				
	Wyposażenie i sprzęt przeznaczone do karmienia i pojenia zwierząt gospodarskich jest wykonany i umieszczony w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy lub wody oraz ułatwiający bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody.				
	Zwierzętom gospodarskim, z wyjątkiem koni oraz cieląt i świń do ukończenia 2. tygodnia życia, zapewnia się stały dostęp do wody.				

	Bydło, konie, owce, kozy, króliki, szynszyle i nutrie są karmione co najmniej dwa razy dziennie, drób, lisy polarne, lisy pospolite, jenoty, norki i tchórze, są karmione co najmniej raz dziennie - paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego				
Okaleczenia [UOOZ art.6 ust.1, 7-8,14]	Zgodnie z przepisami krajowymi.				
Procedury dotyczące hodowli [UOOZ art. 12 ust. 2 oraz art. 13]	Nie stosuje się chowu naturalnego, sztucznego lub metod chowu, które powodują lub mogłyby spowodować cierpienie lub obrażenia zwierząt. Zakaz ten nie stosuje się do technologii chowu dopuszczonych prawodawstwem krajowym.				

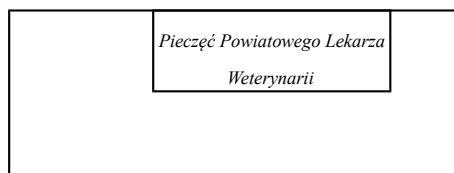
* Kategoria A – Żądanie podjęcia działań w celu usunięcia nieprawidłowości w terminie krótszym niż 3 miesiące. Bez natychmiastowego wszczęcia postępowania administracyjnego bądź karnego.

Kategoria B - Żądanie podjęcia działań w celu usunięcia nieprawidłowości w terminie dłuższym niż 3 miesiące. Bez natychmiastowego wszczęcia postępowania administracyjnego bądź karnego.

Kategoria C – Natychmiastowe wszczęcie postępowania administracyjnego lub karnego.

** liczba spraw skierowanych do organów ścigania

Załącznik 6

LISTA KONTROLNA SPIWET – gospodarstwa (dobrostan zwierząt)

Data rozpoczęcia

kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

PROTOKÓŁ KONTROLI Nr

prowadzonej na podstawie upoważnienia Powiatowego Lekarza Weterynarii
w z dnia nr

Czynności kontrolne poprzedzono okazaniem legitymacji służbowej oraz upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

Niniejszy protokół jest przeznaczony do dokumentowania stwierdzonych niezgodności z wymaganiami zawartymi w:

- ustawie z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856),
- ustawie z dnia 11 marca 2004r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1539 t.j.),
- ustawie z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (tekst jednolity: Dz. U. 2008 r. Nr 45 poz. 271 z późn. zm.),
- rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich innych, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 56, poz. 344 z późn. zm.),
- rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 116, poz. 778),

- rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych, jakie muszą spełniać gospodarstwa w przypadku, gdy zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego pochodzące z tych gospodarstw są wprowadzane na rynek (Dz. U. Nr 168, poz. 1643),
- rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji (Dz.U. Nr 224, poz.1347)

Niniejszy protokół może stanowić podstawę do wdrożenia nakazowego postępowania administracyjnego lub zawiadomienia organów ścigania o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia.

Nazwa i forma prawna działalności lub imię i nazwisko przedsiębiorcy:		Weterynaryjny numer identyfikacyjny:
		Numer/y siedziby stada:
Adres gospodarstwa:		
Specyfikacja produkcji zwierzęcej:		
Gatunek :	Liczba sztuk z podziałem na grupy technologiczne:	System utrzymywania zwierząt w pomieszczeniu inwentarskim
świnie	prosięta: warchlaki:	- pojedynczo
	tuczniaki: lochy : knury:	- grupowo
bydło	cielęta: jałówki:	- na uwięzi - system bez uwięzi
	krowy: opasy:	
konie	źrebięta: klacze:	- w boksie - na stanowisku na uwięzi - wolnostanowiskowo, bez uwięzi
	ogierzy: wałachy:	
drób	kury nieśne: brojlery:	- chów klatkowy - chów bezklatkowy
	inne:	
owce	jagnięta: jarki:	- pojedynczo - grupowo
	tryki:	
kozy	koźlęta: kozy:	- na stanowisku na uwięzi - w kojcu bez uwięzi: a/ pojedynczo b/ grupowo
	kozły:	
inne		

Dane właściciela/kierownika lub osoby przez niego upoważnionej zwanego w dalszej części „Kontrolowanym”:					
Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe kontrolującego:					
I. CZĘŚĆ OGÓLNA		<i>P – ocena pozytywna, N – ocena negatywna, ND – nie dotyczy</i>			
Lp.	Zagadnienie	Podstawa prawna	P	N	ND
Warunki weterynaryjne (dotyczą jedynie gospodarstw, z których zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego są wprowadzane na rynek)					
1.	Podmiot zgłosił powiatowemu lekarzowi weterynarii w formie pisemnej zamiar prowadzenia działalności w zakresie utrzymywania zwierząt gospodarskich w celu umieszczenia na rynku tych zwierząt lub produktów pochodzących z tych zwierząt. <i>(Dz. U. z 2014 r., poz. 1539 t.j.),</i>				
2.	W przypadku utrzymywania bydła, podmiot uzyskał decyzję PLW o uznaniu stada bydła za: - urzędowo wolne od gruźlicy; - urzędowo wolne od brucellozy; - urzędowo wolne od enzoootycznej białaczki bydła. <i>(Dz. U. z 2014 r., poz. 1539 t.j.),</i>				
3.	W przypadku utrzymywania owiec lub kóz, podmiot uzyskał decyzję PLW o uznaniu gospodarstwa za urzędowo wolne od brucellozy; <i>(Dz. U. z 2014 r., poz. 1539 t.j.; art. 5 ust 7 pkt 1 lit. b)</i>				
4.	W gospodarstwie znajduje się wydzielone miejsce do składowania środków dezynfekcyjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych. <i>(Dz. U. z 2003r. Nr 168, poz. 1643 § 1 pkt 1)</i>				
5.	W gospodarstwie znajduje się wydzielone miejsce do składowania obornika. <i>(Dz. U. z 2003r. Nr 168, poz. 1643 § 1 pkt 2)</i>				
6.	W gospodarstwie znajduje się miejsce zapewniające właściwe warunki do przetrzymywania produktów leczniczych weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych. <i>(Dz. U. z 2003r. Nr 168, poz. 1643 § 1 pkt 3)</i>				
7.	W gospodarstwie znajduje się odzież i obuwie przeznaczone tylko do obowiązkowego użycia w gospodarstwie. <i>(Dz. U. z 2003r. Nr 168, poz. 1643 § 1 pkt 4)</i>				
8.	W gospodarstwie znajdują się maty dezynfekcyjne w liczbie zapewniającej zabezpieczenie wejść i wjazdów do gospodarstwa w przypadku wystąpienia zagrożenia epizootycznego. <i>(Dz. U. z 2003r. Nr 168, poz. 1643 § 1 pkt 5)</i>				
9.	W gospodarstwie znajdują się środki dezynfekcyjne w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnej dezynfekcji. <i>(Dz. U. z 2003r. Nr 168, poz. 1643 § 1 pkt 6)</i>				
10.	W gospodarstwie znajdują się zabezpieczenia budynków, w których utrzymywane są zwierzęta, przed dostępem zwierząt innych niż utrzymywane w gospodarstwie. <i>(Dz. U. z 2003r. Nr 168, poz. 1643 § 2 pkt 1)</i>				
11.	W gospodarstwie zachowana jest odpowiednia czystość budynków, w których utrzymywane są zwierzęta. <i>(Dz. U. z 2003r. Nr 168, poz. 1643 § 2 pkt 2)</i>				
12.	W gospodarstwie znajdują się oznakowania wejść do budynków, w których utrzymywane są zwierzęta tablicą „Osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony”. <i>(Dz. U. z 2003r. Nr 168, poz. 1643 § 3)</i>				
Dokumentacja leczenia zwierząt					
13.	W gospodarstwie prowadzona jest „ewidencja leczenia zwierząt gospodarskich oraz zwierząt, z których pozyskane tkanki lub produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi”. <i>(Dz. U. z 2011 r., Nr 224, poz. 1347, § 2)</i>				
14.	Część I				
	1) nazwę i adres zakładu leczniczego dla zwierząt; 2) imię i nazwisko lub nazwę posiadacza zwierzęcia; 3) datę i godzinę przyjęcia zgłoszenia; 4) datę i godzinę wykonania czynności lekarsko-weterynaryjnych; oznaczenie strony książki składające się z: numeru kolejnej strony, znaku „/”, oznaczenia miesiąca, znaku „/” oraz oznaczenia roku. <i>(Dz. U. z 2011 r., Nr 224, poz. 1347, § 3 ust. 2)</i>				
16.	Część II				

	<p>1) opis leczonego zwierzęcia, w tym gatunek, płeć, identyfikację, wiek, oznakowanie i masę ciała;</p> <p>2) liczbę leczonych zwierząt;</p> <p>3) rozpoznanie lub wstępne rozpoznanie choroby;</p> <p>4) zastosowane produkty lecznicze lub nabyte przez posiadacza zwierzęcia produkty lecznicze weterynaryjne z uwzględnieniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> nazwy produktu leczniczego, numeru serii produktu leczniczego, ilości i dawkowania zastosowanego produktu leczniczego lub nabytego produktu leczniczego weterynaryjnego, okresu karencji dla tkanek lub produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi pozyskanych od leczonych zwierząt; <p>5) zabiegi lecznicze lub profilaktyczne, zalecenia lekarskie oraz uwagi. (Dz. U. z 2011 r., Nr 224, poz. 1347, § 3 ust. 3)</p>			
	Część III			
17.	<p>1) potwierdzenie nabycia produktu leczniczego weterynaryjnego przez posiadacza zwierzęcia obejmujące informacje, o których mowa w Części II pkt 4), oraz okres jego stosowania;</p> <p>2) informacje, o których mowa w Części II pkt 4) – w przypadku gdy nabyty produkt leczniczy weterynaryjny będzie stosowany u zwierząt innych niż wymienione w Części II. (Dz. U. z 2011 r., Nr 224, poz. 1347, § 3 ust. 4)</p>			
18.	<p>Część IV zawiera wyniki badań uzupełniających. (Dz. U. z 2011 r., Nr 224, poz. 1347, § 3 ust. 5)</p>			
19.	<p>Wpisy w częściach I-III są potwierdzane:</p> <ol style="list-style-type: none"> podpisem i pieczęcią lekarza weterynarii dokonującego wpisu; podpisem posiadacza zwierzęcia, który jednocześnie oświadcza, że nabyty produkt leczniczy weterynaryjny zostanie zastosowany zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii. (Dz. U. z 2011 r., Nr 224, poz. 1347, § 3 ust. 6) 			
20.	<p>Ewidencja leczenia zwierząt gospodarskich przechowywana jest przez utrzymującego zwierzęta przez 5 lata od daty ostatniego wpisu. (Dz. U. z 2008 r. Nr 45 poz. 271, art.69 ust 4)</p>			
Dobrostan zwierząt				
21.	<p>Zwierzętom zapewniono opiekę i właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni w zależności od systemów utrzymywania, gatunku, wieku, i stanu fizjologicznego zwierząt. (Dz. U. z 2013 r. poz. 856 art. 12 ust. 5; Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 4 ust. 1 oraz Dz. U. Nr 116, poz. 778, § 3 ust. 1)</p>			
22.	<p>Zwierzęta utrzymywane są w warunkach nieszkodliwych dla ich zdrowia oraz nie powodujących urazów i uszkodzeń ciała lub cierpień. (Dz. U. z 2013 r. poz. 856 art.12 ust. 2 oraz Dz. U. Nr 116, poz. 778, § 3 ust. 2 pkt 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 4 ust. 2 pkt 1)</p>			
23.	<p>Przestrzegany jest zakaz używania do przepędzania zwierząt przedmiotów lub narzędzi, które mogą spowodować ich okaleczenie. (Dz. U. z 2013 r. poz. 856 art.14 ust. 2 pkt.4)</p>			
24.	<p>Przestrzegany jest zakaz podawania zwierzętom gospodarskim:</p> <ul style="list-style-type: none"> - substancji o działaniu tyreostatycznym, - stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów - substancji o działaniu beta-agonistycznym, - oestradiolu 17β i jego pochodnych estropodobnych, - substancji o działaniu estrogennym innych niż oestradiol 17β i jego pochodne estropodobne oraz o działaniu androgennym lub gestagennym <p>w innym celu niż leczenie zwierząt, z zastrzeżeniem substancji o działaniu hormonalnym w rozrodzie zwierząt gospodarskich, których podawanie jest dopuszczone. (Dz. U. z 2014 r., poz. 1539 t.j.; art.64-65 oraz art. 67-70)</p>			
25.	<p>W gospodarstwie nie są przetrzymywane produkty lecznicze weterynaryjne zawierające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - substancje o działaniu beta-agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu; - oestradiolu 17β i jego pochodnych estropodobnych. (Dz. U. z 2014 r., poz. 1539 t.j.; art.66) 			
26.	<p>W przypadku prowadzenia w gospodarstwie dotychczas niestosowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej technologii chowu zwierząt, gospodarstwo posiada zezwolenie marszałka województwa stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą o ochronie zwierząt. (Dz. U. z 2013 r. poz. 856; art.13 ust. 1)</p>			

27.	Zwierzęta mają zapewnioną swobodę ruchów, a w szczególności możliwość kładzenia się, wstawania oraz leżenia. (Dz. U. Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 4 ust. 2 pkt. 2 oraz Dz. U. Nr 116, poz. 778; § 3 ust. 2 pkt. 2)			
28.	Zwierzęta gospodarskie utrzymywane są w warunkach umożliwiających kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 4 ust. 2 pkt. 3 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778; § 3 ust. 2 pkt. 3)			
29.	Pomieszczenia inwentarskie dla zwierząt gospodarskich oświetlono przystosowanym dla danego gatunku zwierząt światłem sztucznym lub zapewniono dostęp światła naturalnego. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, z późn. zm., § 5 ust. 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 4)			
30.	Pomieszczenie inwentarskie wyposażono w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające ich kontrolę i dogłębne oglądanie zwierząt o każdej porze. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 6 ust. 4 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778; § 5 ust. 1)			
31.	Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu zwierząt wykonane jest z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt, oraz nadających się do czyszczenia i dezynfekcji. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 7 ust. 1 pkt 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778; § 6 ust. 1 pkt 1)			
32.	Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu zwierząt są czyszczone i dezynfekowane. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 7 ust. 1 pkt 2 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778; § 6 ust. 1 pkt 2)			
33.	Odchody zwierząt oraz nie zjedzone resztki pasz usuwane są z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody oraz zabezpieczono je przed muchami i gryzoniami. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 7 ust. 2 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778; § 6 ust. 2)			
34.	Wyposażenie i sprzęt przeznaczone do karmienia i pojenia zwierząt wykonane są i umieszczane w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy lub wody oraz ułatwiający bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 7 ust. 3 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778; § 6 ust. 3)			
35.	Wyposażenie i sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla zwierząt gospodarskich sprawdzane są co najmniej raz dziennie, a wykryte usterki są niezwłocznie usuwane. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 7 ust. 4 pkt 2 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116 poz. 778; § 6 ust. 4 pkt 2)			
36.	Podłoga w pomieszczeniach inwentarskich dla zwierząt jest twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka i nieśliska. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 7 ust. 5 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778; § 6 ust. 5)			
37.	Obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura, wilgotność względna powietrza i stężenie gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla tych zwierząt. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 8 ust. 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778; § 7 ust. 1)			
38.	Przy zastosowaniu mechanicznego lub automatycznego systemu wentylacji pomieszczeń inwentarskich, system ten zaopatrzony jest w: a. system alarmowy sygnalizujący awarię, (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 34 z późn. zm., § 8 ust. 2 pkt 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778; § 7 ust. 2 pkt 1) b. system wentylacji awaryjnej. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 8 ust. 2 pkt 2 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778; § 7 ust. 2 pkt 2)			
39.	Zwierzętom gospodarskim, z wyjątkiem koni oraz świń do ukończenia 2 tyg. życia zapewniono stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 10 ust. 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1 i 2)			
40.	Chore lub ranne zwierzę gospodarskie otaczane jest niezwłocznie opieką, a w razie potrzeby izolowane, a jeśli wymaga tego stan zdrowia zwierzęcia utrzymuje się je na ściółce (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 14, oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116 poz. 778 § 10)			
41.	Utrzymujący zwierzęta gospodarskie przechowuje dokumentację dotyczącą padłych zwierząt. (Dz. U. z 2013r., poz 856 art. 12 ust. 6a)			

Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)

Zalecenia Kontrolującego:

Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}

Adnotacja o załącznikach.

Protokół sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

Jeden egzemplarz pozostawiono u Kontrolowanego

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

albo, w przypadku odmowy przyjęcia, doręczono Kontrolowanemu za zwrotnym potwierdzeniem odbioru dnia

..... r.

.....
(data i podpis kontrolującego)

Adnotacja o odmowie wpuszczenia urzędowego lekarza weterynarii na teren gospodarstwa.

.....
(data i podpis kontrolującego)

Adnotacja o odmowie podpisania protokołu kontroli przez Kontrolowanego.^{2,3)}

.....
(data i podpis kontrolującego)

Protokół podpisali:

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

.....
(pieczęć, data i podpis kontrolującego)

POUCZENIE

- 1) **Zastrzeżenia** do protokołu można zgłosić **w terminie 7 dni** od dnia otrzymania protokołu kontroli;
- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, **w terminie 7 dni** od daty otrzymania protokołu, **wyjaśnień** dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

Załączniki do protokołu kontroli:

8. Załącznik nr dla przepiórek

1. Załącznik nr dla bydła	9. Załącznik nr dla perlic
2. Załącznik nr dla kur nieśnych	10. Załącznik nr dla świń
3. Załącznik nr dla brojlerów	11. Załącznik nr dla koni, owiec, kóz
4. Załącznik nr dla indyków	12. Załącznik nr dla jeleni i danieli
5. Załącznik nr dla gęsi	13. Załącznik nr dla zwierząt futerkowych
6. Załącznik nr dla kaczek	
7. Załącznik nr dla strusi	

	Pieczęć Powiatowego Lekarza Weterynarii	
--	--	--

LISTA KONTROLNA
SPIWET – gospodarstwo,
w którym utrzymuje się zwierzęta
(BYDŁO)

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania bydła, w tym cieląt – rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 116, poz. 778), rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 56, poz. 344 z późn. zm.), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)		<i>P</i>	<i>N</i>	<i>ND</i>
<i>1.</i>	Właściwe wymiary stanowiska w systemie utrzymywania bydła na uwięzi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778 § 11 ust. 2)			
<i>1a</i>	Krowy i jałówki >7 m-ca ciąży (co najmniej dł. 1,6 m x szer. 1.1. m): dł..... X szer.....			
<i>1b</i>	Jałówki > 6 miesiąca życia, do 7 m-ca ciąży (co najmniej dł. 1,5 m x szer. 1 m) dł..... X szer.....			
<i>1c</i>	Buhaje (co najmniej dł. 2,4 mx szer. 1,4 m) dł..... X szer.....			
<i>1d</i>	Bydło opasowe o masie ciała do 300 kg (co najmniej dł. 1,3 m x szer. 0,8 m) dł..... X szer.....			
<i>1e</i>	Bydło opasowe o masie ciała > 300 kg (co najmniej dł. 1,45 m x szer. 0,95 m) dł..... X szer.....			
<i>2.</i>	Właściwe wymiary wydzielonego legowiska w systemie utrzymywania bydła bez uwięzi (nie dotyczy bydła opasowego i buhajów). (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 11 ust. 3)			
<i>2a</i>	Krowy i jałówki >7 m-ca ciąży (co najmniej dł. 2,1 m x szer. 1,1 m) dł..... X szer.....			
<i>2b</i>	Jałówki > 6 miesiąca życia, do 7 m-ca ciąży (co najmniej dł. 1,9 m x szer. 0,9 m) dł..... X szer.....			
<i>3.</i>	Właściwa powierzchnia w systemie utrzymywania bydła bez uwięzi na ściółce, bez wydzielonych legowisk. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 11 ust. 4)			
<i>3a</i>	Krowy i jałówki >7 m-ca ciąży - co najmniej 4,5 m ² : m ² /liczba zw. =.....m ² na sztukę			
<i>3b</i>	Jałówki > 6 miesiąca życia, do 7 m-ca ciąży - co najmniej 2,2 m ² m ² /..... liczba zw.=.....m ² na sztukę			

3c	Buhaje - co najmniej 9 m ² m ² /liczba zw. =.....m ² na sztukę			
3d	Bydło opasowe o masie ciała do 300 kg - co najmniej 1,6 m ² m ² /liczba zw.=.....m ² na sztukę			
3e	Bydło opasowe o masie ciała powyżej 300 kg - co najmniej 2,2 m ² m ² /..... .liczba zw. =.....m ² na sztukę			
4.	Właściwa powierzchnia w systemie utrzymywania bydła bez uwięzi, bez wydzielonych legowisk, bez ściółki (nie dotyczy buhajów, krów i jałówek cielných powyżej 7 miesiąca życia). <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 11 ust. 5)</i>			
4a	Jałówki > 19 m-ca życia, do 7 m-ca ciąży - co najmniej 2 m ² m ² /liczba zw. =.....m ² na sztukę			
4b	Jałówki od 6 do 19 m-ca życia - co najmniej 1,6 m ² m ² /liczba zw. =.....m ² na sztukę			
4c	Bydło opasowe o masie ciała do 300 kg - co najmniej 1,3 m ² m ² /liczba zw. =.....m ² na sztukę			
4d	Bydło opasowe o masie ciała powyżej 300 kg - co najmniej 1,8 m ² m ² /..... .liczba zw. =.....m ² na sztukę			
5.	Właściwa powierzchnia w przeliczeniu na jedną sztukę w systemie otwartym utrzymywania bydła. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 12)</i>			
5a	Jałówki - co najmniej 10 m ² m ² /liczba zw.=.....m ² na sztukę			
5b	Krowy - co najmniej 15 m ² m ² /liczba zw.=.....m ² na sztukę			
5c	Buhaje - co najmniej 20 m ² m ² /liczba zw.=.....m ² na sztukę			
6.	Bydło i cielęta, utrzymywane w systemie otwartym, dogląda się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 6 ust. 1)</i>			
7.	Przestrzega się zakazu utrzymywania cieląt powyżej 8 tygodnia życia w pojedynczych boksach (nie dotyczy gospodarstw rolnych utrzymujących jednocześnie mniej niż 6 cieląt). <i>(Dz. U. z 2013r. poz. 856, art. 12 ust. 4a. pkt 1 i ust. 4b)</i>			
8.	Przestrzega się zakazu utrzymywania cieląt na uwięzi, z wyjątkiem pory karmienia, a w czasie jej trwania nie dłużej niż jedną godzinę. <i>(Dz. U. z 2013r. poz. 856, art. 12 ust. 4a pkt 2b)</i>			
9.	Właściwa powierzchnia kojca w przeliczeniu na jedną sztukę, w przypadku utrzymywania cieląt grupowo <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 15 ust. 3)</i>			
9a	Cielęta o masie ciała do 150 kg - co najmniej 1,5 m ² ; dł.....x szer.....=m ² /.....liczba cieląt = m ² na sztukę			
9b	Cielęta o masie ciała powyżej 150 do 220 kg – co najmniej 1,7 m ² ; dł.....x szer.....=m ² /.....liczba cieląt =..... m ² na sztukę			

9c	Cielęta o masie ciała powyżej 220 kg – co najmniej 1,8 m ² . dł.....x szer.....=m ² /.....liczba cieląt = m ² na sztukę			
10.	W przypadku utrzymywania cieląt pojedynczo w kojcu, wymiary kojca wynoszą: a) szerokość - co najmniej wysokość cielęcia w kłębie tj....., b) długość - co najmniej 1,1 długości ciała cielęcia mierzonej od czubka nosa do ogonowej krawędzi guza kulszowego, tj..... (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 15 ust. 2 pkt 1a i b)			
11.	Ściany kojca wykonano w sposób umożliwiający cielętom kontakt wzrokowy i fizyczny (nie dotyczy cieląt chorych). (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 15 ust. 2 pkt. 2)			
12.	Powierzchnia w przeliczeniu na jedno cielę w systemie otwartym wynosić co najmniej 5 m ² m ² /liczba zw =..... m ² na sztukę. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 15 ust. 4)			
13.	Cielęta, z wyjątkiem cieląt utrzymywanych w systemie otwartym, dogląda się co najmniej dwa razy dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 15 ust. 5)			
14.	Dorosłemu bydłu i cielętom zapewnia się stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 10 ust. 1)			
15.	Dorośle bydło i cielęta karmi się co najmniej dwa razy dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 12 ust. 1)			
16.	W przypadku utrzymywania cieląt w pomieszczeniu inwentarskim cielęta do ukończenia 2 tygodnia życia utrzymywane są na ściółce. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 15 ust. 6)			
17.	Powierzchnia legowiska jest wygodna, czysta i odwodniona. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 15 ust. 7)			
18.	Każde cielę powinno otrzymać pokarm matki niezwłocznie po urodzeniu, nie później jednak niż przed upływem 6 godzin od urodzenia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 16)			
19.	W przypadku utrzymywania cieląt grupowo, gdy nie są one żywione do woli lub z elektronicznych stacji odpasowych, każde cielę ma zapewniony dostęp do paszy w tym samym czasie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 12 ust.2)			
20.	Cielętom nie zakłada się kagańców. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., §17)			
21.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ w pomieszczeniach inwentarskich dla cieląt. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 18)			
Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)				
Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}				

Protokół podpisali:

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

.....
(pieczęć, data i podpis kontrolującego)

POUCZENIE

- 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić **w terminie 7 dni** od dnia otrzymania protokołu kontroli;
- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, **w terminie 7 dni** od daty otrzymania protokołu, **wyjaśnień** dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

	<i>Pieczęć Powiatowego Lekarza Weterynarii</i>	
--	--	--

LISTA KONTROLNA
SPIWET – gospodarstwo,
w którym utrzymywane są
zwierzęta (KURY NIEŚNE)

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania drobiu – rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010r. Nr 56, poz. 344 z późn. zm.), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)		P	N	ND
System klatek zmodyfikowanych jedno lub wielopoziomowych – obsada powyżej 350 kur nieśnych. (§ 28)				
1.	Klatki wyposażone w pojemniki na paszę o min. długości = liczbie ptaków w klatce x 0,12m. dł.....m/.....sztuk = m/szt. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 1 pkt 1)			
1a	Maksymalna liczba ptaków w klatce $dł.....m/0,12m=.....$			
2.	Klatki wyposażone w pojemnik na wodę o min. długości = liczbie ptaków w klatce x 0,12m. dł.....m/.....sztuk = m na sztukę (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 1 pkt 2, lit.a)			
2a	Maksymalna liczba ptaków w klatce $dł.....m/0,12m=.....$			
3.	Klatki wyposażone w co najmniej 2 poidła kropelkowe lub kubeczkowe, dostępne dla każdej z kur znajdujących się w klatce (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 1 pkt 2, lit.b)			
4.	Klatki wyposażone w gniazdo. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 1 pkt 3)			
5.	Klatki wyposażone w grzędy o min. długości = liczbie ptaków w klatce x 0,15m. Dł..... m/..... sztuk =m/szt. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 1 pkt 4)			
5a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu $dł.....m/0,15m=$			
6.	Klatki wyposażone w ściółkę w ilości umożliwiającej kurom dziobanie i grzebanie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 1 pkt 5)			
7.	Klatki wyposażone w urządzenie do skracania pazurów. (Dz. U. Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 5)			
8.	Całkowita powierzchnia klatki co najmniej 0,2 m ² . Dł.....x szer.....=.....m ² (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 2)			
9.	Wysokość klatki, z wyjątkiem powierzchni użytkowej, co najmniej 0,2m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 4)			
10.	Powierzchnia klatki co najmniej 0,075m ² / kurę nieśną, przy czym powierzchnia użytkowa klatki bez gniazda co najmniej 0,06m ² / kurę nieśną. dł.....m.x szer.....m=.....m ² klatki/sztuk =m ² na sztukę dł.....m.x szer.....m=.....m ² pow. użytkowej/sztuk =m ² na sztukę (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 2)			
10a	Maksymalna liczba ptaków w klatce $dł.....m.x szer.....m=.....m^2$ klatki/ $0,075 m^2 =szt$ $dł.....m.x szer.....m=.....m^2$ pow. użytkowej / $0,06m^2=szt$			
11.	Maksymalna liczba ptaków w klatce/ w kurniku po uwzględnieniu wszystkich parametrów/			
12.	Liczba ptaków w dniu wstawienia			
13.	Powierzchnia użytkowa klatki bez gniazda o szerokości co najmniej 0,3m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 3 pkt 1)			
14.	Powierzchnia użytkowa klatki bez gniazda o wysokości co najmniej 0,45m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 3 pkt 2)			
15.	Odległość pomiędzy rzędami klatek co najmniej 0,9m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 6)			
16.	Odległość pomiędzy podłogą budynku a pierwszym poziomem klatek co najmniej 0,35m (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 28 ust. 6)			
17.	Właściwa konstrukcja klatki, uniemożliwiająca ucieczkę ptaków. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 31 ust. 1 pkt 1)			
18.	Klatka skonstruowana w sposób pozwalający na wyeliminowanie możliwości urazów, uszkodzeń ciała lub cierpień kur niosek. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 31 ust. 1 pkt 2)			

19.	Klatka skonstruowana w sposób zapewniający osobie obsługującej swobodne wyjmowanie i wkładanie ptaków do klatki. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 31 ust. 1 pkt 3)</i>		
20.	Podłoga klatki wykonana w sposób zapewniający podtrzymywanie wszystkich zwróconych ku przodowi pazurów nogi ptaka o nachyleniu nie większym niż 8° lub 14%. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 31 ust. 2)</i>		
21.	W przypadku gdy w pomieszczeniu inwentarskim są zainstalowane co najmniej 2 poziomy klatek, pomieszczenie to wyposaża się w urządzenia i sprzęt umożliwiające sprawdzanie wszystkich klatek oraz ułatwiające usuwanie z nich ptaków. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 32)</i>		
22.	W pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych zminimalizowano poziom hałasu. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 30 ust. 1)</i>		
23.	Wyposażenie oraz sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych jest czyszczony i dezynfekowany każdorazowo przed wstawieniem nowej partii ptaków. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 30 ust. 2 pkt 1)</i>		
24.	Wyposażenie oraz sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych jest utrzymany w czystości; odchody usuwane regularnie, a padłe ptaki - co najmniej raz na dobę <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 30 ust. 2 pkt 2 i 3)</i>		
25.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 8 ust. 1)</i>		
26.	W przypadku stosowania oświetlenia naturalnego, okna rozmieszcza się w sposób umożliwiający równomierne oświetlenie całego pomieszczenia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 5 ust. 3 pkt 1)</i>		
27.	W przypadku stosowania oświetlenia sztucznego, pomieszczenia oświetla się w rytmie dobowym tak, aby około 1/3 doby stanowiło nieprzerwany okres ciemności oraz występowały okresy przyciemnienia odpowiadające zmierzchowi. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 34 z późn. zm., § 5 ust. 3 pkt 2)</i>		
28.	Kury nioski dogląda się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 6 ust. 1)</i>		
29.	Kury nioski karmi się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 13 ust. 1)</i>		
30.	Kury nioski mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 10 ust. 1)</i>		
31.	Kurczętom w celu przeciwdziałania wydziobowaniu piór i kanibalizmowi przycięto dzioby nie później jednak niż do ukończenia 9 dnia życia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 33)</i>		

Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)

Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}

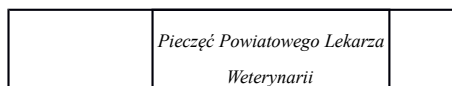
Protokół podpisali:

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

.....
(pieczęć, data i podpis kontrolującego)

POUCZENIE

- 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić w **terminie 7 dni** od dnia otrzymania protokołu kontroli;
- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, w **terminie 7 dni** od daty otrzymania protokołu, **wyjaśnień** dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

LISTA KONTROLNA

LISTA KONTROLNA

SPIWET – gospodarstwo,

w którym utrzymywane są

zwierzęta (KURY NIEŚNE)

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania drobiu –		P	N	ND
rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010r. Nr 56, poz. 344 z późn. zm.), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013r. poz. 856)				
utrzymywane jedno lub wielopoziomowo bez klatek (system alternatywny utrzymywania kur nieśnych) przy obsadzie powyżej 350 ptaków.				
1.	Obsada kur nieśnych wynosi 9 ptaków/ m ² powierzchni użytkowej podłogi. dł.....m x szer.....m =m ²sztuk /.....m ² =..... sztuk/m ² (Dz. U. z 2010 r., r 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 1),			
1a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu dł.....m x szer.....m=.....m ² x 9 =.....szt.			
2.	Ściółka zajmuje co najmniej 1/3 powierzchni podłogi (co najmniej 0,025 m ² powierzchni ściółki/ptaka). dł.....m x szer.....m =m ² (pow. ze ściółką)/.....sztuk= m ² /sztukę (Dz. U. z 2010 r., r 56, poz. 344 z późn. zm. § 29 ust. 2),			
2a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu dł.....m x szer.....m =m ² (pow. ze ściółką)/0.025m ² =			

3.	Podłoga i wyposażenie w pomieszczeniu zapewnia podtrzymywanie wszystkich zwróconych ku przodowi pazurów nogi ptaka. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 3)</i>		
4.	Linijowe pojemniki na paszę o min. długości = liczbie ptaków w pomieszczeniu x 0,1m. Dł.....m/.....liczba ptaków =m na sztukę <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 4 pkt 1 lit a)</i>		
4a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu dł.....m/ 0,1 m=.....		
5.	Kołowe pojemniki na paszę o min. długości linii brzegu = liczbie ptaków w pomieszczeniu x 0,04m. Dł.....m/.....liczba ptaków =m na sztukę <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 34 z późn. zm., § 29 ust. 4 pkt 1 lit b)</i>		
5a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu dł.....m/ 0,04 m=.....		
6.	Linijowe pojemniki na wodę o min. długości = liczbie ptaków w pomieszczeniu x 0,025m. Dł.....m/.....liczba ptaków =m na sztukę <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 4 pkt 2 lit a)</i>		
6a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu dł.....m/ 0,025m=.....		
7.	Kołowe pojemniki na wodę o min. długości linii brzegu = liczbie ptaków w pomieszczeniu x 0,01m. Dł.....m/.....liczba ptaków =m na sztukę <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 4 pkt 2 lit b)</i>		
7a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu dł.....m/ 0,01m=.....		
8.	Poidła kropelkowe lub kubeczkowe, co najmniej jedno poidło na 10 ptaków. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 4 pkt 2 lit c)</i>		
9.	Co najmniej 2 poidła kropelkowe lub kubeczkowe podłączone do sieci wodociągowej, dostępne dla każdej z kur <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 4 pkt 2 lit d)</i>		
10.	Pojedyncze gniazda, co najmniej 1 na 7 ptaków.sztuk /..... gniazd = sztuk/gniazdo <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 4 pkt 3 lit a)</i>		
10a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniugniazd x 7 =		
11.	Gniazda grupowe z odpowiednią obsadą ptaków na m ² (do 120 ptaków/m ²). Dł....x szer..... = m ² gniazda xgniazd =m ² gniazdszt/120 = sztuk/m ² <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 4 pkt 3 lit b)</i>		
11a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu m ² gniazd x 120 =		
12.	Właściwe grzędki bez ostrych krawędzi, umieszczone nad powierzchnią niepokrytą ściółką (0,15 m na 1 ptaka). Dł..... m/..... sztuk = <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 4 pkt 4)</i>		
12a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu dł.....m/0,15m =		
13.	Maksymalna liczba ptaków w klatce/ w kurniku po uwzględnieniu wszystkich parametrów/		
14.	Liczba ptaków w dniu wstawienia		
15.	Właściwa odległość pomiędzy grzędami Właściwa odległość pomiędzy grzędą a ścianą <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 4 pkt 4 lit a i b)</i>		
16.	Kurom zapewniono możliwość swobodnego poruszania się pomiędzy poziomami. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 5)</i>		
17.	Liczba poziomów nie przekracza 4. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 5 pkt 1)</i>		
18.	Wysokość między poziomami co najmniej 0,45 m. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 5 pkt 2)</i>		
19.	Poziomy ustawiono w sposób zapobiegający spadaniu nieczystości na niższy poziom. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 5 pkt 3)</i>		
20.	Urządzenia do karmienia i pojenia umieszczono w sposób umożliwiający każdej z kur jednakowy dostęp do tych urządzeń <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 5 pkt 4)</i>		
21.	Pomieszczenie inwentarskie wyposażone w kilka otworów wyjściowych, jeśli kury posiadają dostęp do otwartych wybiegów. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 34 z późn. zm., § 29 ust. 6)</i>		

22.	Otwory wyjściowe rozmieszczone równomiernie na całej długości pomieszczenia inwentarskiego <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 6)</i>			
23.	Wysokość otworów wyjściowych co najmniej 0,35m. m <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 7 pkt 1)</i>			
24.	Szerokość otworów wyjściowych co najmniej 0,4m. m <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 7 pkt 2)</i>			
25.	Całkowita szerokość otworów wyjściowych w przeliczeniu na 1000 ptaków co najmniej 2m. Szer.....m xliczba otworów=m/.....szt =.....m/szt <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 7 pkt 2)</i>			
26.	Powierzchnia otwartego wybiegu dostosowana do liczby kur i rodzaju gruntu. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 8)</i>			
27.	Na wybiegu otwartym zapewniono ptakom ochronę przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi oraz dostęp do urządzeń do pojenia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 29 ust. 9)</i>			
28.	W pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych zminimalizowano poziom hałasu. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 30 ust. 1)</i>			
29.	Wyposażenie oraz sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych czyszczony i dezynfekowany każdorazowo przed wstawieniem nowej partii ptaków. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 30 ust. 2 pkt 1)</i>			
30.	Wyposażenie oraz sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych utrzymany w czystości; odchody usuwane regularnie, a padłe ptaki - co najmniej raz na dobę. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 30 ust. 2 pkt 2 i 3)</i>			
31.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 8)</i>			
32.	Kurczętom w celu przeciwdziałania wydziobywaniu piór i kanibalizmowi przycięto dzioby nie później jednak niż do ukończenia 9 dnia życia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm. § 33)</i>			
33.	W przypadku stosowania oświetlenia naturalnego, okna rozmieszcza się w sposób umożliwiający równomierne oświetlenie całego pomieszczenia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 5 ust. 3 pkt 1)</i>			
34.	W przypadku stosowania oświetlenia sztucznego, pomieszczenia oświetla się w rytmie dobowym tak, aby około 1/3 doby stanowiło nieprzerwany okres ciemności oraz występowały okresy przyciemnienia odpowiadające zmierzchowi. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 5 ust. 3 pkt 2)</i>			
35.	Kury nioski dogląda się co najmniej raz dziennie. z późn. zm. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 6 ust. 1)</i>			
36.	Kury nioski karmi się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 13 ust. 1)</i>			
37.	Kury nioski mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 10 ust. 1)</i>			

Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)

Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}

Protokół podpisali:

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

.....
(pieczęć, data i podpis kontrolującego)

POUCZENIE

- 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli;

LISTA KONTROLNA

SPIWET – gospodarstwo, w

którym utrzymuje się zwierzęta (BROJLERY)

- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia w tej sprawie przez kontrolowanego, w terminie 7 dni od daty otrzymania protokołu, wyjaśnień dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego w realizacji ustaleń kontroli.

	Pieczeń Powiatowego Lekarza Weterynarii	
--	--	--

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania drobiu – rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010r. Nr 56, poz. 344 z późn. zm.), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)		P	N	ND
1.	Kurnik wyposażony jest w urządzenia do karmienia <i>(Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 35 pkt 1)</i>			
2.	Kurnik wyposażony jest w urządzenia do pojenia. <i>(Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 35 pkt 2)</i>			
3.	Kurnik wyposażony jest w ściółkę. <i>(Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 35 pkt 3)</i>			
4.	W kurniku stosuje się oświetlenie sztuczne, oświetlające co najmniej 80% powierzchni użytkowej o natężeniu co najmniej 20 lux			
5.	W okresie od 7 dnia po wstawieniu do 3 dnia przez przewidywanym ubojem stosuje się oświetlenie dobowe z okresami zaciemnienia trwającymi 6 godzin w tym 4 godziny nieprzerwanego zaciemnienia. <i>(Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 5 ust. 5)</i>			
6.	Wyposażenie oraz sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich oraz samo pomieszczenie dla brojlerów jest czyszczone i dezynfekowane każdorazowo przed wstawieniem nowego stada. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 36 ust. 2)</i>			
7.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 7 ust. 1)</i>			
8.	Brojlery dogląda się co najmniej dwa razy dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 6 ust. 2)</i>			
9.	Brojlerom zapewniono stały dostęp do paszy lub karmione są w okresach oświetlenia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 13 ust. 2)</i>			
10.	Brojlery mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 10 ust. 1)</i>			
11.	W kurniku zminimalizowano poziom hałasu. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 36 ust. 1)</i>			
12.	Zagęszczenie kurcząt nie przekracza 33 kg/m ² śr. masa kurczątXliczba kurcząt =kg/.....m ² pow. użytkowej pokrytej ściółką =.....kg/m ² <i>(Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 34)</i>			
12a	Maksymalne zagęszczenie ptaków w kurniku.m ² pow. użytkowej pokrytej ściółką x 33kg =.....			
13.	Zagęszczenie kurcząt nie przekracza 39 kg/m ² śr. masa kurczątXliczba kurcząt =kg/.....m ² pow. użytkowej pokrytej ściółką =.....kg/m ² <i>(Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 37)</i>			

13a	Maksymalne zagęszczenie ptaków w kurniku.m ² pow. użytkowej pokrytej ściółką x 39kg =.....			
14.	Zagęszczenie kurcząt nie przekracza 42 kg/m ² śr. masa kurczątXliczba kurcząt=kg/.....m ² pow. użytkowej pokrytej ściółką =.....kg/m ² (Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 38)			
15.	Maksymalne zagęszczenie ptaków w kurniku.m ² pow. użytkowej pokrytej ściółką x 42kg =.....			
16.	Posiadacz kurnika prowadzi i przechowuje co najmniej 3 lata dokumentację dla każdego kurnika zawierającą informacje o: a) liczbie wprowadzonych kurcząt brojlerów, b) powierzchni użytkowej, c) liczbie padłych kurcząt brojlerów stwierdzonej podczas każdej kontroli i przyczynach ich śmierci, d) liczbie kurcząt brojlerów uśmierconych i przyczynach ich uśmiercenia, e) liczbie kurcząt brojlerów pozostałych w stadzie po sprzedaży lub po uśmierceniu; oraz nazwę mieszańca kurcząt brojlerów, jeżeli jest znana. (Dz. U. z 2013 r. poz. 856 art. 12 fust. 1 i 2)			
W przypadku obsady do 39 kg/m ² lub 42 kg/m ² dodatkowo				
17.	Zwiększona obsada kurnika została zgłoszona powiatowemu lekarzowi weterynarii co najmniej 15 dni przed umieszczeniem stada w kurniku, (Dz. U. z 2013 r. poz. 856 art. 12 d pkt 2)			
18.	Posiadacz kurnika prowadzi i aktualizuje dokumentację zawierającą szczegółowy opis systemu produkcji (Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 37 pkt 2)			
19.	Kurnik jest wyposażony w system wentylacji, a jeśli to konieczne w systemy ogrzewania i schładzania, zapewniający właściwy poziom amoniaku i dwutlenku węgla, temperatury i wilgotności względnej. (Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 37 pkt 4)			
W przypadku obsady do 42 kg/m ² dodatkowo				
20.	Skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej nie przekroczył wartości 1%+0,06% x wiek stada. (Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 38 pkt 3)			
Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)				
Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}				
Protokół podpisali:				
..... (data i podpis Kontrolowanego)	 (pieczęć, data i podpis kontrolującego)		
POUCZENIE				
1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli;				
2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, w terminie 7 dni od daty otrzymania protokołu, wyjaśnień dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.				
3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.				

**LISTA KONTROLNA
SPIWET – gospodarstwo, w
którym utrzymywane są
zwierzęta (INDYKI)**

	<i>Pieczczę Powiatowego Lekarza Weterynarii</i>	
--	---	--

Data rozpoczęcia kontroli

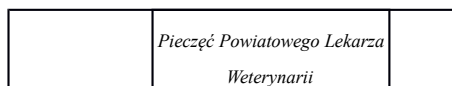
Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania drobiu – rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 116, poz. 778), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)		P	N	ND
Pomieszczenie inwentarskie bez klatek.				
1.	Odpowiednia obsada ptaków na m ² powierzchni pomieszczenia inwentarskiego. dł.....m x szer.....m =m ²kg /m ² =..... kg/m ² (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 19 ust. 2)			
1a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu indyki dł.....m x szer.....m =m ² x 40 kg =..... indyki mięsne dł.....m x szer.....m =m ² x 57 kg =.....			
2.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)			
3.	Indyki dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)			
4.	Indyki karmi się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)			
5.	Indyki mają zapewniony stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)			
6.	Indykom w celu przeciwdziałania wydziobywaniu piór i kanibalizmowi przycięto dzioby nie później jednak niż do ukończenia 9 dnia życia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 20)			
Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)				
Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}				
Protokół podpisali:				
..... (data i podpis Kontrolowanego)	 (pieczęć, data i podpis kontrolującego)		
POUCZENIE				
1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli;				
2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, w terminie 7 dni od daty otrzymania protokołu, wyjaśnień dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.				
3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.				

**LISTA KONTROLNA
SPIWET – gospodarstwo, w
którym utrzymywane są
zwierzęta (GEŚI)**

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania drobiu – rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 116, poz. 778), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)		P	N	ND
1.	Właściwa obsada ptaków na m ² powierzchni pomieszczenia inwentarskiego. dł.....m x szer.....m =m ²kg /.....m ² =..... kg/m ² (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 21, ust 1 pkt 1)			
1a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu dł.....m.x szer.....m=.....m ² x 19 kg =.....			
2.	W systemie otwartym – powierzchnia utrzymywania zabezpieczona trwałym ogrodzeniem. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 21, ust 2 pkt 1)			
3.	W systemie otwartym - ptaki w wieku powyżej 3 tygodnia życia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2, ust 1 pkt 2, lit. b)			

4.	W systemie otwartym – ptakom zapewniono możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2, ust 2)</i>			
5.	W systemie otwartym – maksymalne zagęszczenie obsady 6,5 kg/m ² powierzchni. dł.....m x szer.....m =m ²kg /.....m ² =..... kg/m ² <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 21, ust 2 pkt 2 lit a)</i>			
6.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)</i>			
7.	Gęsi dogląda się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)</i>			
8.	Gęsi karmi się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)</i>			
9.	Gęsi mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</i>			
10.	Przestrzega się zakazu tuczu gęsi na stłuszczone wątroby. <i>(Dz. U. z 2013 r. poz. 856 art. 12. ust. 4)</i>			

Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)

Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}

Protokół podpisali:

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

.....
(pieczęć, data i podpis kontrolującego)

POUCZENIE

- 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić **w terminie 7 dni** od dnia otrzymania protokołu kontroli;
- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, **w terminie 7 dni** od daty otrzymania protokołu, **wyjaśnień** dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

LISTA KONTROLNA SPIWET – gospodarstwo, w którym utrzymuje się zwierzęta (KACZKI)

	Pieczeń Powiatowego Lekarza Weterynarii	
--	--	--

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania drobiu – rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 116, poz. 778), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)		P	N	ND
1.	Właściwa obsada ptaków na m ² powierzchni pomieszczenia inwentarskiego. dł.....m x szer.....m =m ²kg /.....m ² =..... kg/m ² <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 21, ust 1 pkt 2)</i>			
1a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu dł.....m x szer.....m=.....m ² x 17 kg =.....			
2.	W systemie otwartym – powierzchnia utrzymywania zabezpieczona trwałym ogrodzeniem <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 21, ust 2 pkt 1)</i>			
3.	W systemie otwartym - ptaki w wieku powyżej 3 tygodnia życia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2, ust 1 pkt 2, lit. b)</i>			
4.	W systemie otwartym – ptakom zapewniono możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2, ust 2)</i>			
5.	W systemie otwartym – maksymalne zagęszczenie obsady 10,5 kg / m ² powierzchni. dł.....m x szer.....m =m ²kg /.....m ² =..... kg/m ² <i>(Dz. U. Nr 116, poz. 778, § 21, ust 2 pkt 2 lit b)</i>			
6.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)</i>			
7.	Kaczki dogląda się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)</i>			
8.	Kaczki karmi się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)</i>			
9.	Kaczki mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</i>			

10.	Przestrzega się zakazu tuczu kaczek na stłuszczone wątroby. (Dz. U. z 2013r. poz. 856 art. 12. ust. 4)			
Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)				
Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}				
<p>Protokół podpisali:</p> <p>..... (data i podpis Kontrolowanego)</p> <p>..... (pieczęć, data i podpis kontrolującego)</p> <p>POUCZENIE</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli; 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, w terminie 7 dni od daty otrzymania protokołu, wyjaśnień dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli. 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli. 				

LISTA KONTROLNA

SPIWET – gospodarstwo, w którym utrzymuje się zwierzęta (STRUSIE)

	Pieczeń Powiatowego Lekarza Weterynarii	
--	--	--

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania drobiu – rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te , dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 116, poz. 778), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)		P	N	ND
1.	Właściwe warunki utrzymywania strusi w pomieszczeniach inwentarskich z wybiegami. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 22)			
2.	Przy utrzymywaniu ptaków które nie ukończyły 6 miesiąca życia pomieszczenie inwentarskie ogrzewa się (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 22 ust.2 pkt 1)			
3.	Pomieszczenie inwentarskie podzielono na sektory , w których utrzymuje się ptaki w różnym wieku. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 22 ust.2 pkt 2)			
4.	Z każdego sektora pomieszczenia inwentarskiego zapewniono strusiom wyjście na wybieg. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 22 ust.3)			
5.	Właściwa obsada strusi w sektorach. strusie młode (0,3 m ² / 1 ptaka i nie mniej niż 5 m ²) dł.....m x szer.....m =m ²sztuk /.....m ² =..... ptaków/m ² strusie dorosłe (3,5 m ² / 1 ptaka i nie mniej niż 15 m ²) dł.....m x szer.....m =m ²sztuk /.....m ² =..... ptaków/m ² (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 22 ust. 4)			
5a	Maksymalna liczba ptaków w pomieszczeniu strusie młode dł.....m.x szer.....m=.....m ² /0,3m ² =.....szt strusie dorosłe dł.....m.x szer.....m=.....m ² / 3,5 m ² =.....szt			
6.	Właściwa wysokość pomieszczenia inwentarskiego. strusie młode – co najmniej 2,2 mm strusie dorosłe – co najmniej 3 mm (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 22 ust.5)			
7.	Wybiegi dla strusi przylegają bezpośrednio po pomieszczenia inwentarskiego. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 23 ust.1 pkt 1)			
8.	Wybiegi dla strusi posiadają wydzielone miejsce wysypane piaskiem. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 23 ust.1 pkt 2)			
9.	Wybiegi dla strusi są zabezpieczone trwałym ogrodzeniem. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 23 ust.1 pkt 3)			
10.	Ptacom na wybiegu zapewniono możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 23 ust.2)			
11.	Właściwa powierzchnia wybiegu w przeliczeniu na ptaka. strusie młode - co najmniej 5 m ² /1 ptaka i nie mniej niż 3 0m ² dł.....m x szer.....m =m ²sztuk /.....m ² =..... ptaków/m ² strusie dorosłe - co najmniej 100 m ² /1 ptaka i nie mniej niż 400m ² dł.....m x szer.....m =m ²sztuk /.....m ² =..... ptaków/m ² (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 23 ust.3)			

LISTA KONTROLNA

12.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. <small>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</small>	SPIWET – gospodarstwo, w		
13.	Strusie dogląda się co najmniej raz dziennie. <small>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 2)</small>	którym utrzymywane są		
14.	Strusie karmi się co najmniej raz dziennie. <small>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 2)</small>	zwierzęta (PRZEPIÓRKI)		
15.	Strusie mają zapewniony stały dostęp do wody. <small>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</small>			

Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)

Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}

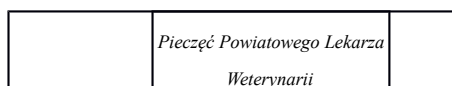
Protokół podpisali:

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

.....
(pieczęć, data i podpis kontrolującego)

POUCZENIE

- 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić **w terminie 7 dni** od dnia otrzymania protokołu kontroli;
- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, **w terminie 7 dni** od daty otrzymania protokołu, **wyjaśnień** dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania drobiu – rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 116, poz. 778), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)		P	N	ND
Pomieszczenie inwentarskie z klatkami.				
1.	Właściwe wymiary klatek w przypadku utrzymywania przepiórek pojedynczo. Długość – co najmniej 0,21 m -m Szerokość - co najmniej 0,1 m-m Wysokość - co najmniej 0,2 m-m <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 25 ust. 1)</i>			
2.	Właściwa powierzchnia podłogi w klatkach w przypadku utrzymywania przepiórek grupowo dł.....m.x szer.....m=.....m ² /.....sztuk =m ² na sztukę <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 25 ust.2)</i>			
2a	Maksymalna liczba ptaków w klatce a) przepiórki nieśne dł.....m.x szer.....m=.....m ² /0,025 m ² =.....szt b) przepiórki mięsne dł.....m.x szer.....m=.....m ² /0,006 m ² =.....szt			
3.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)</i>			
4.	Przepiórki dogląda się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)</i>			
5.	Przepiórki karmi się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)</i>			
6.	Przepiórki mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</i>			
System otwarty.				
7.	W przypadku utrzymywania przepiórek w systemie, otwartym powierzchnia, w przeliczeniu na ptaka, wynosi co najmniej 0,04 m ² . dł.....m x szer.....m=.....m ² /.....ptaków =..... m ² na sztukę <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</i>			
7a	Maksymalna liczba ptaków dł.....m.x szer.....m=.....m ² /0,04 m ² =.....szt			
8.	Przepiórki są w wieku powyżej 20 dnia życia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2 ust. 1 pkt 2, lit. c)</i>			
9.	Powierzchnia, na której utrzymuje się przepiórki, została trwale zabezpieczona ogrodzeniem o wysokości co najmniej 2 m i przykryta siatką. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 26 ust. 2)</i>			
10.	Ptacom zapewniono możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2 ust. 2)</i>			
11.	Przepiórki dogląda się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)</i>			
12.	Przepiórki karmi się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)</i>			
13.	Przepiórki mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</i>			
Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)				
Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}				
Protokół podpisali: 				

(data i podpis Kontrolowanego)

(pieczęć, data i podpis kontrolującego)

LISTA KONTROLNA

SPIWET – gospodarstwo,

w którym utrzymywane są zwierzęta

POUCZENIE

- 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli;
- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia (na tę okazję) przez Kontrolowanego, w terminie 7 dni od daty otrzymania protokołu, wyjaśnień dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

	Pieczęć Powiatowego Lekarza Weterynarii	
--	--	--

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania drobiu – rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 116, poz. 778), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)		P	N	ND
Pomieszczenia inwentarskie z wybiegami.				
1.	Pomieszczenia inwentarskie wyposażono w grzędę noclegowe. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 27 ust. 2)			
2.	Pomieszczenia inwentarskie wyposażono w gniazda (Dz. U. Nr 116, poz. 778, § 27 ust. 2)			
3.	Właściwe wymiary gniazda (co najmniej: 0,4 m szerokości oraz 0,4 m długości)m x.....m (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 27 ust. 3)			
4.	Maksymalna obsada - 6 ptaków na m ² powierzchni pomieszczenia inwentarskiego. dł.....m x szer.....m =m ²sztuk /.....m ² =..... ptaków/m ² (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 27 ust. 4)			

5.	Powierzchnia wybiegu, o którym mowa w ust. 1, w przeliczeniu na ptaka, powinna wynosić co najmniej 20 m ² . dł.....m x szer.....m =m ² /20=.....m ² /szt. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 27 ust. 5)			
6.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)			
7.	Perlice dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)			
8.	Perlice karmi się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)			
9.	Perlice mają zapewniony stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)			
System otwarty.				
10.	Ptacom zapewniono możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2 ust. 2)			
11.	Zapewniono miejsce wyposażone w grzędy noclegowe. (Dz. z 2010 r., U. Nr 116, poz. 778, § 28 ust. 1)			
12.	Zapewniono miejsce wyposażone w gniazda. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 28 ust. 1)			
13.	Właściwe wymiary gniazda (co najmniej: 0,4 m szerokości oraz 0,4 m długości). (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 28 ust. 1)			
14.	Maksymalna obsada - 15 ptaków na m ² powierzchni. dł.....m x szer.....m =m ²sztuk /m ² =..... ptaków/m ² (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 28 ust. 2)			
15.	Perlice dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)			
16.	Perlice karmi się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)			
17.	Perlice mają zapewniony stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)			
Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)				
Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}				
Protokół podpisali:				
<p>..... (data i podpis Kontrolowanego)</p> <p>..... (pieczęć, data i podpis kontrolującego)</p>				
POUCZENIE				
<p>1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli;</p> <p>2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, w terminie 7 dni od daty otrzymania protokołu, wyjaśnień dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.</p> <p>3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.</p>				

LISTA KONTROLNA SPIWET – gospodarstwo, w którym utrzymywane są zwierzęta (ŚWINIE)

	Pieczęć Powiatowego Lekarza Weterynarii	
--	--	--

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

	<i>P</i>	<i>N</i>	<i>ND</i>
Minimalne warunki utrzymywania świń - rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 56, poz. 344 z późn. zm.), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)			
1. Świnie nie są utrzymywane na uwięzi. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 19 ust. 2)</i>			
2. Utrzymywane w grupach zwierzęta są w zbliżonym wieku. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 19 ust. 3 pkt 1)</i>			
3. Podejmowane są działania minimalizujące agresję i zapobiegające walkom zwierząt. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 19 ust. 3 pkt 2)</i>			
4. Zwierzęta chore, zranione, wykazujące cechy agresywne lub atakowane przez inne zwierzęta, czasowo utrzymywane są pojedynczo. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 19 ust. 4)</i>			
5. W gospodarstwie utrzymującym powyżej 10 sztuk loch lub loszek, lochy i loszki od 4 tygodnia po pokryciu do tygodnia przed przewidywanym terminem prosięnia, utrzymywane są grupowo. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 19 ust. 6)</i>			
6. Kojce, w których utrzymywane są lochy i loszki w tygodniu poprzedzającym przewidywany termin prosięnia, zaopatrzone w materiał umożliwiający budowę gniazda. <i>(Dz. U. Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 20 ust. 1)</i>			
7. Prośne lochy i loszki umieszczone w kojcach do prosięnia, czyści się dokładnie i jeśli to konieczne, leczą przeciwko pasożytom zewnętrznym i wewnętrznym. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 20 ust. 2)</i>			
8. Powierzchnia kojca do prosięnia umożliwia prosięnie naturalne lub zapewnia osobie obsługującej, dostęp do zwierzęcia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 20 ust. 3)</i>			
9. Konstrukcja kojca zapewnia prosiętom swobodny dostęp do karmiącej lochy. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 20 ust. 4)</i>			
10. W przypadku utrzymywania loch z prosiętami, kojec wyposażony został w przegrodę zapobiegającą przygnieceniu prosiąt przez lochę. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 20 ust. 5 pkt 1)</i>			
11. W przypadku utrzymywania loch z prosiętami, w kojcu wydzielona została część ze ściółką o powierzchni pozwalającej na jednoczesny odpoczynek prosiąt. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 20 ust. 5 pkt 2)</i>			

12.	Świniom zapewniono stały dostęp do materiałów i przedmiotów absorbujących ich uwagę, w szczególności słomy, siana, drewna i trocin, o jakości nie wywierającej szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 21)</i>			
13.	Prosięta odsadzane są nie wcześniej niż w 28 dniu od urodzenia (jedynie w przypadku zagrożenia zdrowia lochy lub prosięcia - od 21 dnia życia prosięcia). <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 22 ust. 1 i 2)</i>			
14.	Prosięta po odsadzeniu umieszczane są w uprzednio oczyszczonym i zdezynfekowanym pomieszczeniu inwentarskim, odizolowanym od tego w którym utrzymuje się lochy. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 22 ust. 2)</i>			
15.	Świnie poddaje się zabiegom: 1) diagnostycznym, terapeutycznym oraz związanym z identyfikacją świń; 2) związanym z: a) redukcją kłów u prosiąt i knurów – jedynie ze względów bezpieczeństwa oraz w celu przeciwdziałania okaleczaniu innych świń, b) obcinaniem części ogona – po ukończeniu 7 dnia życia, wyłącznie po zastosowaniu długotrwałego znieczulenia oraz, jedynie ze względów bezpieczeństwa i/lub w celu przeciwdziałania okaleczaniu innych świń, c) kastracją samców świń – jeśli jest wykonywana po ukończeniu 7 dnia życia, wyłącznie po zastosowaniu długotrwałego znieczulenia; d) kolczykowaniem nosa. po podjęciu środków zapobiegających okaleczaniu, w szczególności poprzez zmianę warunków utrzymania. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 23 ust. 1)</i>			
16.	Redukcja kłów u prosiąt i knurów wykonywana jest poprzez ich ścieranie lub obcinanie, z pozostawieniem nienaruszonej, gładkiej powierzchni oraz nie później niż w 7 dniu życia prosięcia – u prosiąt. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 23 ust. 2)</i>			
17.	Kastracja samców świń wykonana jest przy zastosowaniu technik niepowodujących rozrywania tkanek. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 23 ust. 3)</i>			
18.	Powierzchnia kojca dla knura utrzymywanego pojedynczo wynosi co najmniej 6 m ² . <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 1 pkt 1)</i>			
19.	Powierzchnia kojca dla knura utrzymywanego pojedynczo, w przypadku krycia, wynosi co najmniej 10 m ² . <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 1 pkt 1)</i>			
20.	Powierzchnia kojca dla lochy w okresie porodu i odchowu prosiąt ssących wynosi co najmniej 3,5 m ² . <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 1 pkt 2)</i>			
21.	Powierzchnia kojca dla knurów i loszek hodowlanych o masie od 30 do 110 kg, utrzymywanych pojedynczo, wynosi co najmniej 2,7 m ² . <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 1 pkt 3)</i>			
22.	<u>W systemie utrzymywania loch pojedynczo</u> wymiary kojca wynoszą: - długość - co najmniej długość zwierzęcia + 0,3m, niemniej jednak niż 2m;.....m - szerokość - co najmniej 0,6m.m <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 2)</i>			
23.	<u>W systemie utrzymywania świń grupowo</u> powierzchnia kojca wynosi:			
23a.	knury – co najmniej 6m ² . dł..... x szer.....= m ² / szt =m ² /szt <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 1)</i>			
23b.	warchlaki i tuczniki do 10 kg masy ciała – 0,15 m ² . dł..... x szer.....= m ² / szt =m ² /szt <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 2, lit.a)</i>			
23c.	warchlaki i tuczniki powyżej 10 do 20 kg masy ciała – 0,2 m ² . dł..... x szer.....= m ² / szt =m ² /szt <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 2, lit.b)</i>			
23d.	warchlaki i tuczniki powyżej 20 do 30 kg masy ciała – 0,3 m ² . dł..... x szer.....= m ² / szt =m ² /szt <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 2, lit.c)</i>			
23e.	warchlaki i tuczniki powyżej 30 do 50 kg masy ciała – 0,4 m ² . dł..... x szer.....= m ² / szt =m ² /szt <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 2, lit.d)</i>			

23f.	warchlaki i tuczniki powyżej 50 do 85 kg masy ciała – 0,55 m ² . dł..... x szer.....= m ² / szt =m ² /szt (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 2, lit.e)			
23g.	warchlaki i tuczniki powyżej 85 do 110 kg masy ciała – 0,65 m ² . dł..... x szer.....= m ² / szt =m ² /szt (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 2, lit.f)			
23h.	warchlaki i tuczniki powyżej 110 kg masy ciała - co najmniej 1m ² . dł..... x szer.....= m ² / szt =m ² /szt (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 2, lit.g)			
24.	knury i loszki hodowlane powyżej 30 do 110 kg masy ciała – co najmniej 1,4 m ² . dł..... x szer.....= m ² / szt =m ² /szt (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 3)			
25.	lochy w grupie– co najmniej 2,25 m ² dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 4)			
26.	lochy prośne w grupie do 5 sztuk – co najmniej 2,25 m ² + 10% , przy czym co najmniej 1,3 m ² powierzchni kojca stanowi stałe podłoże i nie więcej niż 15% tego podłoża – otwory odpływowe. dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt dł..... X szer.....= m ² pow. kojca dł..... X szer.....= m ² podł. stałegom ² pow. otworów odpływowych (% stałego podłoża) (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 4 i ust. 4)			
27.	lochy prośne w grupie od 6 do 39 sztuk – co najmniej 2,25 m ² , przy czym co najmniej 1,3 m ² powierzchni kojca stanowi stałe podłoże i nie więcej niż 15% tego podłoża – otwory odpływowe. dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt dł..... X szer.....= m ² pow. kojca dł..... X szer.....= m ² podł. stałegom ² pow. otworów odpływowych (% stałego podłoża) (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 4 i ust. 4)			
28.	lochy prośne w grupie powyżej 39 sztuk – co najmniej 2,25 m ² - 10%, przy czym co najmniej 1,3 m ² powierzchni kojca stanowi stałe podłoże i nie więcej niż 15% tego podłoża – otwory odpływowe. dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt dł..... X szer.....= m ² pow. kojca dł..... X szer.....= m ² podł. stałegom ² pow. otworów odpływowych (% stałego podłoża) (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 4 i ust. 4)			
29.	loszki po pokryciu w grupie do 5 sztuk - co najmniej 1,64 m ² + 10%, przy czym co najmniej 0,95 m ² powierzchni kojca stanowi stałe podłoże i nie więcej niż 15% tego podłoża – otwory odpływowe. dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt dł..... X szer.....= m ² pow. kojca dł..... X szer.....= m ² podł. stałegom ² pow. otworów odpływowych (% stałego podłoża) (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 5 i ust. 4)			

30.	<p>loszki po pokryciu w grupie od 6 do 39 sztuk - co najmniej 1,64 m², przy czym co najmniej 0,95 m² powierzchni kojca stanowi stałe podłoże i nie więcej niż 15% tego podłoża – otwory odpływowe.</p> <p>dł..... x szer.....= m²/..... szt =m²/szt</p> <p>dł..... X szer.....= m² pow. kojca</p> <p>dł..... X szer.....= m² podł. stałego</p> <p>.....m² pow. otworów odpływowych (% stałego podłoża)</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 5 i ust. 4)</i></p>			
31.	<p>loszki po pokryciu w grupie powyżej 39 sztuk - co najmniej 1,64 m² - 10%, przy czym co najmniej 0,95 m² powierzchni kojca stanowi stałe podłoże i nie więcej niż 15% tego podłoża – otwory odpływowe.</p> <p>dł..... x szer.....= m²/..... szt =m²/szt</p> <p>dł..... X szer.....= m² pow. kojca</p> <p>dł..... X szer.....= m² podł. stałego</p> <p>.....m² pow. otworów odpływowych (% stałego podłoża)</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 3 pkt 5 i ust. 4)</i></p>			
32.	<p>W gospodarstwach utrzymujących co najmniej 10 loch lub loszek, lochy i loszki od 4 tygodnia po pokryciu do tygodnia przed przewidywanym terminem proszenia, utrzymywane są grupowo w kojcach w których długość każdego z boków wynosi w przypadku grup:</p> <p>1) do 5 sztuk - co najmniej 2,41 m;</p> <p>2) powyżej 5 sztuk - co najmniej 2,81 m.</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 24 ust. 5)</i></p>			
33.	<p>W systemie utrzymywania świń grupowo na betonowej podłodze szczelinowej szerokość otworów w podłodze wynosi:</p>			
33a.	<p>prosięta – do 11 mmmm</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 25 pkt1, lit a)</i></p>			
33b.	<p>warchlaki, loszki i knurki hodowlane – do 14 mm.mm</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 25 pkt1, lit a)</i></p>			
33c.	<p>tuczniaki – do 18 mm.mm</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 25 pkt1, lit a)</i></p>			
33d.	<p>loszki po pokryciu – do 20 mm.mm</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 25 pkt1, lit a)</i></p>			
34.	<p>W systemie utrzymywania świń grupowo na betonowej podłodze szczelinowej szerokość beleczki w podłodze wynosi:</p>			
34a.	<p>prosięta i warchlaki - co najmniej 50 mm.mm</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 25 pkt1, lit b)</i></p>			
34b.	<p>tuczniaki, loszki i knurki hodowlane, loszki po pokryciu, lochy – co najmniej 80 mm.</p> <p>.....mm</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 25 pkt1, lit b)</i></p>			
35.	<p>W przypadku utrzymywania świń w systemie otwartym, powierzchnia utrzymywania, w przeliczeniu na dorosłą sztukę wynosi co najmniej 15 m².</p> <p>..... m²/liczba zw=.....m² na sztukę</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 25 pkt 2)</i></p>			
36.	<p>Właściwe warunki w pomieszczeniach inwentarskich dla świń: stopień hałasu, stężenie gazów CO₂, H₂S, NH₃</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 26)</i></p>			
37.	<p>Pomieszczenia inwentarskie są oświetlone co najmniej 8 godzin dziennie światłem o natężeniu co najmniej 40 lux.lux z 2010 r.,</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 5 ust. 6)</i></p>			
38.	<p>Świnie dogląda się co najmniej raz dziennie.</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 6 ust. 1)</i></p>			
39.	<p>Świnie karmi się co najmniej raz dziennie, a w przypadku utrzymania grupowego zapewnia się jednoczesny dostęp do paszy.</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 13 ust. 3)</i></p>			
40.	<p>Świnie, powyżej 2 tygodnia życia, mają zapewniony stały dostęp do wody.</p> <p><i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 z późn. zm., § 10 ust. 1)</i></p>			

Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)

LISTA KONTROLNA
SPIWET – gospodarstwo, w
którym utrzymywane są zwierzęta

(OWCE)
Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu^{1,2}

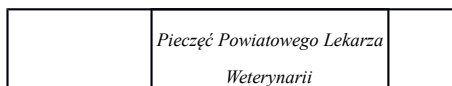
Protokół podpisali:

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

.....
(pieczęć, data i podpis kontrolującego)

POUCZENIE

- 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić **w terminie 7 dni** od dnia otrzymania protokołu kontroli;
- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, **w terminie 7 dni** od daty otrzymania protokołu, **wyjaśnień** dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZALĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania owiec - rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 116, poz. 778), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)		P	N	ND
1.	Właściwa powierzchnia pomieszczenia inwentarskiego dla owiec utrzymywanych pojedynczo. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 16 ust. 2)</i>			
1a	Tryki – co najmniej 3 m ² dł..... x szer.....= m ²			
1b	Matki z jagnięciem – co najmniej 2,5 m ² + dodatkowo co najmniej 0,7 m ² na każde następne jagnię dł..... x szer.....= m ²			
1c	Jarki – co najmniej 1,5 m ² dł..... x szer.....= m ²			
1d	Tryczki – co najmniej 2 m ² dł..... x szer.....= m ²			
1e	Skopki – co najmniej 0,8 m ² dł..... x szer.....= m ²			
2.	Właściwa powierzchnia pomieszczenia inwentarskiego dla owiec utrzymywanych grupowo w przeliczeniu na jedno zwierzę. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 16 ust. 2)</i>			
2a	Tryki – co najmniej 2 m ² dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt			
2b	Matki z jagnięciem – co najmniej 1,5 m ² + dodatkowo co najmniej 0,5 m ² na każde następne jagnię dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt			
2c	Jarki – co najmniej 0,8 m ² dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt			
2d	Tryczki – co najmniej 1,5 m ² dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt			
2e	Skopki – co najmniej 0,6 m ² dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt			
3.	Właściwe warunki w pomieszczeniach inwentarskich dla owiec: wilgotność powietrza, stężenie gazów CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ , temperatura <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)</i>			
4.	Owce dogląda się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)</i>			
5.	Owce karmi się co najmniej 2 razy dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1)</i>			
6.	Owce mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</i>			
Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)				
Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}				

Protokół podpisali:

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

LISTA KONTROLNA
SPIWET – gospodarstwo, w
którym utrzymywane są zwierzęta
(KOZY)

POUCZENIE

- 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić **w terminie 7 dni** od dnia otrzymania protokołu kontroli;
- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, **w terminie 7 dni** od daty otrzymania protokołu, **wyjaśnień** dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

	<i>Pieczęć Powiatowego Lekarza Weterynarii</i>	
--	--	--

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania kóz- rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778),		P	N	ND
ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)				
1.	Na uwięzi utrzymywane są wyłącznie dorosłe samice, z wyjątkiem samic w okresie porodu i odchowu koźląt. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 17 ust. 2)</i>			
2.	Kozom zapewniono możliwość korzystania z wybiegów. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 17 ust. 3)</i>			
3.	Właściwe wymiary stanowisk w przypadku utrzymywania kóz w systemie na stanowisku, na uwięzi, co najmniej 0,75 mx1,35 m dł..... x szer.....= m ² <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 18 ust. 1)</i>			
4.	Właściwa powierzchnia kojca w przypadku utrzymywania kóz w kojcu bez uwięzi, pojedynczo. dł..... x szer.....= m ² <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 18 ust. 2)</i>			
4a	Koza dorosła – co najmniej 1,5 m ² i dodatkowo co najmniej 0,3 m ² dla ssącego koźlęcia dł..... x szer.....= m ²			
4b	Kozioł - co najmniej 1,5 m ² dł..... x szer.....= m ²			
4c	Kozioł reproduktor - co najmniej 3 m ² dł..... x szer.....= m ²			
5.	Właściwa powierzchnia kojca w przypadku utrzymywania kóz w kojcu bez uwięzi, grupowo. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 18 ust. 3)</i>			
5a	Kozy dorosłe – co najmniej 1,5 m ² i dodatkowo co najmniej 0,3 m ² dla ssącego koźlęcia dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt			
5b	Kozły - co najmniej 1,5 m ² dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt			
5c	Kozły reproduktory - co najmniej 3 m ² dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt			
5d	Koźlęta- co najmniej 1 m ² dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt			
6.	Właściwa powierzchnia wybiegu, w przeliczeniu na jedną kozę, wynosi co najmniej 4 m ² , a w przypadku koźłów - co najmniej 6 m ² . dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 18 ust. 4)</i>			
7.	Kozy – co najmniej 4 m ² dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt			
8.	Kozły – co najmniej 6 m ² dł..... x szer.....= m ² /..... szt =m ² /szt			
9.	Właściwe warunki w pomieszczeniach inwentarskich dla kóz: wilgotność powietrza, stężenie gazów CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ , temperatura. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)</i>			
10.	Kozy dogląda się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)</i>			
11.	Kozy karmi się co najmniej 2 razy dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1)</i>			
12.	Kozy mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</i>			
Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)				
Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}				

Protokół podpisali:

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

LISTA KONTROLNA
SPIWET – gospodarstwo, w
którym utrzymywane są zwierzęta
(KONIE)

POUCZENIE

- 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić w **terminie 7 dni** od dnia otrzymania protokołu kontroli;
- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, w **terminie 7 dni** od daty otrzymania protokołu, **wyjaśnień** dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

	Pieczęć Powiatowego Lekarza Weterynarii	
--	--	--

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania koni- rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 116, poz. 778), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)		P	N	ND
1.	Ogiery i kłaczki powyżej roku życia utrzymywane są oddzielnie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 13 ust. 2)			
2.	Właściwa powierzchnia boksu w systemie utrzymania koni w boksie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 14 ust. 1)			
2a	Konie dorosłe, do 1,47 m wysokości w kłębie – co najmniej 6 m ² ; dł..... x szer.....= m ²			
2b	Konie dorosłe, powyżej 1,47 m wysokości w kłębie – co najmniej 9 m ² ; dł..... x szer.....= m ²			

2c	Klacz ze źrebięciem – co najmniej 12 m ² . dł..... x szer.....= m ²			
3.	Właściwe wymiary stanowiska w systemie utrzymania koni na stanowiskach, na uwięzi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 14 ust. 2)			
3a	Konie dorosłe, wysokość w kłębie do 1,47m a) szerokość - co najmniej 1,6 m,m b) długość – co najmniej 2,1 m.m			
3b	konie dorosłych, wysokość w kłębie powyżej 1,47m a) szerokość - co najmniej 1,8 m,m b) długość – co najmniej 3,1 m.m			
4.	Właściwa powierzchnia stanowiska w systemie utrzymania wolnostanowiskowym, bez uwięzi, w przeliczeniu na 1 konia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 14 ust. 3)			
4a	Konie dorosłe i młodzię po odsadzeniu od matki- co najmniej 10 m ² , dł.....x szer.....=.....m ² /.....szt. =			
4b	Klacz ze źrebięciem - co najmniej 12 m ² , dł.....x szer.....=.....m ² /.....szt. =			
5.	Właściwa powierzchnia utrzymywania koni w systemie otwartym, która wynosi co najmniej 0,1 ha w przeliczeniu na jednego dorosłego konia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 15 ust. 1)			
6.	Powierzchnia utrzymywania koni w systemie otwartym została zabezpieczona trwałym ogrodzeniem. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 15 ust. 2)			
7.	Właściwe: obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura, wilgotność względna powietrza i stężenie gazów CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ . (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)			
8.	Konie dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)			
9.	Konie karmi się co najmniej 2 razy dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1)			
10.	Konie pojone są co najmniej trzy razy dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 2)			

Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)

Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}

Protokół podpisali:

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

.....
(pieczęć, data i podpis kontrolującego)

POUCZENIE

- 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli;
- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, w terminie 7 dni od daty otrzymania protokołu, wyjaśnień dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

LISTA KONTROLNA

SPIWET – gospodarstwo, w którym utrzymywane są zwierzęta (JELENIE lub DANIELE)

	Pieczeń Powiatowego Lekarza Weterynarii	
--	--	--

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania jeleni i danieli - rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010r. Nr 116, poz. 778), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)		P	N	ND
Utrzymywanie w systemie otwartym:				
1.	W okresie pastwiskowym, zwierzętom zapewniono stały dostęp do pastwiska. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.1)</i>			
2.	Powierzchnia pastwiska wynosi co najmniej 1 ha <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.1)</i>			
3.	Obsada jeleni na ha powierzchni wynosi nie więcej niż 7 sztuk. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.2 pkt 1)</i>			
4.	Obsada danieli na ha powierzchni wynosi nie więcej niż 15 sztuk. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.2 pkt 2)</i>			
5.	Powierzchnię utrzymywania zabezpieczono trwałym i wytrzymałym ogrodzeniem, wykonanym z siatki, uniemożliwiającym wydostawanie się zwierząt na zewnątrz. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.3)</i>			
6.	Wysokość ogrodzenia wynosi co najmniej 2 m. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust. 3)</i>			
7.	Gospodarstwo wyposażono w zagrodę, umożliwiającą wykonywanie zabiegów weterynaryjnych lub zootechnicznych. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.4)</i>			
8.	Zwierzętom zapewniono możliwość korzystania z zacienionych miejsc. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.5)</i>			
9.	Jelenie i danielę dogląda się przynajmniej raz dziennie <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)</i>			
10.	Jelenie i danielę karmione są co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1)</i>			

11.	Jeleniom i danielom zapewniono stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)			
Utrzymywanie w pomieszczeniu inwentarskim:				
12.	Zwierzęta utrzymuje się w pomieszczeniu inwentarskim jedynie: 1) poza okresem pastwiskowym lub 2) w przypadku choroby, lub 3) w przypadku kwarantanny zwierzęcia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 34 ust. 2)			
13.	Właściwa powierzchnia boksu dla jeleni lub danieli, w przeliczeniu na zwierzę. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 34 ust. 3)			
13a	Jelenie do 12 miesiąca życia – co najmniej 2 m ² dł..... x szer..... = m ² /..... szt =m ² /szt			
13b	Jelenie powyżej 12 miesiąca życia – co najmniej 3 m ² dł..... x szer..... = m ² /..... szt =m ² /szt			
13c	Daniele do 12 miesiąca życia – co najmniej 1 m ² dł..... x szer..... = m ² /..... szt =m ² /szt			
13d	Daniele powyżej 12 miesiąca życia – co najmniej 1,5 m ² dł..... x szer..... = m ² /..... szt =m ² /szt			
14.	Właściwe stężenie gazów: CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ . (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)			
15.	Jelenie i daniele dogląda się przynajmniej raz dziennie (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)			
16.	Jelenie i daniele karmione są co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1)			
17.	Jeleniom i danielom zapewniono stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)			
Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)				
Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}				
Protokół podpisali:				
..... (data i podpis Kontrolowanego)	 (pieczęć, data i podpis kontrolującego)		
POUCZENIE				
1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli;				
2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, w terminie 7 dni od daty otrzymania protokołu, wyjaśnień dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.				
3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.				

	Pieczęć Powiatowego Lekarza Weterynarii	
--	--	--

LISTA KONTROLNA SPIWET – gospodarstwo, w którym utrzymywane są zwierzęta (ZWIERZĘTA FUTERKOWE)

Data rozpoczęcia kontroli

.....

Data zakończenia kontroli

.....

Przerwy

ZAŁĄCZNIK NR DO PROTOKOŁU KONTROLI Nr

Minimalne warunki utrzymywania zwierząt futerkowych - rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778)		<i>P</i>	<i>N</i>	<i>ND</i>
1.	Lisy polarne, lisy pospolite, jenoty, norki i tchórze utrzymywane są na wolnym powietrzu, w zadaszonych klatkach, pojedynczo lub grupowo. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 29 ust. 1)			
2.	Zwierzęta futerkowe stada podstawowego gatunków, o których mowa powyżej utrzymywane są pojedynczo. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 29 ust.2)			
3.	Odpowiednie wymiary klatek dla lisów, jenotów, norek i tchórzy. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 29 ust.3)			
3a	Lisy i jenoty utrzymywane pojedynczo – powierzchnia co najmniej 0,6 m ² (szer. ≥ 0,6m, dł ≥ 0,9).....m xm = - wysokość – co najmniej 0,5 mm			
3b	Samice lisów i jenotów z młodymi – powierzchnia co najmniej 1,2 m ² (szer. ≥ 0,75 m, dł ≥ 0,8).....m xm = - wysokość – co najmniej 0,5 mm			
3c	Lisy i jenoty utrzymywane po 2 sztuki w klatce: – powierzchnia co najmniej 1 m ² (szer. ≥ 0,8 m, dł ≥ 0,9).....m xm = - wysokość – co najmniej 0,5 mm			
3d	Lisy i jenoty utrzymywane więcej niż po 2 sztuki w klatce: – powierzchnia co najmniej 1 m ² + 0,4m ² na każde dodatkowe zwierzę (szer. ≥ 0,8 m, dł ≥ 0,9)m xm = - wysokość – co najmniej 0,5 mm			
3e	Norki i tchórze utrzymywane pojedynczo oraz samice z młodymi: – powierzchnia co najmniej 0,18 m ² (szer. ≥ 0,3m, dł ≥ 0,6).....m xm = - wysokość – co najmniej 0,35 mm			
3f	Norki i tchórze utrzymywane po 2 sztuki w klatce: – powierzchnia co najmniej 0,18 m ² (szer. ≥ 0,3m, dł ≥ 0,6).....m xm = - wysokość – co najmniej 0,35 mm			

3g	Norki i tchórze utrzymywane więcej niż po 2 sztuki w klatce: – powierzchnia co najmniej 0,18 m ² + 0,065 m ² na każde następne zwierzę (szer. ≥ 0,3m, dł≥ 0,6)m xm = - wysokość – co najmniej 0,35 mm			
4.	Klatki dla kotnych i odchowujących młode samic lisów i jenotów wyposażone są w domek wykotowy. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 29 ust.4)</i>			
5.	Króliki utrzymywane są na wolnym powietrzu pod zadaszeniem lub w pomieszczeniach inwentarskich w: 1) klatkach; 2) kojcach. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 1)</i>			
6.	Króliki utrzymywane są pojedynczo lub grupowo, przy czym króliki stada podstawowego utrzymywane są pojedynczo. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 2)</i>			
7.	Samce i samice królików po osiągnięciu dojrzałości płciowej utrzymywane są oddzielnie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 3)</i>			
8.	Właściwe wymiary klatek dla królików utrzymywanych pojedynczo oraz samic z młodymi. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 4)</i>			
8a	Króliki o masie ciała do 2,5 kg – powierzchnia co najmniej 0,18 m ² (szer. ≥ 0,38 m, dł≥ 0,45)m xm =m ² - wysokość – co najmniej 0,28 mm			
8b	Króliki o masie ciała powyżej 2,5 kg do 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,24 m ² (szer. ≥ 0,38 m, dł≥ 0,6)m xm =m ² - wysokość – co najmniej 0,32 mm			
8c	Króliki o masie ciała powyżej 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,315 m ² (szer. ≥ 0,45 m, dł≥ 0,7)m xm =m ² - wysokość – co najmniej 0,43 mm			
9.	Właściwa powierzchnia podłogi w klatce dla królików utrzymywanych grupowo, w przeliczeniu na zwierzę. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 5)</i>			
9a	Króliki o masie ciała do 2,5 kg – powierzchnia co najmniej 0,06 m ²m xm =m ²			
9b	Króliki o masie ciała powyżej 2,5 kg do 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,08 m ²m xm =m ²			
9c	Króliki o masie ciała powyżej 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,1 m ²m xm =m ²			
10.	Właściwa powierzchnia podłogi w kojcu dla królików utrzymywanych pojedynczo oraz samic z młodymi. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 6)</i>			
10a	Króliki o masie ciała do 2,5 kg – powierzchnia co najmniej 0,18 m ² (szer. ≥ 0,4 m, dł≥ 0,45)m xm =m ²			
10b	Króliki o masie ciała powyżej 2,5 kg do 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,24 m ² (szer. ≥ 0,4 m, dł≥ 0,6)m xm =m ²			
10c	Króliki o masie ciała powyżej 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,315 m ² (szer. ≥ 0,45 m, dł≥ 0,7)m xm =m ²			
11.	Właściwa powierzchnia podłogi w kojcu dla królików utrzymywanych grupowo, w przeliczeniu na zwierzę. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 7)</i>			
11a	Króliki o masie ciała do 2,5 kg – powierzchnia co najmniej 0,06 m ²m xm =m ²			
11b	Króliki o masie ciała powyżej 2,5 kg do 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,08 m ²m xm =m ²			
11b	Króliki o masie ciała powyżej 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,1 m ²m xm =m ²			

12.	Klatkę i kojec dla samic królików, z wyjątkiem samic utrzymywanych na ściółce, wyposażono w domek wykotowy. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 8)</i>			
13.	Szynszyle utrzymywane są w pomieszczeniach inwentarskich pojedynczo w klatkach <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 31 ust. 1)</i>			
14.	Samce i samice nie są utrzymywane w tej samej klatce w okresie odchowu młodych przez samice. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 31 ust. 2)</i>			
15.	Właściwe wymiary klatek dla szynszyli: długość – co najmniej 0,4 mm szerokość – co najmniej 0,45 m,m w przypadku utrzymania samca i samicy w jednej klatce – co najmniej 0,6 mm wysokość – co najmniej 0,4 m <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 31 ust. 3)</i>			
16.	Nutrie utrzymywane są na wolnym powietrzu lub w pomieszczeniach inwentarskich w: 1) klatkach; 2) kojcach. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 32 ust. 1)</i>			
17.	Powierzchnia klatki lub kojca w przeliczeniu na nutrę wynosi co najmniej 0,4 m ² ,m x.....m=m ² a dla samicy z młodymi - co najmniej 1,5 m ²m x.....m=m ² <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 32 ust. 2)</i>			
18.	Klatkę lub kojec dla nutrii wyposażono w domek wykotowy. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 32 ust. 3)</i>			
19.	Zwierzęta futerkowe dogląda się przynajmniej raz dziennie <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)</i>			
20.	Króliki, szynszyle i nutrie karmione są co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1)</i>			
21.	Lisy, jenoty, norki i tchórze karmione są przynajmniej dwa razy dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)</i>			
22.	Zwierzętom futerkowym zapewniono stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</i>			

Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (Ocena Negatywna)

Zastrzeżenia lub wyjaśnienia kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2}

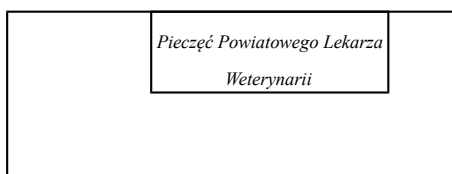
Protokół podpisali:

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

.....
(pieczęć, data i podpis kontrolującego)

POUCZENIE

- 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić **w terminie 7 dni** od dnia otrzymania protokołu kontroli;
- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, **w terminie 7 dni** od daty otrzymania protokołu, **wyjaśnień** dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

LISTA KONTROLNA SPIWET – uśmiercanie zwierząt futerkowych

Data rozpoczęcia kontroli

Data zakończenia kontroli

Przerwy

PROTOKÓŁ KONTROLI Nr

prowadzonej na podstawie upoważnienia Powiatowego Lekarza Weterynarii
w z dnia nr

**Czynności kontrolne poprzedzono okazaniem legitymacji służbowej oraz upoważnienia do
przeprowadzenia kontroli.**

Niniejszy protokół jest przeznaczony do dokumentowania stwierdzonych niezgodności z wymaganiami zawartymi w:

- ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003r. Nr 106, poz.1002, z późn. zm.),
- rozporządzeniu Rady (WE) Nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania,

**Niniejszy protokół może stanowić podstawę do wdrożenia nakazowego postępowania
administracyjnego lub zawiadomienia organów ścigania
o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia.**

Nazwa i forma prawna działalności lub imię i nazwisko przedsiębiorcy:	Weterynaryjny numer identyfikacyjny:
Adres gospodarstwa:	
Gatunki zwierząt*: - norki - lisy - jenoty - nutrie - szynszyle *niepotrzebne skreślić	

Dane kierownika kontrolowanego zakładu lub osoby przez niego upoważnionej zwanego w dalszej części „Kontrolowanym”:				
Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe kontrolującego:				
I. CZĘŚĆ OGÓLNA		P – ocena pozytywna, N – ocena negatywna, ND – nie dotyczy		
Lp.	Zagadnienie Podstawa prawna	P	N	ND
Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt				
1.	Nie uśmierca się zwierząt w okresie stanowiącym 10 % czasu trwania ciąży dla danego gatunku, bezpośrednio poprzedzającym planowany termin porodu, oraz 48 godzin po porodzie, z wyjątkiem sytuacji do których odnoszą się zapisy art. 34 ust. 4 pkt 1 lit. a-c. (art. 34 ust. 4 pkt 1)			
2.	Przestrzegany jest zakaz wytrzewiania, oparzania, zdejmowania skóry zwierząt stałocieplnych, przed ustaniem odruchów oddechowych i mięśniowych. (art. 34 ust. 4 pkt 3)			
II. CZĘŚĆ SZCZEGÓLÓWA		P – ocena pozytywna, N – ocena negatywna, ND – nie dotyczy		
Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania				
1.	Uśmiercanie zwierząt futerkowych przeprowadza się w obecności lub pod bezpośrednim nadzorem osoby posiadającej świadectwo kwalifikacji (art. 7 ust. 3)			
2.	Podmioty gospodarcze prowadzące fermy zwierząt futerkowych powiadamiają z wyprzedzeniem właściwy organ o terminie uśmiercania zwierząt (art. 7 ust. 3)			
3.	W zakładzie opracowano standardowe procedury operacyjne dotyczące wszystkich czynności dotyczących uśmiercania zwierząt (art. 6 ust. 1)			
4.	Standardowe procedury operacyjne zostały opracowane tak, aby wszelkie działania związane z uśmiercaniem prowadzone były w sposób, który minimalizuje stres i cierpienie zwierząt (art. 6 ust. 2)			
Unieruchamianie				
5.	Urządzenia używane do unieruchamiania zwierząt są konserwowane i kontrolowane zgodnie z instrukcjami producentów przez osoby przeszkolone specjalnie w tym celu. (art. 9 ust.1)			
6.	Informacje dotyczące konserwacji są rejestrowane i przechowywane przez 1 rok. (art. 9 ust.1)			
7.	Urządzenia do unieruchamiania są zaopatrzone w odpowiednie instrukcje dotyczące ich użytkowania w sposób zapewniający optymalne warunki dla dobrostanu zwierząt. (art. 8.1)			
Ogłuszanie/uśmiercania				
8.	Zwierzęta są uśmiercane wyłącznie po uprzednim ogłuszeniu zgodnie z metodami określonymi w załączniku I do rozp. 1099/2009. (art. 4)			
9.	Ogłuszanie/uśmiercanie odbywa się zgodnie ze szczegółowymi wymogami związanymi ze stosowaniem danej metody określonymi w załączniku I do rozp. 1099/2009. (art. 4)			
10.	Prowadzone są kontrole ogłuszenia/uśmiercania (art. 5)			
11.	Podczas czynności ogłuszania na miejscu są dostępne odpowiednie urządzenia rezerwowe tak, aby mogły zostać użyte w przypadku awarii początkowo zastosowanych urządzeń ogłuszających. (art. 9 ust. 2)			
12.	Urządzenia używane do ogłuszania zwierząt są konserwowane i kontrolowane zgodnie z instrukcjami producentów przez osoby przeszkolone specjalnie w tym celu. (art. 9 ust.1)			
13.	Informacje dotyczące konserwacji są rejestrowane i przechowywane przez 1 rok. (art. 9 ust.1)			

14.	Do chwili śmierci zwierzęta są utrzymywane w stanie nieprzytomności i niewrażliwości na bodźce. (art. 4)			
Wykrwawianie				
15.	Wykrwawianie rozpoczyna się bez zbędnej zwłoki, tak aby nie dochodziło do powrotu świadomości u ogłuszonych zwierząt. (art.4 ust. 1)			
Opis niezgodności zaznaczonych w kolumnie „N” (ocena negatywna):				
Zalecenia kontrolującego:				
Zastrzeżenia lub wyjaśnienia Kontrolowanego do niniejszego protokołu ^{1,2)}				
<p>Adnotacja o załącznikach.</p> <p>Protokół sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach. Jeden egzemplarz pozostawiono u Kontrolowanego</p> <p>..... (data i podpis Kontrolowanego)</p> <p>albo, w przypadku odmowy przyjęcia, doręczono Kontrolowanemu za zwrotnym potwierdzeniem odbioru dnia r.</p> <p>..... (data i podpis kontrolującego)</p>				

Adnotacja o odmowie wpuszczenia urzędowego lekarza weterynarii na teren gospodarstwa.

.....
(data i podpis kontrolującego)

Adnotacja o odmowie podpisania protokołu kontroli przez Kontrolowanego.^{2,3)}

.....
(data i podpis kontrolującego)

Protokół podpisali:

...../
(pieczęć, data i podpis kontrolującego)

.....
(data i podpis Kontrolowanego)

POUCZENIE

- 1) Zastrzeżenia do protokołu można zgłosić **w terminie 7 dni** od dnia otrzymania protokołu kontroli;
- 2) W przypadku odmowy podpisania protokołu, istnieje obowiązek złożenia na tę okoliczność, przez Kontrolowanego, **w terminie 7 dni** od daty otrzymania protokołu, **wyjaśnień** dotyczących przyczyn odmowy podpisania protokołu kontroli.
- 3) Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

Załącznik 8

Propozycje schematu postępowania w przypadku stwierdzenia przez powiatowego lekarza weterynarii nieprawidłowości z zakresie warunków utrzymania zwierząt gospodarskich

Dobrostan zwierząt	
1.	Zwierzętom zapewniono opiekę i właściwe warunki utrzymywania, uwzględniając minimalne normy powierzchni w zależności od systemów utrzymywania, gatunku, wieku, i stanu fizjologicznego zwierząt. <i>(Dz. U. z 2013 r., poz. 856, art. 12 ust. 5)</i>
	<i>jak w SPIWETACH szczegółowych</i>

2.	Zwierzęta utrzymywane są w warunkach nieszkodliwych dla ich zdrowia oraz nie powodujących urazów i uszkodzeń ciała lub cierpień. (Dz. U. z 2013 r., poz. 856, art.12 ust. 2 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 3 ust. 4 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 4)	- w przypadku stwierdzenia, iż warunki utrzymania mogą być szkodliwe lub powodować urazy, jednak nie doszło jeszcze do pogorszenia dobrostanu zwierząt – decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku gdy warunki wpłynęły niekorzystnie na utrzymywane zwierzęta należy dodatkowo skierować wniosek do organów ścigania
3.	Przestrzegany jest zakaz używania do przepędzania zwierząt przedmiotów lub narzędzi, które mogą spowodować ich okaleczenie. (Dz. U. z 2013 r., poz. 856, art.14 ust. 2 pkt.4)	- w przypadku stwierdzenia, iż używane są niewłaściwe urządzenia, jednak nie spowodowało to okaleczenia zwierząt – decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji; - w przypadku gdy stwierdzono okaleczenia zwierząt będące wynikiem stosowania niewłaściwych urządzeń należy dodatkowo skierować wniosek do organów ścigania
4.	Przestrzegany jest zakaz podawania zwierzętom gospodarskim: - substancji o działaniu tyreostatycznym, - stilbenów, pochodnych stilbenów, ich soli i estrów - substancji o działaniu beta-agonistycznym, - oestradiolu 17β i jego pochodnych estropodobnych, - substancji o działaniu estrogennym innych niż oestradiol 17β i jego pochodne estropodobne oraz o działaniu androgenym lub gestagennym w innym celu niż leczenie zwierząt, z zastrzeżeniem substancji o działaniu hormonalnym w rozrodzie zwierząt gospodarskich, których podawanie jest dopuszczone. (Dz. U. z 2014 r., poz. 1539 t.j; art.64-65 oraz art. 67-70)	W przypadku stwierdzenia podawania zabronionych substancji: skierowanie wniosku do organów ścigania oraz postępowanie na podstawie przepisów dot. bezpieczeństwa żywności poch. zwierzęcego
5.	W gospodarstwie nie są przetrzymywane produkty lecznicze weterynaryjne zawierające: - substancje o działaniu beta-agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu; - oestradiol 17β i jego pochodnych estropodobne. (Dz. U. z 2014 r., poz. 1539 t.j. ; art.66)	W przypadku stwierdzenia przetrzymywania w gospodarstwie zabronionych substancji -skierowanie wniosku do organów ścigania oraz wydanie decyzji administracyjnej zakazującej wprowadzania zwierząt do obrotu do czasu uzyskania wyników badań laboratoryjnych.
6.	W przypadku prowadzenia w gospodarstwie dotychczas niestosowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej technologii chowu zwierząt, gospodarstwo posiada zezwolenie wojewody stwierdzające, że technologia spełnia wymogi określone ustawą o ochronie zwierząt. (Dz. U. z 2013 r., poz. 856 ,art.13 ust. 1)	W przypadku stwierdzenia prowadzenia dotychczas niestosowanej technologii chowu zwierząt bez zezwolenia - skierowanie wniosku do organów ścigania
7.	Zwierzęta mają zapewnioną swobodę ruchów, a w szczególności możliwość kładzenia się, wstawania oraz leżenia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 4 ust. 2 pkt. 2 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 3 ust. 2 pkt. 2)	- w przypadku stwierdzenia całkowitego braku możliwości ruchu, tj. kładzenia się wstawania i leżenia - skierować wniosku do organów ścigania, wniosku do wójta o odebranie zwierząt oraz wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji) - w przypadku stwierdzenia ograniczenia swobody ruchów – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji;
8.	Zwierzęta gospodarskie utrzymywane są w warunkach umożliwiających kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 4 ust. 2 pkt. 3 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 3 ust. 2 pkt. 3)	W przypadku stwierdzenia utrzymania zwierząt bez kontaktu wzrokowego - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji)
9.	Pomieszczenia inwentarskie dla zwierząt gospodarskich oświetlono przystosowanym dla danego gatunku zwierząt światłem sztucznym lub zapewniono dostęp światła naturalnego. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 5 ust. 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 4)	- w przypadku stwierdzenia całkowitego braku oświetlenia, tj. utrzymywania zwierząt w ciemności - skierowanie wniosku do organów ścigania oraz wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji) - w przypadku stwierdzenia niedostatecznego oświetlenia - decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji

10.	Pomieszczenie inwentarskie wyposażono w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające ich kontrolę i dogłębne zwierząt o każdej porze. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 § 6 ust. 4 oraz Dz.U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778 § 5 ust. 1)	W przypadku stwierdzenia braku oświetlenia -decyzja administracyjna z terminem realizacji max. 3 m-ce
11.	Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu zwierząt wykonane jest z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt, oraz nadających się do czyszczenia i dezynfekcji. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 § 7 ust. 1 pkt 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778 § 6 ust. 1 pkt 1)	- w przypadku stwierdzenia, iż sprzęt jest wykonany z materiałów szkodliwych oraz nienadających się do czyszczenia i dezynfekcji, jednak nie doszło jeszcze do pogorszenia dobrostanu zwierząt – decyzja administracyjna terminem realizacji z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku gdy wpłynęło to niekorzystnie na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
12.	Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu zwierząt są czyszczone i dezynfekowane. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 7 ust. 1 pkt 2 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 6 ust. 1 pkt 2)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji.
13.	Odchody zwierząt oraz nie zjedzone resztki pasz usuwane są z pomieszczeń inwentarskich tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni, zanieczyszczenia paszy lub wody oraz zabezpieczono je przed muchami i gryzoniami. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 7 ust. 2 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 6 ust. 2)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji.
14.	Wyposażenie i sprzęt przeznaczone do karmienia i pojenia zwierząt wykonane są i umieszczane w sposób minimalizujący możliwość zanieczyszczenia paszy lub wody oraz ułatwiający bezkonfliktowy dostęp zwierząt do paszy i wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 7 ust. 3 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 6 ust. 3)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji.
15.	Wyposażenie i sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla zwierząt gospodarskich sprawdzane są co najmniej raz dziennie, a wykryte usterki są niezwłocznie usuwane. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 7 ust. 4 pkt 2 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 6 ust. 4 pkt 2)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji.
16.	Podłoga w pomieszczeniach inwentarskich dla zwierząt jest twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka i nieśliska. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 7 ust. 5 oraz Dz.U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 6 ust. 5)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z maksymalnie 3-miesięcznym terminem realizacji.
17.	Obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura, wilgotność względna powietrza i stężenie gazów są utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla tych zwierząt. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 8 ust. 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia niewłaściwych parametrów - decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
18.	Przy zastosowaniu mechanicznego lub automatycznego systemu wentylacji pomieszczeń inwentarskich, system ten zaopatrzone jest w: a. system alarmowy sygnalizujący awarię, (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 8 ust. 2 pkt 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778 § 7 ust. 2 pkt 1) b. system wentylacji awaryjnej. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 8 ust. 2 pkt 2 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 2 pkt 2)	- w przypadku stwierdzenia braku wymienionych systemów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji) - w przypadku wystąpienia padnięć zwierząt będących wynikiem braku ww. systemów – dodatkowo wniosek do organów ścigania
19.	Zwierzętom gospodarskim, z wyjątkiem koni oraz świń do ukończenia 2 tyg. życia, zapewniono stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 10 ust. 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1 i 2)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji); - w przypadku widocznego odwodnienia zwierząt dodatkowo wniosek do organów ścigania; zaś gdy występuje zagrożenie zdrowia i życia wniosek do wójta o odebranie zwierząt

20.	Chore lub ranne zwierzę gospodarskie otaczane jest niezwłocznie opieką, a w razie potrzeby izolowane, a jeśli wymaga tego stan zdrowia zwierzęcia utrzymuje się je na ściółce (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 14, oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 10)	- w przypadku stwierdzenia niedostatecznej opieki oraz niewłaściwych warunków - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem wykonania; - w przypadku stwierdzenia pogorszenia się stanu zwierzęcia na skutek niewłaściwej opieki lub brakiem opieki i leczenia - dodatkowo wniosek do organów ścigania oraz wnioski do wójta o odebranie zwierząt
Minimalne warunki utrzymywania bydła		
1.	Właściwe wymiary stanowiska w systemie utrzymywania bydła na uwięzi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778 § 11 ust. 2)	
2.	Właściwe wymiary wydzielonego legowiska w systemie utrzymywania bydła bez uwięzi (nie dotyczy bydła opasowego i buhajów). (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 11 ust. 3)	
3.	Właściwa powierzchnia w systemie utrzymywania bydła bez uwięzi na ściółce, bez wydzielonych legowisk. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 11 ust. 4)	
4.	Właściwa powierzchnia w systemie utrzymywania bydła bez uwięzi, bez wydzielonych legowisk, bez ściółki (nie dotyczy buhajów, krów i jałówek cielných powyżej 7 miesiąca życia). (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 11 ust. 5)	- w przypadku odchylenia do 5% od wymaganych parametrów- decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji,
5.	Właściwa powierzchnia w przeliczeniu na jedną sztukę w systemie otwartym utrzymywania bydła. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 12)	- w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
6.	Bydło i cielęta, utrzymywane w systemie otwartym, dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 6 ust. 1)	- w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
7.	Właściwa powierzchnia kojca w przeliczeniu na jedną sztukę, w przypadku utrzymywania cieląt grupowo (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 15 ust. 3)	
8.	W przypadku utrzymywania cieląt pojedynczo w kojcu, wymiary kojca wynoszą: a) szerokość - co najmniej wysokość cielęcia w kłębie, b) długość - co najmniej 1,1 długości ciała cielęcia mierzonej od czubka nosa do ogonowej krawędzi guza kulszowego. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 15 ust. 2 pkt 1a i b)	
9.	Przestrzega się zakazu utrzymywania cieląt powyżej 8 tygodnia życia w pojedynczych boksach godzinę (nie dotyczy gospodarstw rolnych utrzymujących jednocześnie mniej niż 6 cieląt) oraz na uwięzi, z wyjątkiem pory karmienia, a w czasie jej trwania nie dłużej niż jedną. (Dz. U. z 2013 r., poz. 856, art. 12 ust. 4a i b)	W przypadku stwierdzenia utrzymania zwierząt bez kontaktu wzrokowego i fizycznego - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
10.	Ściany kojca wykonano w sposób umożliwiający cielętom kontakt wzrokowy i fizyczny (nie dotyczy cieląt chorych). (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 15 ust. 2 pkt. 2)	W przypadku stwierdzenia utrzymania zwierząt bez kontaktu wzrokowego i fizycznego - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
11.	Powierzchnia w przeliczeniu na jedno cielę w systemie otwartym wynosić co najmniej 5 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 15 ust. 4)	- w przypadku odchylenia do 5% od wymaganych parametrów- decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji, - w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania

12.	Cielęta, z wyjątkiem cieląt utrzymywanych w systemie otwartym, dogląda się co najmniej dwa razy dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 15 ust. 5)	- W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem wykonania; - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania; zaś gdy zagrożone jest zdrowie lub życie zwierząt wniosek do wójta o odebranie zwierząt.
13.	Dorosłemu bydłu i cielętom zapewnia się stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 10 ust. 1)	- W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji; - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania zaś gdy zagrożone jest zdrowie lub życie zwierząt wniosek do wójta o odebranie zwierząt.
14.	Dorosłe bydło i cielęta karmi się co najmniej dwa razy dziennie (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1 oraz Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 12 ust. 1)	-W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem wykonania; - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania; zaś gdy zagrożone jest zdrowie lub życie zwierząt wniosek do wójta o odebranie zwierząt.
15.	W przypadku utrzymywania cieląt w pomieszczeniu inwentarskim cielęta do ukończenia 2 tygodnia życia utrzymywane są na ściółce. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 15 ust. 6)	-W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji; -w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
16.	Powierzchnia legowiska jest wygodna, czysta i odwodniona. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 15 ust. 7)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem wykonania; w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
17.	Każde cielę powinno otrzymuje pokarm matki niezwłocznie po urodzeniu, nie później jednak niż przed upływem 6 godzin od urodzenia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 16)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem wykonania; w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
18.	W przypadku utrzymywania cieląt grupowo, gdy nie są one żywione do woli lub z elektronicznych stacji odpasowych, każde cielę ma zapewniony dostęp do paszy w tym samym czasie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 12 ust.2)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem wykonania; w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
19.	Cielętom nie zakłada się kagańców. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, §17)	W przypadku stwierdzenia zakładania cielętom kagańca - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji oraz zgłoszenie wniosku do organów ścigania
20.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ w pomieszczeniach inwentarskich dla bydła. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 18)	cielęta - w przypadku stwierdzenia odchylenia do 5 % od wymaganych parametrów - decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji, - w przypadku stwierdzenia odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów – wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji, - w przypadku, gdy warunki mają widocznie negatywny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania; zaś gdy zagrożone jest zdrowie lub życie zwierząt wniosek do wójta o odebranie zwierząt.
KURY NIEŚNE		
utrzymywane jedno lub wielopoziomowo bez klatek (system alternatywny utrzymywania kur nieśnych) przy obsadzie powyżej 350 ptaków.		

1.	Obsada kur nieśnych wynosi 9 ptaków/m ² powierzchni użytkowej podłogi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 1)	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku odchylenia do 5% od wymaganych parametrów – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji, - w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji- - w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania oraz wydanie decyzji o zakazie wprowadzania jaj na rynek zgodnie z rozdziałem IV.4.3 niniejszej instrukcji
2.	Ściółka zajmuje co najmniej 1/3 powierzchni podłogi (co najmniej 0,025 m ² powierzchni ściółki/ptaka). (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 § 29 ust. 2),	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku odchylenia do 5% od wymaganych parametrów – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji(powiększenie powierzchni pokrytej ściółką lub zmniejszenie obsady kur), - w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów decyzja administracyjna z 7 dniowym terminem realizacji(powiększenie powierzchni pokrytej ściółką lub zmniejszenie obsady kur), - w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania oraz wydanie decyzji o zakazie wprowadzania jaj na rynek zgodnie z rozdziałem IV.4.3 niniejszej instrukcji
3.	Podłoga i wyposażenie w pomieszczeniu zapewnia podtrzymywanie wszystkich zwróconych ku przodowi pazurów nogi ptaka. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 3)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
4.	Linijowe pojemniki na paszę o min. długości = liczbie ptaków w pomieszczeniu x 0,1m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 4 pkt 1 lit a)	<ul style="list-style-type: none"> w przypadku odchylenia do 5% od wymaganych parametrów – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji(powiększenie długości pojemników lub zmniejszenie obsady kur), - w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji- - w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania oraz wydanie decyzji o zakazie wprowadzania jaj na rynek zgodnie z rozdziałem IV.4.3 niniejszej instrukcji
5.	Kołowe pojemniki na paszę o min. długości = liczbie ptaków w pomieszczeniu x 0,04m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 4 pkt 1 lit b)	
6.	Linijowe pojemniki na wodę o min. długości = liczbie ptaków w pomieszczeniu x 0,025m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 4 pkt 2 lit a)	
7.	Kołowe pojemniki na wodę o min. długości = liczbie ptaków w pomieszczeniu x 0,01m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 4 pkt 2 lit b)	
8.	Poidła kropelkowe lub kubeczkowe, co najmniej jedno poidło na 10 ptaków. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 4 pkt 2 lit c)	
9.	Co najmniej 2 poidła kropelkowe lub kubeczkowe podłączone do sieci wodociągowej, dostępne dla każdej z kur (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 4 pkt 2 lit d)	
10.	Pojedyncze gniazda, co najmniej 1 na 7 ptaków. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 4 pkt 3 lit a)	
11.	Gniazda grupowe z odpowiednią obsadą ptaków na m ² (do 120 ptaków/m ²). (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 4 pkt 3 lit b)	

12.	Właściwe grzędy bez ostrych krawędzi, umieszczone nad powierzchnią niepokrytą ściółką (0,15 m na 1 ptaka). (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 4 pkt 4)	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku odchylenia do 5% od wymaganych parametrów – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji (powiększenie długości grzęd lub zmniejszenie obsady kur), - w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów – wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji- - w przypadku, gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt- dodatkowo wnioski do organów ścigania oraz wydanie decyzji o zakazie wprowadzania jaj na rynek zgodnie z rozdziałem IV.4.3 niniejszej instrukcji
13.	Właściwa odległość pomiędzy grzędami Właściwa odległość pomiędzy grzędą a ścianą (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 4 pkt 4 lit a i b)	<ul style="list-style-type: none"> w przypadku odchylenia do 5% od wymaganych parametrów – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji, - w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
15.	Kurom zapewniono możliwość swobodnego poruszania się pomiędzy poziomami. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 5)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
16.	Liczba poziomów nie przekracza 4. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 § 29 ust. 5 pkt 1)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
17.	Wysokość między poziomami co najmniej 0,45 m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 5 pkt 2)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
18.	Poziomy ustawiono w sposób zapobiegający spadaniu nieczystości na niższy poziom. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 5 pkt 3)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
19.	Urządzenia do karmienia i pojenia umieszczone w sposób umożliwiający każdej z kur jednakowy dostęp do tych urządzeń (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 5 pkt 4)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
20.	Pomieszczenie inwentarskie wyposażone w kilka otworów wyjściowych, jeśli kury posiadają dostęp do otwartych wybiegów. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 6)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
21.	Otwory wyjściowe rozmieszczone równomiernie na całej długości pomieszczenia inwentarskiego (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 6)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
22.	Wysokość otworów wyjściowych co najmniej 0,35m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 7 pkt 1)	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku odchylenia do 5% od wymaganych parametrów – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji, - w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
23.	Szerokość otworów wyjściowych co najmniej 0,4m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 7 pkt 2)	
24.	Całkowita szerokość otworów wyjściowych w przeliczeniu na 1000 ptaków co najmniej 2m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 7 pkt 2)	
25.	Powierzchnia otwartego wybiegu dostosowana do liczby kur i rodzaju gruntu. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 8)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
26.	Na wybiegu otwartym zapewniono ptakom ochronę przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi, a w razie potrzeby dostęp do urządzeń do pojenia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 29 ust. 9)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
27.	W pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych zminimalizowano poziom hałasu. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 30 ust. 1)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna

28.	Wyposażenie oraz sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych czyszczony i dezynfekowany każdorazowo przed wstawieniem nowej partii ptaków. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 30 ust. 2 pkt 1)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
29.	Wyposażenie oraz sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych utrzymany w czystości; odchody usuwane regularnie, a padłe ptaki - co najmniej raz na dobę. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 30 ust. 2 pkt 2 i 3)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna - w przypadku rażącego stanu higienicznego decyzja o zakazie wprowadzania jaj na rynek zgodnie z rozdziałem IV.4.3 niniejszej instrukcji
30.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 8)	- w przypadku stwierdzenia niewłaściwych parametrów - decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
31.	Kurczętom w celu przeciwdziałania wydziobowaniu piór i kanibalizmowi przycięto dzioby nie później jednak niż do ukończenia 9 dnia życia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344 § 33)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wniosek do organów ścigania
32.	W przypadku stosowania oświetlenia naturalnego, okna rozmieszcza się w sposób umożliwiający równomierne oświetlenie całego pomieszczenia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 5 ust. 3 pkt 1)	
33.	W przypadku stosowania oświetlenia sztucznego, pomieszczenia oświetla się w rytmie dobowym tak, aby około 1/3 doby stanowiło nieprzerwany okres ciemności oraz występowały okresy przyciemnienia odpowiadające zmierzchowi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 5 ust. 3 pkt 2)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
34.	Kury nioski dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 6 ust. 1)	-W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem wykonania;
35.	Kury nioski karmi się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 13 ust. 1)	-w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
36.	Kury nioski mają zapewniony stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 10 ust. 1)	- W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji; - w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
System klatek zmodyfikowanych jedno lub wielopoziomowych – obsada powyżej 350 kur nieśnych. (§ 28)		
1.	Klatki wyposażone w pojemniki na paszę o min. długości = liczbie ptaków w klatce x 0,12m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 1 pkt 1)	- w przypadku odchylenia do 5% od wymaganych parametrów – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji (powiększenie długości pojemników/liczby poidel lub zmniejszenie obsady kur),
2.	Klatki wyposażone w pojemnik na wodę o min. długości = liczbie ptaków w klatce x 0,12m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 1 pkt 2, lit.a)	- w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji-
3.	Klatki wyposażone w co najmniej 2 poidła kropelkowe lub kubeczkowe, dostępne dla każdej z kur znajdujących się w klatce (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 1 pkt 2, lit.b)	- w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania oraz wydanie decyzji o zakazie wprowadzania jaj na rynek zgodnie z rozdziałem IV.4.3 niniejszej instrukcji
4.	Klatki wyposażone w gniazdo. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 1 pkt 3)	- w przypadku, gdy brak gniazd dotyczy do 5% klatek lub gniazda są niewłaściwe – decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji, - w przypadku gdy brak gniazd dotyczy powyżej 5 % - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy brak gniazd dotyczy powyżej 50% klatek - dodatkowo decyzja o zakazie wprowadzania jaj na rynek zgodnie z rozdziałem IV.4.3 niniejszej instrukcji

5.	Klatki wyposażone w grzędy o min. długości = liczbie ptaków w klatce x 0,15m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 1 pkt 4)	- w przypadku odchylenia do 5% od wymaganych parametrów – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji (powiększenie długości grzęd lub zmniejszenie obsady kur), - w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji, - w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania oraz wydanie decyzji o zakazie wprowadzania jaj na rynek zgodnie z rozdziałem IV.4.3 niniejszej instrukcji	
6.	Klatki wyposażone w ściółkę w ilości umożliwiającej kurom dziobanie i grzebanie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 1 pkt 5)	- w przypadku klatek stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji, - w przypadku, gdy brak ściółki dotyczy powyżej 50% klatek - dodatkowo decyzja o zakazie wprowadzania jaj na rynek zgodnie z rozdziałem IV.4.3 niniejszej instrukcji	
7.	Klatki wyposażone w urządzenie do skracania pazurów. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 5)	- w przypadku, gdy brak urządzeń dotyczy do 5% klatek lub urządzenia są niewłaściwe – decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji, - w przypadku, gdy brak urządzeń dotyczy powyżej 5 % - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy brak urządzeń dotyczy powyżej 50% klatek - dodatkowo decyzja o zakazie wprowadzania jaj na rynek zgodnie z rozdziałem IV.4.3 niniejszej instrukcji	
8.	Całkowita powierzchnia klatki co najmniej 0,2 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 2)	w przypadku odchylenia do 5% od wymaganych parametrów – decyzja administracyjna o konieczności poddania ubojowi nadwyżki kur z 30 dniowym terminem realizacji, - w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania oraz wydanie decyzji o zakazie wprowadzania jaj na rynek zgodnie z rozdziałem IV.4.3 niniejszej instrukcji	
9.	Wysokość klatki, z wyjątkiem powierzchni użytkowej, co najmniej 0,2m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 4)		
10.	Powierzchnia klatki co najmniej 0,075m ² / kurę nieśną, przy czym powierzchnia użytkowa klatki bez gniazda co najmniej 0,06m ² / kurę nieśną. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 2)		
11.	Powierzchnia użytkowa klatki bez gniazda o szerokości co najmniej 0,3m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 3 pkt 1)		
12.	Powierzchnia użytkowa klatki bez gniazda o wysokości co najmniej 0,45m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 3 pkt 2)		
13.	Nachylenie podłogi klatki nie więcej niż 8 ^o lub 14%. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 3 pkt 2)		
14.	Odległość pomiędzy rzędami klatek co najmniej 0,9 m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 6)		
15.	Odległość pomiędzy podłogą budynku a pierwszym poziomem klatek co najmniej 0,35 m (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 28 ust. 6)		
16.	Właściwa konstrukcja klatki, uniemożliwiająca ucieczkę ptaków. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 31 ust. 1 pkt 1)		w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości – decyzja administracyjna z terminem realizacji do 3 miesięcy
17.	Klatka skonstruowana w sposób pozwalający na wyeliminowanie możliwości urazów, uszkodzeń ciała lub cierpień kur niosek. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 31 ust. 1 pkt 2)		
18.	Klatka skonstruowana w sposób zapewniający osobie obsługującej swobodne wyjmowanie i wkładanie ptaków do klatki. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 31 ust. 1 pkt 3)		

19.	Podłoga klatki wykonana w sposób zapewniający podtrzymywanie wszystkich zwróconych ku przodowi pazurów nogi ptaka o nachyleniu nie większym niż 8° lub 14%. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 31 ust. 2)</i>	- w przypadku gdy stwierdzono odchylenia do 5% od wymaganych parametrów – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji, - w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
20.	W przypadku gdy w pomieszczeniu inwentarskim są zainstalowane co najmniej 2 poziomy klatek, pomieszczenie to wyposaża się w urządzenia i sprzęt umożliwiające sprawdzanie wszystkich klatek oraz ułatwiające usuwanie z nich ptaków. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 32)</i>	w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji
21.	W pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych zminimalizowano poziom hałasu. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 30 ust. 1)</i>	w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości – decyzja administracyjna
22.	Wyposażenie oraz sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych czyszczony i dezynfekowany każdorazowo przed wstawieniem nowej partii ptaków. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 30 ust. 2 pkt 1)</i>	w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości – decyzja administracyjna
23.	Wyposażenie oraz sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich dla kur nieśnych utrzymywane w czystości; odchody usuwane regularnie, a padłe ptaki - co najmniej raz na dobę <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 30 ust. 2 pkt 2 i 3)</i>	w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości – decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji
24.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 8 ust. 1)</i>	- w przypadku stwierdzenia niewłaściwych parametrów – decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
25.	W przypadku stosowania oświetlenia naturalnego, okna rozmieszcza się w sposób umożliwiający równomierne oświetlenie całego pomieszczenia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 5 ust. 3 pkt 1)</i>	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
26.	W przypadku stosowania oświetlenia sztucznego, pomieszczenia oświetla się w rytmie dobowym tak, aby około 1/3 doby stanowiło nieprzerwany okres ciemności oraz występowały okresy przyciemnienia odpowiadające zmierzchowi. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 5 ust. 3 pkt 2)</i>	
27.	Kury nioski dogląda się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 6 ust. 1)</i>	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem wykonania;
28.	Kury nioski karmi się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 13 ust. 1)</i>	- w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
29.	Kury nioski mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 10 ust. 1)</i>	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji; - w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
30.	Kurczętom w celu przeciwdziałania wydziobywaniu piór i kanibalizmowi przycięto dzioby nie później jednak niż do ukończenia 9 dnia życia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 33)</i>	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wniosek do organów ścigania
BROILERY		
1.	Kurnik wyposażony jest w urządzenie do karmienia <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 35 pkt 1)</i>	- w przypadku niewystarczającej liczby urządzeń lub ściółki – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji, - w przypadku braku urządzeń lub ściółki - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
2.	Kurnik wyposażony jest w urządzenie do pojenia <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 35 pkt 2)</i>	
3.	Kurnik wyposażony jest w ściółkę <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 35 pkt 3)</i>	

4.	W kurniku stosuje się oświetlenie sztuczne, oświetlające co najmniej 80% powierzchni użytkowej o natężeniu co najmniej 20 lux <i>(Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 5 ust. 4)</i>	- w przypadku gdy stwierdzono odchylenia do 5% od wymaganych parametrów – decyzja administracyjna, - w przypadku odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
5.	W okresie od 7 dnia po wstawieniu do 3 dnia przez przewidywanym ubojem stosuje się oświetlenie dobowe z okresami zaciemnienia trwającymi 6 godzin w tym 4 godziny nieprzerwanego zaciemnienia. <i>(Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 5 ust. 5)</i>	
6.	Wyposażenie oraz sprzęt w pomieszczeniach inwentarskich oraz samo pomieszczenie dla brojlerów jest czyszczone i dezynfekowane każdorazowo przed wstawieniem nowego stada. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 36 ust. 2)</i>	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
7.	Właściwe stężenie CO ₂ , NH ₃ oraz temperatura. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, §8 ust. 1)</i>	- w przypadku stwierdzenia odchylenia do 5 % od wymaganych parametrów - decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji, - w przypadku stwierdzenia odchylenia powyżej 5 % od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy warunki mają widocznie negatywny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
8.	Brojlery dogląda się co najmniej dwa razy dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 6 ust. 2)</i>	- W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem wykonania; - w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
9.	Brojlerom zapewniono stały dostęp do paszy lub karmione są w okresach oświetlenia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 13 ust. 2)</i>	- W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem wykonania;
10.	Brojlery mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 10 ust. 1)</i>	- w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
11.	W kurniku zminimalizowano poziom hałasu. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 36 ust. 1)</i>	
12.	Zagęszczenie kurcząt nie przekracza 33 kg/m ² <i>(Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 34)</i>	- w przypadku, gdy stwierdzono odchylenia od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji,
13.	Zagęszczenie kurcząt nie przekracza 39 kg/m ² <i>(Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 37)</i>	
14.	Zagęszczenie kurcząt nie przekracza 42 kg/m ² <i>(Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 38)</i>	- w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
15.	Posiadacz kurnika prowadzi i przechowuje co najmniej 3 lata dokumentację dla każdego kurnika zawierającą informacje o: a) liczbie wprowadzonych kurcząt brojlerów, b) powierzchni użytkowej, c) liczbie padłych kurcząt brojlerów stwierdzonej podczas każdej kontroli i przyczynach ich śmierci, d) liczbie kurcząt brojlerów uśmierconych i przyczynach ich uśmiercenia, e) liczbie kurcząt brojlerów pozostałych w stadzie po sprzedaży lub po uśmierceniu; oraz nazwę mieszańca kurcząt brojlerów, jeżeli jest znana. <i>(Dz. U. z 2013 r., poz. 856, art. 12 fust. 1 i 2)</i>	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wniosek do organów ścigania
W przypadku obsady do 39 kg/m ² lub 42 kg/m ² dodatkowo		
16.	Zwiększona obsada kurnika została zgłoszona powiatowemu lekarzowi weterynarii, co najmniej 15 dni przed umieszczeniem stada kurnika. <i>(Dz. U. z 2013 r., poz. 856, art. 12 d pkt 2)</i>	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wniosek do organów ścigania
17.	Posiadacz kurnika prowadzi i aktualizuje dokumentację zawierającą szczegółowy opis systemu produkcji <i>(Dz.U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 37 pkt 2)</i>	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna

18.	Kurnik jest wyposażony w system wentylacji, a jeśli to konieczne w systemy ogrzewania i schładzania, zapewniający właściwy poziom amoniaku i dwutlenku węgla, temperatury i wilgotności względnej. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 37 pkt 4)	- w przypadku stwierdzenia braku odpowiednich systemów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy warunki mają widocznie negatywny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
W przypadku obsady do 42 kg/m2 dodatkowo		
19.	Skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej nie przekroczył wartości 1%+0,006%x wiek stad., (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 38 pkt 3)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości należy zgłosić wniosek do organów ścigania
INDYKI		
Pomieszczenie inwentarskie bez klatek.		
1.	Odpowiednia obsada ptaków na m ² powierzchni pomieszczenia inwentarskiego. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 19 ust. 2)	- w przypadku, gdy stwierdzono odchylenia od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
2.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia niewłaściwych parametrów - zalecenia w protokole z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
3.	Indyki dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem wykonania; w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
4.	Indyki karmi się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)	
5.	Indyki mają zapewniony stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji; - w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
6.	Indykom w celu przeciwdziałania wydziobywaniu piór i kanibalizmowi przycięto dzioby nie później jednak niż do ukończenia 9 dnia życia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 20)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wniosek do organów ścigania
GĘSI		
1.	Właściwa obsada ptaków na m ² powierzchni pomieszczenia inwentarskiego. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 21, ust 1 pkt 1)	- w przypadku gdy stwierdzono odchylenia od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
2.	W systemie otwartym – powierzchnia utrzymywania zabezpieczona trwałym ogrodzeniem. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 21, ust 2 pkt 1)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
3.	W systemie otwartym - ptaki w wieku powyżej 3 tygodnia życia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2, ust 1 pkt 2, lit. b)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna
4.	W systemie otwartym – ptakom zapewniono możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2, ust 2)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji

5.	W systemie otwartym – maksymalne zagęszczenie obsady 6,5 kg / m ² powierzchni. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 21, ust 2 pkt 2 lit a)	- w przypadku, gdy stwierdzono odchylenia od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
6.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia niewłaściwych parametrów – decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - wniosek do organów ścigania
7.	Gęsi dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji;
8.	Gęsi karmi się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)	- w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane - wniosek do organów ścigania
9.	Gęsi mają zapewniony stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)	- w przypadku, gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
10.	Przestrzega się zakazu tuczu gęsi na stłuszczone wątroby. (Dz. U. z 2013 r., poz. 845, art. 12. ust. 4)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wniosek do organów ścigania
KACZKI		
1.	Właściwa obsada ptaków na m ² powierzchni pomieszczenia inwentarskiego. (Dz. U. Nr 116, poz. 778, § 21, ust 1 pkt 2)	- w przypadku gdy stwierdzono odchylenia od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
2.	W systemie otwartym – powierzchnia utrzymywania zabezpieczona trwałym ogrodzeniem (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 21, ust 2 pkt 1)	-w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji;
3.	W systemie otwartym - ptaki w wieku powyżej 3 tygodnia życia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2, ust 1 pkt 2, lit. b)	- w przypadku gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
4.	W systemie otwartym – ptakom zapewniono możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2, ust 2)	
5.	W systemie otwartym – maksymalne zagęszczenie obsady 10,5 kg / m ² powierzchni. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 21, ust 2 pkt 2 lit b)	- w przypadku gdy stwierdzono odchylenia od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
6.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia niewłaściwych parametrów - decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
7.	Kaczki dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji
8.	Kaczki karmi się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)	- w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
9.	Kaczki mają zapewniony stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania

10.	Przestrzega się zakazu tuczu kaczek na stłuszczone wątroby. (Dz. U. z 2013 r., poz. 856, art. 12. ust. 4)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wnioski do organów ścigania
STRUSIE		
1.	Właściwe warunki utrzymywania strusi w pomieszczeniach inwentarskich z wybiegami. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 22 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
2.	Przy utrzymywaniu ptaków które nie ukończyły 6 miesiąca życia pomieszczenie inwentarskie ogrzewa się (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 22 ust.2 pkt 1)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
3.	Pomieszczenie inwentarskie podzielono na sektory, w których utrzymuje się ptaki w różnym wieku. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 22 ust.2 pkt 2)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
4.	Z każdego sektora pomieszczenia inwentarskiego zapewniono strusiom wyjście na wybieg. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 22 ust.3)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
5.	Właściwa obsada strusi w sektorach. strusie młode (0,3 m ² / 1 ptaka i nie mniej niż 5 m ²) (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 22 ust. 4)	- w przypadku gdy stwierdzono odchylenia od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
6.	Właściwa wysokość pomieszczenia inwentarskiego. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 22 ust.5)	- w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
7.	Wybiegi dla strusi przylegają bezpośrednio do pomieszczenia inwentarskiego. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 23 ust.1 pkt 1)	
8.	Wybiegi dla strusi posiadają wydzielone miejsce wysypane piaskiem. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 23 ust.1 pkt 2)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji;
9.	Wybiegi dla strusi są zabezpieczone trwałym ogrodzeniem. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 23 ust.1 pkt 3)	- w przypadku gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - wniosek do organów ścigania
10.	Ptacom na wybiegu zapewniono możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 23 ust.2)	
11.	Właściwa powierzchnia wybiegu w przeliczeniu na ptaka. strusie młode - co najmniej 5 m ² /1 ptaka i nie mniej niż 30m ² (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 23 ust.3)	- w przypadku gdy stwierdzono odchylenia od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji, - w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
12.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia niewłaściwych parametrów - decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
13.	Strusie dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji;
14.	Strusie karmi się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)	- w przypadku gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
15.	Strusie mają zapewniony stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
PRZEPIÓRKI		

Pomieszczenie inwentarskie z klatkami		
1.	Właściwe wymiary klatek w przypadku utrzymywania przepiórek pojedynczo. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 25 ust. 1)</i>	- w przypadku, gdy stwierdzono odchylenia od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
2.	Właściwa powierzchnia podłogi w klatkach w przypadku utrzymywania przepiórek grupowo <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 25 ust. 2)</i>	- w przypadku, gdy stwierdzone nieprawidłowości miały wyraźny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
3.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)</i>	- w przypadku stwierdzenia niewłaściwych parametrów - decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
4.	Przepiórki dogląda się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)</i>	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji;
5.	Przepiórki karmi się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)</i>	- w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
6.	Przepiórki mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</i>	- w przypadku, gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
System otwarty.		
7.	W przypadku utrzymywania przepiórek w systemie, otwartym powierzchnia, w przeliczeniu na ptaka, wynosi co najmniej 0,04 m ² . <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</i>	- w przypadku gdy stwierdzono odchylenia od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
8.	Przepiórki są w wieku powyżej 20 dnia życia. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2 ust. 1 pkt 2, lit. c)</i>	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
9.	Powierzchnia, na której utrzymuje się przepiórki, została trwale zabezpieczona ogrodzeniem o wysokości co najmniej 2 m i przykryta siatką. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 26 ust. 2)</i>	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
10.	Ptacom zapewniono możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2 ust. 2)</i>	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji;
11.	Przepiórki dogląda się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)</i>	- w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
12.	Przepiórki karmi się co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)</i>	
13.	Przepiórki mają zapewniony stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</i>	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
PERLICE		
Pomieszczenia inwentarskie z wybiegami.		
1.	Pomieszczenia inwentarskie wyposażono w grzędy noclegowe. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 27 ust. 2)</i>	- w przypadku, gdy stwierdzono brak gniazd lub grzęd - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji

2.	Pomieszczenia inwentarskie wyposażono w gniazda (Dz. U. Nr 116, poz. 778, § 27 ust. 2)	
3.	Właściwe wymiary gniazda (co najmniej: 0,4 m szerokości oraz 0,4 m długości). (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 27 ust. 3)	- w przypadku, gdy stwierdzono odchylenia od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
4.	Maksymalna obsada - 6 ptaków na m ² powierzchni pomieszczenia inwentarskiego. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 27 ust. 4)	
5.	Powierzchnia wybiegu, o którym mowa w ust. 1, w przeliczeniu na ptaka, powinna wynosić co najmniej 20 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 27 ust. 5)	
6.	Właściwe stężenie CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ oraz temperatura. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)	
7.	Perlice dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)	
8.	Perlice karmi się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
9.	Perlice mają zapewniony stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)	- w przypadku, gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji, - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
System otwarty.		
10.	Ptacom zapewniono możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 2 ust. 2)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji; - w przypadku gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
11.	Zapewniono miejsce wyposażone w grzędę noclegowe. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 28 ust. 1)	- w przypadku gdy stwierdzono brak gniazd lub grzęd - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
12.	Zapewniono miejsce wyposażone w gniazda. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 28 ust. 1)	
13.	Właściwe wymiary gniazda (co najmniej: 0,4 m szerokości oraz 0,4 m długości). (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 28 ust. 1)	- w przypadku stwierdzono odchylenia do 5% - decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji, - w przypadku gdy stwierdzono odchylenia powyżej 5 % - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
14.	Maksymalna obsada - 15 ptaków na m ² powierzchni. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 28 ust. 2)	- w przypadku, gdy stwierdzono odchylenia od wymaganych parametrów - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
15.	Perlice dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
16.	Perlice karmi się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)	

17.	Perlice mają zapewniony stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
Minimalne warunki utrzymywania świń		
1.	Świnie nie są utrzymywane na uwięzi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 19 ust. 2)	w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji oraz wniosek do organów ścigania
2.	Utrzymywane w grupach zwierzęta są w zbliżonym wieku. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 19 ust. 3 pkt 1)	- W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna; - w przypadku, gdy miało to wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
3.	Podjęmowane są działania minimalizujące agresję i zapobiegające walkom zwierząt. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 19 ust. 3 pkt 2)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna; w przypadku gdy miało to wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
4.	Zwierzęta chore, zranione, wykazujące cechy agresywne lub atakowane przez inne zwierzęta, czasowo utrzymywane są pojedynczo. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 19 ust. 4)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem wykonania; - w przypadku, gdy miało to wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
5.	W gospodarstwie utrzymującym powyżej 10 sztuk loch lub loszek, lochy i loszki od 4 tygodnia po pokryciu do tygodnia przed przewidywanym terminem prośzenia utrzymywane są grupowo. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 19 ust. 6)	- w przypadku, gdy stwierdzono nieprawidłowości - decyzja administracyjna ograniczająca obrót zwierzętami, z wyjątkiem wysyłki do uboju, do czasu usunięcia uchybień oraz wniosek do organów ścigania
6.	Kojce, w których utrzymywane są lochy i loszki w tygodniu poprzedzającym przewidywany termin prośzenia, zaopatrzone w materiał umożliwiający budowę gniazda. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 20 ust. 1)	- w przypadku, gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji oraz wniosek do organów ścigania
7.	Prośne lochy i loszki umieszczone w kojcach do prośzenia, czyści się dokładnie i jeśli to konieczne, leczy przeciwko pasożytom zewnętrznym i wewnętrznym. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 20 ust. 2)	W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna;
8.	Powierzchnia kojca do prośzenia umożliwia prośzenie naturalne lub zapewnia osobie obsługującej, dostęp do zwierzęcia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 20 ust. 3)	- W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna; - w przypadku gdy miało to wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
9.	Konstrukcja kojca zapewnia prosiętom swobodny dostęp do karmiącej lochy. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 20 ust. 4)	- W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości decyzja administracyjna; - w przypadku gdy miało to wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
10.	W przypadku utrzymywania loch z prosiętami, kojec wyposażony został w przegrodę zapobiegającą przygnieceniu prosiąt przez lochę. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 20 ust. 5 pkt 1)	- W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna ;
11.	W przypadku utrzymywania loch z prosiętami, w kojcu wydzielona została część ze ściółką o powierzchni pozwalającej na jednoczesny odpoczynek prosiąt. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 20 ust. 5 pkt 2)	- w przypadku, gdy miało to wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
12.	Świniom zapewniono stały dostęp do materiałów i przedmiotów absorbujących ich uwagę, w szczególności słomy, siana, drewna i trocin, o jakości nie wywierającej szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 21)	- W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z terminem 30 dniowym; - w przypadku całkowitego braku materiału wzbogacającego - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji

13.	Prosięta odsadzane są nie wcześniej niż w 28 dniu od urodzenia (jedynie w przypadku zagrożenia zdrowia lochy lub prosięcia - od 21 dnia życia prosięcia). (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 22 ust. 1 i 2)	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - decyzja administracyjna, - w przypadku, gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
14.	Prosięta po odsadzeniu umieszczane są w uprzednio oczyszczonymi zdezynfekowanym pomieszczeniu inwentarskim, odizolowanym od tego w którym utrzymuje się lochy. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 22 ust. 2)	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - decyzja administracyjna, - w przypadku gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na stan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
15.	Świnie poddaje się zabiegom: 1) diagnostycznym, terapeutycznym oraz związanym z identyfikacją świń; 2) związanym z: a) redukcją kłów u prosiąt i knurów – jedynie ze względów bezpieczeństwa oraz w celu przeciwdziałania okaleczaniu innych świń, b) obcinaniem części ogona – po ukończeniu 7 dnia życia, wyłącznie po zastosowaniu długotrwałego znieczulenia oraz, jedynie ze względów bezpieczeństwa i/lub w celu przeciwdziałania okaleczaniu innych świń, c) kastracją samców świń - po ukończeniu 7 dnia życia, wyłącznie po zastosowaniu długotrwałego znieczulenia; e) kolczykowaniem nosa. po podjęciu środków zapobiegających okaleczaniu, w szczególności poprzez zmianę warunków utrzymania. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 23 ust. 1)	w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wniosek do organów ścigania
16.	Redukcja kłów u prosiąt i knurów wykonywana jest poprzez ich ścieranie lub obcinanie, z pozostawieniem nienaruszonej, gładkiej powierzchni oraz nie później niż w 7 dniu życia prosięcia – u prosiąt. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 23 ust. 2)	
17.	Kastrację samców świń wykona jest przy zastosowaniu technik niepowodujących rozrywania tkanek. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 23 ust. 3)	
18.	Powierzchnia kojca dla knura utrzymywanego pojedynczo wynosi co najmniej 6 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 1 pkt 1)	- w przypadku stwierdzono odchylenia do 5% – decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji, - w przypadku, gdy stwierdzono odchylenia powyżej 5 %
19.	Powierzchnia kojca dla knura utrzymywanego pojedynczo, w przypadku krycia, wynosi co najmniej 10 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 1 pkt 1)	- wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
20.	Powierzchnia kojca dla lochy w okresie porodu i odchowu prosiąt ssących wynosi co najmniej 3,5 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 1 pkt 2)	- w przypadku, gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
21.	Powierzchnia kojca dla knurów i loszek hodowlanych o masie 30 do 110 kg, utrzymywanych pojedynczo, wynosi co najmniej 2,7 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 1 pkt 3)	
22.	<u>W systemie utrzymywania loch pojedynczo</u> wymiary kojca wynoszą: - długość - co najmniej długość zwierzęcia + 0,3m, niemniej jednak niż 2m, - szerokość - co najmniej 0,6m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 2)	
23.	<u>W systemie utrzymywania świń grupowo</u> powierzchnia kojca wynosi:	
23a.	knury – co najmniej 6m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 1)	
23b.	warchlaki i tuczniaki do 10 kg masy ciała – 0,15 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 2, lit.a)	
23c.	warchlaki i tuczniaki powyżej 10 do 20 kg masy ciała – 0,2 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 2, lit.b)	

23d.	warchlaki i tuczники powyżej 20 do 30 kg masy ciała – 0,3 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 2, lit.c)	
23e.	warchlaki i tuczники powyżej 30 do 50 kg masy ciała – 0,4 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 2, lit.d)	
23f.	warchlaki i tuczники powyżej 50 do 85 kg masy ciała – 0,55 m ² . (Dz. U. Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 2, lit.e)	
23g.	warchlaki i tuczники powyżej 85 do 110 kg masy ciała – 0,65 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 2, lit.f)	
23h.	warchlaki i tuczники powyżej 110 kg masy ciała - co najmniej 1m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 2, lit.g)	
24.	knury i loszki hodowlane powyżej 30 do 110 kg masy ciała – co najmniej 1,4 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 3)	
25.	lochy w grupie – co najmniej 2,25 m ² (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 4)	
26.	lochy prośne w grupie do 5 sztuk – co najmniej 2,25 m ² + 10% , przy czym co najmniej 1,3 m ² powierzchni kojca stanowi stałe podłoże i nie więcej niż 15% tego podłoża – otwory odpływowe. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 4 i ust. 4)	
27.	lochy prośne w grupie od 6 do 39 sztuk – co najmniej 2,25 m ² , przy czym co najmniej 1,3 m ² powierzchni kojca stanowi stałe podłoże i nie więcej niż 15% tego podłoża – otwory odpływowe. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 4 i ust. 4)	
28.	lochy prośne w grupie powyżej 39 sztuk – co najmniej 2,25 m ² - 10%, przy czym co najmniej 1,3 m ² powierzchni kojca stanowi stałe podłoże i nie więcej niż 15% tego podłoża – otwory odpływowe. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 4 i ust. 4)	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku stwierdzenia odchylenia do 5%– decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji, - w przypadku gdy stwierdzone odchylenia powyżej 5 % - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
29.	loszki po pokryciu w grupie do 5 sztuk - co najmniej 1,64 m ² + 10%, przy czym co najmniej 0,95 m ² powierzchni kojca stanowi stałe podłoże i nie więcej niż 15% tego podłoża – otwory odpływowe. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 5 i ust. 4)	
30.	loszki po pokryciu w grupie od 6 do 39 sztuk - co najmniej 1,64 m ² , przy czym co najmniej 0,95 m ² powierzchni kojca stanowi stałe podłoże i nie więcej niż 15% tego podłoża – otwory odpływowe. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 5 i ust. 4)	
31.	loszki po pokryciu w grupie powyżej 39 sztuk - co najmniej 1,64 m ² - 10%, przy czym co najmniej 0,95 m ² powierzchni kojca stanowi stałe podłoże i nie więcej niż 15% tego podłoża – otwory odpływowe. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 3 pkt 5 i ust. 4)	
32.	W gospodarstwach utrzymujących co najmniej 10 loch lub loszek, lochy i loszki od 4 tygodnia po pokryciu do tygodnia przed przewidywanym terminem proszenia, utrzymywane są grupowo w kojcach w których długość każdego z boków wynosi w przypadku grup: <ul style="list-style-type: none"> 1) do 5 sztuk - co najmniej 2,41 m; 2) powyżej 5 sztuk - co najmniej 2,81 m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 24 ust. 5)	

33.	<p>W systemie utrzymywania świń grupowo na betonowej podłodze szczelinowej szerokość otworów w podłodze wynosi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prosiąt - więcej niż 11 mm, - warchlaków, loszek i knurków hodowlanych - więcej niż 14 mm, - tuczników - więcej niż 18 mm, - loszek po pokryciu lub loch - więcej niż 20 mm, <p>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 25 pkt 1 lit. a)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku stwierdzenia odchylenia do 5% – decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji, - w przypadku gdy stwierdzone odchylenia powyżej 5 % - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
34.	<p>W systemie utrzymywania świń grupowo na betonowej podłodze szczelinowej szerokość beleczki w podłodze wynosi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prosiąt i warchlaków - co najmniej 50 mm, - tuczników, loszek i knurków hodowlanych, loszek po pokryciu lub loch - co najmniej 80 mm; <p>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 25 pkt 1 lit. a)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
35.	<p>W przypadku utrzymywania świń w systemie otwartym, powierzchnia utrzymywania, w przeliczeniu na dorosłą sztukę wynosi co najmniej 15 m².</p> <p>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 25 pkt 2)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku stwierdzenia odchylenia do 5% – decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji, - w przypadku gdy stwierdzone odchylenia powyżej 5 % - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
36.	<p>Właściwe warunki w pomieszczeniach inwentarskich dla świń: stopień hałasu, stężenie gazów CO₂, H₂S, NH₃</p> <p>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 26)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku stwierdzenia odchylenia do 5% – decyzja administracyjna z 30 dniowym terminem realizacji, - w przypadku gdy stwierdzone odchylenia powyżej 5 % - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
37.	<p>Pomieszczenia inwentarskie są oświetlone co najmniej 8 godzin dziennie światłem o natężeniu co najmniej 40 lux.</p> <p>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 5 ust. 6)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku stwierdzenia odchylenia do 5% – decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji, - w przypadku gdy stwierdzone odchylenia powyżej 5 % - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku utrzymywania zwierząt w całkowitej ciemności - dodatkowo wniosek do organów ścigania
38.	<p>Świnie dogląda się co najmniej raz dziennie.</p> <p>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 6 ust. 1)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji; - w przypadku gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
39.	<p>Świnie karmi się co najmniej raz dziennie, a w przypadku utrzymania grupowego zapewnia się jednoczesny dostęp do paszy.</p> <p>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 13 ust. 3)</p>	
40.	<p>Świnie, powyżej 2 tygodnia życia, mają zapewniony stały dostęp do wody.</p> <p>(Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, § 10 ust. 1)</p>	<ul style="list-style-type: none"> -w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania

Minimalne warunki utrzymywania owiec

1.	<p>Właściwa powierzchnia pomieszczenia inwentarskiego dla owiec utrzymywanych pojedynczo.</p> <p>(Dz. U. Nr 116, poz. 778, § 16 ust. 2)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku stwierdzenia odchylenia do 5% – decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji, - w przypadku, gdy stwierdzone odchylenia powyżej 5 % - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
2.	<p>Właściwa powierzchnia pomieszczenia inwentarskiego dla owiec utrzymywanych grupowo w przeliczeniu na jedno zwierzę.</p> <p>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 16 ust. 2)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku, gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania

3.	Właściwe warunki w pomieszczeniach inwentarskich dla owiec: wilgotność powietrza, stężenie gazów CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ , temperatura (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia niewłaściwych parametrów decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
4.	Owce dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji;
5.	Owce karmi się co najmniej 2 razy dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1)	- w przypadku gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
6.	Owce mają zapewniony stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt dodatkowo należy zgłosić wniosek do organów ścigania
Minimalne warunki utrzymywania kóz		
1.	Na uwięzi utrzymywane są wyłącznie dorosłe samice, z wyjątkiem samic w okresie porodu i odchovu koźląt. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 17 ust. 2)	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji oraz wnioski do organów ścigania
2.	Kozom zapewniono możliwość korzystania z wybiegów. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 17 ust. 3)	w przypadku, gdy stwierdzono brak wybiegu - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
3.	Właściwe wymiary stanowisk w przypadku utrzymywania kóz w systemie na stanowisku, na uwięzi, co najmniej 0,75 m x 1,35 m (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 18 ust. 1)	
4.	Właściwa powierzchnia kojca w przypadku utrzymywania kóz w kojcu bez uwięzi, pojedynczo. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 18 ust. 2)	
4a	Koza dorosła – co najmniej 1,5 m ² i dodatkowo co najmniej 0,3 m ² dla ssącego koźlęcia	
4b	Kozioł - co najmniej 1,5 m ²	
4c	Kozioł reproduktor - co najmniej 3 m ²	
5.	Właściwa powierzchnia kojca w przypadku utrzymywania kóz w kojcu bez uwięzi, grupowo. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 18 ust. 3)	- w przypadku stwierdzenia odchylenia do 5%– decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji, - w przypadku gdy stwierdzono odchylenia powyżej 5 % - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
5a	Kozy dorosłe – co najmniej 1,5 m ² i dodatkowo co najmniej 0,3 m ² dla ssącego koźlęcia	
5b	Kozły - co najmniej 1,5 m ²	
5c	Kozły reproduktory - co najmniej 3 m ²	
5d	Koźlęta- co najmniej 1 m ²	
6.	Właściwa powierzchnia wybiegu, w przeliczeniu na jedną kozę, wynosi co najmniej 4 m ² , a w przypadku koźlów - co najmniej 6 m ² . (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 18 ust. 4)	
7.	Właściwe warunki w pomieszczeniach inwentarskich dla kóz: wilgotność powietrza, stężenie gazów CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ , temperatura. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia niewłaściwych parametrów - decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
8.	Kozy dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji;
9.	Kozy karmi się co najmniej 2 razy dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1)	- w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania

10.	Kozy mają zapewniony stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
Minimalne warunki utrzymywania koni		
1.	Ogiery i klacze powyżej roku życia utrzymywane są oddzielnie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 13 ust. 2)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna ; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
2.	Właściwa powierzchnia boksu w systemie utrzymania koni w boksie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 14 ust. 1)	
2a	Konie dorosłe, do 1,47 m wysokości w kłębie – co najmniej 6 m ² ;	
2b	Konie dorosłe, powyżej 1,47 m wysokości w kłębie – co najmniej 9 m ² ;	
2c	Klacz ze źrebięciem – co najmniej 12 m ² .	
3.	Właściwe wymiary stanowiska w systemie utrzymania koni na stanowisku, na uwięzi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 14 ust. 2)	
3a	Konie dorosłe, wysokość w kłębie do 1,47m a) szerokość - co najmniej 1,6 m, b) długość – co najmniej 2,1 m.	
3b	konie dorosłych, wysokość w kłębie powyżej 1,47m a) szerokość - co najmniej 1,8 m, b) długość – co najmniej 3,1 m.	
4.	Właściwa powierzchnia stanowiska w systemie utrzymania wolnostanowiskowym, bez uwięzi, w przeliczeniu na 1 konia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 14 ust. 3)	
4a	Konie dorosłe i młodzię po odsadzeniu od matki- co najmniej 10 m ² ,	
4b	Klacz ze źrebięciem - co najmniej 12 m ² ,	
5.	Właściwa powierzchnia utrzymywania koni w systemie otwartym która wynosi co najmniej 0,1 ha w przeliczeniu na jednego dorosłego konia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 15 ust. 1)	
6.	Powierzchnia utrzymywania koni w systemie otwartym została zabezpieczona trwałym ogrodzeniem. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 15 ust. 2)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji;
7.	Właściwe: obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura, wilgotność względna powietrza i stężenie gazów CO ₂ , H ₂ z 2010 r., S, NH ₃ . (Dz. U. Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia niewłaściwych parametrów - decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
8.	Konie dogląda się co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji;
9.	Konie karmi się co najmniej 2 razy dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1)	- w przypadku gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania

10.	Konie pojone są co najmniej trzy razy dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 2)	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
Minimalne warunki utrzymywania jeleni i danieli		
Utrzymywanie w systemie otwartym:		
1.	W okresie pastwiskowym, zwierzętom zapewniono stały dostęp do pastwiska. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.1)	- w przypadku, gdy stwierdzono brak dostępu do pastwiska - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji oraz wniosek do organów ścigania
2.	Powierzchnia pastwiska wynosi co najmniej 1 ha (Dz. U. Nr 116, poz. 778, § 33 ust.1)	- w przypadku stwierdzono odchylenia do 5% – decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji,
3.	Obsada jeleni na ha powierzchni wynosi nie więcej niż 7 sztuk. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.2 pkt 1)	- w przypadku, gdy stwierdzono odchylenia powyżej 5 % - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
4.	Obsada danieli na ha powierzchni wynosi nie więcej niż 15 sztuk. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.2 pkt 2)	- w przypadku, gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
5.	Powierzchnię utrzymywania zabezpieczono trwałym i wytrzymałym ogrodzeniem, wykonanym z siatki, uniemożliwiającym wydostawanie się zwierząt na zewnątrz. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.3)	
6.	Wysokość ogrodzenia wynosi co najmniej 2 m. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust. 3)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna;
7.	Gospodarstwo wyposażono w zagrodę, umożliwiającą wykonywanie zabiegów weterynaryjnych lub zootechnicznych. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.4)	- w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
8.	Zwierzętom zapewniono możliwość korzystania z zacienionych miejsc. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 33 ust.5)	
9.	Jelenie i danielę dogląda się przynajmniej raz dziennie (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)	
10.	Jelenie i danielę karmione są co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
11.	Jeleniom i danielom zapewniono stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)	- w przypadku, gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
Utrzymywanie w pomieszczeniu inwentarskim:		
12.	Zwierzęta utrzymuje się w pomieszczeniu inwentarskim jedynie: 1) poza okresem pastwiskowym lub 2) w przypadku choroby, lub 4) w przypadku kwarantanny zwierzęcia. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 34 ust. 2)	- w przypadku, gdy stwierdzono ciągłe utrzymywanie zwierząt w pomieszczeniu - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji oraz wniosek do organów ścigania
13.	Właściwa powierzchnia boksu dla jeleni i danieli, w przeliczeniu na zwierzę. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 34 ust. 3)	- w przypadku stwierdzono odchylenia do 5%– decyzja administracyjna z 3 miesięcznym terminem realizacji,
13a	Jelenie do 12 miesiąca życia – co najmniej 2 m ²	- w przypadku, gdy stwierdzono odchylenia powyżej 5% - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
13b	Jelenie powyżej 12 miesiąca życia – co najmniej 3 m ²	- w przypadku, gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
13c	Danielę do 12 miesiąca życia – co najmniej 1 m ²	

13d	Daniele powyżej 12 miesiąca życia – co najmniej 1,5 m ²	
14.	Właściwe stężenie gazów: CO ₂ , H ₂ S, NH ₃ . (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 7 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia niewłaściwych parametrów - decyzja administracyjna z maksymalnym 30 dniowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
15.	Jelenie i daniele dogląda się przynajmniej raz dziennie (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji;
16.	Jelenie i daniele karmione są co najmniej raz dziennie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1)	- w przypadku gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
17.	Jeleniom i danielom zapewniono stały dostęp do wody. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)	
Minimalne warunki utrzymywania zwierząt futerkowych		
1.	Lisy polarne, lisy pospolite, jenoty, norki i tchórze utrzymywane są na wolnym powietrzu, w zadaszonych klatkach, pojedynczo lub grupowo. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 29 ust. 1)	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
2.	Zwierzęta futerkowe stada podstawowego gatunków, o których mowa powyżej utrzymywane są pojedynczo. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 29 ust. 2)	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania
3.	Odpowiednie wymiary klatek dla lisów, jenotów, norek i tchórzy. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 29 ust. 3)	- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji
3a	Lisy i jenoty utrzymywane pojedynczo - powierzchnia co najmniej 0,6 m ² (szer. ≥ 0,6m, dł ≥ 0,9) - wysokość – co najmniej 0,5 m	- w przypadku gdy miało to wyraźny niekorzystny wpływ na zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
3b	Samice lisów i jenotów z młodymi - powierzchnia co najmniej 1,2 m ² (szer. ≥ 0,75 m, dł ≥ 0,8) - wysokość – co najmniej 0,5 m	
3c	Lisy i jenoty utrzymywane po 2 sztuki w klatce: - powierzchnia co najmniej 1 m ² (szer. ≥ 0,8 m, dł ≥ 0,9) - wysokość – co najmniej 0,5 m	
3d	Lisy i jenoty utrzymywane więcej niż po 2 sztuki w klatce: - powierzchnia co najmniej 1 m ² + 0,4m ² na każde dodatkowe zwierzę (szer. ≥ 0,8 m, dł ≥ 0,9) - wysokość – co najmniej 0,5 m	
3e	Norki i tchórze utrzymywane pojedynczo oraz samice z młodymi: - powierzchnia co najmniej 0,18 m ² (szer. ≥ 0,3m, dł ≥ 0,6) - wysokość – co najmniej 0,35 m	
3f	Norki i tchórze utrzymywane po 2 sztuki w klatce: - powierzchnia co najmniej 0,18 m ² (szer. ≥ 0,3m, dł ≥ 0,6) - wysokość – co najmniej 0,35 m	
3g	Norki i tchórze utrzymywane więcej niż po 2 sztuki w klatce: - powierzchnia co najmniej 0,18 m ² + 0,065 m ² na każde następne zwierzę (szer. ≥ 0,3m, dł ≥ 0,6) - wysokość – co najmniej 0,35 m	
4.	Klatki dla kotnych i odchowujących młode samic lisów i jenotów wyposażone są w domek wykotowy. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 29 ust. 4)	
5.	Króliki utrzymywane są na wolnym powietrzu pod zadaszaniem lub w pomieszczeniach inwentarskich w: 1) klatkach; 2) kojcach. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 1)	
6.	Króliki utrzymywane są pojedynczo lub grupowo, przy czym króliki stada podstawowego utrzymywane są pojedynczo. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 2)	

7.	Samce i samice królików po osiągnięciu dojrzałości płciowej utrzymywane są oddzielnie. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 3)
8.	Właściwe wymiary klatek dla królików utrzymywanych pojedynczo oraz samic z młodymi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 4)
8a	Króliki o masie ciała do 2,5 kg – powierzchnia co najmniej 0,18 m ² (szer. ≥ 0,38 m, dł ≥ 0,45) - wysokość – co najmniej 0,28 m
8b	Króliki o masie ciała powyżej 2,5 kg do 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,24 m ² (szer. ≥ 0,38 m, dł ≥ 0,6) - wysokość – co najmniej 0,32 m
8c	Króliki o masie ciała powyżej 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,315 m ² (szer. ≥ 0,45 m, dł ≥ 0,7) - wysokość – co najmniej 0,43 m
9.	Właściwa powierzchnia podłogi w klatce dla królików utrzymywanych grupowo, w przeliczeniu na zwierzę. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 5)
9a	Króliki o masie ciała do 2,5 kg – powierzchnia co najmniej 0,06 m ²
9b	Króliki o masie ciała powyżej 2,5 kg do 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,08 m ²
9c	Króliki o masie ciała powyżej 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,1 m ²
10.	Właściwa powierzchnia podłogi w kojcu dla królików utrzymywanych pojedynczo oraz samic z młodymi. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 6)
10a	Króliki o masie ciała do 2,5 kg – powierzchnia co najmniej 0,18 m ² (szer. ≥ 0,4 m, dł. ≥ 0,45)
10b	Króliki o masie ciała powyżej 2,5 kg do 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,24 m ² (szer. ≥ 0,4 m, dł. ≥ 0,6)
10c	Króliki o masie ciała powyżej 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,315 m ² (szer. ≥ 0,45 m, dł. ≥ 0,7)
11.	Właściwa powierzchnia podłogi w kojcu dla królików utrzymywanych grupowo, w przeliczeniu na zwierzę. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 7)
11a	Króliki o masie ciała do 2,5 kg – powierzchnia co najmniej 0,06 m ²
11b	Króliki o masie ciała powyżej 2,5 kg do 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,08 m ²
11b	Króliki o masie ciała powyżej 6 kg – powierzchnia co najmniej 0,1 m ²
12.	Klatkę i kojec dla samic królików, z wyjątkiem samic utrzymywanych na ściółce, wyposażono w domek wykotowy. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 30 ust. 8)
13.	Szynszyle utrzymywane są w pomieszczeniach inwentarskich pojedynczo w klatkach (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 31 ust. 1)
14.	Samce i samice nie są utrzymywane w tej samej klatce w okresie odchovu młodych przez samicę. (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 31 ust. 2)
15.	Właściwe wymiary klatek dla szynszyli. Długość – co najmniej 0,4 m Szerokość – co najmniej 0,45 m, w przypadku utrzymania samca i samicy w jednej klatce – co najmniej 0,6 m wysokość – co najmniej 0,4 m (Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 31 ust. 3)

16.	Nutrie utrzymywane są na wolnym powietrzu lub w pomieszczeniach inwentarskich w: 1) klatkach; d) kojcach. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 32 ust. 1)</i>	
17.	Powierzchnia klatki lub kojca w przeliczeniu na nutrię wynosi co najmniej 0,4 m ² , a dla samicy z młodymi - co najmniej 1,5 m ² . <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 32 ust. 2)</i>	
18.	Klatkę lub kojec dla nutrii wyposażono w domek wykotowy. <i>(Dz. U. Nr 116, poz. 778, § 32 ust. 3)</i>	
19.	Zwierzęta futerkowe dogląda się przynajmniej raz dziennie <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 5 ust. 1)</i>	- w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości - decyzja administracyjna z natychmiastowym terminem realizacji; - w przypadku, gdy warunki miały wyraźny niekorzystny wpływ na utrzymywane zwierzęta - dodatkowo wniosek do organów ścigania
20.	Króliki, szynszyle i nutrie karmione są co najmniej raz dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 1)</i>	
21.	Lisy, jenoty, norki i tchórze karmione są przynajmniej dwa razy dziennie. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 9 ust. 2)</i>	
22.	Zwierzęta futerkowe zapewniono stały dostęp do wody. <i>(Dz. U. z 2010 r., Nr 116, poz. 778, § 8 ust. 1)</i>	
		- w przypadku gdy stwierdzono nieprawidłowości - wdrożenie postępowania egzekucyjnego opisanego w rozdziale IV.4.2 niniejszej instrukcji - w przypadku, gdy miało to bezpośredni wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt - dodatkowo wniosek do organów ścigania

Załącznik 9

informacje dotyczące oceny materiału manipulacyjnego

Materiał manipulacyjny	jadalne	do żucia	do badania	zniszczalny
słoma				
siano				
kiszonka				
gleba*				
wióry				
trociny				
pasza na stojaku (słoma, siano lub kiszonka)				

miękkie i świeże drewno				
karton	 ale może zawierać toksyny		 rycie możliwe ale jedynie gdy materiał znajduje się na poziomie podłogi	
naturalne liny				
worki z włókna naturalnego			 rycie możliwe ale jedynie gdy materiał znajduje się na poziomie podłogi	
sprasowana słoma			 rycie możliwe ale jedynie gdy materiał znajduje się na poziomie podłogi	

Niewłaściwy materiał manipulacyjny	jadalne	do żucia	do badania	zniszczalny
łańcuchy				
plastik/ guma				
twarde kawałki drewna				
piłki				
lizawki				

Analiza porównawcza wyników kontroli

	Rok sprawozdawczy	Rok ubiegły
Liczba skontrolowanych gospodarstw		
Liczba gospodarstw, w których stwierdzono nieprawidłowości		
Liczba stwierdzonych nieprawidłowości		
Trzy najczęściej stwierdzane nieprawidłowości w odniesieniu do poniższych gatunków:		
Nioski		
Świnie		
Cielęta		
Brojlery		
Inne zwierzęta		
Liczba gospodarstw, w których przeprowadzono kontrole sprawdzającą		
Liczba gospodarstw, w których nie przeprowadzono kontroli sprawdzającej		

Liczba gospodarstw, w których w trakcie kontroli sprawdzającej stwierdzono wykonanie zaleceń PLW		
Liczba gospodarstw, w których nie stwierdzono wykonania zaleceń PLW		
Działania podjęte przez PLW wobec gospodarstw, w których nie stwierdzono wykonania zaleceń PLW		
Uwagi		